

Giới thiệu Tân Thế Giới 1620 Convert

21 thế kỷ một ngày nào đó, nào đó cảng bến tàu phát sinh kỳ dị đại tai nạn, mấy trăm đủ loại nam nữ đi tới 17 thế kỷ 20 niên đại Bắc Mĩ tân đại lục. Cùng lúc đó, trong lịch sử năm tháng hoa hào cũng vừa mới vừa xuất phát.

Một đám mờ mịt hiện đại Văn Thanh cùng điều tía, một khối Man Hoang giống như tân đại lục, một đám tham lam Âu Châu nhà quê thực dân giả, một tân đại thời đại lạng yên mờ mịt...

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Kỳ dị bắt đầu

Công nguyên năm 2012 ngày 16 tháng 9. Tỉnh Quảng Đông vùng duyên hải Y thị.

Hầm thấp gió biển như máy quạt gió giống như cuốn sạch lấy cảng khu, từng bộ từng bộ đầy mỡ loang lổ điêu ky như vệ binh giống như đứng thẳng ở bến tàu một bên, các loại hàng vận đầu máy ở mỗi cái nhà kho khu tới lui liên tục.

Bộ phận còn ở xây dựng thêm bến tàu khu vẫn như cũ bận rộn, hàn điện quang hồ tê hí lên, trầm trọng kim loại gõ thanh, ra vào cảng thuyền motor rung động thanh, phóng lên trời khí địch thanh, các loại cãi vã náo động quay về ở cuối tuần này bến tàu trên.

"Công hữu môn, các người phải tin tưởng, bộ ngành liên quan nhất định sẽ xử lý tốt việc này, các người gian lao nhất định sẽ được tôn trọng. Chính phủ là sẽ không ngồi xem . ."

Gian nan la lên ở huyền não trong đám người vang vọng, tích góp động đầu người bóng người cách trở xa xa cái kia thấp bé, chính cảm khoách âm kèn đồng bóng người.

Tô Tử Ninh bỏ ra đoàn người, quay về bốn phía duy trì cảnh giác cảnh sát liếc một cái, móc ra khói hương, một bên tiếp tục tề nhậ đánh giá cảng khu.

Phương xa, mấy đội đánh sáng rõ cờ nhỏ đám người chính hướng cảng khu một đầu khác đi đến, nhìn đáng đáp, lại là một làn sóng bị làm lỡ hành trình ra biển du khách dự định đổi xe hàng vận cảng lâm thời bao thuyền.

Đối với Y thị tới nói, ở ngoài hải cái kia mấy toà tiểu đảo , tương tự là thị phát triển kinh tế từ đầu, tuy rằng hàng năm trách cứ so với cảng rác rưởi còn nhiều. Hiện tại, này quần du khách không thể tránh khỏi sẽ thường thức được một màn bến tàu dân công thảo tân đặc sắc tên vở kịch.

Ở Tô Tử Ninh xem ra, này có điều lại là đồng thời cảng khu dân doanh hậu cần xí nghiệp khát nợ dân công tiền lương tầm thường sự kiện, chỉ là cùng thường ngày không giống chính là, lần này là vượt qua một trăm tên công nhân bến tàu chen chúc ở bến tàu gây sự, ý đồ lấy ngăn cản cái khác cảng khu công nhân công việc bình thường đến gây nên chính phủ coi trọng.

Xoa xe, xe vận tải, thậm chí là lên trùng cần cầu, những này bến tàu tạm thời làm việc môn hầu như nghĩ đến tất cả có thể làm quấy nhiễu cảng công việc bình thường đồ vật tắc mảnh này ở bình thường phồn mang nhất cảng khu công tác đoạn. Người xung quanh càng ngày càng nhiều, không ít thuộc về cái khác hàng vận công ty công nhân ôm đồng tình thái độ ở vậy xem.

Y thị lao động giám sát đại đội cùng cảnh sát bộ ngành như gặp đại địch, mấy chục tên dân cảnh, cảnh sát chống bạo động cùng lao động giám sát đại đội công nhân viên nỗ lực khuyên bảo những này bị sưng Rồi dầu đen hơn trăm cái hán tử. Mấy chiếc 120 cấp cứu xe đứng ở ngoại vi, bảy, tám cái y hộ nhân viên ở xì xào bàn tán.

Đáng thương xí nghiệp ông chủ vào lúc này căn bản không dám đi ra, cũng chỉ còn sót lại Tô Tử Ninh thủ trưởng, vị kia lao động giám sát trung tâm Phó chủ nhiệm ở khăn cả giọng hô.

Thân là lao động giám sát đại đội điều tra viên trợ lý, ngày hôm nay là Tô Tử Ninh ngày cuối cùng chấp hành công vụ. Ngày mai, cũng chính là Thứ hai, hần liền dự định hướng về bên trong cục trình đình tân giữ chức xin. Đối mặt cái này một tầng bất biến công tác, Tô Tử Ninh rốt cục cho là mình đã đến không thể nhìn được nữa mức độ.

Nghỉ việc sau làm cái gì,

Tô Tử Ninh còn chưa nghĩ ra, có thể là làm chính mình ngoại ngữ chuyên nghiệp nghề chính, đi làm cái xí nghiệp phiên dịch, có thể là một hạng nhất định thất bại suất vượt qua tỷ lệ thành công bán lẻ.

Mấy phút quá khứ, mãnh liệt đám người phát sinh lay động. Tô Tử Ninh quay đầu, phát hiện mình thủ trưởng không biết khi nào đã không gặp, một vị đầu trục trắng hăn cao lớn thay thế vị trí kia, trong tay giữ một thảo tân nhãn hiệu la to, bốn phía dân công từng trận nghênh hợp hô lớn.

Cách đó không xa, mấy cái âu phục giấy da nam nữ đang bị đoàn người sĩ nhục, trong đó một vị còn là một người da đen, bên cạnh chen chúc mấy cái Trung Quốc Nam nữ. Nhìn đáng dấp là một loại nào đó nhập khẩu sản phẩm chính đang cảng nghiệm hàng giao tiếp, kết quả vận may không tốt gặp phải công nhân bến tàu thảo tân.

Bỏ lại tàn thuốc, Tô Từ Ninh cuối cùng liếc nhìn cảng ở ngoài một mảnh màu xanh lam, lại chen vào đoàn người, ở các loại hân thối cùng xô đẩy xuống tìm kiếm tự mình thù trưởng.

...

...

"Ha ha, xin lỗi!"

Nghiêm hiểu từng cẩn thận mà để quá bên người một thân mát mẻ trang mỹ nữ, tựa ở lên thuyền khu lan can một bên. Tiếp tục nâng một đơn giản bàn vẽ, quay về xa xa hải cảnh, bút chì thật nhanh ở chi diện trượt ra từng đoạn đường nét, dùng cực đơn giản phương thức phác họa hân lý giải mỹ lệ.

Thân là nghề nghiệp quảng cáo nhà thiết kế nghiêm hiểu từng có hội họa năng khiếu, dù cho hân chưa bao giờ tiếp thu quá chân chính mỹ thuật hệ thống giáo dục.

Hân yêu thích du lịch, hầu như hàng năm vào lúc này, đều sẽ một thân một mình lựa chọn một khiên người khác không tưởng tượng nổi du lịch cánh khu đi du đẳng mấy ngày, mà mỗi khi hân trở về thì, đều sẽ mang về lượng lớn ở địa phương kí hoạ tác phẩm.

Lần này, hân lại lựa chọn một ở Nam Phương không có tiếng tăm gì nhị lưu vùng duyên hải du lịch địa, Y thị vùng duyên hải tiểu đảo.

Bốn phía truyền đến nữ tính du khách oán giận, nam tính du khách thét to. Nghiêm hiểu từng lại vui vẻ, mau mau dùng đường nét đem này từng cái từng cái vẽ mặt dùng trừu tượng đường nét hoạch định trên giấy.

Thân hình hết sức khuếch đại thướt tha nữ tính, sức bùng nổ kẻ cơ bắp xuất hiện ở dưới ngòi bút, hiện thực trong ánh mắt du khách ở nghiêm hiểu từng dưới ngòi bút lấy một loại khác hải hước hình tượng đang phát tiết đối với cơ quan du lịch đến trẻ hành trình bất mãn.

Ánh mắt một đầu khác, cái kia mảnh hàng vận cảng khu hỗn độn đoàn người tiến vào mi mắt. Thảo tân nhân hiệu, căng thẳng cảnh sát, vây xem công nhân bến tàu, còn có từng chiếc từng chiếc đi đường vòng bến tàu xe công tác lượng.

Nghĩ một hồi, vẫn là xá quá một tâm tân chi, do dự làm sao để diễn tả đoạn này không thể làm gì cuộc sống hiện thực.

...

...

Một chiếc lệ thuộc vào tình hải quan trên biển bắt buôn lậu thuyền chính lấy mười hai tiết tốc độ ở cảng ở ngoài trườn. Hơn mười người trên người mặc màu đỏ áo cứu sinh hải quan tập tữ đội viên dựa vào ở mép thuyền, nhìn chăm chăm không chớp mắt mà nhìn mấy trăm mét ở ngoài hỗn loạn cảng khu.

Có người nói trên biển tập tữ đội ngày hôm nay có trọng đại hành động, mục tiêu chính là sắp xuất cảng nào đó chiếc tình ngoài hàng rời tàu hàng. Trong hành động dung độ cao bảo mật, nghe nói có quốc nội buôn lậu phiên sắp lợi dụng nào đó chiếc hàng rời thuyền hàng đầu vận một nhóm cực kỳ quý trọng vật tữ buôn lậu xuất cảnh, vì thế hải quan bắt buôn lậu hành động còn lâm thời thu được võ trang đầy đủ một Y thị vũ cảnh tiểu đội phối hợp.

"Sức gió gia tăng, đại gia chú ý an toàn." Trên thuyền loa công suất lớn vang lên bắt buôn lậu thuyền trưởng Trịnh tuyên trầm thấp mệnh lệnh, "Mục tiêu chính đang làm ra cảng chuẩn bị trước. Tả huyền nhân viên đứng chỗ, chú ý quan sát, chờ đợi bộ chỉ huy chỉ lệnh."

Từng cái từng cái bộ hạ đi tới đội mệnh cương vị, Trịnh tuyên giờ lên kính viễn vọng, lần thứ hai chăm chú quan sát mục tiêu bất kỳ hướng đi.

Ở hân tầm mắt trong một góc khác, bến tàu một cái nào đó khu vực mãnh liệt chấp trùng đám người đã bắt đầu rời mức độ lớn lay động, tựa hồ thảo tân dân công môn đã đến không thể khống chế mức độ.

...

...

Sức gió trong lúc vô tình lại tăng lên không ít, thậm chí bình tĩnh cảng khu bỏ neo khu cũng bắt đầu bọt nước chấp trùng. Phong cảng to lớn hơn, nguyên bản mặt trời chói chang sắc trời trong nháy mắt âm đạm đi, cảng rác rưởi cùng che lại thùng đựng hàng vài bạt đều bị cuốn lấy.

Không hiểu ra sao, hầu như vượt qua cấp tám sức gió, để kinh hoàng ở bến tàu khu các góc xuất hiện, thảo tân hỗn loạn đoàn người cũng tựa hồ bị cái gì dày nặng đồ vật che lại như thế trong nháy mắt chậm chạp hạ xuống.

"Bão? !"

Một chữ mắt gần như cùng lúc đó xuất hiện ở bến tàu trong lòng của mỗi người.

Không có nhận được quá bất kỳ khí trời cảnh báo, thậm chí không có bất kỳ dấu hiệu, một trận mành quá một trận gió mạnh gào thét mà tới. Liên ngay cả cảng khu mặt biển bỏ neo khu đều nổi lên sóng lớn, ngừng thuyền phát sinh giống như đè ép kim loại kẹt kẹt thanh. Tựa hồ toàn bộ cảng đáy biển chính đang ngao lược cái gì, nước biển dường như sôi trào trước rục rã rục rịch.

"Cảng khu lập tức sơ tán, chú ý an toàn!" Cảnh sát loa công suất lớn vào lúc này rớt cục vang lên, cảng khu các góc vô số người quần bắt đầu tán loạn, liền ngay cả những kia kho hàng bến tàu bên trong, đều không ngừng chạy ra bóng người.

Một lão đảo, Tô Tử Ninh suất chút nữa ngã xuống đất, còn chưa kịp đốt khói hương bị bóp nát. Hai mươi bảy tuổi tiểu hòa mau mau điều chỉnh trọng tâm, tiện thể thân thể lùi lại, tựa ở một chỗ nhà kho trên tường.

Khoảng cách không tới mười mét địa phương, Tô Tử Ninh lại nhìn thấy người da đen kia, bây giờ đã bị khắp nơi chạy trốn đám người và ngã trên mặt đất, bên người một vị trên người mặc nghề nghiệp bộ váy Trung Quất nữ tử đang bẽ bộn không ngừng địa đi phù. Nhưng đáng tiếc chính là, vị này vốc người xuất chúng nữ tử cũng bị không ngừng chen chúc đến công nhân bến tàu môn va địa bảy lẻ tám oai.

Bất đắc dĩ cười cười, Tô Tử Ninh không thể làm gì khác hơn là hướng ngã xuống đất người da đen đi đến. Ở một đầu khác, mấy mét ở ngoài, một vị trong tay còn cầm bàn vẽ thanh niên cũng chính tập tễnh chen lại đây, tựa hồ cũng dự định đuổi ra cứu viện.

Ngay ở hai người đồng thời đưa tay ra trong nháy mắt, bầu trời màu sắc phát sinh kịch liệt biến hóa. U Lan sắc chớp giật tia như đỉnh đầu to lớn lưới điện bao phủ cảng khu, mãnh liệt gió xoáy đem mỗi người đều bao vây.

Hải quan bắt buôn lậu thuyền trưởng Trịnh tuyến chặt chẽ bắt lấy mép thuyền lan can, đem thân thể tận lực đè thấp. Mãnh liệt sức gió đã sớm quét bay hần đại diêm mũ, cuốn lên sóng nước phả vào mặt, khiến người ta khó có thể hô hấp. Chỉ có tiếng gió gào thét bên tai, còn có vũng mực trên ấn màu xanh lam quang hồ, ngoài ra, thân thể đã mất đi cảm nhận của hắn.

Cuối cùng, toàn bộ cảng khu thuyền đến từng trận trầm thấp, dường như ngư gọi giống như quái lạ vang lên, (www.uukanshu.com) bị lam quang bao phủ bên trong mọi người tựa hồ cảm giác mặt đất cùng mặt biển đồng thời bị vút lên, trước mắt hết thấy sự vật đều xuất hiện điên đảo, cũng xoay tròn. . .

...

...

Công nguyên năm 2012 ngày 16 tháng 9 buổi sáng 11 thì, một hồi ly kỳ bão cùng Lôi Bạo ở Y thị cảng khu đổ bộ, sau đó lại đang Lôi Bạo qua đi trong nháy mắt ngừng lại.

Bờ biển dường như bị cái gì cự thú mạnh mẽ cắn một cái, hầu như một phần mười cảng khu bị bão cùng Lôi Bạo phá hủy, kể cả mấy chiếc bỏ neo cùng đi ngang qua thuyền đều không cánh mà bay, chỉ để lại một đoạn bị tróc ra vỏ thạch to lớn miệng chén.

Sau đó trải qua thống kê, vượt qua bốn cái kho hàng bến tàu khu cảng trên lục địa khu vực bị tróc ra biến mất, liên đới 5 chiếc thuyền bạc cùng với hơn 500 người mất tích.

...

...

Lịch sử một đầu khác, công nguyên 1620 năm ngày 16 tháng 9. England, Plymouth cảng.

Dơ bản bến tàu trên, trên trăm vị trên người mặc đơn sơ trang phục nam nữ từng người dẫn cảng đơn sơ hành lý, tán loạn địa đứng một chiếc buồm trước thuyền.

"Nguyễn Thượng Đế phù hộ chúng ta, ban tặng chúng ta cuộc sống mới hi vọng, ban tặng chúng ta chiến thắng thống khổ niềm tin. . . Amen."

Mục sư Blaise rất niệm xong, cái thứ nhất bước lên boong thuyền. Ở sau người hắn, là theo sát 101 vị hành khách, bọn họ sắp rời đi quê hương của chính mình, bị ép di chuyển đến tân thế giới (theneworld).

Cánh buồm bay lên, đám thủy thủ phản tác ở cột buồm trên, hét to các loại khẩu lệnh, các hành khách dòn dập cúi đầu, hai tay nắm tay ở trước ngực, thấp giọng cầu khẩn.

Gehlen hình buồm thuyền, trọng tải 180 tấn, thuyền tên "Năm tháng hoa".

Toàn thuyền hành khách 102 tên, trong đó, Thanh giáo đồ 35 tên, còn lại vì là thợ thủ công, người đánh cá, nghèo khó nông dân cùng với 14 tên phá sản khế ước nô.

Chương 2: Hi vọng ở Nam Phương (1)

Rộng rãi mặt sông xuất hiện ở trước mắt, có ít nhất mấy trăm mét rộng, có thể còn vượt qua một ngàn mét. Thân ở địa phương, là sông lớn bờ đông.

Kể cả dưới chân thổ địa ở bên trong, đường sông hai bờ sông tất cả đều là xanh um tươi tốt chằm điệp cùng cây lá to loại hỗn tạp rừng rậm, rừng rậm khe hở tồ điểm tươi tốt cỏ dại.

Vô số bất quy tắc ximăng gạch thạch, to lớn nhĩ vận vẹo kim loại cái giá, từng mảng từng mảng phá nát xếp nhựa thủy tinh ngói, thậm chí lấy số lượng hàng trăm thùng đựng hàng xiêu xiêu vẹo vẹo địa tán loạn ở bãi sông, trong rừng rậm. Thỉnh thoảng còn có nghiêng lệch rơi mất tất cao to màu đỏ bên tàu điều ky, ngã lật bên tàu xe cộ, cùng với cần trục tháp kim loại xà ngang, đều ngang dọc tứ tung địa xây, xỉ nhục, xen kẽ cùng nhau.

Năm chiếc to lớn tàu hàng phẳng phát từ trên trời giáng xuống, ly kỳ địa hoặc tà oai, hoặc lật nghiêng ở bãi sông cùng trong rừng rậm, càng khuếch đại một chiếc liền như một thanh dây rộng phá phủ đầm ở rừng rậm nơi sâu xa.

Vô số cây cối trên tán cây treo đầy các loại đóng gói vật, mấy viên dày đặc đại thụ còn chống đỡ lấy một gian nóc nhà hướng dưới nhựa thủy tinh ngói dựng phòng nhỏ.

Hải quan bắt buôn lậu thuyền cùng khác một chiếc màu nâu thuyền đánh cá thì lại lẫn nhau kẻ vai sát cánh mắc cạn ở càng xa ở phương Bắc một đoạn loạn thạch bãi sông trên.

Chập trùng đám người ở lẫn nhau la lên, hoặc hồng hoặc bạch bóng người ở màu xanh lục bãi sông Tùng Lâm qua lại. Bọn họ lác lư bắt tay cánh tay, tình cờ bắt đầu chạy, lại hoặc là té ngã.

"Ồ. . . Mụ mụ!"

"Có bác sĩ à! Có bác sĩ à! Nhanh lên một chút, đệ đệ ta đang chảy máu!"

"Nghe ta. . . Một, hai, ba, nhắc!"

Xa lạ trong rừng rậm khắp nơi đều vang vọng mọi người khàn giọng la lên. Chỉ là cùng tầm thường trong ti vi nhìn thấy hình ảnh không giống, hiện tại không có phóng viên, không có lấp loé cấp cứu xe, cũng không có thành hàng cánh cứu thương.

Người bị thương môn từ Tùng Lâm hoặc phế tích bên trong mang ra sau liền đơn giản tựa ở bãi sông tạp vật trên, càng nhiều người nhưng là đầu đầy mồ hôi địa ở các loại ximăng hoặc kim loại rác rưởi bên trong tìm kiếm đồng bạn bóng người.

Một mạng kính mắt người trẻ tuổi mới bị mọi người từ phế tích bên trong đẩy ra ngoài, trở về thân phát rò tự địa ở một mảnh gạch vụn cùng phá nát pha lê ngói trong lúc đó trào bào, đến nửa ngày mới mọc ra một đả bị tro bụi xóa đi nhan sắc ban đầu Laptop bao, sau đó chặt chẽ ôm vào trong lòng.

Một ông già ở trong phế tích lớn tiếng gào rú con gái tên, vị kia già cả thân thể thời khắc này phẳng phát bắn ra vô cùng sức mạnh. Ra sức tha mở một bình thường cần mấy cái tuổi trẻ tiểu hóa mới có thể di chuyển kim loại xà thép, đưa tay ra quay về phía dưới phế tích khe hở dùng sức đào. Mãi đến một người mặc cảnh phục cô gái trẻ từ đằng xa vui vẻ bá bá địa chạy tới gắt gao ôm lấy thân thể của ông lão, ông lão mới bừng tỉnh tỉnh ngộ giống như quay đầu lại ôm con gái đầu nghẹn ngào lên.

Một gào khóc bé gái đứng phế tích gạch vụn trong lúc đó, nước mắt ở bùn hôi đầy vết bẩn trên mặt họa xuất đạo đạo đường nét, nhu nhược kia tiếng khóc tựa hồ cũng không có đánh động bất luận người nào,

Ở nàng bốn phía, thất thần thành nhân môn hoặc tập tễnh mà qua, hoặc vui đầu ở trong phế tích đào móc.

Hơn mười người còn bồi vũ khí chiến sĩ vũ cánh ở một vị tuổi trẻ vũ cánh quan quân dưới sự chỉ huy, đem một chiếc to lớn, thẻ tiến vào nào đó kho hàng bên tàu xe tải kéo đi ra, kết quả tải xê từ lâu từ vong, nhưng từ xe tải tha mờ nhà kho vách tường phá trong động, cứu ra một vị đã thoi thóp lão phụ nhân, đám người bên cạnh một người hán tử hầu như là gào khóc xông lên trên, đem trọng thương lão phụ nhân ôm vào trong lòng.

. . .

. . .

Trong một mảnh hỗn loạn, cũng không bài trừ số người cực ít ở đại ra bên trong nhìn tất cả những thứ này thờ ơ không động lòng. Mà từ một canh giờ trước bắt đầu, Tô Tử Ninh chính là một thành viên trong đó.

Trước mắt sông lớn sóng nước lấp loáng để Tô Tử Ninh tiến vào một loại kỳ quái đại ra trạng thái, hấn trong tầm mắt tựa hồ đã không thấy rõ cái gì. Bên tai chỉ có ung dung gió mát, liền mọi người tiếng hô đều như vậy không rõ ràng, phế tích bên trong tung bay bụi bặm kích thích xoang mũi, mờ hồ buồn

nôn.

"Này, có thuốc lá không?"

Bỗng nhiên, bên tai truyền đến một tiếng bắt chuyện. Tô Tử Ninh quay đầu lại, tiến vào mi mắt chính là một vị thân cao một mét bảy mấy người trẻ tuổi, còn có một tấm mỉm cười mặt.

Cảm giác trên tay một năng, nguyên lai trước điểm khói hương đã đốt tới ngón tay. Tô Tử Ninh lúng túng trở về một rất khổ bức nộ cười, đem trong túi khói hương đưa cho chủ động cho mình chào hỏi nam tử xa lạ trên tay.

"Ta thấy ngươi chờ ra rất lâu. Làm sao, đang nhớ chúng ta là làm sao đi tới nơi này?"

Nam tử đốt khói hương, trường hút một ngụm, tựa hồ lại nhớ ra cái gì đó, mau mau đưa tay ra, lộ ra một xin lỗi nộ cười, "Đã quên giới thiệu, Nghiêm Hiểu Tùng, làm bên ngoài quảng cáo thiết kế."

"Hừm, Tô Tử Ninh. . . Thị Cục lao động lao động giám sát đại đội." Tô Tử Ninh nghĩ một hồi, vẫn là báo ra chính mình không có chân chính sa thái nghề nghiệp thân phận.

"Mấy tiếng, tất cả mọi người đều thất kinh, hai chúng ta có phải là có chút khác loại?" Nghiêm Hiểu Tùng nhớ tới tai nạn trước bến tàu dòng người, đầu tiên là ngạc nhiên một hồi, sau đó lộ ra cười khổ, "Khả năng chúng ta toán may mắn đi, trước đều không có người thân ở đây. . ."

"Chúng quy phải có người ở khó khăn nhất thời khắc phân thân đi ra lo nước thương dân một chút đi?" Tô Tử Ninh lúng túng cười cười.

Nhìn thấy đối phương một thân ximăng tro bụi, mà chính mình còn trên căn bản toán sạch sẽ một thân, Tô Tử Ninh biết tình trạng của chính mình vào lúc này quả thật có chút không thích hợp.

Nhìn chung quanh, Tô Tử Ninh chạy đến mười mấy mét ở ngoài, đem một gào khóc bé gái ôm vào trong lòng, sau đó hướng càng hỗn loạn trong rừng rậm đi đến.

Ngắm khói hương, Nghiêm Hiểu Tùng mỗi một nằm đến trên cỏ, nhìn bầu trời trong xanh, khẽ thở dài một cái.

...

...

"Chu Khả Danh!"

"Đến!"

Tiểu tử cấp tốc bỏ qua trên tay tổn hại nhựa thủy tinh ngói, vài bước đi tới một vị trên người mặc hải quan tập tư đội chế phục, đeo cấp ba quan vụ giám sát hàm người đàn ông trung niên trước mặt.

"Thuyền trưởng, gọi ta chuyện gì." Tuổi trẻ hải quan tập tư đội viên dùng trần đầy tro bụi tay áo lau mồ hôi trán, quay về hải quan bắt buôn lậu thuyền lãnh đạo tối cao thuyền trưởng Trịnh tuyên cúi chào.

"Vừa nãy ta cùng cảnh đội trần lễ Văn đội trưởng câu thông, lập tức tổ chức một nhóm cảnh lực phụ trách hiện trường thuyền an toàn, bên trong có vô cùng trọng yếu buôn lậu item, không thể có sơ xuất! Ngươi đi thông báo hết thấy hải quan tập tư đội viên, không có ta mệnh lệnh, không cho bất luận người nào lấy bất kỳ lý do gì leo lên bất kỳ thuyền!"

Trung niên hải quan bắt buôn lậu thuyền thuyền trưởng sắc mặt cực kỳ nghiêm túc, nói xong, lại hướng một đầu khác đi đến. Ở nơi đó, mấy vị trên người mặc cảnh sát cùng hải quan chế phục người cũng đang sốt sắng chạm trán mờ hội.

Tham dự cứu tế vũ cảnh tiểu đội bị điều đi đi ra, sau đó đem nào đó chiếc hãm ở trong rừng cây thuyền vây quanh lên. Trịnh tuyên chờ hải quan tập tư đội viên cạy ra vụn vụn boong tàu hàng kho nắp, mang theo hàn hơi thương nói đuôi nhau tiến vào đèn kịt hàng kho. Hơn mười phút sau, Trịnh tuyên chờ nhân tài mang theo yên tâm về mặt lui ra.

Này một Tiểu Tiểu nhạc đệm, cũng không có ở toàn bộ phế tích hiện trường gây nên bất kỳ chú ý.

Đại tai nạn phế tích bên trên, bận rộn đám người còn ở náo động cùng bụi bặm bên trong chung quanh chạy, sắc trời dần dần trở tối.

Làm Tô Tử Ninh đồng hồ đeo tay biểu hiện đã buổi chiều 6 giờ thời điểm, rốt cục trợ giúp trong lòng ngực tên là điển điển ba tuổi bé gái tìm tới mẹ của nàng, một vị mới từ phế tích bên trong móc ra ngoài nữ tử. May mắn chính là, tuổi trẻ mẫu thân ngoại trừ một điểm xước thương ở ngoài cơ bản không tổn hại.

...

...

"Làm sao vẫn không có nhìn thấy cứu viện đội?"

"Điện thoại di động cái gì tín hiệu đều không có!"

"Cảnh sát còn quản hay không sự a? Đến cùng đây là chỗ nào a?!"

Sắc trời bắt đầu tối rừng rậm một bên, mấy chục chồng lửa trại rải rác ở bãi sông trên, uể oải đám người dồn dập tụ tập ở chung quanh, quay về phương xa một vòng cảnh sát chỉ chỉ chỗ chỗ.

Phản nộ, mê man, tiêu tụy, còn có hoảng sợ, các loại vẻ mặt liên tiếp, nhưng đều không ngoại lệ, đều nhắm ngay ở đây hết thấy trên người mặc chế phục người.

Người bệnh đã toàn bộ nhắc đến một chiếc mắc cạn hàng rời tàu hàng đi tới, lâm thời tổ chức chữa bệnh đội trưởng căng thẳng xử lý. Vây quanh ở tàu hàng hải cốt bốn phía đều là người bệnh gia thuộc hoặc là đồng bạn, mỗi cái trên mặt mang theo căng thẳng.

"Tô Tử Ninh." Nghiêm Hiểu Tùng nhắc theo một bình không biết cái nào khu phế tích bên trong nhảy ra nhập khẩu dương tửu, mang theo thần bí nụ cười ngồi xổm Tô Tử Ninh bên người, sau đó chỉ chỉ cuối tầm mắt cái kia chiếc suất chút nữa trên lục hải quan bắt buôn lậu thuyền, "Nghe nói cảnh sát cùng hải quan người đều ở nơi đó mở hội, đoán xem, chúng ta phải nhận được kết quả như thế nào."

"Ồ không có được cứu viện trước, chúng ta sẽ không biết chân tướng. Hoặc là bọn họ cũng không biết đến cùng phát sinh cái gì." Tô Tử Ninh nhún vai một cái, khước từ đối phương truyền đạt bình rượu, sau đó ôm đầu nằm ở trên cỏ, "Nhưng ta khẳng định, nơi này không phải nguyên bản địa phương, thậm chí không phải Trung Hoa."

"Ồ? Người như vậy khẳng định?" Nghiêm Hiểu Tùng sững sờ, sau đó vui vẻ ực một hớp tửu.

"Suy đoán thành phần càng nhiều." Tô Tử Ninh giờ lên thân, cho Nghiêm Hiểu Tùng chỉ cái phương hướng. Rừng rậm biên giới, có mấy đạo đèn pin cầm tay ánh sáng ản ra bóng người, đó là mấy cái người may mắn còn sống sót dưới tàng cây nghỉ ngơi.

"Đó là cao su thụ, tầng lớn nguyên thủy cao su rừng cây, ở trung quốc chỉ có bộ phận khu vực mới tồn tại. Nhưng chỉ ta biết, cái kia mấy cái khu vực đều không có như thế cái nguyên thủy bình nguyên cùng sông lớn tồn tại. (www. uukanshu. com) hơn nữa nhiệt độ bây giờ rõ ràng giống như Bắc Phương trời thu."

Tô Tử Ninh phui dưới khoe miệng, lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, bởi vì hần hiện tại còn ăn mặc mùa hè áo sơ mi.

"Thật giống người rất không quan tâm những này? Cũng không lo lắng?" Tô Tử Ninh nhìn trước mắt cái này mới nhận thức mấy tiếng người, đột nhiên chuyển đổi đề tài.

"Ta là tới du lịch, trong tiềm thức khả năng liên hi vọng nhìn thấy càng nhiều xa lạ đồ vật chứ?" Nghiêm Hiểu Tùng ngẩng đầu nhìn tinh không, mang theo không đáng kể nụ cười, "Xem, Bắc Cực tinh. . . Sông lớn từ phương Bắc lại đây. . . Giống như người, ta cũng có thể xác định, chúng ta chỉ ít còn ở Bắc bán cầu."

"Trung Hoa Thủy Hệ cũng không có mấy cái lớn như vậy hồ là nam bắc hướng đi, hơn nữa nơi này rõ ràng không thể là Châu Giang." Tô Tử Ninh nhắm hai mắt lại, trong đầu bắt đầu cân nhắc càng nhiều chuyện hơn.

...

...

Một hồi nghiêm túc hội nghị còn ở mắc cạn hải quan bắt buôn lậu thuyền buồm chỉ huy bên trong tổ chức, tay cầm vũ khí cảnh sát cùng hải quan tập tữ đội viên phân biệt canh gác ở mũi tàu bốn phía, lấy hoặc lạnh lùng hoặc lúng túng vẻ mặt đối mặt tai nạn người may mắn còn sống sót môn chất vấn.

Uể oải đám người dần dần mất đi chỉ trích bất luận người nào khí lực, một đồng chồng hoặc tồn hoặc ngồi, lợi dụng từ phế tích bên trong tìm tới đóng gói đồ ăn đồ đầy cái bụng.

Từ chung quanh sụp đổ tan rã nhà kho phế tích bên trong, mọi người còn phát hiện lượng lớn trên giường dệt đồ dùng cùng thợ may. Rõ ràng lạnh giá rất nhiều gió biển, khiến mọi người mất đi tự chế năng lực, dồn dập tranh mua những gia quần áo mới tinh hoặc chăn đơn, đem chính mình đơn giản gói lại.

Nam nhân có gia đình môn tìm kiếm khắp nơi có thể che lấp Dạ Phong (gió đêm) góc dùng để dàn xếp người nhà, xa xỉ công nhân bến tàu môn thậm chí lợi dụng tìm tới dầu madút nhen lửa một chứa đầy cảnh khô thừng đựng hàng.

Đại tai nạn sau đêm đầu tiên liền như vậy chậm chậm đến.

Chương 3: Hi vọng ở Nam Phương (2)

Hầu như kéo dài một đêm "Lãnh đạo hội nghị" rốt cục ở hừng đông thời điểm có kết quả.

Một lâm thời tự cứu ban lãnh đạo thành lập, đầu lĩnh chính là hải quan tập tư đội thuyền trưởng Trịnh Tuyền, bao quát lần này dẫn đầu tham dự phản buôn lậu hành động Y thị vũ cảnh phòng bạo tiểu đội trưởng phùng bản, Y thị kinh trình đại đội phó đại đội trưởng trần lễ văn, cùng với xử lý công nhân bến tàu thảo tân thị Cục lao động giám sát đại đội trung tâm Phó chủ nhiệm Tề Kiến Quân, tổng cộng có 10 người trở thành tự cứu ban lãnh đạo thành viên.

Liên quan với "Đến cùng phát sinh cái gì" vấn đề này, tự cứu tiểu tổ những người lãnh đạo vẫn không có dành cho mọi người chính diện trả lời, chỉ nói là chính đang tích cực liên hệ các bộ ngành thượng cấp tiến hành cứu tế.

Buổi sáng 8 thì, Tề Kiến Quân rốt cục ở phê tích một cái nào đó góc tìm tới đang ngủ thật ngon Tô Tử Ninh. Ôm chặt nhập khẩu bông chằm thanh niên một mặt mơ hồ địa tiếp nhận rồi cái này suýt chút nữa quá thời hạn thủ trưởng nhiệm vụ thứ nhất —— thống kê hết thấy ở đây sự cố nhân viên, bao quát thương vong giá ở bên trong.

Nguyên nhân? Liên bởi vì Tô Tử Ninh là Tề Kiến Quân duy nhất một có thể tìm tới công tác thuộc hạ, từ xa xưa tới nay, Tô Tử Ninh chính là hấn làm việc trợ lý.

Ở một vị hải quan tập tư đội viên cùng một vị bến tàu tiểu bảo an hiệp trợ dưới, Tô Tử Ninh tiêu tốn gần ba tiếng mới hoàn thành đại tai nạn sau ngày thứ nhất thủ một công việc nội dung.

Sự cố hiện trường người may mắn còn sống sót tổng cộng 498 người, bao quát 14 cái trọng thương, 52 cái vết thương nhẹ, có khác phê tích bên trong đào móc ra cũng đã tử vong 32 người. Người may mắn còn sống sót bên trong, nam tính tổng cộng 425 người, nữ tính 73 người, trong đó tuổi tác 12 tuổi trở xuống 19 người. . .

"Không tệ lắm, thống kê Rồi như vậy cẩn thận? Người là học quản lý?" Phụ trách hiệp trợ thống kê hải quan tập tư đội viên chu có thể dân nhìn Tô Tử Ninh đưa tới bảng, có chút giật mình.

Bảng trên không riêng ghi chép cơ bản nhân số, còn ấn lại giới tính cùng một số độ tuổi tiến hành rồi nhiều hạng phân loại, thậm chí ngay cả gia đình quan hệ cũng đánh dấu lên.

"Cho lãnh đạo làm việc, nhất định phải nghĩ đến có thể lãnh đạo sẽ đỡ lấy lại muốn đồ vật." Tô Tử Ninh nhún vai một cái, một bộ tập mãi thành quen dáng vẻ, "Không phải vậy người sẽ phát hiện người muốn tìm đi nhiều thời gian hơn đi làm không nên nhắc lại một lần nữa công tác."

"Ha ha, Tô ca quả nhiên lão đạo a!" Chu có thể dân bỗng nhiên tỉnh ngộ, vừa tựa hồ thật không tiện địa sờ sờ đầu, "Ta liền nhớ tới mấy người đầu đi tới."

Ta lão đạo? Có thể đi. . . Ai muốn là ở cơ quan chính phủ bên trong phao tới mấy năm còn không hiểu những này, vậy thì thật đến già cũng đừng nghĩ ra mặt.

Chính buổi trưa, tự cứu ban lãnh đạo Tề Kiến Quân lại cầm đại đại khoách âm kèn đồng, bắt đầu ở bãi sông một bên kêu gào. Đại thể ý tứ là thành lập một tự nguyện sưu cứu đội, dọc theo đường sông xuôi nam tìm kiếm khả năng trôi đi tại hạ du khu vực người may mắn còn sống sót.

Không ra 10 phút, này chi lâm thời sưu cứu tiểu đội liền thành lập, tổng cộng sáu người. Tô Tử Ninh, Nghiêm Hiểu Tùng, chu có thể dân ba người là tự nguyện,

Còn có hai người tất cả đều là tự cứu tiểu tổ lãnh đạo đặc biệt sai khiến, bao quát một tên vũ cảnh cùng với một tên hàng rồi thuyền hàng thuyền y.

Vị cuối cùng người tình nguyện là cái đại hán trọc đầu, Tô Tử Ninh nhận thức, chính là sự cố cùng ngày bến tàu dân công thảo tân người biết tổ chức, một chết sống yêu cầu thị trường đứng ra tìm thuyết pháp Bắc Phương đại hán, xuất ngũ sĩ quan đồng cửu nam. Có điều Tô Tử Ninh làm sao cũng không tin trước mặt cái này thân cao vượt qua một mét tám đại hán vạm vỡ lại chỉ có 25 tuổi.

Ở Tề Kiến Quân công khai dưới, Tô Tử Ninh bị đề điểm vì là sưu cứu tiểu tổ trưởng, đối với kết quả này, Tô Tử Ninh ngoại trừ trong lòng cau mày ở ngoài, mặt ngoài không có bất kỳ ý kiến gì.

Mấy người ngoại trừ mang theo cơ bản sưu cứu thiết bị cùng một ít thực phẩm thuốc ở ngoài, trong đội ngũ duy nhất cảnh sát chống bạo động còn mang theo một cái 81 thức súng tự động, điều này làm cho đại hán đồng cửu nam sắc mặt vẫn không dễ nhìn. Cũng khó trách, một hồi dân công thảo tân thịnh hội xuất hiện súng ống đầy đủ cảnh sát chống bạo động chung quy là một rất nguy hồi ức.

Bởi thân ở rậm rạp dọc theo sông rừng rậm khu vực, lục địa tiến lên hầu như không thể tưởng tượng, vì lẽ đó tiểu đội còn thuyền chuyển hải quan bắt buôn lậu trên thuyền chờ khách duy nhất một con motor tàu. Mà người lái xe chính là hải quan tập tư đội viên chu có thể dân.

"Phương hướng?" Nghiêm Hiểu Tùng nắm thật chặt trên người ba lô, nhảy vào mô-tô tàu đồng thời, quay về tiểu đội cao nhất chỉ huy Tô Tử Ninh nhếch cái nụ cười.

Phương hướng. . . Lần thứ hai liếc nhìn hướng nam chảy xuôi sông lớn, Tô Tử Ninh ở thở ra một hơi đồng thời, đọc lên hai chữ.

"Hướng nam."

...

...

Mô-tô tàu dọc theo sông lớn phía đông lấy chậm tốc tiến lên, như mắt sông lớn hai bờ sông ngoại trừ rừng rậm vẫn là rừng rậm, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy đường sông hai bên tàng lớn xanh biếc bãi sông thấp địa đầm lầy.

Càng xa xôi Nam Phương vẫn là rộng rãi cực kỳ thủy đạo. Ngoại trừ nước chảy cùng motor thanh, yên tĩnh một mảnh, toàn bộ sông lớn lưu vực dường như chưa khai phá nguyên thủy địa.

Tô Tử Ninh nhìn xuống đồng hồ đeo tay, từ xuất phát đến hiện tại, đại khái quá khứ hơn hai giờ. Lấy mô-tô tàu tốc độ đến xem, đại khái xuôi nam không tới 10 km. Ngoại trừ tình cờ có thể ở đường sông phía đông bãi sông trong rừng cây phát hiện một ít giống như lộc hoang đại động vật ở ngoài, không có phát hiện bất kỳ có người ở dấu hiệu.

Nghiêm Hiểu Tùng từ xuất phát đến hiện tại, vẫn nâng chính mình tiểu bản vẽ chăm chú về cái gì, thỉnh thoảng còn xa nhìn như vậy vài giây.

Mà những người còn lại, ngoại trừ lái xe mô-tô tàu chu có thể dân ở nhẹ giọng rên lên từ khúc, cái khác mấy cái đều cùng Tô Tử Ninh như thế trầm mặc không nói. Vị kia bắt thịt đại hán càng là một mặt sốt sắng mà một tay nắm thật chặt mô-tô tàu biên giới, trong tay vẫn giữ một bộ kính viễn vọng.

Không lâu sau đó, đồng cừu nam bỗng nhiên giơ lên một cánh tay, chu có thể dân cấp tốc tắt motor, đại gia theo hán tử cánh tay chỉ về, nhìn thấy ở sông lớn bờ đông biên giới xuất hiện một đoạn có nhân loại hoạt động dấu vết khu vực, đó là một mảnh rừng rậm biên giới mảnh nhỏ bãi sông bãi cỏ.

Mô-tô tàu cặp bờ, (www.uukanshu.com) tay cầm súng tự động vũ cảnh cái thứ nhất nhảy ra ngoài, tiếp theo Liêu Đông đại hán cũng nhấc theo một cái bên người búa phòng tai theo sát phía sau.

Bãi sông trên có điểm khô vàng cỏ đại gần như sắp muốn đạt đến người phản eo, nhưng một chỗ do mấy cái gỗ thô tạo thành đơn sơ túp lều vẫn là ở trong bụi cỏ đại như ẩn như hiện.

Bãi sông bãi cỏ không lớn, rất nhanh sẽ đi tới mặt đất tràn đầy đá vụn khu vực. Chỉ thấy cái kia làm bằng gỗ túp lều đã mục nát sụp xuống, bốn phía còn rải rác rất nhiều thiêu đến nửa tiêu bất quy tắc hòn đá, một cái dùng gỗ chế tác loại nhỏ Thập Tự Giá (+) thụ ở cái này bị vứt bỏ nơi đóng quân biên giới.

Trên thập tự giá mơ hồ có khắc chút chữ cái cùng với con số, con số tuy rằng mơ hồ, nhưng mơ hồ còn có thể nhận ra "1577-1610". Tình cảnh này để ở đây sáu người hai mặt nhìn nhau. Bởi vì bao quát Tô Tử Ninh ở bên trong, cũng không nhận ra những này hiển nhiên không phải Anh ngữ Tây Phương từ đơn.

"Đại gia có ý kiến gì không?" Liêu Đông đại hán cái thứ nhất đánh vỡ trầm mặc.

"Nơi này ít nhất có năm thứ năm trở lên đã không còn người đến qua, hơn nữa, đây là một nghĩa địa." Nghiêm Hiểu Tùng vòn quanh Thập Tự Giá (+) bốn phía đi rồi hai vòng, hai tay ôm vào trước ngực, "Một người phương Tây nghĩa địa. Còn chết rồi mấy trăm năm."

"Ôi ca, Nghiêm ca, là không phải chúng ta tiếp tục tọa thuyền càng đi về phía trước đi?" Chu có thể dân hơi sốt sắng mà nhìn bốn phía, phảng phất phát hiện tại an toàn nhất vẫn là cái kia chiếc Tiểu Tiểu mô-tô tàu.

"Không cần, nếu nơi này có thể phát hiện đã từng có người ở dấu vết, vậy nói rõ chu vì còn khả năng có càng nhiều phát hiện." Tô Tử Ninh lắc lắc đầu, đem đầu chuyển hướng vũ cảnh cùng đi theo thuyền y, một vị khố miệng còn mang theo ngọn mao cảnh sát chống bạo động cùng một vị hơn ba mươi tuổi vóc dáng thấp thuyền y, "Trình bằng, người cùng đồng cừu nam một tổ, nhắm hướng đông đi dạo, nhớ kỹ đừng thâm nhập rừng rậm quá xa. Ta cùng Nghiêm Hiểu Tùng tiếp tục dọc theo sông ngạn đi về phía nam đi. Tiểu Chu cùng lão Triệu, các người liền canh giữ ở mô-tô tàu, chúng ta sau hai giờ lại hội hợp."

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4: Hi vọng ở Nam Phương (3)

Thình thoảng có từ rừng rậm hoặc bãi sông địa bụi cỏ nơi sâu xa bay lên loài chim, mang theo bùn đất mùi hôi tự nhiên khí tức hỗn hợp ẩm ướt gió nhẹ xông vào mũi. Khu rừng rậm rạp khắp nơi lộ ra điểm điểm loang lổ sắc thu, dưới chân bãi sông thổ nhưỡng xốp mà giàu có co dãn, đây là khối màu mỡ dị thường thổ địa.

Cùng Liêu Đông đại hán biệt ly sau đại khái trong vòng mười mấy phút, Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng hai người ngoại trừ tình cờ đề điểm đôi phương chú ý dưới chân ở ngoài, hầu như đều duy trì trầm mặc.

"Tô Tử Ninh, ngươi nên đoán được cái gì chứ?" Lâm thời ở một chỗ loạn thạch nghỉ ngơi, Nghiêm Hiểu Tùng một bên mở nước ấm, một bên chỉ vào Nam Phương.

"Ha ha, làm sao ngươi biết?" Tô Tử Ninh đem cục đá trong tay dùng sức hướng về mặt sông ném đi, không có chính diện trả lời.

"Đường sông càng ngày càng rộng, bãi bùn thấp mặt đất tích cũng càng ngày càng nhiều, thậm chí còn có không phải nội lực loài chim qua lại, đây là điển hình ra biển cửa sông địa hình." Nghiêm Hiểu Tùng đưa qua ấm nước, lộ ra thần bí mỉm cười, "Làm sao, ngươi còn đang suy nghĩ cái kia Thập Tự Giá (+)? Một chết rồi mấy trăm năm người phương Tây, hơn nữa làm bằng gỗ Thập Tự Giá (+) lại còn tồn tại."

"Là ngươi đang nghĩ kỹ không tốt." Tô Tử Ninh cười đến rất khó coi, "Từ hôm qua bắt đầu, ngươi thật giống như ngay ở không ngừng mà ám chỉ ta, kỳ thực ta càng nên hỏi ngươi vấn đề. Tỷ như, chúng ta đều tự nguyện đi ra tìm tòi, kỳ thực chính là nghĩ đến nghiệm chứng dưới."

"Ta phỏng chừng, lâm thời tự cứu ban lãnh đạo những người kia nên ngày hôm qua liền biết kết quả. Tuy rằng không có bất kỳ vệ tinh tín hiệu, không cách nào sử dụng toàn cầu định vị hệ thống, nhưng mấy vị thuyền trưởng đều ở tự cứu tiểu tổ lãnh đạo danh sách bên trong, trên thuyền các loại máy móc thiết bị sẽ không không hề có một chút tác dụng." Nghiêm Hiểu Tùng sắc mặt từ từ trở nên nghiêm túc, "Ngày mấy trăm người, liền với gần phân nửa cảng bến tàu bị không hiểu ra sao đưa đến nơi này, tất cả mọi người đầu óc đều sẽ không là bình thường tư duy. Chỉ ít đến hiện tại còn chưa phát hiện kẻ điên tồn tại, nói rõ đại gia đều có chính mình suy đoán."

"Mới một ngày mà thôi, có thể mấy ngày nữa, ta cái thứ nhất phát rò đây?" Tô Tử Ninh sửa sang lại ba lô, từ bên trong lấy ra súng báo hiệu, sau đó đứng lên, "Tiếp tục đi, chúng ta tranh thủ đi tới cửa sông."

Lại là hơn nửa canh giờ quá khứ, lại vòng qua một đám lớn thấp địa đầm nước sau, hai người rốt cục có cảm giác trong lòng địa đứng rừng rậm bãi sông phần cuối.

Trước mắt, là thủy thiên một đường, cửa sông rộng chừng mấy cây số, khoảng chừng một kilomet ở ngoài, còn có một hòn đảo nhỏ.

Vào biển cửa sông hiển nhiên không ngừng một dòng sông lại đây, theo dưới chân lục địa nam bộ đỉnh, còn hoàn một cái đối lập khá nhỏ từ hướng đông bắc hướng về mà đến dòng sông. Hồ bờ bên kia, là cảng to lớn hơn một mảnh rừng rậm nguyên thủy khu vực, chỉ là không biết vùng đất kia có hay không cũng là hòn đảo.

"Được rồi, chúng ta đều thỏa mãn." Nghiêm Hiểu Tùng ở bàn vẽ trên làm cái đánh dấu, sau đó thở phào một hơi, "Bắc bán cầu hơi cao chiều không gian khu vực, nam hướng ra biển khẩu. Không hề người ở, nếu như không tính cái kia Thập Tự Giá (+)."

"Nếu như khả năng,

Ta còn muốn vòng qua cái này phía nam, tiếp tục qua xem một chút." Tô Tử Ninh cũng báo lấy một hiểu ngầm mỉm cười, nhưng giờ tay dương lại đồng hồ đeo tay, biểu thị thời gian đã sắp đến, "Trở về đi, chỉ chúng ta này một đội người, là đừng nghĩ dùng một ngày thời gian đến đi xong."

Chính nói, đột nhiên phía sau Bắc Phương trong rừng rậm xuyên đến một tiếng lạnh lạnh tiếng súng. Hai người sững người lại, dồn dập lộ ra kinh ngạc về mặt.

...

...

Tuy rằng chia lìa đã vượt qua một canh giờ, nhưng bởi ven đường đi rất chậm, vì lẽ đó thực tế khoảng cách cũng sẽ không vượt qua quá xa.

Hướng về tiếng súng phương hướng dọc theo bờ biển đường cũ phi nước đại không tới sau mười phút, liền nhìn thấy vũ cảnh tiểu chiến sĩ cùng Liêu Đông đại hán hai người vô cùng chật vật địa đứng bãi sông một bên.

Cảnh sát chống bạo động 81 thức súng trường rất là căng thẳng, hiển nhiên vừa nãy cái kia tiếng súng hướng chính là hán phát sinh, mà một bên khác đồng cừu nam thì lại xách ngược búa phòng tại hơi buồn bực.

"Vừa nãy ở trong rừng cây gặp phải dã thú, thật giống là lợn rừng." Liêu Đông đại hán tung lại vai, một bên chỉ tiếc mải sắt không nên kim về mặt nhìn nổ súng cảnh sát chống bạo động.

"Các ngươi có thể toàn thân trở ra cũng là kỳ tích." Tô Tử Ninh cười cợt xuống ba lô, một bên nhìn rừng rậm nơi sâu xa, "Phải biết lợn rừng qua lại thông thường đều không phải lạc đàn, một nhà già trẻ một tổ theo."

"Không phải lợn rừng, là Dã Lang! Vẫn theo ta đã lâu." Căng thẳng phòng bạo tiểu cảnh sát đột nhiên lớn tiếng, "Ta khi còn bé, quê nhà trong rừng thì có giống như, ta biết!"

Phòng bạo tiểu cảnh sát trình bằng khẩu âm vừa nghe cũng là Đông Bắc, nhìn dáng dấp lần này đem hấn dọa cho phát sợ.

Dã Lang? Cái kia càng bết bát! Loại này gia hỏa đều là quần cư sẵn bản! Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng sắc mặt đồng thời biến đổi.

"Về tàu đi thôi!"

Mấy người hầu như cũng trong lúc đó hô một câu, sau đó Tô Tử Ninh giơ tay liền đánh ra súng báo hiệu bên trong đạn tín hiệu. Bốn người lấy tốc độ nhanh nhất dọc theo sông ngạn hướng về phương Bắc chạy đi.

Nhìn thấy đạn tín hiệu chu có thể dân cùng thuyền y rất nhanh sẽ mở ra mô-tô tàu nửa đạo tiếp ứng lên bốn người, ngay ở mô-tô tàu rời đi bờ sông không lâu, ở Tô Tử Ninh quay đầu lại bên dưới, rừng rậm biên giới trong bụi cỏ mơ hồ xuất hiện mấy cái thấp bé động vật bóng người.

Nhìn thấy những này thông minh mà tàn nhẫn động vật kỳ thực vẫn theo đuôi bọn họ. Tô Tử Ninh bọn người không rét mà run.

...

...

Đại khái buổi chiều 13 điểm, không thu hoạch được gì suu cứu tiểu tổ rốt cục trở lại xuất phát địa, chỉ thấy vô số dùng tàn tạ nhựa thủy tinh ngổ lăm thời dụng túp lều xuất hiện ở rừng rậm khu vực biên giới.

Tại sau đám người đang khôi phục một đêm thể lực sau, lại bắt đầu các loại hùng hùng hổ hổ. Cường tráng các nam nhân thậm chí sẽ để chứng minh một cái nào đó cái rương là chính mình tai nạn trước hành lý mà cùng người khác phát sinh từ chi lôi kéo.

Không thiếu nữ tử run lẩy bẩy địa núp ở lật nghiêng bên tàu thùng đựng hàng bên trong, khiếp đảm mà lo lắng vuốt điện thoại gây cái liên tục, nhưng cũng không được bất kỳ tặng lại.

Mấy chục tên chế phục đã rõ ràng có tổ chức tính ở bãi sông các nơi cùng bên tàu trong phế tích duy trì an toàn, đem thỉnh thoảng phát sinh tiểu ma sát cho lắng lại.

Tô Tử Ninh đơn giản ăn chút gì sau, liền đem mình và Nghiêm Hiểu Tùng ven đường phát hiện một chữ không sót địa báo lại cho lâm thời tự cứu ban lãnh đạo cao nhất người chỉ huy, hải quan bắt buôn lậu thuyền trưởng Trịnh Tuyền. Nhưng người sau tựa hồ vẫn chưa biểu hiện ra bao lớn kinh ngạc, chỉ là đối với Nam Phương mười mấy km ở ngoài Dã Lang qua lại biểu thị rất lớn coi trọng.

"Chờ đã, tiểu tô. Lão tề trước cho ta nói rồi tình huống của ngươi. Ngươi tuy rằng tuổi trẻ, nhưng cơ sở kinh nghiệm làm việc phi thường phong phú, hơn nữa người cũng trầm ổn, tri thức diện rộng rãi, vì lẽ đó chúng ta quyết định để ngươi cũng gia nhập lâm thời tự cứu ban lãnh đạo." Qua tuổi bốn mươi hải quan bắt buôn lậu quan quay về Tô Tử Ninh lộ ra thẳng thắn nụ cười.

Nhớ tới lâm xuất phát trước Tề Kiến Quân cái kia một bộ có sự phó thác vẻ mặt, Tô Tử Ninh đại thể rõ ràng ý tứ.

"Trịnh thuyền trưởng, ta nghĩ biết chúng ta hiện tại tọa độ, ta nghĩ ngươi không cần giấu giếm nữa ta chứ? Ta tin tưởng lấy tự cứu ban lãnh đạo bên trong như vậy mấy vị nhiều năm chạy hải thuyền trưởng, là hiểu được thiên văn kinh vĩ trắc lượng."

Tô Tử Ninh không có trực tiếp đáp ứng Trịnh Tuyền mời, mà là cuối cùng đem nghĩ đến một đêm thêm nữa cái ban ngày vấn đề ném ra ngoài.

"Tuy rằng ta đi qua địa phương rất ít, nhưng rất rõ ràng nơi này không phải Trung Hoa." Tô Tử Ninh nói xong, lại từ trong túi móc ra một tờ giấy, đó là Nghiêm Hiểu Tùng sao chép trên thập tự giá xa lạ chữ cái từ đơn.

"Ta cảm thấy, nên ở người may mắn còn sống sót bên trong tìm tới một có thể xem hiểu những này từ đơn người đi ra. Ta là Anh ngữ chuyên nghiệp, nhưng xem không hiểu cái này." Tô Tử Ninh rất trịnh trọng đem trang giấy phô ở một lâm thời cho rằng bàn bọc lớn trang tương trên.

"Lên thuyền đi nói." Nhìn người trẻ tuổi không cho từ chối ánh mắt, Trịnh Tuyền chỉ là chậm rãi gật đầu một cái.

...

...

Viên hân nghệ, là Nam Phương nào đó tư doanh lương cao nguồn năng lượng xí nghiệp phiên dịch. Ở tai nạn nhật cùng ngày, chính cùng đi bản xí nghiệp kỹ sư cùng với đến từ Nam Phi SASOL nguồn năng lượng công ty thủ tịch kỹ sư đồng thời ở cảng khu bến tàu tiến hành một bộ nhập khẩu thiết bị tra nghiệm công tác.

Đầu tiên là tao ngộ một hồi khiến người ta đến hiện tại đều hoảng sợ không thể tả thiên tai, sau đó lại đến như thế cái xem ra cùng rừng rậm nguyên thủy không khác thế giới xa lạ, đón thêm từ phế tích bên trong mang ra Nam Phi người da đen kỹ sư đã hoàn toàn thay đổi. Tuổi có điều hai mươi bốn Viên hân nghệ hầu như rơi vào một loại đại ra trạng thái.

Toàn bộ cắm trại địa truyền đến tìm kiếm ngoại ngữ phiên dịch tiếng kèn cuối cùng cũng coi như ở bữa trưa thời điểm đem Viên hân nghệ biết rõ tình rồi, ở một vị hải quan tập tư đội viên dưới sự dẫn đường, leo lên đã thành công thoát ly mắc cạn trạng thái hải quan bắt buôn lậu thuyền.

Buồng chỉ huy bên trong còn đứng nhiều vị nam tử, có điều mấy người này đều mặt lộ vẻ lúng túng, xem ra có một vấn đề ở quá nhiều tất cả mọi người.

"Xin chào, ta là lâm thời tự cứu ban lãnh đạo tổ trưởng, hải quan bắt buôn lậu thuyền trưởng Trịnh Tuyền. Vị này chính là tổ viên Tô Tử Ninh, buổi sáng chúng ta ở phía nam phát hiện một vài thứ, muốn cho hiểu ngoại ngữ đồng chí nhìn là có ý gì."

Nói, Trịnh Tuyền liền đem một tờ giấy phóng tới trên bàn.

"Hừm, là Hà Lan văn, có điều ngữ pháp vẫn là cùng hiện tại có một số khác biệt." Nắm giữ nhiều loại Âu Châu ngôn ngữ Viên hân nghệ liếc mắt là đã nhìn ra trên tờ giấy liền chuỗi từ đơn, "Ý tứ là: Thượng Đế đã khoan dung Paula đồ • phạm tây ni tiên sinh tất cả tội lỗi, hân chính trực cùng thành kính để hân có thể ở lại chủ bên người. Nguyên hân ở mảnh này dồi dào tâm thế giới ngủ yên, cùng với hân cách xa ở Am-xtéc-đam đàn bà góa cùng hai vị tử nữ trước sau như một khỏe mạnh."

Niệm xong, Viên hân nghệ không hiểu ra sao mà nhìn người xung quanh, chỉ thấy mỗi người đều lộ ra khó chịu vẻ mặt.

"Hừm, là thiên đơn giản mộ chí mình. Còn là một đến từ Am-xtéc-đam người Hà Lan. Lẽ nào chúng ta ở Hà Lan?" Một bên một vị tự xưng Anh ngữ rất tuyệt lâm thời đến đây hỗ trợ nam tử nói thầm.

"Cảm ơn các vị, có việc lại tìm đại gia!" Trịnh Tuyền mau mau liếc mắt ra hiệu, hải quan tập tư đội viên lễ phép đưa đi những người này.

...

...

Xuyên qua? !

Rời đi hải quan thuyền sau, Tô Tử Ninh trong đầu liền dường như từng nhóm xe lửa lái qua giống như không có cách nào yên tĩnh lại. Trịnh Tuyền cuối cùng đem một hân dự đoán rất lâu một cái đáp án cho hân, hơn nữa nội dung so với hân nghĩ đến còn nhiều hơn.

Tuy rằng hiện đại vệ tinh hệ thống truyền tin đã báo hồng, nhưng lợi dụng dụng cụ đơn sơ, một chiếc hàng rời tàu hàng thuyền trưởng vẫn là ở đêm hôm qua lấy ra một kết quả. Hiện tại người may mắn còn sống sót môn, chính bản thân nơi khác một khối đại lục, từ kinh độ và vĩ độ trên xem, là Bắc Mỹ châu Đông Hải ngạn.

Nhưng tin tức này, hiện nay giới hạn với tự cứu ban lãnh đạo bên trong mới biết, cũng nghiêm ngặt bảo đảm tạm không tiết ra ngoài. Nghĩ tới đây mấy trăm hào sống sót sau tai nạn già trẻ, (www.uukanshu.com) cái kia từng cái từng cái hoặc tiêu tụy hoặc đại ra hoặc nôn nóng mặt, Tô Tử Ninh biết quyết định này chỉ ít hiện nay là chính xác.

Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng ngồi ở bên đồng lửa, đều trầm mặc không nói.

"Địa điểm là xác nhận, nơi này là Hade tôn hồ vào biển cửa sông khu vực, nói cách khác, chúng ta hiện tại tọa địa phương, chính là tắc đất tắc vàng Manhattan nội thành?" Nghiêm Hiểu Tùng luôn luôn lạc quan mặt hiểm thấy trở nên như khổ qua giống như vậy, "Nếu như bọn họ kiên trì thiên văn ánh sao trắc lượng số liệu không sai, vậy ta hoài nghi ta không riêng là địa lý xuyên qua, thời gian cũng xuyên qua rồi."

"Người trưa hôm nay không phải nói ta vẫn ghi nhớ cái kia trên thập tự giá thời gian à. Một xem ra có tới đa thời gian mười năm nghĩa địa." Cùng Nghiêm Hiểu Tùng về mặt ngược lại, Tô Tử Ninh lại thái độ khác thường chính là nở nụ cười.

"Hừm, lúc đó người và ta trong lòng đều có cái này dự đoán. Chỉ là người vẫn không nói, đương nhiên, ta cũng không nói, bằng cái gì đây?" Nghiêm Hiểu Tùng một ha ha, "Được rồi, chúng ta giả thiết, chúng ta bị một giống như bão lũ sâu cho bắn trúng, sau đó năng lượng mạnh mẽ mang theo nửa cái bến tàu, cuối cùng đem chúng ta đưa đến 17 đầu thế kỷ Bắc Mỹ châu Đông Hải ngạn."

"Hừm, phỏng chừng Trịnh Tuyền bọn họ cũng không thể không tiếp thu kết quả này." Tô Tử Ninh gật gù.

"Sau đó thì sao?" Nghiêm Hiểu Tùng uể oải rủ xuống đầu.

"Đại khái ở một số năm sau, một Hà Lan thương nhân sẽ dùng giá trị 24 đôla Mỹ rách nát hàng từ người Anh-điêng trong tay mua lại toàn bộ Manhattan. Thời gian này, xác thực nói là 1624 năm một ngày nào đó." Tô Tử Ninh móc ra khỏi hương hộp, đem cuối cùng hai cái phân, sau đó đốt hít một hơi thật dài, "Lại sau đó, mấy trăm năm qua đi, giá đất tăng vọt, đầu tư báo lại suất không gì sánh được."

"Đúng, nơi này có người Anh-điêng!"

Cổ sự nói tới đây, hai người gần như cùng lúc đó nhảy lên, cách đó không xa trước một đồng lửa nói chuyện phiếm người may mắn còn sống sót đều bị sợ hết hồn.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Hi vọng ở Nam Phương (4)

Đến Bắc Mĩ tân đại lục Âu Châu các di dân, ở ban đầu cũng chưa từng có trên bọn họ tưởng tượng về đẹp cuộc sống mới. Đường như nguyên thủy thế giới Man Hoang trên đất đầy rẫy quá nhiều nghĩ lại mà kinh cực khổ. Đói bụng, bệnh tật, dã thú, bọn họ giờ nào khắc nào cũng đang trong lòng run sợ trung đẳng chờ lần sau mặt trời mọc.

So sánh với đó, ôn lương ẩn dụ an dân bản địa nhưng là bọn họ tạo ngộ hết thấy xa lạ vấn đề bên trong dễ dàng nhất xử lý một mặt. Từ xã hội tâm lý học trên nói, làm nhân loại quần thể nằm ở môi trường tự nhiên thế yếu thì, nhân loại quần thể sẽ ở tiềm thức dưới sự dẫn đường, thông qua sáng tạo các loại ý mạnh hiệp yếu người tể tâm lý ưu thế để che dấu nội tâm của chính mình hoảng sợ, loại hành vi này có thể là bên trong, cũng có thể là ngoại bộ.

Liền, những này rời xa quê hương người Âu châu đem bọn họ cô độc, bất mãn, cực khổ cùng hoảng sợ phát tiết đến người Anh-điêng thậm chí là người mình trên đầu, tận có khả năng địa bỏ khuyết bọn họ cần tất cả vật chất hoặc tinh thần trên nghèo khổ cùng chán nản.

...

...

Đại tai nạn sau ngày thứ ba.

Trải qua hai cái ban vũ cánh hai ngày qua đề phòng cùng tìm tòi, người may mắn còn sống sót lắm thời cấm trại địa cũng chưa từng xuất hiện tưởng tượng Dã Lang quần tập kích.

Chẳng hay biết gì người may mắn còn sống sót môn cũng không có chờ đến bọn họ hi vọng ngoại bộ cứu viện.

Cùng ngày, tự cứu ban lãnh đạo tiến hành cải tổ, tên gọi cũng đổi thành tự cứu ủy viên hội, thành viên tiến hành rồi thích hợp mở rộng. Bao quát Liêu Đông đại hán Đồng Cửu Nam đều trúng cử, còn trúng cử lý do, Trịnh Tuyền lấy đối phương là xuất ngũ quân nhân đồng thời ở công nhân bến tàu bên trong có nhất định sức hiệu triệu dành cho trả lời.

Cãi vã, chửi rủa thậm chí ẩu đả vẫn như cũ không thể ngăn cản địa phát sinh. Thường thường bởi vì một vấn đề nho nhỏ, sẽ gọi ra hai cái xem ra cực kỳ văn nhược thanh niên một trận điên cuồng mà lẫn nhau lôi kéo, mà nguyên nhân rất khả năng chỉ là bởi vì một phương ngồi đối phương plastic bố.

Các nữ nhân bị cảnh sát hết sức cách ly ở bãi sông một đầu khác, để ngừa phạm khả năng ác tính hành vi.

Mỗi ngày buổi tối, luôn có như vậy cái góc sẽ truyền đến khàn giọng chửi rủa hoặc là tiếng khóc, để tinh thần căng thẳng đám người càng thêm tiêu tụy khó ngủ.

Được lợi từ lại một vị gia nhập tự cứu ủy viên hội thành viên mới, một vị nghe nói trường kỳ làm xã hội tâm lý học nghiên cứu người đàn ông trung niên. Ở hần lý luận bên trong, ở nguy hiểm trạng thái đám người, nếu như được lượng lớn an toàn ám chỉ, sẽ khiến người quần cấp tốc từ hoảng loạn bên trong khôi phục lý trí.

Từ hơn mười vị nghiêm túc gác chế phục, đến nhóm đầu tiên thu dọn đi ra xây như núi vật tư, lại tới suốt đêm vũ trang đề phòng cộng thêm theo : đề cần bất cứ lúc nào có thể lĩnh thực phẩm, không một không ở lên an toàn ám chỉ tác dụng.

Bất kể như thế nào, từ ngày thứ ba bắt đầu, người may mắn còn sống sót môn tinh thần diện mạo đều phát sinh một chút so sánh lạc quan biến hóa.

Từ vọng giả đã chọn so sánh địa phương xa thích đáng an táng, người bệnh môn cũng được rất tốt cứu trị. Đây dựa vào tự cứu ủy viên hội tổ chức chữa bệnh tiểu tổ nỗ lực,

Cái kia mấy chiếc lật úp 120 cấp cứu trong xe có lượng lớn trong ngoài khoa cấp cứu thuốc, mà y hộ nhân viên ở đại trong tai nạn cũng căn bản không có thương vong.

Trải qua hai ngày trước đơn giản phân loại thống kê, ngoại trừ cái kia năm chiếc hàng rời tàu hàng bị hải quan tập tư đội tạm thời cách ly ở ngoài, tai nạn hiện trường kho hàng bến tàu bên trong vật tư đại thể có kết quả.

Gia cư đồ dùng bao quát tổng số gần 4 vạn bộ các loại thợ may chế phẩm, gần 1 vạn bộ trên giường dệt đồ dùng, 3 hơn vạn đôi giày cùng với hơn trăm bộ nhập khẩu lắp ráp gia cụ.

Đồ làm bếp đồ dùng bao quát hơn 3000 bộ vùng duyên hải nào đó hương trấn xí nghiệp sinh sản inox đồ làm bếp, hơn 2000 bộ Italy nhập khẩu cao cấp pha lê đồ uống rượu.

Máy móc đồ dùng nhưng là một cái nào đó sụp đổ trong kho hàng xây nhập khẩu rác rưởi —— đại khái mấy chục bộ mang theo rỉ sét hai điện thoại di động giường.

Mấy toà nhà kho phế tích bên trong còn vùi lấp mấy ngàn cái bánh xe, hơn trăm tấn dầu madút cùng cái khác một ít công nghiệp dầu liêu, cùng với thành linh kiện trạng thái mấy trăm lượng nhập khẩu vùng núi xe đạp.

Thực phẩm loại, nhưng là vùng duyên hải hương trấn xí nghiệp sinh sản lượng lớn dùng cho lối ra : mở miệng đến tỉnh ngoài hoặc Đông Nam Á các loại thổ đặc sản đóng gói đồ ăn. Duy nhất chủ lưu một điểm, chính là một cái nào đó nông nghiệp công ty thuê trong kho hàng khoảng chừng 30 tấn nhập khẩu Thái Lan gạo thơm cùng với bộ phận cây nông nghiệp hạt giống.

Ngoài ra, chính là lượng lớn cuộn dây cáp điện loại hình công nghiệp chế phẩm, mấy chục bộ hư hao bến tàu đầu máy.

Càng thêm tỉ mỉ vật tư thống kê thu dọn phỏng chừng còn phải chờ thêm đoạn thời gian, nhưng có thể đoán trước chính là, liên nhân thủ hiện có cùng phế tích giống như hiện trường, công việc này ít nhất phải kéo dài mấy tháng lâu dài.

Hiện tại, rất nhiều người trẻ tuổi đều tụ tập cùng một chỗ nói thầm, người thông minh đã thông qua khí hậu cùng địa lý đặc thù Rồi ra vô số phiên bản độ khả thi. Một số người đối với chân tướng mang theo một tia thần bí chờ mong, nhưng càng nhiều người thì lại ở thấp thỏm bên trong hình thành một luồng mơ hồ lan tràn tính khủng hoảng.

Từ hôm qua tới hôm nay, chiếc thuyền kia hào 516 hải quan bắt buộc lưu thuyền đã ở sông lớn bên trong nam bắc du đãng nhiều lần, có điều khám tra kết quả cũng không có công khai. Ở khám tra trong quá trình, Tô Tử Ninh làm cái thứ nhất đến Nam Phương cửa sông người tiến hành rồi toàn bộ hành trình tham dự.

Nghiêm Hiểu Tùng cùng Liêu Đông đại hán Đồng Cửu Nam, làm tân tự cứu ủy viên hội thành viên phụ trách vật tư thống kê thu dọn công tác. Tuy rằng hai người bọn họ sáng tỏ biểu đạt loại công việc này cũng không phải là bọn họ sở trường, nhưng làm tự cứu ủy viên hội Phó tổng chỉ huy Tề Kiến Quân nhưng dành cho hai người một cách không ngờ tín nhiệm.

...

...

Nam Phương Hade tôn hồ cửa biển, bắt buộc lưu thuyền vòng qua Manhattan vùng cực nam, ngược lại nhắm hướng đông bắc đông hồ đi.

Đại khái hai km sau, bao quát Tô Tử Ninh ở bên trong, mấy người leo lên Manhattan Đông Nam chệch một mảnh bờ sông.

Trước mắt là một mảnh bị rừng rậm vây quanh diện tích bao la bằng phẳng đầm nước bình nguyên, có một cực kỳ đơn sơ làm bằng gỗ bến tàu, bến tàu phụ cận còn có một mảnh cảng đơn sơ mọc lều khu. Nhưng từ hiện trường đến xem, cũng là mấy năm không có bóng người đáng vẻ.

"Đây là sau đó New York Manhattan đường. . . Hiện tại chỉ là Âu Châu da lông thương xây dựng lâm thời bến tàu, thông thường bọn họ sẽ lấy mấy năm một chu kỳ đi tới nơi này, cùng người Anh-điêng tiến hành mậu dịch, như vậy mậu dịch hành vi khoảng chừng từ 17 thế kỷ 10 niên đại liên bắt đầu. Hiện nay đến xem, nơi này đã đến mấy năm không có Âu Châu da lông thương đã tới, thuộc về bị hoang phế trạng thái."

Tô Tử Ninh có một tra không một tra ở Trịnh Tuyền bên tai nói thầm những này từng ở tẻ nhạt bên trong ký ức lịch sử tri thức, nghe được Trịnh Tuyền nhũn nhũn mảy lên.

"Tiểu tô, New York là lúc nào thành lập?" Trịnh Tuyền một bên nhìn kỹ đông hồ bờ bên kia, bên kia càng khu rừng rậm rạp hấp dẫn ánh mắt của hắn.

"Nói cho đúng, là 1624 năm, Hà Lan thương nhân Peter • mét nữ rất dùng một đồng tổng giá trị không đủ 24 đôla Mỹ rách nát hàng từ người Anh-điêng trong tay mua lại Manhattan, sau đó đặt tên là tân Am-xtéc-đam, có điều mà. . . Không bao nhiêu năm liền bị England cho cướp đi."

Tô Tử Ninh từ trí nhớ đào ra đoạn lịch sử này, có điều hắn luôn cảm giác có cái gì không đúng địa phương.

"Lấy suy đoán của ngươi, hiện tại là bao nhiêu năm?" Trịnh Tuyền đối với Tô Tử Ninh lịch sử tri thức không có hoài nghi.

"Hiện tại hắn là 1618 năm đến 1625 năm trong lúc đó, đương nhiên, không bài trừ thời gian khả năng càng sớm hơn, nhưng ít ra cũng là 1614 năm sau khi. Từ cái kia xui xẻo người Hà Lan mộ chỉ minh cùng nơi này tình hình đến suy đoán."

"Nên còn có thời gian mấy năm. . ." Nghe được cái kết luận này, Trịnh Tuyền căng thẳng mặt hơi hơi hòa hoãn chút.

Nha? Vị đại thúc này chẳng lẽ có ý nghĩ? Tô Tử Ninh một mặt quái lạ mà nhìn trước mắt rõ ràng hai mắt bốc lên nhiệt liệt ánh sáng thuyền trường.

...

...

Đại tai nạn sau ngày thứ năm, sáng sủa.

Ở rất nhiều người đồng hồ đeo tay bên trong, hiện tại vẫn là năm 2012 ngày 21 tháng 9 thứ sáu.

Trải qua một ngày đứt quãng đơn giản chữa trị, cái kia chiếc đã từng cùng số 516 hải quan bắt buôn lậu thuyền đồng thời mắc cạn thuyền đánh cá rốt cục có thể phát huy được tác dụng. Hàm hậu thuyền đánh cá chủ ở kích động bên trong suốt chút nữa hôn mê phụ trách sửa chữa hải quan bắt buôn lậu thuyền kỹ sư cơ giới.

Ngày hôm nay, cái cuối cùng trọng thương viên thoát ly nguy hiểm. Cũng ở ngày đó, tự cứu ủy viên hội công bố một đại gia suy đoán đã lâu đáp án.

Xuyên qua? ! Thật giống có chút ý tứ gì. . .

Rất nhiều người rốt cuộc đã tới cái này bọn họ suy đoán đã lâu chân tướng. Cùng Tô Tử Ninh nghĩ đến như thế, này quần chúng mấy ngày trước còn gọi chết gọi công việc làm tìm kiếm chân tướng người may mắn còn sống sót môn ở "Biệt" mấy ngày sau mỗi người như cắt đứt quan hệ như tượng gỗ ngồi một bên.

Bãi sông cắm trại địa một bên xây khuếch đại trước bến tàu tồn kho vật tư, mà những này mới là tổng sản lượng không tới một phần mười, vèn vèn liền điểm ấy quy mô, liền đầy đủ người may mắn còn sống sót môn dùng tới một năm.

Đương nhiên, không ai đi lưu ý thực phẩm vấn đề, ở vị kia xã hội nhà tâm lý học hết sức an bài xuống, vì giảm bớt tai sau sầu lo cùng xây dựng cảm giác an toàn, Trịnh Tuyên lãnh đạo tự cứu ủy viên hội hầu như là mở rộng cung cấp. Nhưng trên thực tế, liền tự cứu ủy viên hội nắm giữ thực phẩm dự trữ, nhiều nhất ba tháng sẽ thấy đáy.

Trịnh Tuyên đứng một đại thùng đựng hàng trên cầm kèn đồng nói cái gì, Tô Tử Ninh không có đi nghe, chỉ là tay cầm một tay nhỏ bản sao nhanh chóng viết.

"Tôi ngày hôm qua ủy viên hội hội nghị người làm sao không tham gia? Chúng ta muốn hướng về nam di chuyển, đến cái kia hoang phế bến tàu khu đi thành lập điểm định cư." Một bên Nghiêm Hiểu Tùng đứng vào dưới Tô Tử Ninh cánh tay, quay đầu nói thâm cú.

"Có Tề Kiến Quân ở, không lời ta nói phần, hoặc là ta có nói hay không đều không có gì." Tô Tử Ninh không có ngắt đầu, tiếp tục ở bản viết tay trên viết.

"Hắn thật giống rất coi trọng người." Nghiêm Hiểu Tùng cười không tỏ rõ ý kiến, một bên giơ tay lên, tiện thể còn giúp Tô Tử Ninh giơ lên cánh tay, bởi vì trên đài Trịnh Tuyên ở ý nghĩa tượng trưng tiến hành toàn dân giơ tay biểu quyết. Này một động tác lại đánh gãy Tô Tử Ninh viết.

"Hắn cần giúp đỡ, (www.uukanshu.com) giúp hắn ở tự cứu ủy viên hội bên trong thu được nhiều quyền nói chuyện hơn." Tô Tử Ninh buông cánh tay xuống, dùng bút chỉ chỉ trỏ chính mình, lại chỉ trỏ đối phương, "Người, Đồng Cửu Nam, thậm chí cái kia 9x chu có thể dân đều có khả năng là hắn vừa ý ẩn tại đối tượng."

"Ta?" Nghiêm Hiểu Tùng có chút không rõ.

"Sau đó người liền rõ ràng, hoặc là người có thể đi hỏi một chút cái kia xã hội nhà tâm lý học." Tô Tử Ninh cười thần bí, liền thu hồi bản viết tay.

"Người vừa nãy sốt ruột viết cái gì?" Nghiêm Hiểu Tùng chỉ chỉ đối phương túi áo.

"Đem có thể nghĩ đến quá khứ hoặc tương lai mấy chục năm người Âu châu thực dân Bắc Mỹ tình huống đều viết xuống đến, miễn cho lãng quên. Hiện tại những thứ đồ này so với một cái 81 gang đều trọng yếu." Tô Tử Ninh sửa sang lại quần áo, tựa hồ ung dung không ít.

"Có cái gì kết luận?" Nghiêm Hiểu Tùng thấy Tô Tử Ninh về mặt, biết cục diện vẫn tính lạc quan.

"Có thể qua một thời gian ngắn nữa, còn có quần đến từ Âu Châu con ma đen đuôi sẽ ở cách chúng ta hơn một nghìn km bên ngoài bờ biển đổ bộ." Bốn phía một mảnh tiếng gầm vang lên, được động viên đám người ở tự cứu ủy viên hội quan chức diễn thuyết dưới mỗi người có ưu hi. Tô Tử Ninh cười ha hả chỉ xuống hướng đông bắc hướng về, "Năm tháng hoa hào, một đám sáng tạo lịch sử đen đuôi hải tử."

Sáng tạo lịch sử. . . Có thể chúng ta cũng là một người trong đó đi. . . Nghiêm Hiểu Tùng nghĩ.

Lại nghỉ ngơi sau một ngày, người may mắn còn sống sót môn bắt đầu huê lão phù ấu địa dọc theo Hade tôn bờ sông từng nhóm hành động.

Từ kho hàng bến tàu bên trong móc ra sắm lớp xe bị đơn giản chế tác thành một số cứng nhắc tay đẩy xe, mang theo lượng lớn thu dọn đi ra sinh hoạt vật tư, từng xe từng xe khó khăn đẩy xuôi nam. Mà càng to lớn hơn tông vật tư, thì lại do cái kia chiếc miễn cưỡng chữa trị thuyền đánh cá tiến hành luân phiên vận tải.

Chỗ cần đến, cái kia mảnh bị Âu Châu da lông thương bỏ đi bến tàu phụ cận, mấy cái tự xưng là công trình bằng gỗ chuyên nghiệp người trẻ tuổi mang theo mấy chục tên trước công nhân bến tàu đã đang khắp nơi khám lượng khoa tay.

Chương 6: Tân Manhattan (1)

Đầm nước cùng rừng rậm giao tiếp nơi, mấy chục hào công nhân bến tàu tay cầm búa phòng tai, phân tán ở một mảnh sam trong rừng cây. Cao to thân cây ở tầng trệt "Ồi chào" địa chặt cây trong tiếng hơi lay động. Chỉ có mấy cái nguyên bản thuộc về bến tàu phương tiện kiến thiết đơn vị cương cứng trở thành hiệu suất cao nhất suất công cụ.

Theo cao giọng hò hét, cây cối người xung quanh môn quả đoán tránh ra, to lớn cây cối chít chít nha nha địa khuynh đảo, tàn cảnh nát diệp đồn dập mà xuống. Đơn giản chém đứt phân cảnh sau mấy cây gỗ thô tui chữ nhật trên dây thừng bó cùng nhau, sau đó do mấy chiếc thoảng trải qua cái trang bến tàu xoa xe ở phía xa chậm rãi lôi kéo mà đi.

Thi công đã triển khai ba ngày, cự đại tai nạn cũng quá khứ rờn rã mười ngày. Công nhân từ ban đầu khí thế ngất trời từ từ trở nên lười biếng lên. Nguyên nhân chủ yếu còn ở đoạn này cái gọi là càng thích hợp thi công ven bờ tiểu bình nguyên địa phương có quá nhiều đề những kia năm cũ công nhân trẻ trình sư môn chưa từng tính toán chuẩn xác địa phương.

Không có bao nhiêu càng chuẩn xác thực địa thăm dò số liệu, bản vẽ cơ bản là ở một cái nào đó địa lý lão sư bên người mang theo Laptop trên thế giới thành thị du lịch trên bản đồ vẽ mà đến.

Lịch sử bên trong mấy trăm năm, Manhattan nhiều lần xây dựng thêm, liền Hade tôn hồ bờ sông cùng đông hồ bờ sông đều nhiều lần bỏ khuyết tu sửa quá. Còn sau đó pháo đài quảng trường, hiện nay càng bị khu rừng rậm rạp chiếm cứ, vì lẽ đó từ vừa mới bắt đầu tự cứu uy viên hội liền từ bỏ ở nơi đó thành lập điểm định cư dự định.

Ngoại trừ già trẻ phụ nữ trẻ em, cùng với nhất định phải chiếm dụng vật tư vận chuyển cùng phụ trách mức thấp nhất cảnh giới an toàn nhân thủ, tham dự tân điểm định cư xây dựng người chỉ có hơn 200 người. Tuy rằng nhân thủ rõ ràng không đủ, nhưng những người này đại thể đều là đã từng công nhân bến tàu, đến từ mỗi cái kinh tế nọ phát đạt khu vực trước nông dân công môn ở kiến trúc quy hoạch tiểu tổ dưới sự chỉ dẫn cũng khá nỗ lực.

Từng đi đầu tiến hành thảo tân Đồng Cửu Nam lần này trở thành điểm định cư công trình thi công người dẫn đầu, mà mấy cái công trình bằng gỗ hệ tốt nghiệp chuyên nghiệp mà có ở công ty xây cất kinh nghiệm làm việc người trở thành quy hoạch tiểu tổ kỹ sư.

Ở Đồng Cửu Nam xem ra, tiền lương cái gì đã trở thành quá khứ thức, tuy rằng toàn bộ kiến thiết đội ngũ không thể tránh khỏi khu vực các loại mê man cùng oán giận, nhưng Đồng Cửu Nam vẫn là tận lực dùng chính mình đủ khả năng phương thức đang thi công đòi đi tâm huyết của mọi người.

Điền chôn ven bờ đầm nước công tác chiếm dụng nhiều nhất nhân lực, mặc dù vận dụng toàn bộ tay đẩy xe cùng chỉ có mấy chiếc vận tính hoàn hảo bến tàu xe tải, lượng lớn đá vụn cùng bùn đất vận tải lượng vẫn như cũ không đủ.

Vượt qua 100 mẫu chu vi ven bờ đầm nước khu vực là nhất định phải quyết định, thậm chí càng đào móc mấy cái đi về bờ sông rãnh thoát nước lấy tăng mạnh đầm nước thấm bài công tác.

Chỉ là điền chôn này một mảng nhỏ kê thấp địa đầm lầy liền dự tính cần tiêu tốn chỉ ít một tuần lễ, này vẫn là ở có mấy chiếc chữa trị cơ động xe phụ trợ dưới tiến độ. Mà những kia quyền vây quanh vùng bình nguyên này cao to Bắc Mĩ cây cao to tạo thành rừng rậm, càng làm cho tất cả mọi người nhức đầu không thôi.

Đại tai nạn trước bến tàu xây dựng thêm công trình chút ít xin xắn thép chờ kiến tài trở thành trước mặt có thể trực tiếp sử dụng quý giá nhất nguyên liệu, mà càng nhiều công trình nhất định phải dựa vào ngay tại chỗ lấy tài liệu, tỷ như lượng lớn gỗ thô đem dùng để xây dựng phòng ốc, phòng ngự tường vây cùng với cái kia bị người Âu châu bỏ đi tiểu bến tàu.

Thu dọn đi ra các loại bến tàu thi công đơn vị công cụ bên trong, duy nhất sẽ không có cửa máy, mà sử dụng búa phòng tai cùng truyền thống cương cứng căn bản không có cách nào cung cấp càng cao hơn công tác hiệu suất. Rõ ràng hai ngày, mới chặt cây không tới 3 mẫu địa vuông vẫn rừng rậm. Trải qua bản vẽ quy hoạch tính toán, cần chặt cây rừng rậm diện tích, hầu như cao tới 40 mẫu.

Nhưng khó khăn đã không phải hiện tại đám người có khả năng lo lắng, căn cứ một cái nào đó trung học thanh niên địa lý lão sư tính toán, nhiều nhất một tháng, Manhattan liền đem nghênh đón khí trời rét lạnh. Đến lúc đó nếu như không có một chân chính nơi ở, cái kia những người may mắn còn sống sót đem đối mặt càng thêm nghiêm túc tự nhiên thử thách.

...

...

Ở nhỏ hẹp một mảnh bờ sông bình nguyên góc, đơn giản dựng túp lều khu trở thành đại tai nạn người may mắn còn sống sót môn lâm thời nơi ở. Dùng

pha lê ngồi cùng cảnh cây dựng đơn sơ lều hộ trở thành điểm định cư xây dựng hoàn thành trước duy nhất cư trú nơi. Phần lớn hiện đại đô thị nữ nhân không thể không từ bỏ các năng quán có yếu điệu hình tượng, ở lớn tuổi phụ nữ tổ chức dưới, phụ trách vì là lao động các công nhân cung cấp cơ bản nhất hậu cần bảo đảm.

Dương Văn vẫn từ thuyền đánh cá nhảy lên còn ở tu sửa bến tàu, trong tay chăm chú lòi một đại plastic đóng gói, hầu như là cũng không quay đầu lại địa hướng tự cứu ủy viên hội vì chính mình cùng mấy cái lâm thời nhận thức tiểu thư muối xác định túp lều khu đi đến.

"Hắc! Xem ta ở phê tích nơi đó tìm tới cái gì!"

Phụ trách hiệp trợ vật tư thu thập vận tải đội tiến hành vật tư đăng ký thu dọn thiết kế thời trang sư lác trong tay mình plastic đóng gói, hơi có phong trần trên mặt trần trụi hạnh phúc nụ cười đắc ý. 27 tuổi thời thượng đạt người lúc này cố ý đang bán cái nút, lác lư đóng gói phát sinh vài tiếng lách lách pha lê va chạm.

Mấy cái chính đang nấu nước cô gái trẻ nghiêng đi đầu, trong đó một vị còn ăn mặc cảnh phục, băng tay trên ấn pháp cảnh hai chữ. 32 tuổi nữ pháp cảnh Luru Lan Hi ở làm bạn về hưu cảnh sát thâm niên phụ thân ra ngoài lữ hành trong quá trình tao ngộ xuyên qua đại tai nạn.

"Hắn là mỹ phẩm chứ?" Luru Lan Hi lau chính mình tóc ngắn, cười ha hả đi tới Dương Văn vẫn trước mặt, chỉ chỉ trong tay đối phương bọc lớn trang.

"Hừ hừ! Chính xác!" Nữ thiết kế thời trang sư đắc ý mở ra đóng gói, móc ra mấy thứ hoặc plastic hoặc pha lê bình bình lon lon, lại nhỏ giọng, "Xuyên qua điểm phê tích cái kia trên thuyền, phát hiện thật nhiều nhập khẩu mỹ phẩm, tất cả đều là hàng hiệu nha! Khả khả, ta tùy tiện làm sao nắm, đều không ai quản..."

"Oa!" Ngoạ trừ Luru Lan Hi, bên cạnh mấy cái tiểu nữ tử đều vây quanh, mỗi người đều đoạt lấy còn chưa mở ra mỹ phẩm, vui sướng hải lòng mà nhìn.

Những này nhập khẩu mỹ phẩm, nếu đặt ở đại tai nạn trước đây, hầu như mỗi một dạng cũng có thể tiêu hao mất một đô thị Tiểu Bạch lĩnh nữ tính gần phân nửa nguyệt thu vào, nhưng hiện tại, nhưng thành có thể ở phê tích bên trong như nhặt rác như thế tiện tay có thể chiếm được rác rưởi.

"Hiện tại những này không phải là quan trọng nhất." Luru Lan Hi như đại tỷ như thế đem đối phương truyền đạt một bình nước hoa đẩy trở lại, sau đó cẩn thận từng li từng tí một mà nhìn phương xa khí thế ngất trời công trường mặt lộ vẻ lo lắng, "Thật không biết muốn bận bịu tới khi nào mới có thể có nhà trụ, hiện tại không đủ nhân lực, liên lão nhân cũng đang giúp bận bịu."

"Chúng ta cũng không nhàn rồi a, giống ta, muốn theo vận tải đội ghi chép đăng ký kiểm tra vật tư; Viên hân nghệ, muốn cùng mấy người tỷ muối phụ trách đưa nước đưa ăn; người Luru Lan Hi tả không cũng phải phụ trách toàn bộ phụ nữ lều khu an toàn sao?"

Dương Văn vẫn nói xong, chỉ chỉ Luru Lan Hi bên hông, biết đối phương ở nơi đó có một cái tự cứu ủy viên hội phát xuống súng lục.

Cái này súng lục hữu dụng không? Mặc dù mình cũng từng được gọi là cảnh đội chi hoa, thị nữ tử tán đả quán quân, nhưng ở cục diện như thế dưới, nhưng nếu không có hải quan tập tư đội cùng cảnh sát sức mạnh cường lực duy trì, có thể đưa đến bao nhiêu tác dụng?

Luru Lan Hi liếc nhìn cách đó không xa phụ trách gác một vị cảnh sát chống bạo động trang phục nam tử, trong lòng bao nhiêu còn có chút bồn chồn.

"Là Luru Lan Hi cảnh sát chứ? Ta là tự cứu ủy viên hội phái tới liên lạc viên." Lúc này, hải quan tập tư đội chu có thể dân đầu đầy mồ hôi địa chạy tới, trên gương mặt trẻ trung mang theo vài tia ngại ngùng, "Đón cùi khu có mấy cái công nhân bởi vì không kinh nghiệm bị thương, thổ mộc tổ nơi đó cũng phát sinh sự cố, chữa bệnh tổ nhân thủ không đủ, Trịnh Tuyên thủ trưởng muốn cho ngài mau mau tìm mấy cái nữ đi hỗ trợ một hồi, hiểu chữa bệnh hộ lý càng tốt hơn!"

"Được rồi, ta lập tức động viên một hồi đại gia!" Luru Lan Hi quay về trước mặt chàng trai cười cười, sau đó lấy ra một bình nước suối đưa tới, "Phiền phức cho Trịnh thủ trưởng nói một chút, khoảng thời gian này buổi tối có thể không cho nơi này nhiều hơn điểm trạm gác."

"A? Hiện tại khắp nơi đều thiếu người, buổi tối đều muốn tăng giờ làm việc, liên Trịnh thủ trưởng đều ở thi công hiện trường." Chính uống một hớp lớn nước 9x chàng trai sững sờ, ngơ ngác mà nhìn trước mắt nữ pháp cảnh, có chút mơ hồ.

"Cái kia... Có thể không nhiều hơn nữa cho mấy cái thương..." Luru Lan Hi mặt đỏ lên, ngữ khí có chút không tự nhiên lên.

Chu có thể dân lại là sững sờ, theo ánh mắt của đối phương nhìn chung quanh mảnh này chuyên vì phụ nữ nhi đồng phân ra độc lập túp lều khu, chậm rãi hiểu được.

"Luru tỷ, hiện tại phần lớn người tay đều ở bốn phía cảnh giới, người yên tâm, buổi tối ta đến đây đi!" Chu có thể dân thật không tiện địa cười cười, biểu thị mình đã hiểu ý.

Thấy Luru Lan Hi như vậy giống trống khua chiêng địa cùng một vị hải quan tập tư đội viên như vậy trò chuyện, bao quát Dương Văn vẫn ở bên trong mấy cái nữ tử đều thả xuống trong tay mỹ phẩm, mang theo không giống ân ưu vẻ mặt nhìn về phía phương hướng khác nhau.

...

...

Còn ở làm ăn vận vật bến tàu khu, bảy, tám cái nam tử tụ tập cùng một chỗ, quay về một tấm vẽ tay điểm định cư quy hoạch đồ chỉ chỉ chỗ chỗ, trong

đó phần lớn đều là trên người mặc vũ cảnh, cảnh sát hoặc hải quan tập tữ đội chế phục nam tử.

"Lão Trịnh, khả năng chúng ta muốn điều chỉnh dưới dòng suy nghĩ, như vậy toàn diện trải ra e sợ căn bản là không có cách bảo đảm tiến độ." Trước Y thị kinh trình đại đội phó đại đội trưởng trần lễ văn cau mày, ngón tay đốt bản vẽ một bên, "Biên giới đầm lầy kỳ thực không cần như vậy sốt ruột đi lấp chôn, chỉ cần có thể làm ra có thể xây dựng nhóm đầu tiên phòng ốc đất trống là tốt rồi."

"Hừm, ta đồng ý Trần đội trưởng ý kiến. Tuy rằng những kia tuổi trẻ các tiểu tử làm việc rất tích cực, dùng đến cũng là bọn họ sở học tri thức ở quy hoạch, nhưng chúng ta hay là muốn thực sự cầu thị mà... Ta xem tập trung nhân lực làm đại sự, trước hết giải quyết trụ vấn đề!" Trước Y thị Cục lao động lao động giám sát đại đội trung tâm Phó chủ nhiệm Tề Kiến Quân cũng liên tiếp gật đầu.

"Lão Trịnh, sinh hoạt vật tư vận tải có thể tạm thời trì hoãn điểm, hiện giai đoạn đủ là được. Thuyền đánh cá mỗi lần vận tải vận tải lượng có hạn, ta kiến nghị ưu tiên thu dọn thu thập những kia bến tàu kiến tải, thậm chí là có thể dùng tới phế tích ngôi." Hải quan bắt buôn lậu thuyền cơ điện trường Vương Thiệt Chuy cũng đưa ra chính mình ý kiến.

Đảm nhiệm tự cứu ủy viên hội lãnh đạo tối cao hải quan bắt buôn lậu thuyền trưởng lúc này cũng lẳng lặng mà nhìn bản vẽ, đảm chiêu. Chưa kịp hấn làm ra chính mình cuối cùng phán đoán, hai người trẻ tuổi liền đi tới trước mặt.

Một là ở kiến thiết khu phối hợp nhân thủ Tô Tử Ninh, một là phụ trách xuyên qua điểm phế tích vật tư thu dọn Nghiêm Hiểu Tùng.

"Trịnh thuyền trưởng, ta cảm thấy hiện tại nên tổ chức nhân thủ đối với bốn phía cảng to lớn hơn phạm vi khu vực tiến hành thăm dò." Tô Tử Ninh quay về đã từng lão thủ trưởng Tề Kiến Quân thoáng gật đầu, liền lấy ra trên người địa đồ.

Địa đồ là vị kia biết rõ Bắc Mĩ khí hậu, tên là an Thiệu thanh trung học địa lý lão sư dùng hai ngày thời gian căn cứ một quyển thế giới thành thị du lịch sổ tay điều chỉnh về tay đi ra.

"Toàn bộ Manhattan sắp tới 60 km2, hiện tại phần lớn đều là rừng rậm nguyên thủy cùng đầm lầy, trước đã ở phụ cận phát hiện qua Dã Lang quần tung tích, vì an toàn, nhất định phải cẩn thận." Nói, càng làm ngón tay đưa về phía trên bản đồ đông hồ bờ bên kia, Manhattan phía đông nam trường đảo Brooklyn khu vực, "Trong lịch sử, toàn bộ Hade tôn hồ hạ du đồ vật hai bờ sông, đều là Diklah ngôi tộc người Anh-điêng truyền thống phạm vi thế lực, đặc biệt là trường đảo vùng phía tây, có bọn họ loại cỡ lớn thôn xóm."

Lời này vừa nói ra, mấy cái chế phục nam đều hơi thay đổi sắc mặt.

"Người Anh-điêng thô cũng không phải là chúng ta tưởng tượng tốt như vậy chiến, chỉ cần chúng ta chủ động lấy lòng, thậm chí có thể thu được sự giúp đỡ của bọn họ, đây đối với chúng ta tranh thủ ở mùa đông trước an ổn đặt chân vô cùng trọng yếu."

Một bên Nghiêm Hiểu Tùng cũng cười bổ sung, tựa hồ cũng không ngại đến thăm vùng đất này trên danh nghĩa chủ nhân.

"Hừm, người trẻ tuổi dòng suy nghĩ rất sinh động, rất thích hợp a." Tề Kiến Quân mau mau biểu thị tán thành ý kiến, một bên còn trẻ nhỏ dễ dạy giống như nhìn Tô Tử Ninh hai người liên tiếp gật đầu.

"Ai đi đón xúc? Nếu như vô tình gặp hấn nguy hiểm xử lý như thế nào? Cần bao nhiêu nhân thủ?" Trịnh Tuyên đầu tiên nghĩ đến chính là bất lợi độ khả thi, này cùng hấn chuyên nghề quân nhân thân phận cùng hải quan nghề nghiệp có quan hệ.

"To lớn nhất cản trở hấn là ngôn ngữ." Tô Tử Ninh suy nghĩ một chút, nói ra chính mình duy nhất không suy nghĩ kỹ càng địa phương.

"Ta biết một người." Một bên trần lễ văn mau mau tiếp nhận thoại, "Ngày hôm qua du lịch đoàn cái kia tiểu đạo du còn ở cho ta nói cẩn thận người Anh-điêng, nói hấn đã từng mang quá Bắc Mĩ du lịch đoàn, học được một điểm ẩn dụ an ngữ!"

"Hừm, có thể thử xem..." Trịnh Tuyên con mắt rất cực sáng, dùng sức trên địa đồ vỗ một cái, đứng thẳng người, "Lão tề, ngươi cho cái kia mấy cái phụ trách điểm định cư quy hoạch người trẻ tuổi tán gẫu một hồi, điều chỉnh chúng ta kiến thiết kế hoạch. Tiểu Trần đội trưởng, ngươi cùng tiểu tô, Tiểu Nghiêm thương lượng một chút, chờ chúng ta đem chuyện quan trọng nhất hết bận, liền rút ra một ít nhân thủ, chuẩn bị chút cần phải vật tư, dùng thuyền đưa các ngươi đi bờ bên kia!"

...

...

Trở về túp lều khu sau, Nghiêm Hiểu Tùng vẫn mang theo kỳ quái nụ cười liếc nhìn Tô Tử Ninh.

"Làm gì... Ta phát hiện ngươi ánh mắt có chút dâm dăng." Tô Tử Ninh không thật giọng nói địa làm mất đi một câu, sau đó ngồi vào túp lều bên trong, nhảy ra một bao thuận tiện thực phẩm bắt đầu lôi kéo lên, "Nghe nói ngươi ngày hôm qua từ phế tích bên trong nhảy ra một quyển Laptop, có phải là bên trong có cái gì tình thần lương thực?"

"Tô Tử Ninh, ngươi giỏi về ẩn giấu đề tài." Nghiêm Hiểu Tùng cũng nắm quá một chân không đóng gói móng gà thực phẩm, vừa ăn vừa nhìn hướng về phía đông nam trường đảo, (www. uukanshu. com) "Làm sao đột nhiên nhớ tới chủ động đi tìm người Anh-điêng?"

"Cũng không phải ngày hôm nay mới nói lần thứ nhất." Tô Tử Ninh suy nghĩ một chút, không tỏ rõ ý kiến.

"Người rất kiên kỳ Tề Kiến Quân?" Nghiêm Hiểu Tùng phun ra móng gà xương, đâm chiều, "Người đề hân ở lời kéo lợi dụng người? Kỳ thực người là muốn nói, người dự định thông qua làm một chuyện đem mình độc lập đi ra?"

"Ta có năng lực này? Ôm bắp đùi có thể không phải người nào đều có cơ hội..." Tô Tử Ninh nghiêng đầu, lẳng lặng nhìn nhận thức không lâu nhưng đã ở rất nhiều phương diện phù hợp bạn tốt điều kiện thanh niên, "Khả năng ta quá miễn cảm."

"Người là chi Trịnh Tuyền bọn họ?" Nghiêm Hiểu Tùng vì hơi híp mắt, nụ cười thần bí, "Vì lẽ đó ta nói người giỏi về ẩn giấu đề tài. Kỳ thực người là lo lắng hiện tại cái này tiêu tập thể, là hải quan, vũ cảnh cùng hệ thống cảnh sát người nắm giữ tất cả đi..."

"Bọn họ là đại tai nạn trước phản buồn lậu hành động một thể thành viên, là thiên nhiên phù hợp đoàn người, cũng là hiện nay tối đáng tin nhiệm." Tô Tử Ninh gật gù, không thể làm gì địa nở nụ cười, "Nhớ tới có cái nhà tâm lý học đã nói, ở một cái xa lạ trong hoàn cảnh, dễ dàng nhất ôm đoàn đầu tiên là có tương đồng mới bắt đầu hành vi ý đồ đám người."

"Hừm, có thể nhìn ra, tỷ như xuyên qua trước cái kia hơn một trăm người du lịch đoàn, hiện tại đều cơ bản ở tại một túp lều khu." Nghiêm Hiểu Tùng bỗng nhiên tỉnh ngộ, đối với Tô Tử Ninh lý luận cảm thấy hứng thú, "Còn có Đồng Cửu Nam bọn họ những kia công nhân bến tàu, sau đó chính là Trịnh Tuyền bọn họ, hiện tại cũng cơ bản là đồng nhất loại ôm đoàn thái độ."

"Ừm... Người nói Tề Kiến Quân có thể cắt vào này ba cái đoàn thể cái kia góc?" Tô Tử Ninh mở ra hai tay, một mặt vô tội, "Ta cũng không muốn cùng hân mù loạn quanh, sau đó chạm cái đầy người tao."

"Nếu như không xuyên qua... Người nhất định có thể thắng quan."

Nhìn kỹ bạn tốt về mặt, Nghiêm Hiểu Tùng không nhịn được nói một câu. Câu này cũng làm cho Tô Tử Ninh hơi sững sờ.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Tân Manhattan (2)

Điểm định cư kiến thiết tiến độ tình huống thực tế trải qua tự cứu ủy viên hội nhiều lần cân nhắc sau, mặt đồ tới mang tai năm cũ công nhân trẻ trình sư môn được Tề Kiến Quân dịu dàng đề điểm, chỉ có thể đem bọn họ nhiệt huyết dâng trào định ra công trình phương án tiến hành rồi điều chỉnh, đề cầu ở cuối năm trước nhất định phải để 498 chiếm giữ dân có thực tế có thể dùng nhà ở cùng cơ bản nhất xã khu đồng bộ phục vụ phương tiện.

Bến tàu tạm thời không cần làm ra quá to lớn xây dựng thêm, chủ yếu nhất là khu dân cư vực. Mỗi thu dọn ra một khối bình địa, lập tức liền tiến hành bước kế tiếp phòng ốc kiến thiết, còn cái khác góc viên nội dung, thì lại do hạ cấp đoạn công trình tiến hành tra lậu bỏ khuyết.

Đã như thế, điểm định cư kiến thiết tiến triển rõ ràng có đổi mới. Ở bao quát trước bến tàu xây dựng thêm thì công đơn vị công nhân ở bên trong hơn 100 người nỗ lực, ngày mùng 1 tháng 10 ngày này, điểm định cư quy hoạch khu bên trong đệ nhất toà do gỗ thô cùng bộ phận quý giả ximăng thép kiến tài dựng diện tích hai trăm bình loại cỡ lớn hai tầng kiến trúc hoàn công. Nơi này đem làm Manhattan điểm định cư xã khu bệnh viện, mà trước đã kiến tạo được rồi mười toà một tầng nhà gỗ ưu tiên sắp xếp cho người già trẻ em.

Những người "xuyên việt" cử hành một loại nhỏ chúc mừng biết, có người dâng hoàng trình trọng nói, đây là cho lễ quốc khánh hiển lễ. Càng có người đem toà này xã khu bệnh viện xem là mở rộng đất đai biên giới tượng trưng. Đối với như vậy tiểu chuyện cười, mỗi người đều có chính hân lý giải.

Dựa theo kế hoạch, đến tháng 10 trung tuần thời điểm, hết thảy quy hoạch bên trong vượt qua 50 toà làm bằng gỗ kiến trúc đều sẽ lục tục hoàn công, nếu như không cân nhắc xuyên qua dân chúng trong lúc đó gia đình thuộc tính, liên những thứ này phòng ốc, đã có thể chứa chấp được mọi người.

Nhưng bao quát đối với nguyên bản trong thời không, đối với cuộc sống ở lại điều kiện cũng không phải là rất lưu ý công nhân bến tàu môn đều không có tiếp thu ý nghĩ như thế. Có thể ở một cái tân thế giới nắm giữ chân chính thuộc về nhà ở của chính mình là tâm lý của mỗi người.

Càng nhiều nhà gỗ kiến trúc còn ở xây dựng bên trong, càng phức tạp kiến trúc phương án ở mấy cái tuổi trẻ nhị lưu kiến trúc nhà thiết kế điều khiển dưới còn đang không ngừng ra sân khấu sau đó bị lật đổ. . .

...

...

Cùng khí thế hùng hục Manhattan xã khu kiến thiết so với, tiến vào tháng 10 phân sau, nhiệt độ bắt đầu từ từ hạ thấp. Mà xã khu xuyên qua dân chúng

cũng lục tục xuất hiện các loại bệnh nhân, tình huống như thế từ đại tai nạn sau ngày thứ hai bắt đầu, thì có từ từ lan tràn mở rộng khuynh hướng.

Bệnh trạng thiên kỳ bách quái, có người đi phát lợi hại, có người không ngừng đi tả, còn có người liền đứt khoát là kéo dài sốt nhẹ.

Trần Trường Viễn, Nam Phương thành thị nào đó bệnh viện về hưu nội khoa chủ nhiệm, phu nhân của hắn, 58 tuổi về hưu phụ khoa bác sĩ uông tố hồng cũng là đại tai nạn nhất lữ hành đoàn thành viên, đôi này : chuyện này đối với vệ sinh ngành nghề phu thê vốn định tiến hành một lần kết hôn 35 đầy năm hải đảo lữ hành.

Ngoại trừ hai vị tuyệt đối thiết bài tư lịch bác sĩ bồi cảnh vợ chồng ở ngoài, còn có Y thị hai bệnh viện hai vị khoa cấp cứu bác sĩ, cùng với bốn tên hộ sĩ, bọn họ lúc đó làm chính phủ dự phòng dân công thảo tân có thể gọi ra nghiêm trọng xung đột mà khẩn cấp triệu tập y hộ sức mạnh,

Kết quả kể cả bọn họ hai chiếc 120 cấp cứu xe đồng thời xuyên qua rồi.

Mặt khác chính là ba vị thuyền y cùng một vị tư doanh nha sĩ, cộng thêm mấy cái lữ hành chúng bên trong còn ở học tập y hộ chuyên nghiệp tiểu cô nương, xem như là dựng lên một "Thực lực hùng hậu" chữa bệnh đội ngũ. Toàn bộ chữa bệnh bộ cũng là Manhattan xã khu tự cứu ủy viên hội hiện nay nhất là chuyên nghiệp bộ ngành.

Hiện giai đoạn phát hiện tập trung các loại chữa bệnh đồ dùng, chỉ cần không phải quá nghiêm trọng phức tạp chứng bệnh, cơ bản có thể bảo đảm tương lai hai năm tiêu hao.

Hiện tại, tự cứu ủy viên hội thuộc hạ chữa bệnh thống soái thủ lĩnh, Trần Trường Viễn không thể không đem hết thầy chữa bệnh sức mạnh đều tập trung vào đến trận này có quan hệ Manhattan xã khu sinh tử tương lai trong trận chiến lớn.

Đột phát bệnh truyền nhiễm chẩn đoán bệnh đã bài trừ, ngoại trừ số rất ít bệnh nhân chẩn đoán bệnh vì là đặc thù hoàn cảnh ứng kích chứng dẫn đến nội tiết cùng chất điện phân thay thế hỗn loạn ở ngoài, phần lớn bệnh nhân đều bị quy vì khí hậu không phục.

Thân ở xa lạ mà ác liệt tự nhiên địa lý, nhân sinh hoạt hoàn cảnh khí hậu chưa tính bazơ sai biệt tạo thành thân thể bên trong khuẩn quần mất cân đối, trở thành khí hậu không phục cái này nghe tự không có gì quá mức chứng bệnh chẩn đoán bệnh kết quả.

16 đến 17 thế kỷ, người Âu châu ở Bắc Mỹ tiến hành thực dân trong quá trình bởi vì khí hậu không phục gọi ra siêu cao tỉ lệ tử vong từ lâu là thế giới vệ sinh lịch sử phát triển điển phạm giáo tài.

Biết rõ vấn đề nghiêm trọng Trần Trường Viễn lập tức mở ra chứng bệnh phương án giải quyết, ngoại trừ cho bệnh nhân lượng lớn bổ sung dịch ở ngoài, tự cứu ủy viên sẽ đem tất cả thu thập được lên men thực phẩm toàn bộ cho quyền xã khu bệnh viện. Coi như như vậy, mấy vị tuổi tác quá đại cư dân cũng thiếu chút nữa làm mất đi mệnh.

Có người nói mấy năm sau này khi mọi người nhớ lại tình hình lúc đó thì hầu như đều không rét mà run —— hơn trăm người nằm ở đơn sơ xã khu bệnh viện các góc bên trong vô cùng suy yếu, không ai biết mình cùng Tử Thần vận vận là sự thật qua người.

...

...

Lịch ngày đi tới ngày 16 tháng 10, khoảng cách đại tai nạn đã ròng rã một tháng, Bắc Mỹ sắc thu càng thêm rõ ràng.

Một đạo thật dài làm bằng gỗ tường vây đã ở Manhattan xã khu ngoại vi thành hình, then chốt vị trí còn xây dựng có hai tầng cao lầu gỗ, trên lầu gỗ thu xếp từ bỏ đi tàu hàng trên thảo đồ dưới chiếu rọi đăng. Trời vừa tối, vài đạo thuyền dùng trên biển xạ đăng liền đường như trại tập trung đèn pha như thế ở xã khu trong ngoài lướt qua, đâm thủng những phòng ốc kia gỗ thô tường khe hở.

Như vậy quỹ dị sắp xếp không chỉ một lần để các cư dân sản sinh cảm ghét tâm tình cùng oán giận, tuy rằng tự cứu ủy viên hội giải thích nói là vì phòng bị không thể báo trước dã thú hoặc người Anh-điêng tập kích, nhưng tiếng mắng vẫn còn đang mỗi cái buổi tối nào đó cột sáng quét trũng nào đó toà phòng ốc thì vang lên.

Hoàng hôn thời điểm, Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng hai người đi vào Manhattan xã khu góc đông bắc nào đó toà mang theo "Xã khu viện mồ côi" một bài hai tầng kiến trúc. Nhiệm vụ của bọn họ, là đến phối hợp có quan hệ xã khu viện mồ côi đến tiếp sau sắp xếp.

Bởi vì ngay ở mấy ngày trước, tự cứu ủy viên hội cho tất cả mọi người một sớm có chuẩn bị tâm lý quyết sách điều chỉnh: Ở càng nhiều thực phẩm loại vật tư bị thanh lý thu dọn đi ra trước, bộ phận thực phẩm cung cấp bắt đầu tiến hành trình độ nhất định bán phân phối quân chế.

Tuy rằng này không thể tránh khỏi ở đã quen tùy ý thu được dân chúng bên trong tạo thành một chút rung chuyển, nhưng phần lớn người đều nhìn thấy xây ở hàng hóa khu tình huống thực tế, phạm vi nhỏ ồn ào vẫn phải là đến người rõ ràng chủ động điều giải.

Một điểm Tiểu Tiểu bán phân phối điều chỉnh, trước thực phẩm không chỉ huy lãng phí một hồi phải đến khống chế, mặc dù mọi người vẫn là có thể bảo đảm ấm no, nhưng đồ ăn lãng phí trình độ một hồi liền hạ thấp rất nhiều. Phụ trách vật tư quản lý uỷ viên lạc quan tính toán, coi như không còn cái khác thực phẩm vật tư bị thu dọn đi ra, liền hiện tại đồ ăn dự trữ lượng cũng có thể chống đỡ đến tân niên.

Nhưng như vậy vật tư quân chế cũng không thể một đao cắt, hiện tại toàn bộ Manhattan xã khu, ngoại trừ một số nhận càng cao hơn nguy công tác đám người ở ngoài, tự cứu ủy viên hội ở Lưu lão nhắc nhở dưới còn nhất định phải đặc biệt chăm sóc xã khu viện mồ côi đồ ăn cung cấp.

Đại tai nạn người may mắn còn sống sót bên trong, có 19 tên tuổi tác ở 12 tuổi trở xuống nam nữ nhi đồng, trong đó càng có 9 người là cô nhi.

Tình huống bây giờ, bình thường gia đình sinh hoạt còn không cách nào chân chính gắn bó, vì lẽ đó kể cả cái kia 9 cái cô nhi ở bên trong, hết thấy 12 tuổi trở xuống hài tử đều bị tự cứu ủy viên hội đơn độc sắp xếp ở xã khu trong viện mồ côi sinh hoạt.

"Thật giống hai chúng ta là tự cứu ủy viên hội thiên nhiên đầu Vạn Kim, chuyện gì cũng có thể làm cho chúng ta nhàn không tới."

Nghiêm Hiểu Tùng cười ha hả nhìn trước mặt hai hàng ngồi ở bàn gỗ một bên không nói một lời ăn cơm hài tử, tuy rằng ngoài miệng như vậy, nhưng ánh mắt rõ ràng ôn hòa rất nhiều. Mà hẳn tại hạ ngộ, cũng bởi vì ngăn cản mấy cái dân công tranh mua bên tàu vật tư sự cùng người khác Tiểu Tiểu xung đột một cái.

"Nếu như vén vén là đến xem bọn họ khuyết cái gì, vậy thì đơn giản." Tô Tử Ninh nói, cẩn thận mà vòng qua bàn gỗ, hướng xã khu viện mồ côi làm thời người phụ trách, đã từng ấu giáo lão sư Lý Lâm đi đến.

"Lão tề để cho ta tới xác nhận dưới, người nơi này còn cần trợ giúp gì." Tô Tử Ninh quay đầu lại nhìn những kia về mặt đại ra vui đầu ăn cơm hài tử, trong lòng hơi thở dài.

"Tô ca, kỳ thực ăn dùng ngược lại không khuyết." Mới tham gia công tác không tới hai năm ấu giáo lão sư con mắt hơi đỏ lên, phát hiện mấy đứa trẻ chính ngẩng đầu nhìn mình, mau mau nghiêng thân, âm thanh ép tới rất thấp, "9 đứa bé đều mất đi cha mẹ, trong đó ít nhất mới 5 tuổi. . ."

Đúng đấy, mới 5 tuổi. . . Tô Tử Ninh theo ấu giáo lão sư ánh mắt mà đi, cái kia hầu như chỉ có cái đầu nhỏ lộ ra bàn gỗ bên bờ bé trai, chính ôm một chén nhỏ tham lam địa liếm bên trong đồ ăn, béo ị bên mép còn trăm hoảng vù vù nước ảm.

"Đây chính là ta đến một trong những mục đích, lão tề để cho ta tới hỏi dò một hồi, có hay không cần qua một thời gian ngắn để một ít mất đi hài tử vợ chồng đến nhận nuôi bọn họ. . ." Tô Tử Ninh cũng hơi cúi đầu, không đành lòng đối mặt những hài tử này ánh mắt.

"Nhất định phải như vậy!" Ấu giáo lão sư dùng sức gật đầu, nhưng lại hơi khó xử địa quay về một cái hướng khác khiến cho ánh mắt, "Bruno 8 tuổi, Đường Hán na 11 tuổi, đều là ngoại tịch hài tử, cha mẹ bọn họ mấy ngày trước mới từ phế tích bên trong đào móc ra. . . Bọn họ nhận nuôi độ khó khá lớn."

Hai vị nam thanh niên đồng thời quay đầu đi, cuối tầm mắt, rõ ràng cùng những hài tử khác duy trì khoảng cách nhất định bàn gỗ góc. Một vị có một con đẹp để màu đen tóc ngắn bé trai đang tập trung tinh thần địa nhìn chăm chăm mặt bàn một bàn quả đại, mà cái kia có mái tóc dài màu vàng óng tiêu cô nương, chỉ là ngo ngác mà nhìn trước mặt còn chưa động bát, về mặt đại ra.

"Tô Tử Ninh, không xong rồi. . . Nơi này ta không thể ở lại : sững sờ! Người xem đó mà làm thôi!" Nghiêm Hiểu Tùng đột nhiên một cái xoay người, nhanh chân hướng xã khu viện mồ côi cửa lớn đi đến, âm thanh có chút run rẩy.

"Ha ha, đừng xem hẳn bình thường lão lạc quan đáng về. . . Ngày hôm nay hẳn cùng người đánh giá, tâm linh được tàn phá." Tô Tử Ninh nhún nhún vai, thể bạn tốt biện giải, sau đó từ trong túi móc ra một trang giấy, "Nơi này là ta thu dọn ra mấy nhà mất đi hài tử vợ chồng tư liệu, chờ hết thấy đều dần xếp lại, người có thể dựa theo mặt trên tình huống, đi từng nhà tán gẫu."

"Hừm, quá tốt rồi!" Ấu giáo lão sư có chút cô đơn ánh mắt một hồi liên sáng, mau mau cẩn thận đem trang giấy cất đi, sau đó có chút ngượng ngừng địa chỉ xuống sát vách cái kia gian phòng trống rỗng, "Trước ở phế tích thời điểm, ta gặp qua không ít phá đóng gói món đồ chơi, ta biết hiện tại thu thập thu dọn vật tư nhân thủ cần bản không đủ, nhưng ta nghĩ. . ."

"Những kia lối ra : mở miệng món đồ chơi, nhưng là để Âu Châu quốc gia mỗi ngày chia vào người của chúng ta quốc gia Bộ công thương mũi máng, nói chất lượng an toàn làm sao làm sao, lẽ nào người không ngại?"

Tô Tử Ninh cười hi hi lái chơi cười, một bên ảo thuật như thế từ trong túi lại lấy ra một cái kẹo, (www.uukanshu.com) phóng tới bọn nhỏ ăn cơm trên bàn gỗ. Vốn là hơi trùng xuống muộn trong phòng ăn, thật mấy đứa trẻ đều tranh trước khùng sau địa đưa tay ra.

"Được rồi, ta còn muốn trở lại hướng về Tề Kiến Quân báo cáo kết quả, liền không phiền phức người, có nhu cầu gì cứ việc tìm ta." Tô Tử Ninh sờ sờ gần nhất một đứa bé đầu, lễ phép sau khi gật đầu liền muốn xoay người rời đi.

"Tô ca, người nói, chờ những hài tử này lớn rồi, bọn họ sẽ định thế nào thế giới này?"

Đột nhiên, ấu giáo lão sư từ phía sau hỏi một câu.

Định thế nào thế giới này. . . Tô Tử Ninh sững sờ, chậm rãi quay người lại, nhìn khắp phòng cướp đường mấy đứa trẻ.

"Ta cũng không biết. . ." Chậm rãi điều lại đầu, Tô Tử Ninh xoay người đi ra, chỉ để lại ấu giáo lão sư ngo ngác đứng.

...

...

Ngoài cửa, Nghiêm Hiểu Tùng dựa vào một gốc cây cũng không có ở xã khu kiến thiết trong quá trình chặt cây cao to cao su thụ, ngẩng đầu nhìn tới tầm

bầu trời, cảm trong tay khói hương mạnh mẽ hấp.

"Thật nên để những kia cả ngày vì một điểm chó má sụp đổ sự đánh nhau ầu ả người tới nơi này nhìn!" Nghiêm Hiểu Tùng đem đốt một nửa khói hương vút trên mặt đất, thật dài địa thờ phào.

"Hiện tại khói hương nhưng là quân khổng phẩm, đừng lãng phí. . ." Tô Tử Ninh đi tới bạn tốt bên người, móc ra chính mình khói hương, lại đưa cho đối phương một cái, "Bọn nhỏ sự tự nhiên không thể trì hoãn, nhưng ta càng sợ sau đó Manhattan người trưởng thành. . ."

"Há?" Nghiêm Hiểu Tùng sững sờ, nhìn chăm chăm bạn tốt cái kia tràn ngập quý dị ánh mắt hai mắt, chậm rãi hiểu ý gật gật đầu, "Tò tiểu bạch kiểm, ta chờ xem người biến cảm thú một ngày kia. . . Làm sao, cảm thấy Lý Lâm đáng đáp không tề, nhưng ta nhắc nhở người nha, Lý Lâm bạn trai nhưng là làm lính xuất ngũ."

"Người liền bản thủ ta đi. . ."

"Người có thể suy tính một chút ẩn dụ an nữ nhân."

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Tân Manhattan (3)

Đại tai nạn phát sinh, tổng cộng cuốn vào 61 tên trong biên chế quân sự hoặc chuẩn quân sự nhân viên. Trong đó bao quát hải quan 516 bắt buôn lậu trên thuyền 24 tên hải quan tập tư đội viên, tham dự phản buôn lậu hành động 19 tên vũ cảnh, 6 tên kinh hình sự cảnh sát, 17 tên phòng bị lúc trước công nhân bên tàu nháo tân sự kiện thăng cấp cảnh sát chống bạo động hoặc phổ thông dân cảnh, cùng với 1 tên lúc đó nằm ở nghỉ ngơi du lịch trạng thái nữ pháp cảnh.

Hơn nữa một vị sau đó gia nhập về hưu lão cảnh sát cùng với một số xuất ngũ quân nhân thân phận người trẻ tuổi, đại tai nạn ngày đó có tổ chức cứu tế hành động cấp tốc ở hải quan bắt buôn lậu thuyền trưởng Trịnh Tuyền ngay lập tức phối hợp dưới sử dụng tới.

Coi như mỗi người từ đại tai nạn bắt đầu đều đang sợ hãi cùng mê man bên trong bận bịu Rồi rồi tỉnh rồi mù, nhưng tai nạn ứng kích chứng cái này chạy không thoát xã hội tâm lý chứng vẫn là ở Manhattan xã khu trong ngoài càng rõ ràng.

Mà bất luận mất đi người thân một số người, chỉ riêng thiên băng địa hãm trong nháy mắt xuyên qua dẫn đến cùng một cái nào đó thời không thân bằng người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất, liền để rất nhiều người ở một nhọc sau một ngày biểu hiện ra các loại khó có thể dự đoán lời nói.

Có quân sự hoặc chuẩn quân sự bối cảnh trải qua người vào lúc này, có vẻ trầm ổn rất nhiều, một số càng thêm tuổi trẻ tiểu cảnh sát cho dù cũng có chút tinh thần hoảng hốt, nhưng ở Trịnh Tuyền như vậy Lão Quân người tổ chức dưới vẫn tính nghe chỉ huy.

Đã như thế, tự cứu ủy viên hội từ vừa mới bắt đầu liền mang theo nồng nặc tổ chức quân sự phong cách, mặc dù một số có trước chính phủ cơ sở quan chức thân phận người gia nhập, cũng không cách nào thay đổi toàn bộ Manhattan xã khu trước mặt quân sự hóa quản lý bầu không khí.

Không thể lãng tránh xuyên qua sự thực, dẫn đến toàn bộ xuyên qua quần thể nhất định phải một lần nữa xem kỹ tương lai sinh hoạt phương thức, có thể càng nhiều người còn ở mê man bên trong bị động chờ đợi, nhưng Trịnh Tuyền chờ tự cứu ủy viên hội các thành viên không thể không cả ngày suy nghĩ làm sao khôi phục ra một loại ít nhất bình thường sinh hoạt trật tự.

Xét thấy toàn bộ hoàn cảnh bên ngoài nguy hiểm hệ số cực cao, vì lẽ đó tự cứu ủy viên hội vẫn là đem hết thấy lực lượng vũ trang trọng tâm đặt ở Manhattan xã khu bên ngoài phạm vi, nhưng xã khu bên trong nhiều lần phát sinh ác tính ầu ả cùng quấy rầy nữ tính sự kiện đã dần dần ứng phó không rành. Vì thế do nữ pháp cảnh Lư Lan Hi phụ thân, lão cảnh sát Lư Minh Quân đảm nhiệm tự cứu ủy viên hội thuộc hạ xã khu trị an bộ chính thức thành lập.

Lư lão năm nay đã 68 tuổi, cái này ở cảnh sát bộ ngành mỗi cái cơ sở cương vị đều có phong phú kinh nghiệm làm việc về hưu lão cảnh sát, ở đại tai nạn phát sinh sau điên cuồng đào thổ tìm nữ hành vi một lần để ở đây hết thấy tuổi trẻ các hán tử đều then thùng.

Thông qua Tô Tử Ninh quãng thời gian này tiến một bước nhân viên tình huống sắp xếp đăng ký, Lư lão ở pháp cảnh con gái Lư Lan Hi dưới sự giúp đỡ, đem mấy vị trước kho hàng bến tàu bảo an tổ chức lên.

Từ nào đó toà kho hàng bến tàu quân dân lao bảo đảm đồ dùng bên trong nhảy ra không ít giống như đô thị tiểu khu bảo an chế phục, vừa vận để tân thành lập xã khu trị an viên có thống nhất thân phận nhân mác. Ngoài ra, ở Luru Lan Hi cường điệu dưới, mấy vị nông thôn đến bến tàu tuổi trẻ nữ công nhân làm vệ sinh cũng bị tổ chức ra,

Chuyên môn phụ trách hiện nay vẫn là đơn độc thiết lập nữ tính ở lại khu an toàn.

Có hạn hiện đại súng ống cần bản không thể dưới phát, vì lẽ đó trước cảnh sát chống bạo động tiểu đội cao su cảnh côn thành xã khu trị an đội duy nhất trang bị. Mỗi ngày, lão cảnh sát cùng con gái đều sẽ mang theo trị an viên môn ở xã khu bên trong đi bộ, gặp phải có chuyện xảy ra, cũng chỉ có thể tạm thời lấy trước đây không một số trị an quản lý điều lệ đến xử lý.

...

...

Giả như thời gian vẫn như cũ chuẩn xác, lịch ngày đã phiên đến ngày 20 tháng 10. Khí trời lạnh giá, để Manhattan xã khu đã bắt đầu dưới phát so sánh dày y vật.

Quá khứ trong vài ngày, Tô Tử Ninh công việc chủ yếu vẫn là phối hợp tổ chức nhân thủ tiến hành Manhattan xã khu trong ngoài sự vụ kiến thiết, mà Nghiêm Hiểu Tùng vẫn như cũ phụ trách xuyên qua địa điểm vật tư đào móc thu dọn công tác.

Sáng sớm hôm nay, tự cứu ủy viên hội dưới phát ra Manhattan quanh thân địa chất khoáng sản khảo sát công tác. Không chỉ bởi vì hiện tại phế tích điểm có thể thu thập được có thể dùng kiến trúc nguyên liệu hầu như khô cạn, càng quan trọng chính là Bắc Mỹ mùa đông chẳng mấy chốc sẽ đến.

16 chưa đến 17 thế kỷ đoạn này toàn cầu phạm vi tiểu Băng hồ khí hậu, dẫn đến Bắc Mỹ khu vực bình quân nhiệt độ càng thấp hơn chút, hơn nữa Manhattan một vùng bán thân cũng nằm ở Bắc bán cầu mùa đông tuyết tuyết trong vòng, vên vên chặt cây mà đến ẩm ướt gỗ hiển nhiên không thích hợp từng làm đông sùi ảm thuốc nhuộm.

Tân thành lập tự cứu ủy viên hội công nghiệp thống soái thủ lĩnh, đã từng nào đó quốc doanh sắt thép xí nghiệp trung tầng quản lý gùm triệu Long, cùng với Nam Phương nào đó cao tân kim loại gia công xí nghiệp kỹ sư Lâm Hữu Đức cũng đưa ra xin xắn cùng ngôi sinh sản kế hoạch, điều này cần xác định có thể ổn định thuận tiện tiến hành nguyên liệu vật hải gia công địa điểm.

Vì thế, Tô Tử Ninh dựa theo nhân sự ghi chép, hầu như đến phóng mỗi người hấn cho rằng đáng tin đối tượng, cuối cùng xác định ba người tuyển. Vị kia bởi vì về tay Manhattan quanh thân khu vực địa đồ trung học địa lý lão sư an Thiệu thanh bị cái thứ nhất tuyển chọn.

Người thứ hai là từng ở học tập Bắc Kinh địa chất đại học địa nhiệt khám tra chuyên khoa tiểu tử, cái kia chim không thêm ị ít lưu ý chuyên nghiệp trực tiếp để người trong cuộc tốt nghiệp liền hoang phế đi, có điều hiện tại vừa lúc bị Tô Tử Ninh kéo làm tráng đình.

Người thứ ba nhưng là Sơn Tây nào đó huyện thành nhỏ than đá quáng vụ cục từng làm trợ lý kỹ sư, vị này tuổi còn trẻ cũng đã có chút hời đầu 32 tuổi thanh niên ở tai nạn nhật cùng ngày chính là lữ hành đoàn một thành viên.

Khám tra phạm vi khóa chặt ở ba chỗ, đệ nhất nơi chính là Hade tôn Hà Tây Ngạn, trước Trạch Tây thị khu vực, đệ nhị nơi là Manhattan đông bờ sông đối diện trường đảo Brooklyn khu vực. Nơi thứ 3 xa nhất, phía tây nam khoảng cách Manhattan 10 km xa sử thần đồn đảo.

Trong lịch sử Manhattan nội thành kiến thiết, liền không hề rời đi này ba cái địa phương chống đỡ. Tin tưởng coi như thời không xuyên qua, Manhattan xã khu vẫn như cũ muốn từ này ba cái địa phương thu được tương lai phát triển các loại nguyên liệu.

Trạch Tây khu vực bởi ven bờ bãi đất cao, đầm nước cùng rừng rậm địa hình quá mức phức tạp, hơn nữa bởi vì vị trí đại lục, độ nguy hiểm rất cao, vì lẽ đó tạm thời bị an Thiệu thanh tạm thời bài trừ ở khảo sát phạm vi ở ngoài.

Trường đảo Brooklyn khu vực Tây Bắc bộ ven bờ khoảng cách Manhattan xã khu vên vên cách một cái không đủ 1 km rộng đông hồ, vì lẽ đó an Thiệu thanh chờ người trưa hôm đó rồi cùng các đồng僚 leo lên Brooklyn bắc bộ cái kia mảnh bị rừng rậm vây quanh Hà Loan Địa khu.

Ngày thứ nhất thăm dò rất nhanh sẽ có báo lại, rừng rậm biên giới một đoạn lớn bờ sông trầm tích khu vực giàu có đầy đủ đất sét, phụ cận một mảnh đá rập khu vực càng là có dễ như trở bàn tay nham thạch vôi quáng tồn tại, thậm chí còn phát hiện trữ lượng khả quan cực dễ khai thác bùn hội nham. Loại này hầu như chỉ dùng đơn giản nung một hồi liền có thể sử dụng thiên nhiên xin xắn khoáng vật để văn nghệ thanh niên an Thiệu thanh đại hồng đại khiếu hầu như nửa giờ.

"Ừm . . Nơi này khoảng cách Manhattan gần vô cùng, xin xắn cùng ngôi nguyên liệu có thể ngay tại chỗ khai thác sinh sản, sau đó còn có thể mở ra thành khu công nghiệp!" Tô Tử Ninh ở trên nhật kí chăm chú ghi chép, sau đó nhìn trước mắt mảnh này bên trong ao Hà Loan Địa hình chỉ chỉ, "An lão sư, người tám kia thể giới du lịch trên bản đồ, Brooklyn xưởng đóng tàu có phải là chính là chỗ này."

Đáp án là khẳng định, Tô Tử Ninh nhật ký bản trên lại nhiều một cái ghi chép.

"Đáng tiếc không có than đá." An Thiệu thanh giúp đỡ dưới kính mắt của chính mình, ở kích động qua đi lại lộ ra khổ sở vẻ mặt, "Tuy rằng nơi này quanh thân rừng rậm rất rậm rạp, nhưng chúng ta không thể trước tiên thiêu than củi trở lại thiêu gạch thiêu vôi chứ? Hơn nữa than củi muốn nung, cũng trước hết phải có chuyên môn gạch điều."

"Hừm, là cái tiên sinh trứng vẫn là tiên sinh kê vấn đề. . . Nếu trong lịch sử Manhattan thực dân địa sơ kỳ phát triển ở rồi xa Âu Châu tình huống đều có

thể tự mình sản xuất chút ít thiết, vậy nói rõ này một chỗ khu chắc chắn sẽ không ít đi mò than đá cùng quặng sắt." Tô Tử Ninh vuốt cằm, khép lại nhật ký bản, đứng lên thân lại eo.

Sắc trời đã sắp đen, ở nơi này qua đêm ý nghĩ hầu như chính là muốn chết, vì lẽ đó toàn bộ khảo sát tiểu đội nhất định phải tọa thuyền đánh cá trở về Manhattan xã khu.

"Tô Tử Ninh, ngươi tới đây một chút!"

Phuong xa, vẫn lấy té đi thân phận tham dự lần này Brooklyn thực địa khảo sát Nghiêm Hiểu Tùng tiếng hô, người thanh niên kia chính ngồi xỏm ở một dòng sông nhỏ một bên đá rập thạch than trung gian.

"Là tổn hại động vật da lông, rõ ràng là nhân công tróc ra. ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com))" Nghiêm Hiểu Tùng trên tay xuất hiện một mảnh da có chút mực nát da lông, sau đó lần tới, lộ ra bóng loáng bên trong bên ngoài, "Là người Anh-điêng."

"Hừm, trong lịch sử, trường đảo là Diklah ngòi tộc người Anh-điêng địa bản, có điều, có quan hệ ghi chép bên trong, trường đảo người Anh-điêng thôn xóm nên liền nằm ở trường đảo bên trong vùng phía tây." Tô Tử Ninh nhủ mảy lại, đối với nhanh như vậy liền phát hiện người Anh-điêng hoạt động chứng cứ âm thầm lo lắng.

"Trường đảo đông tây dài gần 200 km, nếu như ẩn dụ an đúng như người nói ở trường đảo trung bộ, vậy này bên trong cũng có thể là bọn họ hoạt động tí ngoài rìa, dù sao nơi này rừng rậm cùng dòng sông địa hình phức tạp, bọn họ muốn tới đây cũng không phải mỗi ngày đều có thể làm sự." Địa lý lão sư an Thiệu thanh cấp tốc đưa ra quan điểm của chính mình.

"Đừng quên Diklah ngòi tộc người Anh-điêng là ngư sản dân tộc, nếu thế lực của bọn họ phạm vi trải rộng toàn bộ Hade tôn hồ hạ du hai bờ sông khu vực, vậy này bên trong xuất hiện người Anh-điêng cũng không phải khó khăn như vậy." Tô Tử Ninh bỏ qua mực nát tổn hại da lông, đem đầu chuyển hướng mặt đông rừng rậm, "Ngược lại chúng ta cũng dự định chủ động đi đón xúc bọn họ, liền mượn khảo sát cơ hội, lần sau tiện thể gọi trên cái kia đạo du lý nghĩ."

"Người so với ta còn lạc quan. . . Ta làm sao nhớ tới Bắc Mĩ người Anh-điêng tổng cộng có chừng ba mươi loại ngữ hệ, người xác định chúng ta nửa vời ẩn dụ an thổ ngữ phiên dịch có thể nghe hiểu?" Nghiêm Hiểu Tùng cười hi hi nhìn bạn tốt, cân nhắc nụ cười lại xuất hiện.

"Trông tượng một chút, vạn nhất chúng ta ở cái này nguy hiểm nằm dày đặc địa phương đột nhiên cứu vớt một vị thân ở nguy hiểm ẩn dụ an thiếu nữ, thiếu nữ cha lại vừa vặn là bản địa ẩn dụ an thôn xóm thủ lĩnh, vậy dạng này mở màn có thể thuận lợi bảo đảm chúng ta đi dao động bọn họ."

"Hừm, lại dùng 24 đôla Mỹ rách nát hàng đi mua lại toàn bộ Manhattan, đúng không?" Tô Tử Ninh cười khô bĩu môi, "Đã quên nói cho người, Bắc Mĩ người Anh-điêng đồng tiền mạnh là một loại đặc thù Bối Xác. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Ẩn địa an phủ

Từ 16 thế kỷ bắt đầu, Âu Châu nhà mạo hiểm môn từ từ miêu tả ra Bắc Mĩ đường ven biển địa đồ, 17 đầu thế kỷ Hà Lan da lông thương nhân càng là dọc theo dòng sông thâm nhập đến Hade tôn trên sông du khu vực.

Da lông, vàng trở thành Âu Châu mạo hiểm các thương nhân điên cuồng đuổi theo thương phẩm, mà mới bắt đầu, người Anh-điêng giao dịch hành vi để mới tới sao đến người Âu châu suýt chút nữa hồng mắt.

Bất kỳ tiền nhà kinh tế học ở viết này một mới bắt đầu mạo dịch tình hình thì đều sẽ không nhận được cười. Nhóm đầu tiên leo lên Hade tôn bờ sông Hà Lan thương nhân móc ra lóe sáng ngân tệ không đưa đến bất kỳ hiệu quả nào, giao dịch bị cự tuyệt!

Bởi vì Bắc Mĩ người Anh-điêng có khả năng tiếp thu "Tiền" sẽ không cùng cái khác lục địa thổ có quá to lớn sai biệt. Đến từ Bắc Mĩ phía Đông dòng sông cùng trong hồ một loại nào đó đặc thù Bối Xác mới là "Đồng tiền mạnh", thậm chí bọn họ còn có nghiêm ngặt tiền giá trị hệ thống, tỷ như 2 xuyên màu trắng Bối Xác có thể hối đoái 1 xuyên màu đen Bối Xác (quỳnh. . .).

Có người nói người Âu châu vì thế bốn phía phong đảo Bối Xác một thuyền thuyền hướng về Bắc Mĩ vận, ở gần trăm năm bên trong đem người Anh-điêng quần xilp đều kiểm lời đi rồi.

...

...

Giai đoạn thứ nhất khoáng sản khảo sát thu hoạch cùng người Anh-điêng qua lại tin tức để Manhattan xã khu tự cứu hội viên sẽ vừa vui vừa lo.

Hì chính là cơ bản ngồi cùng ximăng nung nguyên liệu nơi sản xuất gần như vậy, tru chính là then chốt than đá nhiên liệu vẫn không có đoạn sau, mà người Anh-điêng tung tích càng làm cho một nhóm chỉ từ sách lịch sử bản lên giải quá điểm điểm người Anh-điêng tri thức người hiện đại thấp thỏm bất an.

Địa lý lão sư An Thiệu Thanh đem tìm kiếm hi vọng đặt ở Tây Nam mười km ở ngoài sử thần đồn đảo, trở về Manhattan xã khu sau ngày thứ hai lại mang đội xuất phát. Mà Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng, bởi vì đi đầu đưa ra cùng người Anh-điêng tiếp xúc phương án, vì lẽ đó căn cứ ai để nghị ai chấp hành nguyên tắc, bị Trịnh Tuyên một cước lại đá đến bờ bên kia Brooklyn.

Ngoại trừ hai cái xui xẻo xương nghị giả, Tiền Hải quan tập tư đội viên chu có thể dân, tam lưu tiểu đạo du kiểm chức nửa vời án đệ an phiên dịch Lý Tường cùng với vài tên võ trang đầy đủ vũ cảnh trở thành "Trường đảo khu vực án đệ an Bộ Lạc phòng vấn đặc sứ" .

Ở Tô Tử Ninh thụ ý nghĩ, chuẩn bị vật tư cũng nhiều kiểu nhiều loại, nhưng ở Nghiêm Hiểu Tùng xem ra, những kia bị chu có thể dân bồi ở trong bọc hành lý "Lễ vật" nếu như móc ra tuyệt đối làm người giận sôi —— ba cái uống sạch plastic bình nước khoáng, hai chuỗi không biết chỗ nào đào đến chìa khóa, một cái nạo bồi dùng trúc chế "Không cầu người" !

Từ ngày 21 tháng 10 bắt đầu, mỗi lần mang theo ba ngày tiếp tế đoàn người liền dọc theo Brooklyn Bắc Hà ngạn rừng rậm hướng về mặt đông mấy cái đại thể phương hướng mù chuyển.

Hôm nay đã là lần thứ ba thăm dò, trước hai lần ngoại trừ phát hiện một đám lớn khó gặp Bắc Mĩ đường cây phong lâm cùng với một chỗ rộng lớn hoang đại lam môi sinh trưởng khu ở ngoài, không có phát hiện bất luận dấu chân người.

Tô Tử Ninh một lần lại đang khoe khoang hấn tri thức , dựa theo hấn lời giải thích,

Sang năm mùa hè, lợi dụng phong đường, Manhattan xã khu đám người có thể hưởng thụ đến thơm ngọt bắp ngô cao, uống mê người lam môi rượu trái cây.

"Lão Tô a. . . Ta hiện tại cuối cùng cũng coi như rõ ràng người tại sao để chu có thể dân bồi những thứ đó!" Một cước lại sai bước vào bờ sông lấy lợi đầm nước, Nghiêm Hiểu Tùng cau mày nhìn một chân bùn nhão đầm chiều.

"Há? Người rất cục lượng tâm phát hiện?" Tô Tử Ninh móc ra kính viễn vọng, phí công quay về sông nhỏ mặt đông phương xa rừng rậm nhìn xung quanh, một bên đem trong miệng khói hương đầu phun ra ngoài.

"Bởi vì bọn họ đầy đủ khinh! Có thể để cho chúng ta thiếu càng nhiều phiền toái, mang càng nhiều tiếp tế!" Nghiêm Hiểu Tùng đặt mông ngồi vào trên một tảng đá, từ trong túi đeo lưng cời xuống một đôi tân lữ hành ngoa, như vậy hàng nhập khẩu ở bến tàu phê tích trong kho hàng hầu như móc ra hơn một nghìn song.

"Cũng không hoàn toàn là, bởi vì ta phải làm tốt dự tính xấu nhất." Tô Tử Ninh cũng ngồi xuống, cời xuống ba lô, quay về một đường chỉ ngắm phong cảnh không quản sự đạo du Lý Tường phát phát tay, "Lý Tường, phiền phức người từ trong sông lấy lướt nước đến, đại gia thiêu lướt nước rửa chân."

"Hừm, đi rồi một ngày, muốn ung dung một hồi chân mệt nhọc. Đứng rồi. . . Cái gì dự tính xấu nhất?" Nghiêm Hiểu Tùng giúp đỡ mấy vị vũ cảnh cời xuống bồi nang, bắt đầu ở bờ sông một chỗ khô ráo địa phương mắc lều vải.

"Ta cũng không dám mang chân chính thứ hữu dụng, tỷ như thiết chế công cụ, vạn nhất người Anh-điêng tự giác quá mức quý trọng lại nhìn quá mức hợp mắt, trời mới biết bọn họ có thể hay không tuân thủ 'Buôn bán người tàn tật ý ở' quy củ. . ." Tô Tử Ninh một bên nói thầm, một bên hướng sông nhỏ một đầu khác rừng cây đi đến, dự định làm điểm cùi lữa.

"Tô Tử Ninh, người không phải bình thường Rồi cay nghiệt!" Nghiêm Hiểu Tùng đem cái cuối cùng lều vải cọc đinh đánh vào trong đất, đứng thẳng người lên, sau đó quay về bên người tiểu chiến sĩ vũ cảnh so với cái động tác, "Ha ha, còn có yên sao?"

Thư thư phục phục địa điểm lên một điều thuốc, Nghiêm Hiểu Tùng bắt đầu móc ra trong túi đeo lưng bàn vẽ, dựa vào hoàng hôn cuối cùng ánh chiều tà, bắt đầu phác họa lên mảnh này yên tĩnh trong rừng sông nhỏ bốn phía phong cảnh.

Lý Tường ở không xa sông nhỏ than mang nước tập tễnh bóng người bị Nghiêm Hiểu Tùng cho rằng tranh phong cảnh "điểm phân chia vàng", trong tầm mắt tiểu thanh niên chính lao lực địa loạn thân thể, lấy cực kỳ cẩn thận địa tư thế duỗi dài trong tay lọ chứa, cách lão đại một đoạn khoảng cách ở thủy một bên hết lần này tới lần khác phí công giống như gặp may thủy.

Một bóng người nhỏ bé đột nhiên ở khoảng cách Lý Tường không xa hồ bờ bên kia xuất hiện, tứ chi đứng lên đến cái đầu cũng không cao quá nửa mét, Tiểu Tiểu trên đầu mọc ra một đôi rất khuếch đại vành tai lớn.

Tựa hồ chưa từng thấy như vậy trang phục người, đáng yêu tiểu đà lộc chóp nhỏ lưu viên mắt to, tò mò nhìn cách mình không tới mười mét nhân loại, hai con lỗ tai trên dưới rung động.

"Lý Tường, quay đầu! Đúng, nơi đó, nhìn thấy không, là tiểu đà lộc! Đừng dọa chạy. . . Bữa ăn tối hôm nay có lạc!"

Ha ha, là Bắc Mĩ đã lộc con non, thứ tốt a! Nghiêm Hiểu Tùng mau mau thả xuống bàn vẽ, quay về còn ở mò thủy Lý Tường nhẹ giọng hô lên.

Tuổi trẻ đạo du cũng sờ, với trước mắt này con không hiểu ra sao xuất hiện động vật nhỏ cũng lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Chậm rãi thả tay xuống bên trong lọ chứa, Lý Tường khom người hướng tiểu đà lộc phương hướng đi đến. Còn không biết mình đã bị đối phương hướng về trong bụng ghi nhớ tiểu đà lộc thậm chí còn chủ động hướng tới gần Lý Tường bước hai bước.

Đột nhiên, một tiếng động vật gào thét từ rừng cây nơi sâu xa truyền đến, mới vừa chuyển qua sông than, đã sắp muốn tiếp cận Lý Tường ngạc nhiên phát hiện tiểu đà lộc một xoay người, liền hướng rừng cây chạy đi. Nhìn cách là phụ cận mẫu đà lộc phát hiện Lý Tường dịch ý, bắt đầu phát sinh cảnh cáo.

"Đệt! Đừng chạy a!" Lý Tường quỳnh lên, dạt ra từ liền bắt đầu truy, theo tiểu đà lộc liền hướng rừng cây mẫu đà lộc phương hướng phóng đi.

"Gay go! Lý Tường, đừng truy, mẫu đà lộc sẽ phản kích!" Chính ôm củi lửa đi trở về Tô Tử Ninh nhìn thấy màn này, đột nhiên phản ứng lại, một hồi liền bỏ qua trong tay củi gỗ, ở hân lớn tiếng la lên dưới, cấm trại địa mấy cái vũ cảnh cũng mau mau cầm lấy súng tự động.

Đúng như dự đoán, mới vừa vọt vào rừng cây có điều mấy giây, tam lưu tiểu đạo du lại tè ra quần địa chạy ra, mặt sau một con thể trạng cường tráng đà lộc như một chiếc mất khống chế kiểu nhỏ xe theo sát lao ra. Xa mấy chục mét khoảng cách trên, một trước một sau người lộc bóng người đan xen, vũ cảnh căn bản là không dám nổ súng.

Tập tễn chạy trốn Lý Tường ở bãi sông một bên không cần thận dưới chân giẫm hoạt, như một cái gỗ mạnh mẽ ngã chổng vó ở trong nước, đầu kia cường tráng mẫu đà lộc vọt tới phía sau hân, cao cao vung lên móng trước.

Làm Bắc Mĩ to lớn nhất lộc loại động vật, mẫu đà lộc hộ con trai công kích liền ngay cả Bắc Mĩ Dã Lang đều muốn nhượng bộ lui binh!

Lý Tường vuron mình thời điểm đã thấy cái kia lâm không mà đến lộc đề, tuyệt vọng bên trong nhắm hai mắt lại.

Ngay ở tất cả mọi người đều thần kinh đường ngăn trong nháy mắt, một cây thật dài cột gai xương làm bằng gỗ cây lao từ không xa trong rừng cây bay ra, không thiên không tà địa đâm vào mẫu đà lộc bột chéch trên, có thể là vừa vận trong số mệnh cảnh động mạch, một đại cổ máu tươi thể không thể đỡ địa từ vết thương dâng trào ra.

Mẫu đà lộc ở tiếng kêu rên bên trong mất đi thân thể chống đỡ, thiên ngã vào bãi sông một bên, tráng kiện lộc móng trước suýt chút nữa ép bên trong đã từ bỏ chống lại Lý Tường.

Trong rừng cây xuất hiện mấy bóng người, sau đó liền nhìn thấy một vị thể hình kiểu tiểu, trên người mặc áo vải phục, buộc tóc đuôi ngựa tóc dài ẩn ẩn an thiếu nữ mang theo cánh giác về mặt đi ra, phía sau còn theo mấy cái tay cầm cốt mâu hoặc cung tên, thân hình hoặc gầy yếu hoặc cường tráng ẩn ẩn an nam tử.

"Người ngày hôm qua nói cái gì tới?" Tô Tử Ninh chậm rãi đi tới Nghiêm Hiểu Tùng bên người, bắt đầu dĩ nhìn phương xa tình cảnh đó ly kỳ tình hình, "Xuất hiện một vị ẩn ẩn an thiếu nữ, có điều bị cứu vớt nhưng là Lý Tường. . ."

...

...

Tháng 10 ngày cuối cùng, mấy lần xuyên qua Brooklyn khu vực rừng rậm khu vực hướng về trường đảo trung bộ phương hướng tiến hành thăm dò Tô Tử Ninh một nhóm người rút cục mang đến một cái tin, ở Brooklyn phía Đông phát hiện một chỗ Diklah ngôi tộc người Anh-diêng thôn xóm

Tin tức vẫn như cũ chỉ ở có hạn trong phạm vi khống chế, nhưng toàn bộ ủy viên hội đều nghiêm chính lấy chờ.

Mấy cái trên người mặc da thú hoặc áo vải người Anh-diêng ở Tô Tử Ninh chờ người dưới sự hướng dẫn đi tới đông hồ bờ sông thời điểm, mấy người đồng thời nằm rạp ở mặt đất. Ở tầm mắt của bọn họ bên trong, mấy chục mét ở ngoài trên mặt sông, hải quan 516 bắt buôn lậu thuyền thực tại dọa bọn họ nhảy một cái.

Cơ bên trong quang quát một trận, đi theo Lý Tường khu da đầu, đến nửa ngày mới gian nan đưa ra một cái đáp án: Người Anh-diêng cho rằng bắt buôn lậu thuyền là tảng đá làm.

Bầu không khí hải lòng đàm phán là ở bên bờ tiến hành, ủy viên hội thành viên ngoại trừ cực nhỏ mấy cái bởi vì phụ trách chuyện quan trọng hơn không cách nào trình diện ở ngoài, đại đa số uỷ viên đều trên mặt mang theo quái lạ vẻ mặt cùng ba cái ẩn ẩn an hân tử vây quanh ở bên đồng lửa.

Bồ bồ, ào ào. . .

Tô Tử Ninh mỗi một thay đổi cái tư thế ngồi, toàn bộ giao lưu hiện trường hoàn toàn chính là một hồi trò khôi hài. Trịnh Tuyền chờ người muốn biểu đạt lan truyền nội dung là nhiều như thế, Lý Tường ẩn ẩn an ngữ phiên dịch toàn quá trình chỉ có thể dùng vô cùng thê thảm để hình dung, còn thiệt thòi hân cùng vị kia từng cứu vớt quá chính mình ẩn ẩn an thiếu nữ đầu mày cuối mắt thật dài đoạn thời gian.

"Kỳ thực ẩn ẩn an ngữ cũng chia rất nhiều hệ. Ta đối với vùng phía tây càng hiểu rõ chút." Lý Tường khổ buộc mặt, đề thấp âm thanh ở đối với Trịnh Tuyền chờ người giải thích.

"Đơn giản điểm, nhìn bọn họ có thể không cung cấp chúng ta một ít đồ ăn, loại thịt, khoai tây hoặc bắp ngô cũng có thể, chúng ta đồng ý dùng đồ vật đổi." Không giống nhau : không chờ đạo du phiên dịch, Tô Tử Ninh chủ động giờ ra tay, quay về một vị xem ra rất có khí thế trung niên ẩn ẩn an nam tử lộ ra mỉm cười.

Chỉ chỉ đối phương bên hông một khối cà lơ phát phơ xương trắng sứ, lại từ trong túi móc ra một khối không biết từ đâu lượng báo hồng xe cộ trên gờ xuống kính chiếu hậu liên quan khoa tay lại. (www.uukanshu.com)

Người Anh-điêng bỗng nhiên tỉnh ngộ, lộ ra hiểu ý nụ cười, dùng tay làm cái "Đem ra" động tác.

Một mặt đầu máy kính chiếu hậu, so với một lòng bàn tay phải lớn hơn không ít, hiện trường ba cái người Anh-điêng đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. Liên tục huyền thuyến. Sau đó chỉ thấy ba người đồng thời đem bên hông xương hoặc Bối Xác trắng sứ cùng đều lấy xuống, còn đây cồi lòng áy náy dùng tay hướng trường đào rừng rậm phương hướng chỉ vào.

"Ý của bọn họ là bọn họ không có càng nhiều thứ càng tốt để đổi chúng ta bảo bối, bọn họ vật có giá trị tất cả trong nhà." Tô Tử Ninh ở đông đảo trọn mắt ngoác mồm các ủy viên trước mặt mang theo nụ cười "Phiên dịch" .

Tô Tử Ninh quay về nâng xương hoặc Bối Xác trắng sứ người Anh-điêng khoát tay áo một cái, sau đó dùng ngón tay hướng về trên môi không điểm dứt đến mấy lần, lại chỉ trở kính chiếu hậu.

Người Anh-điêng triệt để rõ ràng, mỗi cái thoải mái cười to, gật đầu liên tục. Giao dịch đạt thành, lần tiếp theo gặp mặt thời điểm, xuyên qua dân chúng liền có thể từ những này người Anh-điêng trong tay thu được địa phương đặc sản đồ ăn.

"Ta thừa nhận người có cùng người khác phi phạm câu thông thiên phú, cũng thừa nhận ở niên đại này người Anh-điêng dễ ức hiếp. Có điều, người đem nhà ai Buick xe kính chiếu hậu cho hái được?" Ở đường về trong quá trình, Nghiêm Hiểu Tùng không ngừng nói thảm một ít.

"Có chuẩn bị mà đến đều là chuyện tốt. Người mỗi ngày bảo vệ phế tích hiện trường, vẫn không có thể phát hiện điểm vật có giá trị?" Tô Tử Ninh lại ngâm nga ca, một bên trả lại Nghiêm Hiểu Tùng một cực kỳ cân nhắc nụ cười, "Ta có cái dự định, cùng những này người Anh-điêng tương lai giao dịch, chúng ta cung cấp thương phẩm tổng giá trị bất luận làm sao nhất định phải Tiểu Vu 24 đôla Mỹ! Nếu như khả năng, tốt nhất 24 nhân dân tệ."

"Người thật hà khắc, xem ra người không phục lắm người Hà Lan đã từng kiếm lời quá tiện nghi." Nghiêm Hiểu Tùng bắt đầu cười ha hả, làm cho trên thuyền các ủy viên đều không hiểu ra sao.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Chúng ta tháng 5 hoa (1)

Cùng Diklah ngó tộc người Anh-điêng tràn ngập "Sử thi giống như trên chợ" tiếp xúc rốt cục thu được đại gia đều có thể thỏa mãn kết quả.

Tuy rằng cùng người Anh-điêng thành lập mậu dịch liên hệ cũng không có chân chính giải quyết Manhattan xã khu trước mặt phát triển cảnh khốn khó, nhưng ít ra đã để xuyên qua chúng môn mỗi ngày đồ ăn không lại đơn điệu. Mà trước đã vượt qua 500 người thứ trách cứ ở nhiều lần cường điệu hiện tại thực phẩm dinh dưỡng chỉ một vấn đề.

Hiện tại dùng ăn hầu như tất cả đều là kho hàng bến tàu bên trong động lại thuận tiện thực phẩm, có hạn Thái Lan gạo thơm chỉ có thể cung cấp những kia tuổi già thể nhược phụ nữ trẻ em hải tử. Hơn một tháng qua, rất nhiều người đều đánh mất khẩu vị, thậm chí đã lục tục vượt qua 100 người đạt được loét.

Người Anh-điêng mậu dịch mang đến hoa khô sinh, khoai tây, một loại Bắc Mĩ bí đỏ, cùng với lượng lớn đậu loại. Nhưng điều này cũng không có thể lâu dài giải quyết vấn đề, dù sao bây giờ lập tức muốn bắt đầu mùa đông, người Anh-điêng cũng đồng dạng sẽ đối mặt tồn lương khó khăn.

Đến tháng 11 thượng tuần Manhattan xã khu đã hoàn thành giai đoạn thứ nhất kiến thiết cơ bản, vượt qua hai trăm toà cao thấp to nhỏ khác nhau làm bằng gỗ kiến trúc chỉnh tề phân tán ở kế hoạch xong khu nhà ở, vì là xây dựng càng tốt hơn hoàn cảnh hiệu quả, hoặc là vên vện là bởi vì lười biếng, rất nhiều đoạn đường cây cối đều không có triệt để chặt cây, trở thành quảng trường bên trong ở ngoài bốn phía khu vực xanh hóa.

Nhà kho khu kiến trúc ngoại trừ làm càng nghiêm khắc thông khí thả triều xử lý ở ngoài, dùng liêu càng coi trọng ở ngoài, dựng cũng càng đơn giản hơn. Ngoại trừ đã tiêu hao mất, hơn một tháng qua, vượt qua một ngàn tấn thu dọn đi ra vật tư đã vào kho. Bộ phận dùng cát đá túi cộng thêm báo hồng thùng đựng hàng cải tạo đặc thù nhà kho, dùng để bảo tồn càng thêm quý giá vật tư.

Từ phong thành số 16 hàng rời tàu hàng bên trong thu hoạch một nhóm lớn nhập khẩu Siemens tiết có thể đèn đóm, trong đó hoàn hảo không chút tổn hại vượt qua mấy ngàn bộ. Như vậy thu hoạch rất cục để Manhattan xã khu cáo biệt buổi tối trại tập trung phong cách.

Dọc theo bờ sông tuyến, một đạo đơn giản gỗ thô hàng rào tường vây đem bến tàu khu cùng xã khu dân cư cô lập ra, bộ phận công nhân bến tàu còn đang lợi dụng cát đá túi đơn giản gia cố ngăn đê.

Đơn giản xây dựng thêm bến tàu bây giờ đã có thể cung cấp thuyền đánh cá cùng hải quan thuyền an toàn ngừng, này không thể nghi ngờ gia tốc phương Bắc hơn mười km ở ngoài vật tư đối vận tốc độ. Vì tăng cao hiệu suất, bến tàu kỹ công môn thậm chí còn đem một chiếc bến tàu điều ky cùng với tương quan phối điện phương tiện tách ra dùng thuyền đánh cá đưa đến bến tàu khu.

Bảo hống 5000 tính bằng tấn phong thành số 16 hàng rời tàu hàng đồ dự bị dầu madút điện cơ phát huy tác dụng, này bộ bến tàu điều ky rất lớn địa tiết kiệm bến tàu đỡ hàng nhân lực.

Ngay ở Tô Tử Ninh thành công hoàn thành người Anh-diêng tiếp xúc nhiệm vụ ba ngày trước, gánh hát rong địa chất khảo sát đội cũng rất cục ở sử thần đồn đảo bắc bộ phát hiện một mảnh lộ thiên mỏ than đá, có người nói phát hiện cái này mỏ than đá không phải cái kia huyền than đá cục trợ lực kỹ sư, cũng không phải cái kia địa nhiệt khám tra chuyên nghiệp trách nam, mà là phụ trách địa đồ trắc hội địa lý lão sư An Thiệu Thanh.

Địa lý lão sư An Thiệu Thanh dùng Nghiêm Hiểu Tùng tới nói,

Chính là "Văn nghệ" Rồi khiến người ta sợ sệt. Cái tên này không riêng tìm tới mỏ than đá, còn lời thề son sắt căn cứ chính mình tri thức suy đoán còn có thể phụ cận tìm tới quặng sắt. Tuy rằng sau đó vẫn là ở người Anh-diêng hiệp trợ dưới, ở trường đảo người Anh-diêng thôn xóm phụ cận mới tìm được một chỗ loại nhỏ quặng sắt.

Vì cái kia trước sau khiến người ta không quá yên tâm Dã Lang sự kiện, vào tháng trước để, Trịnh Tuyền vẫn là tổ chức một lần quy mô lớn càn quét hành động. Phần lớn vũ cảnh, hải quan tập tư đội viên cùng kinh trình cảnh đội đều phát động rồi, hơn 30 người thâm nhập đến Manhattan bên trong bắc bộ. Rốt cục ở bên trong bắc bộ một chỗ Tiểu Nội hồ khu phát hiện Dã Lang tung tích. Tiêu hao hơn trăm phát đạn, đánh chết có khả năng nhìn thấy chín cái Bắc Mi hồi lang.

Cái này an toàn hành động trong quá trình, còn ngẫu nhiên phát hiện một toà đã bị bỏ hoang đã lâu Diklah ngôi người Anh-diêng làng nhỏ. Điều này không khỏi làm cho Trịnh Tuyền chờ người cảm thấy may mắn, bằng không liền lấy Manhattan xã khu như vậy làm lớn chuyện định cư công trình, tròi mới biết có thể hay không dẫn đến một hồi xung đột.

Tất cả còn đang thông thả mà đều đầu vào đẩy đẩy mạnh, đệ nhất thuyền đảo móc môi đã ở bến tàu tháo dỡ, qua mùa đông y vật cũng bắt đầu sớm dưới phát. Ở một lần người Anh-diêng quá trình giao dịch bên trong, rốt cục phát hiện quặng sắt thạch tung tích.

Có người nói lưu manh thanh niên Lý Tường không riêng phát hiện trường đảo khu vực người Anh-diêng nơi ở phụ cận quặng sắt thạch, thậm chí còn cùng vị kia kinh điểm ra trận án đệ an thiếu nữ bắt đầu đầu mảy cuối mắt. Lại có người nói cái này thăm mền Lý Tường án đệ an thiếu nữ phụ thân vẫn là án đệ an trong thôn xóm rất có quyền lên tiếng thủ lĩnh cấp nhân vật.

Đều là Mông Cổ màu vàng nhân chủng, quãng đi đối phương tuổi tác tính toán đầu ra đẩy nhiều nhất 16 tuổi không nói chuyện, án đệ an thiếu nữ vóc người sắc đẹp chỉ ít so với xuyên qua chúng bên trong những kia trước bến tàu hoàn vệ nữ công thân thiết rồi không biết mấy cái đẳng cấp.

Suýt chút nữa ở mẫu đà lộc đề dưới khổ rồi người đứng thứ hai đạo du ở gần nhất thời gian trong hầu như toàn tiến vào người Anh-diêng thôn xóm, ngoại trừ tiếp tục chiều sâu học tập án đệ an ngữ, chính là cùng vị kia tên là na đáp án đệ an thiếu nữ cả ngày sản thú pha trộn.

Liền, ở Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng "Đại lực" thúc đẩy dưới, hiện tại Lý Tường đã sắp thành án đệ an Bộ Lạc tới cửa con rẻ, ở tại trong bộ lạc làm thương vụ đại biểu thời gian vượt xa quá về Manhattan xã khu thời gian.

...

...

Ngày 11 tháng 11, truyền thống lưu manh tiết, nhưng hiện tại nhưng là một cũng không phải là đáng giá Manhattan xã khu dân chúng đặc biệt chú ý tháng ngày.

Từ hôm qua bắt đầu, Manhattan khu vực liền sức gió tăng nhiều, ở ngoài hải thổi tới gió mạnh thậm chí đem bến tàu trên xuyên trụ bè gỗ đều thổi ra. Đối với tại sao bắt đầu mùa đông sau còn có kịch liệt như thế trên biển bão táp, đã từng chạy quá Bắc Mi đường hàng không Bạch Hà hào thuyền trưởng cũng không có đưa ra đáp án.

Nửa cái bến tàu cũng có thể mặc càng, còn có cái gì không thể sự đây?

Sắp tiếp cận hoàng hôn thời điểm (www.uukanshu.com) cuối cùng một chuyến từ sử thần đồn đảo mỏ than đá kéo trở về than đá thuyền đánh cá lợi dụng thuyền tải radio trở lại một khiến người ta hoảng sợ tin tức, một chiếc buồm thuyền xuất hiện ở New York loan khẩu khu vực.

Hàm hậu thuyền đánh cá chủ quyết định thật nhanh đem tốc độ tăng cao đến cao nhất 10 tiết. Sau đó cấp tốc hướng Manhattan mở ra, rách nát thuyền đánh cá motor vang động trời, trên thuyền chờ khách mười mấy cái án đệ an thuê công nhân mỗi người sợ đến bò tới trên boong thuyền gào khóc.

Rủ xuồng tổn hại buồm loại nhỏ buồm Gehlen thuyền như một cái sắp chết ngư giống như lầy không tới 2 tiết tốc độ chậm chậm địa hướng về ngoặt sông chậm rãi lái tới. Hoàng hôn dưới, thuyền trên boong thuyền hầu như không nhìn thấy bóng người, đầu thuyền Thanh Đồng thuyền bài trên ngò ngò có thể thấy được Anh văn thuyền tên —— "Năm tháng hoa".

Trịnh Tuyền mệnh lệnh đi ra, hải quan 516 bắt buôn lậu thuyền cấp tốc điều động.

Trịnh Tuyền thượng vị, đề nguyên bản số 516 cơ điện trường Vương Thiết Chuy trở thành thay quyền thuyền trưởng. Vị này 36 tuổi hải quân chuyển nghề quan quân chính lấy một loại trạng thái chiến tranh chỉ huy hải quan bắt buôn lậu thuyền lấy 20 tiết tốc độ chiếm trước nổ súng góc độ. Hải quan bắt buôn lậu trên thuyền bố trí cái kia môn 23 millimet pháo cao tốc đã mở ra bạt che pháo, vài tên hải quan tập tữ đội viên chính đang làm cuối cùng nổ súng chuẩn bị.

Buồm thuyền vẫn là không có bất cứ động tĩnh gì, tựa hồ đã sớm mất đi không ché, chỉ là Thuận Phong lặng lẽ mà bay tới.

"Chú ý, chậm rãi giảm tốc độ dựa vào đi. Nếu như có đối địch hành vi liền lập tức nổ súng!" Vương Thiết Chuy thả xuồng kính viễn vọng, quay về bên người trợ thủ truyền đạt chỉ lệnh.

Nửa giờ sau, hải quan bắt buôn lậu thuyền rốt cục dựa vào này chiếc quái lạ 17 thế kỷ buồm thuyền. Làm Vương Thiết Chuy chờ người thấy rõ thuyền tên thời điểm, hầu như toàn thuyền người đều phát sinh thần phục.

Chu có thể dân mang theo một cây súng lục cái thứ nhất bỏ lên trên thuyền boong tàu, tiến vào mi mắt cảnh tượng để tiểu thanh niên này hầu như quên phía sau còn có người chuẩn bị lên thuyền, liền như vậy ngây ngốc phân ở mép thuyền không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Chúng ta tháng 5 hoa (2)

Ở giải trí hạng mục nghiêm trọng thiếu thốn hoàn cảnh lớn dưới, bộ phận văn nghệ thanh niên hết sức miêu tả dưới, một số âm u tâm lý dưới sự dẫn đường. . . Các loại nhân tố kết hợp với nhau, sinh hoạt căng thẳng mà vô vị đám người đang làm việc qua đi kết bè kết lũ địa chạy đến bến tàu khu, tham quan cái kia chiếc bị hậu thế nhà triết học, chính trị gia, lịch sử học giả chờ chút các loại gia thời phỏng đến thiên buồm thuyền.

Gần dài ba mươi mét buồm thuyền ngừng ở bến tàu một bên, chính chiếc thuyền do bên trong đến ở ngoài tiến hành rồi cọ rửa tiêu độc, cũng vào hôm nay đối với "Du khách" mở ra.

Rất xa nào đó toà mới cất làm bằng gỗ trên khán đài, Tô Tử Ninh cùng chu hiểu từng hai người song song dựa vào lan can một bên hút thuốc.

Kỳ thực sớm một chút nửa tháng trước, hầu như hết thấy yên dân liền đứt đoạn mất xuy, nhưng kỳ tích đều sẽ phát sinh. Ở Trịnh Tuyền cái này cao nhất yên dân cũng rốt cục đánh hết chính mình cuối cùng một bao trừ hàng sau, hẳn ở theo lệ tữ viên hội nghị trên rất thật không tiện địa công bố cái cuối cùng hẳn "Ẩn giấu" bí mật.

Đại tai nạn ngày đó, hẳn phụ trách hải quan bắt buôn lậu nhiệm vụ, chính là chặn lại một nhóm ý đồ lấy cái khác hàng hóa danh nghĩa kiểm tra cảng buôn lậu phẩm —— hơn 200 kg vàng, cùng với dùng để che giấu buôn lậu vật đến vạn cái kẻ khói hương cùng nhập khẩu Hy Lạp cây bông!

Tin tức này vừa ra, dư luận ồn ào! Ủy viên hội trên dưới thậm chí cấp tốc biết được tin tức này yên dân chúng quần tình xúc động. Sau đó. . . Sau đó ở dư luận dưới áp lực, phụ trách đồ bộ điểm vật tư thu dọn đào móc Nghiêm Hiểu Tùng chờ người phụ trách cấp tốc điều chỉnh công tác trọng tâm, toàn lực ủng hộ sưu tầm khả năng chôn giấu ở nhà kho cùng thuyền phé tích bên trong bảo tàng.

Tùng tên Ninh vận 02 3500 tấn hàng rời tàu hàng bây giờ chính lấy khuynh đảo tư thái hăm ở Manhattan bên trong vùng rừng rậm, đã từng thuyền viên từ lúc tai nạn nhật cùng ngày liền bỏ mình.

Trước vật tư thu thập trong hoạt động chỉ là đánh hết dầu madút cùng tháo dỡ bộ phận thuyền ky, từ biết đánh nhau mở thượng tầng hàng kho bên trong cũng chỉ phát hiện hai trăm tấn Hy Lạp nhập khẩu cây bông, ngoài ra chính là chút không đủ tư cách không chính hiệu đồ chơi nhỏ, sau khi lại không vật tư thu thập đội đi quan tâm quá. Bởi vì hạ tầng hàng kho trước bị hải quan tập tữ đội viên dùng mỏ hàn hơi toàn đóng kín.

Hiện tại cái này mỗ mỗ không đau gia gia không yêu phá thuyền trong nháy mắt bị mấy chục tên công nhân bến tàu vây quanh, mọi người không chút nào keo kiệt địa sử dụng hiện giai đoạn quý giá nhất tài nguyên —— hàn hơi cắt chém mở ra lại tầng ẩn giấu hàng kho tường kếp.

Rõ ràng một ngày, đầy đủ chuyển ra hơn một ngàn hòm quốc sản khói hương, số lượng nhiều đến chỉ có thể dùng tấn đến tính toán. Mà một cảng bí mật

bên trong góc, hải quan đội viên ở vũ cảnh hiệp trợ dưới chuyển ra buồn lậu vàng.

Tuy nói quý trọng kim loại ở trước mắt đã không có bất cứ ý nghĩa gì, nhưng ở Trịnh Tuyền dưới sự kiên trì, vẫn như cũ bị phong tồn đến Manhattan xã khu quản lý nghiêm mật nhất địa phương. Mà khói hương thì lại tiến hành một lần ngoài ngạch cung cấp, cũng ở cùng ngày để yên dân môn thoải mái vào cùng một buổi tối.

"Biết cái gì gọi là nhàn Rời đau "bi" đi. . . Nói thật không? Kỳ thực ta cũng rất kích động." Nghiêm Hiểu Tùng thoải mái hít sâu một cái yên,

Một mặt thỏa mãn, "Nguyên nhân không ở chỗ này chiếc giao cho đặc thù lịch sử ý nghĩa năm tháng hoa hào chân thực xuất hiện ở trước mắt, mà là người trên thuyền so với chúng ta càng xui xẻo, cuối cùng còn lại cho chúng ta tất cả đều là chuyện tốt. Chỉ ít chứng minh hiện tại là 1620 năm, khoảng cách người Âu châu quy mô lớn thực dân Bắc Mỹ còn có thật thời gian mấy năm"

"Ta phát hiện người lạc quan nhân sinh cũng biến thành càng ngày càng cay nghiệt." Tô Tử Ninh phui dưới miệng, nhưng khóe mắt cũng toát ra không cách nào che giấu ý cười, "Bọn họ xác thực đủ xui xẻo, rồi đi England sau không lâu liền hư hao cột buồm, sau đó vì là tránh né hải tặc truy đuổi làm lỡ rất nhiều thời gian, tiếp theo lại bạo phát bệnh tật, còn gặp phải bão táp. . . Ngoại trừ mục đích cuối cùng địa thác loạn, bọn họ cũng không có làm lỡ hành trình, cuối cùng vẫn là ở lịch sử quy định 1620 năm ngày 11 tháng 11 ngày đó đến Bắc Mỹ tân đại lục, và tiến vào New York vịnh."

"Hừm, 5 môn 12 bảng khinh pháo, 5 môn 24 bảng đại bác, 32 dũng hỏa dược, rất nhiều nông cụ cùng hạt giống. . ." Nghiêm Hiểu Tùng hưng phấn lại đốt một cái khói hương, chỉ điểm phương xa bên tàu thuyền, "Còn có 109 cái ở thời đại này tiên tiến nhất hoạt thang toại phát thương, phải biết vào lúc này Âu Châu mạnh mẽ nhất Tây Ban Nha lục quân còn đều dùng chính là ngòi lửa thương!"

"Những này Thanh giáo đồ là đến đánh trận, vẫn là đến định cư? Có điều ta dám khẳng định chính là, bọn họ đang điên cuồng đau bụng tình huống, là không thời gian tổ chức cái kia tên hội nghị, lịch sử ở chúng ta nơi này xảo diệu tạm ngừng một chút." Tô Tử Ninh cũng nở nụ cười. Sau đó hai người rất có gian tình địa kẻ vai sát cánh đi xuống hiểu rõ vọng tháp, hướng khu dân cư ủy viên hội tòa nhà văn phòng đi đến.

...

...

Năm tháng hoa hào xuất phát thì 17 cái thuyền viên, ngoài ra 102 tên di dân. Đến thì ít đi cái thuyền viên, có thêm cái hành khách: Một tên tân sinh trẻ con.

Một hồi lưu hành tính dạ dày bệnh suốt chút nữa phá hủy năm tháng hoa hào tương lai, nhưng may mắn chính là, trên biển cuối cùng mấy ngày đó ngoại trừ đề chính chiếc thuyền cấp tốc trở nên càng thối ở ngoài, chỉ có một đầu bếp tử vong, những người khác đều suy nhược mà nằm ở trong khoang thuyền. Chỉ còn dư lại thuyền trưởng cùng vài tên thủy thủ kéo nghiêm trọng mất nước thân thể "Năm" ở trên boong thuyền kiên trì cương vị.

Ở hải quan thuyền dẫn dắt dưới, năm tháng hoa hào đám người ở sử thân đón đảo rời thuyền, vào ở mỏ than đá khu túp lều. Chữa bệnh tổ toàn thể điều động, cần phải tiêu độc cùng cách ly, sau đó chính là ở thời đại này hiệu quả kỳ giai như phát sa tình cộng thêm lượng lớn bổ sung sạch sẽ nước uống.

Sau ba ngày tên cuối cùng bệnh nhân cũng thoát ly nguy hiểm, nhưng bọn họ nhưng phát hiện mình bị cách ly ở một cái hẻm lạnh mỏ than đá khu, bốn phía là lâm thời thành lập rào chắn, còn có vài tên trên người mặc quái lạ chế phục, da vàng tóc đen binh lính ở canh gác.

Vì thế vị kia Blaise rất mực sự nhiều lần ý đồ đi ra khu mỏ quặng, lầy gặp mặt địa phương "Tổng đốc" lý do muốn xem rõ ngọn ngành, nhưng đều bị súng ông đầy đủ chiến sĩ vũ cảnh bức cho trở lại.

Hầu như hết thấy món đồ riêng tư đều bị mất, thậm chí ngoại trừ phụ nữ, hết thấy nam tử đều bị mạnh mẽ thế đầu trục, liên y phục của bọn họ đều đổi thành một loại rất thoải mái rất thâm hậu kỳ quái bông hàng dệt.

"Adelaide thuyền trưởng tiên sinh, Blaise rất mực sự, các người nhất định phải nói cho bên ngoài những kia án đệ an lính đánh thuê, chúng ta muốn gặp bản địa Tổng đốc, chúng ta có cùng Virginia công ty ký kết hợp đồng bản chính, bọn họ không quyền lực giam cầm chúng ta!"

Dùng Bạch Thạch hôi trát phần quá đại mộc túp lều bên trong, mười mấy nam tử mang theo các loại vẻ mặt ở kịch liệt tranh luận. Mà bọn họ người dẫn đầu, vị kia tên là Adelaide thuyền trưởng cùng mực sự Blaise rất vẫn trầm mặc không nói.

"Có thể, nơi này cũng không phải là tân England thực dân địa. Hơn nữa, bọn họ cũng không có đối với chúng ta làm ra càng nhiều hạn chế, xem ra, bọn họ càng như là vì chúng ta trị liệu. . ."

Blaise rất mực sự ủ rũ mà cúi thấp đầu, trong tay vuốt nhẹ duy nhất không có bị mất món đồ riêng tư, một quyển Thánh kinh.

"Bọn họ không giống như là người Anh-điêng, (www.uukanshu.com) người Anh-điêng cũng không có loại này đặc hiệu dược có thể trị liệu trên thuyền bệnh nan y. Toàn bộ châu Âu cũng không thể có."

Adelaide thuyền trưởng cũng gât gù, mấy ngày nay, hấn gặp quá nhiều chuyện khó mà tin nổi. Đặt ở trước đây bất cứ lúc nào, làm trên thuyền xuất hiện lưu hành cảm hoá bệnh thời điểm, chính là đoàn diệt bắt đầu, có thể may mắn thoát khỏi thuyền đã ít lại càng ít.

Thảo luận kéo dài hơn một giờ, khi bọn họ cái bụng bắt đầu phát sinh đối bụng tín hiệu thời điểm, chỉ nghe túp lều ở ngoài vang lên lượng lớn tiếng bước chân.

"Các tiền sinh, căn cứ vào ít nhất chủ nghĩa nhân đạo, chúng ta vận dụng cao quý nhất thuốc đến giải trừ ốm đau của các người, nhìn đáng đáp đại gia đã khỏi hẳn."

Mặc đồ Tây Nghiêm Hiểu Tùng mang theo gió xuân giống như mỉm cười phủ đầu đi vào túp lều, phía sau theo mấy cái ủy viên hội thành viên, cùng với ngũ đại tam thô vài tên chế phục nam.

Túp lều bên trong người dồn dập đứng lên, hai mặt nhìn nhau bên dưới đều kinh ngạc cực kỳ. Trước mắt "Ăn đệ an" người hiển nhiên có một cái lưu loát England ngữ, tuy rằng trong đó bộ phận ngữ pháp từ ngữ có chút khác biệt.

Còn không chờ bọn họ có phản ứng, tuổi trẻ nam tử da vàng lại từ trong túi áo móc ra một tờ giấy.

"Thế nhưng, ta vẫn là đại biểu Trung Hoa America nước cộng hòa chính phủ rất đáng tiếc địa thông báo các người: Bởi các người mang theo tiền công tính vũ khí đồng thời đang không có cho phép tình huống xâm lấn nước ta Hải Vực, vì lẽ đó các người, kể cả các người vũ trang thuyền đã bị trên biển canh gác đội toàn bộ giam giữ. Ở không có được bất kỳ chính quy ngoại giao con đường giải thích trước, các người không thể không dựa theo nước ta pháp luật lấy tù binh thân phận bị giam áp."

"Nước Mỹ. . ." Tô Tử Ninh trong giây lát đánh cái rất lớn hắt xì, mà mấy cái đồng hành ủy viên đều nghiêng đầu sang chỗ khác.

Ngoại trừ cái kia đoạn không hài hòa hắt xì thanh, túp lều bên trong một mảnh an bình. Nghiêm Hiểu Tùng quay đầu lại cho Tô Tử Ninh một ung dung nụ cười xán lạn.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Chúng ta tháng 5 hoa (3)

"Hò đồ! Làm sao có thể nói lung tung những này? ! Chỉ là để cho các người đi quan sát một chút những người Âu châu kia tình huống. Người từ đâu thì tìm đến đồ ngỗng ngang!"

Ủy viên hội chủ tịch Trịnh Tuyền mãnh liệt địa vỗ bàn, hầu như cả tòa cao su nhà gỗ đều ở rung động.

Ánh đèn phối hợp dưới, bốn mươi tuổi Tiền Hải quan bất buồn lậu thuyền thuyền trường đỏ đậm mặt, lần thứ nhất khiến người ta nhìn thấy hấn tức giận một mặt. Dù cho cho tới bây giờ mới trải qua nhiều như thế không thuận, mọi người đều chưa từng thấy Trịnh Tuyền phát quá dù cho một lần tiểu tính khí.

Chính trực đại thúc lần này hiển nhiên không thể nào tiếp thu được Manhattan xã khu bên trong đã truyền vi tiểu đàm nội dung.

Đang ngồi mười mấy vị trải qua hai lần mở rộng sau tự cứu ủy viên hội ủy viên, tuổi tác to lớn nhất đã 68 tuổi, mà ít nhất mới bắt quá 22 tuổi. Trịnh Tuyền dựng điển hình già, trung niên, trẻ ba đời kết hợp lãnh đạo ban ngành tựa hồ chính đang trải qua một lần nghiêm trọng khiêu chiến.

"Ha ha, chỉ đùa một chút mà thôi."

Nghiêm Hiểu Tùng mang theo áy náy đứng lên, ở hấn tám kia tràn ngập mỉm cười trong hai mắt, ẩn từng vị hoặc lão hoặc thiếu các ủy viên mặt.

Nhìn chung quanh một tuần lễ sau, Nghiêm Hiểu Tùng từ trong túi móc ra một tờ giấy, phóng tới trên mặt bàn: "Đây là ngày hôm nay vật tư thu dọn bộ ngành báo cáo, ta đệ trình cho ủy viên hội xem qua sau lưu đương. Ta vì ta và cá nhân không thận trọng, quá mức lời nói hoàn toàn chịu trách nhiệm, ta biểu thị từ đi ủy viên hội ủy viên chức vụ, xin mời Trịnh chủ tịch phê chuẩn."

Nói xong, Nghiêm Hiểu Tùng ở quay về tất cả mọi người lễ phép một đầu sau, liền đi ra nhà gỗ.

Tựa hồ tất cả mọi người đều chuẩn bị tâm lý, liền ngay cả bình thường thoại nhiều nhất Chu Khả Dân đều cẩn thận dưới đất thấp đầu.

"Ngạch. . . Lão Trịnh a, người cũng đừng nóng giận. Nhiều ngày như vậy, chúng ta ủy viên hội đã làm những gì, làm thế nào, đại gia trong lòng đều nắm chắc. Những đồng bào rất tín nhiệm chúng ta mỗi người, tự chúng ta liền không có lý do gì không tín nhiệm Nghiêm Hiểu Tùng."

Ủy viên hội Phó chủ tịch Tề Kiến Quân lúc này mau mau đứng lên, mang theo chỉ tiếc mải sát không nên kim ánh mắt đảo qua đang ngồi mấy vị tuổi tác khá nhỏ ủy viên, trong đó ở Tô Tử Ninh trên người dừng lại nhiều thời gian hơn.

Ngoại trừ vẫn gốc nhìn mặt bàn Tô Tử Ninh vẫn như cũ là một bộ trầm tư mô dạng, cái khác mấy cái tuổi trẻ uỷ viên hầu như đồng ý thời gian lộ ra đúng đúng như không về mặt.

"Ta có chút kích động, ta xin lỗi." Trịnh Tuyền lúc này cũng đứng lên, cời xuống hải quan đại diện mũ, hít sâu một hơi, "Ta đề nghị, uỷ viên hội chủ tịch chức vụ, do Lưu Minh Quân Lưu lão đồng chí tới đảm nhiệm, cá nhân ta trở lại phía dưới đi mang đội tàu."

Nếu như nói trước Nghiêm Hiểu Tùng chủ động nghỉ việc xem như là một lần Tiểu Tiểu bên trong rung động, vậy này thứ Trịnh Tuyền chủ động thoái vị, thì lại dường như một bầu nước rót vào dầu bên trong.

Cái thứ nhất nhảy ra ngăn cản chính là Chu Khả Dân, cái này 9x tiểu thanh niên bởi vì ở các hạng trong công việc biểu hiện ra chuyên nghiệp tinh thần cũng không biết một mỗi công tác diện mạo được Trịnh Tuyền cùng Tề Kiến Quân hai người đại lực đề bạt.

Thứ hai biểu thị phản đối, chính là bây giờ số 516 thay quyền thuyền trưởng Vương Thiết Chuy. Vị này Tiền Hải quân quan quân bình thường không nhiều lời, nhưng đối với Trịnh Tuyền bất kỳ quyết định gì đều là tuyệt đối chống đỡ.

Mà người thứ ba biểu thị phản đối, chính là Lưu Minh Quân lão nhân bản thân. Đã 68 tuổi cao tuổi về hưu lão cảnh sát là điển hình lão một đời cách mạng công tác giả phong độ, khiêm tốn, biết điều, lại tính khí cực ngạnh. Lưu lão cùng hân khuê nữ, nữ pháp cảnh Lưu Lan Hi đồng thời, bây giờ đem xã khu bên trong trị an tình hình xử lý đến một khiến người ta thỏa mãn trình độ.

"Người trẻ tuổi mà, mang theo giấc mơ là chuyện tốt. Dám làm dám nghĩ, là chúng ta này mấy trăm người hiện nay có thể đoàn kết nhất trí tiếp tục sinh sống trọng yếu nhân tố một trong. Chúng ta không phải sợ phạm sai lầm, nhưng phải biết phạm lỗi lầm sao đi sửa lại." Lưu lão khoát tay, mỉm cười bên trong không nghiêm tự uy, phảng phất lại trở về năm đó giáo dục nhóm đầu tiên cảnh đội đệ tử thời gian.

Sau đó hơn mười phút, Lưu lão nói kín kẽ không một lỗ hổng, cũng không điểm danh vạch ra Nghiêm Hiểu Tùng quá cách hành vi, cũng không cường điệu Trịnh Tuyền có hay không là chuyện bé xé ra to, nói chung, chính là biểu đạt hân lập trường trung lập, cùng với không quá đồng ý tiếp thu chủ tịch vị trí.

"Ai, Lưu lão, hiện tại liên cần ngài như vậy lão đồng chí đến nhìn, nhìn chăm chăm, che chở. Lão Trịnh là nhanh mồm nhanh miệng, trong mắt không tha cho một điểm hạt cát, đối với người trẻ tuổi khá là nghiêm khắc một điểm, không phải chuyện xấu gì." Nói xong, Tề Kiến Quân quay về Tô Tử Ninh điểm danh, "Tiểu tô a, bình thường người cùng Nghiêm Hiểu Tùng là đi được gần nhất, các người muốn nhiều câu thông, ở vấn đề mấu chốt trên nhất định phải lẫn nhau trấn, không thể nghi kỵ đối phương năng lực, nhưng cũng không thể mù quáng theo. Chúng ta này một cái thuyền lớn, chỉ có tất cả mọi người đều lẫn nhau lý giải, mới có thể hành Rồi ổn."

, vẫn là điểm ta. . . Tô Tử Ninh khổ buộc mặt, chỉ có thể gặt đầu.

Cuối cùng, Trịnh Tuyền vẫn là ở lại uỷ viên hội, phụ trách hết thảy quân sự về mặt an toàn sự vụ, Lưu lão ở tất cả mọi người biểu quyết dưới trở thành tân một đời tự cứu uỷ viên hội chủ tịch.

Toàn bộ hội nghị tràn ngập thận trọng mà cổ điển quốc người hội nghị phong cách, cũng không tả, càng không hữu, hết thảy đều dường như lên dầu máy bánh răng giống như tiếp tục duy trì vốn có tốc độ cùng vị trí.

...

...

Vào đêm, rộng rãi khu nhà ở ánh đèn điểm điểm, dường như đêm đông bên trong còn ở thủ vững cương vị đom đóm. Nước Đức nhập khẩu Siemens tiết có thể đèn đóm ở buổi tối hôm ấy phát huy xuyên qua thời không tác dụng, phảng phất khiến người ta lại trở về vùng duyên hải một cái nào đó tiểu nông thôn.

"Ha ha, đừng, đừng đáng đáp này nhìn ta, ta còn thực sự không quan tâm tiến lên!"

Vẫn là toà kia vọng lâu trên, ở lạnh giá trong gió đêm, dưới ánh đèn, Nghiêm Hiểu Tùng vẫn như cũ là cái kia phó lạc quan tiêu sái nụ cười. Mà hân đối diện Tô Tử Ninh, nhưng là một mặt không nói ra được về mặt.

"Hừm, người là không quan tâm bên trong, nhưng người xem hiện tại, mấy trăm người trong lòng, lại nhiều hơn một cái sự, hơn nữa chuyện này đem so với bọn họ ngày mai có thể ăn cái gì còn trọng yếu hơn!" Tô Tử Ninh cấp tốc từ đối phương trên mặt qua lại đảo qua, không có phát hiện mình dự đoán biến hóa, chỉ có thể khẽ thở dài một cái, "Trung Hoa America nước cộng hòa, nước Mỹ. . . Ta biết người có ý gì."

"Ta còn tưởng rằng người lúc đó sẽ theo ta xuống một đài hí đây, kết quả người giống như bị đốt đuôi miêu như thế núp ở một bên, chán." Nghiêm Hiểu Tùng vỗ vỗ bả vai của đối phương, ngữ khí từ từ trầm thấp lên, "Chúng ta tất nhiên muốn đối mặt sự tình, liên không thể làm như không thấy. Sớm áp ủ một ít, đại gia cũng thật có cái chuẩn bị tâm lý, có một ý tưởng, có cái suy nghĩ chỗ trống, không phải vậy đang đối mặt một đột nhiên không biết làm sao cục diện thời điểm, sầu lo cùng bất an sẽ phát động quá khích hành vi."

"Người được cái kia tự phong xã hội nhà tâm lý học ảnh hưởng không cạn a?" Tô Tử Ninh ý tứ sâu xa địa liếc mắt nhìn Nghiêm Hiểu Tùng, "Đúng, hiện tại cư dân bên trong chỉ ít hơn trăm cái tia chữ Nhật thanh đã ở hồ thành lập Trung Hoa America nước cộng hòa khẩu hiệu."

"Người chỉ là dùng chuyện cười này, ở trước mặt tất cả mọi người, cắt xuống một chúng ta không thể không đối mặt, đối xử cái khác dân tộc, những quốc gia khác, thậm chí là cái khác tư tưởng quân thể một loại thái độ ngăn tuyến?" Tô Tử Ninh thấy Nghiêm Hiểu Tùng cũng không phản bác chính

mình, dừng lại, rốt cục nói ra cái nhìn của chính mình.

"Ừm . . Chúng ta mới vừa gặp mặt thì người nói câu nói kia là cái gì tới? Chung quy phải có người ở người khác bận bịu rồi tính rồi mù thời điểm nhưng không đếm xỉa đến đang suy nghĩ lo nước thương dân sự?" Nghiêm Hiểu Tùng vừa cười, "Có cơ hội biểu đạt một hồi lập trường, hơn nữa cái này lập trường kỳ thực ở trong lòng người đều từng tồn tại, nghĩ tới, cái kia vì sao không muốn nói ra đây?"

"Hừm, khả năng ta quá lo được lo mất đi. . ." Tô Tử Ninh không thể không gật đầu thừa nhận.

"Năm tháng hoa là chúng ta, ta kỳ thực là dự định đi Âu Châu một chuyến." Lúc này, Nghiêm Hiểu Tùng cũng nói ra cuối cùng nói thật.

"Hừm, ta đã đoán, người cũng muốn rút người ra đi đơn độc làm một chuyến." Tô Tử Ninh gật gù, khôi phục yên tĩnh nụ cười.

Hai người lại rơi vào trầm mặc, đề tài kế tiếp từng người ở lại trong lòng.

...

...

Bị "Nước Mỹ chính phủ" lấy quân sự xâm lấn tội giam giữ "Tù binh môn" lần này từ hình thức trên trở thành Manhattan xã khu hợp pháp lao công. Từ tháng 11 trung tuần nhật bắt đầu, những người này liên thay thế hết thấy ẩn dụ an thuế công nhân, trở thành sử thân đồn mỏ than đá đào môi công.

Cái kia vừa sinh dục quá phụ nữ mang theo trẻ con được phép vào ở Manhattan xã khu viện mồ côi, phụ trách hiệp trợ ấu giáo lão sư Lý Lâm chăm sóc hết thấy hài tử.

Còn lại Âu Châu di dân bị chia làm hai bộ phận, thuyền trưởng Adelaide cùng hẳn 16 tên thuyền viên bị cách ly ở Brooklyn khu công nghiệp phía tây một giữa trường. Mà còn lại nam nữ di dân, thì lại ở sử thân đồn trên đảo khai thác than định cư, lão nhân các phụ nữ tự mình khai hoang, Manhattan xã khu thì lại cung cấp cần phải công cụ.

Vì phòng ngừa bất ngờ phát sinh, sử thân đồn môi nơi có ngày đông sinh hoạt tiếp tế đều chịu đến nghiêm ngặt khống chế, mỗi quá ba ngày, tới kéo môi thuyền đánh cá mới cùng giải quyết thì đưa tới tiếp tế.

Đáng thương England Thanh giáo đồ môn liền như vậy tạm thời để ở, bọn họ không biết cái này từ trên trời giáng xuống Trung Hoa America nước cộng hòa đến cùng sẽ đem bọn họ giam giữ tới khi nào, cũng không biết đón lấy bọn họ sẽ là kết quả gì.

Ngày 23 tháng 11, một hồi xuyên qua tới nay tới hội nghị trọng yếu rốt cục ở Manhattan xã khu ủy viên hội cử hành. Trải qua cái kia một đêm thay đổi nhân sự sau, không qua mấy ngày, tự cứu ủy viên hội lần thứ hai cải danh. Từ lâm thời tự cứu tiểu tổ, đến tự cứu ủy viên hội, lại tới hiện tại Manhattan xã khu ủy viên hội, phần lớn mọi người có thể hiểu được trong này biến hóa cùng hàm nghĩa.

Hiện tại, đại gia đã không phải một đồng chạy nạn nạn dân, mà là trở thành có càng to lớn hơn càng nhiều sinh tồn mục đích cùng con đường lựa chọn quần thể.

Ủy viên hội thuộc hạ công nghiệp bộ từ lúc một tuần trước liền bắt đầu đối với năm tháng hoa hào tiến hành chữa trị cùng cải trang công tác, trong quá trình này, năm tháng hoa hào thủy thủy đoàn cùng với di dân bên trong vài tên thợ thủ công đều bị lễ phép mời đến công trình hiện trường.

Công nghiệp bộ những kia thanh niên môn có đối với buổi thời đại khác thường sùng bái, đặc biệt là trong đó một vị tên là thạch ích cách tiểu tử càng là như vậy.

25 tuổi trước Đại Liên xưởng đóng tàu phổ thông vẽ bản đồ kỹ thuật viên tham dự quá ngời lương cách thức hội, bản thân cũng là thuyền mô ham muốn già, số ít mấy cái Laptop kê nắm giữ một trong. Đang đối mặt cái này trong lịch sử chân thực buổi thuyền thì, tiểu tử thái độ hết sức chăm chú, hầu như dùng hần sát sọc Anh ngữ cả ngày cùng mấy cái England thợ thủ công giao lưu.

"Ta tham gia ngày hôm qua hải thí, đã xác nhận năm tháng hoa hào sửa chữa xong xuôi. Cái kia Adelaide thuyền trưởng tiếp nhận rồi chúng ta thuê." Giám sát England trách nhiệm người Chu Khả Dân cười hi hi cầm bản thảo, tinh thần đầu mừi phần, "Một bao khói hương, một ly thủy tinh cùng một mặt tiểu hoá trang kính, cái kia Anh quốc đại thúc kích động lắm."

Thu dọn ra vật tư mỗi ngày đều đang gia tăng tân nội dung. Gần nhất một nhóm, chính là từ phong thành số 16 hàng rời tàu hàng hàng kho ngõ ra rỗng rã hai ngàn bộ Italy nhập khẩu pha lê đồ uống rượu, ngoài ra còn có mấy ngàn bộ nước Pháp nhập khẩu hàng hiệu đồ dùng hóa trang.

Đối với những thu hoạch này, toàn bộ ủy viên hội mừng rỡ như điên, điều này có ý vị gì? Một bộ Italy cao cấp pha lê đồ uống rượu ở thời đại này chính là vàng đại danh từ! Căn cứ một cái nào đó nửa vời lịch sử hệ tia tính toán, như thế một bộ xa hoa pha lê bồn chứa đại khái có thể ở Antwerpen gian thương trong túi tiền móc ra nhất thiếu 4000 Hà Lan thuận, nếu như đến Paris như vậy thành thị, giá cả khả năng còn có thể vượt lên gấp đôi.

Rỗng rã hai ngàn bộ, ít nhất đều giá trị 800 ngàn bảng Anh! Đương nhiên, tiền đề là đừng một hồi xuất hiện nhiều như vậy ở trên thị trường.

Muốn đi Âu Châu? ! Công nghiệp bộ người bắt đầu hưng phấn, người phụ trách Khương Triệu Long hầu như là vỗ bàn la to.

Tuy rằng phía dưới có một đồng nửa vời chuyên nghiệp nhân tài, trong tay cũng có đầy đủ có thể chữa trị sử dụng thiết bị, nhưng khổ nỗi cái này đen đui Manhattan khu vực tự nhiên tài nguyên tình hình, muốn ở trong vòng mấy năm thực hiện rất nhiều nặng nề công nghiệp sản phẩm lượng sản, thiếu hụt

nguyên liệu nhiều vô số kể, vì lẽ đó tuổi vẫn chưa tới 35 tuổi Khương Triệu Long khoảng thời gian này tóc đều sắp gặp trắng.

Ngoài ra hóa chất bộ cũng ở nháo, liền ngay cả lập xuân sau mới sẽ chân chính có chuyện làm nông nghiệp bộ cũng ở nháo.

"Được rồi, các vị, ta lý giải mỗi cái bộ ngành hiện tại cảnh khôn khó." Lưu lão hai tay nhấn một cái, cuối cùng cũng coi như lắng lại đại gia nhiệt huyết, "Ta cùng tiểu Trịnh, Tiểu Tề đều câu thông quá, hiện nay mấu chốt nhất, là muốn thu được càng nhiều thuyền, vận tải năng lực tăng lên trên, chúng ta mới có thể thu được Rồi càng nhiều nguyên liệu khởi nguồn, cùng Âu Châu mậu dịch lửa xém lông mày."

"Hừm, vì lẽ đó tiếp đó, chính là muốn xác định phái ai đi Âu Châu phụ trách này lần thứ nhất mậu dịch." Trịnh Tuyền tuy rằng không phải chủ tịch, nhưng ở ủy viên hội bên trong vẫn như cũ quyền phát ngôn rất lớn, hải quan cùng cảnh sát hệ nhân viên rất sớm nhân sự chỉnh hợp, dẫn đến bọn họ là hiện nay toàn bộ Manhattan xã khu bên trong có ảnh hưởng nhất lực đám người.

Lần này hầu như tất cả mọi người đều trầm mặc.

Nếu như ở mấy trăm năm sau, phỏng chừng hiện trường người sẽ toàn bộ nhấc tay. Nhưng thế kỷ mười bảy Âu Châu mà. . . Liền ngay cả chủ tịch Lưu lão đều có nghe thấy.

"Ta xem như vậy đi, đại gia từng người trước tiên có chính mình xem xét phương án, sau đó phân biệt xuống cùng người liên quan viên câu thông, có tự nguyện càng tốt hơn."

Tề Kiến Quân xem như là xe nhẹ chạy đường quen địa dẫn ra hiện nay tối không dễ dàng dẫn đến hội nghị không nhanh mà kết thúc phương án, các ủy viên dón dập gập đầu. Nhưng cuối cùng sẽ có bao nhiêu cá nhân sẽ đem cái này quyết nghị chứng thực đến thực nơi, liền khó nói.

"Ta biết ai có thể đi."

Tô Tử Ninh lúc này đứng lên, từ trong túi móc ra một tấm danh sách, đầu tiên là liếc nhìn Trịnh Tuyền, sau đó đem danh sách đưa cho chủ tịch Lưu lão.

"Tự nguyện xin thư?" Lưu lão mang theo lão Hoa kính, đọc lên tiêu đề, bao quát Trịnh Tuyền ở bên trong người đều sừng sốt một chút. Sau đó Lưu lão tiếp tục niệm xuống: "Nghiem Hiểu Tùng, Viên Hân Nghệ, Chúc Hiểu Lực."

"Ồ?" Đang ngồi trước Y thị kinh trình đại đội phó đại đội trưởng Trần Lễ Văn không nhận được cô lại.

Này trong ba người, (www.uukanshu.com) trước hai cái đều cho ủy viên hội lưu lại phi thường thâm ấn tượng. Một tựa hồ chọc "Đại họa", một cái khác nhưng là thành công phiên dịch một đoạn văn tự vạch trần người ở chỗ này xuyên qua thời gian niên đại vấn đề. Nhưng cuối cùng vị kia, lại làm cho ngoại trừ Trần Lễ Văn ở ngoài đều cảm giác khá là tên xa lạ.

"Há, ta đến giải thích một chút. Chúc Hiểu Lực trước đây là ta phía dưới kinh hình sự Trung đội trưởng, xuất ngũ lính trình sát xuất thân, thân thủ không tệ, hơn nữa người rất thông minh, lập được nhiều lần công." Trần Lễ Văn mau mau đứng lên đến đem tình huống nói một chút.

Trịnh Tuyền lông mày hơi nhíu lại, có điều cũng không có sáng tỏ biểu thị phản đối.

Có người đã sớm lên lút xâu chuỗi lên làm việc, tuy rằng cuối cùng còn muốn xã khu ủy viên hội thông qua, nhưng chung quy Nghiem Hiểu Tùng lại đang quản lý đoàn đội bên trong vạch trần một cái không giống với dĩ vãng phong cách làm việc tiền lệ.

Tổ chức phân phối, hiện nay vẫn là toàn bộ Manhattan xã khu làm việc hình thức. Ở Trịnh Tuyền xem ra, chỉ có độ cao thống nhất đoàn kết phân công, mới có thể bảo đảm đại gia một lòng. Muốn làm gì làm cái gì tư tưởng, là phi thường không thích hợp hiện tại. Bởi vì này có thể diễn sinh ra căn bản không muốn làm tâm tình.

Tề Kiến Quân vào lúc này, cũng lộ cùng Trịnh Tuyền giống như đúc vẽ mặt ở suy nghĩ sâu sắc.

"Được rồi, ta lại tự an toàn bộ ngành bên trong điều đi ba vị vũ cảnh đi theo." Trịnh Tuyền nghĩ một hồi, làm ra cái bổ sung, nói xong, đem ánh mắt nhìn về phía bốc lên chuyện này thanh niên.

Lại chọc vào cái tổ ong vò vẽ Tô Tử Ninh phi thường thức thời không có phát biểu bất kỳ ý kiến gì, chỉ là trong lòng âm thầm thờ phào nhẹ nhõm.

Hiện nay chỉ là cái bước đầu quyết nghị, vì lần thứ nhất Âu Châu hành trình, toàn bộ Manhattan xã khu đám người còn muốn chuẩn bị càng kỹ hơn, chân chính xuất phát thời gian nhanh nhất cũng phải đợi được sang năm tháng 1 phân sau đó.

Xuyên thấu qua nhà gỗ cửa sổ, Tô Tử Ninh ánh mắt rơi vào phương xa bến tàu, cái kia chiếc bị một lần nữa lên tất năm tháng hoa hào trên mọc đầy hứng thú dạt dào xuyên qua dần chúng. . .

Chương 13: Phòng ngừa chu đáo (1)

1620 năm ngày 27 tháng 11, thứ sáu, trời râm.

Đêm hôm qua, Bắc Mĩ mùa đông trận tuyết rơi đầu tiên rất cục đến. Mầu trắng bao trùm nguyên bản hoàng lục loang lổ hòn đảo rừng rậm, toàn bộ Hade tôn cửa sông khu vực lại như bị cắt chém thành một số khối trắng như tuyết bánh gatô. Chỉ là tình cờ từ cái kia trắng xóa hoàn toàn bên trong lộ ra một tia khối đen, lại bị Hàn Phong lặng lẽ mang đi.

Manhattan xã khu phía đông nam, ở vào đông hồ bờ bên kia Brooklyn ngoặt sông khu công nghiệp, ở mấy ngày trước lại bị dọn dẹp ra một mảnh diện tích rộng rãi bình địa, hơn mười người ăn mặc đồ chống lạnh hoặc áo khoác nam tử chính chia làm mấy tổ, phân biệt cầm vài tờ bản vẽ ở bờ sông cùng vùng rừng núi trong lúc đó trên đất trống thương lượng cuối cùng thi công sự hạng.

Hiện nay diện tích mới chỉ bách mẫu Brooklyn khu công nghiệp bên trong, chỉ có mấy toà đơn giản gạch thạch tràng cùng xi măng tràng vẫn còn một loại khí thể ngất trời trạng thái, có thể ở bắt đầu mùa đông sau còn có thể thu được không ít chỗ tốt Diklah ngói tộc người Anh-điêng đã trở thành Brooklyn khu công nghiệp bên trong nhóm đầu tiên ngoại tịch thuê công nhân, mà càng to lớn hơn phạm vi công nghiệp sản xuất bố cục hiện nay còn dừng lại ở trên giấy.

Mùa đông này chuyện cần làm là nhiều như thế, khiến người ta lực phân phối rơi vào tối lúng túng hoàn cảnh. May là lấy nửa vôi đạo du Lý Tường cầm đầu "Ấn độ an thân thiện công tác đội" không ngừng đi lại, Hade tôn Hà Đông tây hai bờ sông mấy Diklah ngói tộc ấn độ an thôn xóm đều trở thành xã khu ủy viên hội có thể lợi dụng lao lực, xa nhất thăm viếng thậm chí đã đến hậu thế Trạch Tây thị lấy tây.

Ấn độ an thôn xóm thủ lĩnh môn hết sức cao hứng có thể ở mùa đông còn có thể thu hoạch người Hoa môn thuê, thậm chí bọn họ cái gì đều không cần chuẩn bị, liền có thể đang làm việc sau khi kết thúc thu được rất nhiều "Phong phú báo lại". Trường đảo cùng sử thần đồn trên đảo mấy cái ấn độ an thôn xóm đều thoải mái đáp ứng rồi hoa tộc nhân thuê giao dịch, hơn nữa cung cấp nhân lực vượt xa xã khu ủy viên hội mong muốn.

Khu công nghiệp biên giới, lại một mảnh vùng rừng núi cùng thấp địa đầm lầy hoàn thành cuối cùng mặt đất thu dọn công tác, chặt cây dưới gỗ thô chất lên vài toà mộc son, một cái đi về thoát nước chủ cừ rãnh thoát nước còn ở thi công ở trong.

Khoảng chừng 100 danh thủ nắm các loại công cụ ấn độ an thuê công nhân mang theo hiệu kỳ về mặt, ở mảnh này mới mở ịch ra bằng phẳng thổ địa một bên vầy xem chờ đợi. Mới vừa uống qua một trận nhiệt cuộn cuộn khoai tây canh thịt người Anh-điêng, chính ăn mặc Manhattan cư dân biểu tặng đồng phục, mỗi người vui mừng dị thường địa lẫn nhau sờ tới sờ lui.

Đối với đem xã khu cư dân đảo thải dưới cự y vật chuyển cho người Anh-điêng hành vi, Tô Từ Ninh rất là oán thán một trận. Nếu không là ủy viên hội bảo đảm hết thầy cự y vật đều trải qua nghiêm ngặt năng tẩy tiêu độc, hẳn suất chút nữa đem việc này cùng lúc trước Âu Châu thực dân giả dùng cùng loại thủ đoạn giết chết lượng lớn người Anh-điêng hành vi liên hệ đến cùng một chỗ. Lúc đó lấy thiên hoa làm đại biểu các loại bệnh truyền nhiễm mượn cự y vật cướp đoạt mấy chục thậm chí hơn triệu người Anh-điêng tính mạng.

Nhìn đem trên người cự đồ chống lạnh xem là bảo ấn độ an người trẻ tuổi nhảy nhót tung bừng đáng vẽ,

Tô Từ Ninh chỉ có thể cảm khái thay đổi lịch sử là một cái cờ nào kỳ diệu sự.

...

...

"Nơi này, nhất định phải ở trước cuối năm hoàn thành một nhóm nhà xưởng kiến thiết công tác, đám kia hai điện thoại di động giường phải nhanh một chút chờ tới đây. . . Hiện tại có quặng sắt, gang đã luyện công tác phải nhanh một chút triển khai, người xem đã luyện tràng liên sắp xếp ở nơi đó làm sao?"

Công nghiệp bộ người phụ trách Khương Triệu Long cùng tổng công trình sư Lâm Hữu Đức ngồi xôm ở công trường mộc lều một bên, nhìn địa đồ, quay về bốn phía một mảnh bằng phẳng ra thổ địa chỉ chỉ chỗ chỗ, hầu như hết thầy công nghiệp phát triển quy hoạch đều là hai người một tay lập ra.

"Khoáng thạch phẩm vị không cao, chỉ có thể trước tiên làm hồi khẩu thiết đi ra, nếu như khoáng thạch cùng môi cung cấp không tăng cao lên, phòng chừng đầu một tháng sản năng sẽ không cao hơn 500 tấn. Chỉ có thể sinh sản một ít dụng cụ đơn sơ, mà hiện tại hết thầy động lực đều muốn dựa vào động cơ dầu ma dút, dầu ma dút tiêu hao phòng chừng sẽ không nhỏ." Lâm Hữu Đức trong tay chính lôi một khối khoáng thạch, ngón tay tìm tòi khoáng thạch mặt ngoài.

"Chờ rèn đúc phân xưởng cũng biết lên, sinh sản đầy đủ cơ sở công cụ, chúng ta có thể thử nghiệm tháo dỡ mấy chiếc kia thuyền, làm ra điểm thứ tốt vấn đề không lớn, thử làm làm máy chạy bằng hơi nước động lực. Chính là chuyên nghiệp kỹ thuật công nhân không đủ nhân lực, không phải vậy, ta còn định đem pha lê sinh sản tràng cũng đồng thời dựng lên." Khương Triệu Long than thở, đối với cục diện trước mắt một bụng không nói ra được uất ức.

"Qua một thời gian ngắn, đơn giản sơ cấp kim loại gia công không thành vấn đề, nhưng hóa chất bộ nơi đó không tốt lắm, phòng chừng bọn họ hiện tại so

với người còn uất ức, cả ngày dùng thổ biện pháp ở chế tạo thử chưa đảm. Thổ pháp thí nghiệm cấp bậc sản lượng hầu như làm không xảy ra chuyện gì." Lâm Hữu Đức tâm sự nặng nề địa đứng lên đến, triển khai bắt tay cánh tay, thở ra khí rõ ràng trở nên trắng, "Không có nhôm thổ, không có cách nào nung gạch chịu lửa, bọn họ muốn bộ phận hóa chất cơ sở nguyên liệu, cũng cần luyện than cốc mới có thể thu được."

Theo mọi người đều biết khó khăn đề tài triển khai, hai vị công nghiệp đạt người rất nhanh sẽ dứt bỏ rồi những này tạm thời quấy nhiễu vấn đề của chính mình, vèn vẹn liền hiện nay có thể làm ra to lớn nhất nỗ lực thương thảo kỹ thuật phương án. Có thể đủ người Anh-điêng thuê công nhân thay thế ngành nghề, đều tận lực thay thế, tận lực tập trung hiện đại công nhân tiến hành mấu chốt nhất công nghiệp kiến thiết.

Mà ở khu công nghiệp một đầu khác, tới gần ngoặt sông địa phương, lại một lần sóng Manhattan xã khu người quản lý cùng kỹ sư tụ tập ở bên bờ, phía sau không xa cũng có hơn 200 tên nóng lòng muốn thử ăn để an thuê công nhân.

Tuy rằng kiến tạo cái thời đại này nhất là tiên tiến viễn dương Gehlen buồm thuyền điều kiện vật chất cùng kỹ thuật điều kiện còn không phải rất đầy đủ, nhưng xã khu ủy viên hội vẫn là đang trung cầu công nghiệp bộ ý kiến sau, quyết định sớm tiến hành tạo người chèo thuyền nghiệp cơ sở phương tiện kiến thiết. Dù sao bao quát cái kia chiếc trên biển bắt buộc thuyền cùng thuyền đánh cá cũng cần một có thể bảo dưỡng nơi.

Kiến tạo một toà 2000 tính bằng tấn làm ụ tàu cùng một toà bờ trượt trở thành những này công trình trọng yếu nhất. (www.uukanshu.com) bị xã khu ủy viên hội nhận lệnh vì là công trình tổng chỉ huy Tề Kiến Quân vì thế chừng mấy ngày đến đều chân không chạm đất địa chạy khắp nơi, khắp nơi tuyên chí? cùng tiến hành kỹ thuật phương án luận chứng.

Ụ tàu công trình không chỉ biểu hiện đang đào ra bao lớn một cái hố, còn dính đến ụ tàu ra thủy đạo bờ biển địa lý điều kiện, cùng với đường sông thủy triều các loại thủy văn số liệu, có điều những vấn đề này cuối cùng vẫn là không thể địch quá địa lý lão sư An Thiệu Thanh trong tay thế giới thành thị du lịch địa đồ, hậu thế Brooklyn xưởng đóng tàu vị trí bị rất nhanh tìm tới, ngay ở hiện tại đại gia dưới chân.

Xây dựng thêm xã khu điểm định cư cùng với khai thác Brooklyn khu công nghiệp trong quá trình, đã thu được lượng lớn chất lượng tốt cao su mộc cùng gỗ sam. Nhưng chúng nó xa xa không thể trở thành có thể dùng tạo thuyền dùng tài, tình huống thông thường, giả như không cái khác gỗ xử lý công nghệ, chỉ ít ba năm trở lên tự nhiên phơi nắng khô ráo quá trình là tất yếu.

Cho tới buồm, như vậy khiến người ta tan vỡ vật tư chiến lược ở xã khu công nghiệp dệt nghiệp không có chân chính xây dựng lên đến trước, chỉ có thể tạm thời thông qua Âu Châu mậu dịch để giải quyết.

Trịnh Tuyền không kịp đội, Manhattan xã khu bên trong một ít người càng không kịp đội. Tất cả công tác đều lấy sớm chuẩn bị khẩu hiệu đồng thời tiến hành, cái kia chiếc tiểu bắt điểm giống như năm tháng hoa hào thật sâu gây nên một số đại hạm cự pháo chủ nghĩa trách nam lòng háo thắng cùng mô phỏng theo muốn.

Tất cả cơ sở công tác đều phải có chứa trước chiêm tính, đây là Tô Tử Ninh ở xã khu ủy viên hội theo lệ trong hội nghị đưa ra quan điểm.

Mấy cái từng ở phổ tư Mos trải qua thuyền tượng England khế ước nô trải qua nghiêm ngặt thân thể kiểm tra, xác nhận không có bất kỳ ẩn giấu bệnh tật sau, bị sắp xếp đến những này công trình bên trong hiệp trợ công tác. Bọn họ được báo cho ngoại trừ có thể thu được ngoài ngạch ngày đồng thực phẩm phối ngạch, thậm chí có thể trong tương lai một thời khắc nào đó sớm thu được tự do thân phận.

Cái này kẻo que đề nghèo khó chán nản đến chỉ có thể thông qua bán mình liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng đến tân đại lục mưu sinh England các hán tử rất là cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Phòng ngừa chu đáo (2)

1620 năm ngày mùng 2 tháng 12, thứ tư.

Năm tháng hoa hào ở Adelaide thuyền trưởng chờ lão thuyền viên điều khiển dưới, chậm rãi dựa vào bến tàu.

Mấy ngày qua, hẳn đều nên vì một đám kỳ quái "Nước Mỹ trên biển canh gác đội quan quân" biểu thị buồm thuyền thao tác, vì thế hẳn muốn lái xe năm tháng hoa hào ở mấy chục km² vịnh bên trong qua lại đâu tốt nhất vài vòng.

Từ Thuận Phong đến ngược gió, từ thẳng phàm đến hàng phàm, thậm chí đến thủy thủ trường biểu diễn làm sao ở mười mấy giây bên trong hoàn thành dây thừng kết thăng thủ thể động tác.

Những kia xem ra đối với những nội dung này tựa hồ không biết gì cả "Nước Mỹ hải quân quan quân" dồn dập mang theo một loại quái lạ về mặt nhìn tất cả những thứ này.

"Chết tiệt, coi như là một đám Plymouth bên tàu ăn mày đều so với bọn họ thông minh!" Com trưa thời điểm, Adelaide nâng một inox hộp com một bên nguyên lành thôn khoai tây đun thịt hươu, vừa hướng trác đối diện lái chính oán giận, "Nếu như không phải xem ở Thượng Đế phần trên, ta sẽ đối với những ngày qua liệu linh phong tuyết ra biển cảm thấy xấu hổ!"

"Nhưng là thuyền trưởng tiên sinh, ta xem chiến hạm của bọn họ căn bản cũng không cần buồn, ngài lẽ nào không chú ý sao?" Lái chính John hai tay cầm lấy thịt hươu ăn được không còn biết trời đất đâu, đầy người đều là dầu, "Ta cảm thấy bọn họ căn bản cũng không cần phải yêu cầu chúng ta làm những thứ này."

"Người nói đúng, thân ái John tiên sinh. Bọn họ nắm giữ chúng ta không thể nào tưởng tượng được sức mạnh, hơn nữa rất nhiều, có thể chính vì như thế, vì lẽ đó bọn họ cảm thấy rất tệ nhạt." Adelaide thả xuống hộp com, ánh mắt chuyển hướng nhà gỗ một cái nào đó góc, nơi đó trong rừng gỗ nhú mây hân quý giá nhất bảo tàng, một ly thủy tinh, một chiếc gương.

"Có điều, người tin tưởng bọn hân nói sao? Bọn họ đến từ châu Mỹ vùng phía tây nội lục, từng là cái kia phương đông xa xôi đế quốc cùng tộc hậu duệ. Bọn họ tuyên bố từ lúc cái kia nhà quê (Columbo) trước liền phát hiện toàn bộ Bắc Mỹ châu."

Adelaide ăn uống no đủ, móc ra một cái toả ra hương thơm khói hương, dùng lửa than đốt sau thật sâu hút khẩu, đầy mặt thích ý.

"Có thể là thật sự, thuyền trưởng tiên sinh. Lẽ nào ngài cho rằng người Anh-điêng có thể có loại này thiết làm hơn nữa không cần buồn chiến hạm, còn có tính mỹ đất giá... Mùi thuốc lá?" Râu ria rậm rạp John có chút trông mà thêm địa nhìn đối phương tùy ý bỏ vào mặt bàn khói hương hộp, trong lòng đang suy nghĩ cái gì thời điểm cũng có thể được những người kia thưởng thức.

"Ừm... Ta đồng ý, vì thế, ta đã quyết định tiếp thu bọn họ thuê! Để Virginia công ty quái đản đi thôi!"

Adelaide cười ha hả vuốt cái bụng, tựa hồ đang muốn nếu như hoàn mỹ hoàn thành đầu xuân sau đi tới Âu Châu đi xa, có hay không những này "Nước Mỹ lão" còn có thể cho mình một niềm vui bất ngờ, hân hiện tại đã là một có thể so với England quý tộc đại phú ông, cái kia chiếc gương, ít nói cũng có thể ở Âu Châu bán ra 1000 bảng Anh.

...

...

Hoàng hôn thời điểm, hải quan 516 bắt buôn lậu thuyền chậm rãi đến gần rồi đảo ngạn,

Sau đó thả xuống mô tơ tàu. Trịnh Tuyền, Tô Tử Ninh cùng với Chu Khả Dân ba người leo lên ở vào ngoặt sông trung bộ Tổng đốc đảo.

Tiểu đảo diện tích chung chỉ có không tới bốn trăm mẫu, bắc cự Manhattan gần hai ngàn mét, đông cự Brooklyn chừng một ngàn mét. Trấn giữ Hade tôn hồ cửa biển chủ tuyến đường, bất kể là làm tiền công ván cầu vẫn là ngăn cản đối thủ tiến vào cảng, đều có không cách nào thay thế quân sự giá trị.

"Chu Khả Dân, xã khu ủy viên hội cho nhiệm vụ của người, chính là lại nơi này, xây dựng một toà loại nhỏ ngoặt sông cứ điểm." Trịnh Tuyền nhìn môn sinh đặc ý của mình, về mặt cực kỳ nghiêm túc.

Chu Khả Dân dò dẫm sức sống cùng ảo tưởng tinh thần ở trước hân trong công việc được đầy đủ thể hiện, khám tra chu vi người Anh-điêng thôn xóm nhiệm vụ hoàn thành cực kỳ đẹp đẽ, đặc biệt là ở quần giáo sư thân đồn trên đảo England trong quá trình biểu hiện ra cơ trí cùng trí tưởng tượng được bao quát Lưu lảo ở bên trong uy viên nhất trí tán đồng.

Có quan hệ "Đến từ châu Mỹ vùng phía tây nội lục Đông Phương dân tộc" lời giải thích, dao động Rồi đám kia Âu Châu nhà quê cảm đều sắp rơi xuống tới trên đất. Cái thời đại này người Âu châu, đối với xa xôi Đông Phương cái kia đế quốc có quá nhiều sợ hãi cùng đố kỵ tình kết.

Đó là một hầu như cái gì cũng không thiếu quốc gia, có thể sản xuất Âu Châu hết sức ước ao đồ vật. Từng bầy từng bầy Âu Châu thương nhân vượt qua vạn dặm đường biển liền vì đi cầu mua những kia để toàn bộ châu Âu đều say sưa lá trà, tơ lụa cùng đồ sứ.

Cứ việc từ Bồ Đào Nha Enrique vương tử bắt đầu, Âu Châu hàng hải gia môn đã tiêu tốn hơn 100 năm thời gian tìm kiếm càng nhiều đi về Đông Phương đường hàng hải, do đó không ngừng phong phú bọn họ hàng hải đồ. Nhưng toàn bộ Bắc Mỹ châu đối với bọn họ mà nói, vẫn là còn ôm tỷ bà nửa che mặt. Thậm chí đến 17 thế kỷ phân sau điệp, cũng không có thiếu Âu Châu hàng hải gia cho rằng ở Nhật Bản hướng đông bắc còn có cái Kim Ngân quốc gia, cũng không biết một mồi thăm dò tìm kiếm mấy chục năm.

Bây giờ, như thế một dân tộc lại có một chi nhánh từ lúc 13 thế kỷ Tatar người công chiếm cái kia gọi Tổng Đông Phương đế quốc thời điểm liền rút đi đến châu Mỹ. Âu Châu thế giới còn có người nào dân tộc có thể làm được một khổng lồ quần thể vạn dặm di chuyển đều xem trọng tân trở nên mạnh mẽ? E sợ Thánh kinh hiệp ước xưa bên trong ghi chép Moses dẫn dắt Israel người tách ra Hồng Hải đào mạng sự tích đều khá là khó khăn.

Như vậy có sự tình tiết sẽ làm bất luận cái nào Âu Châu nhà mạo hiểm then thùng, để Âu Châu các quyền quý nghiêng răng nghiêng lợi, đương nhiên, này đã là nói sau.

Hiện tại bọn họ hiện tại đã đem bàn tay đến châu Mỹ Đông Hải ngạn, đối với người Âu châu không thể không nói là một loại sự đã kích không nhỏ.

Vì sâu sắc thêm dao động cường độ, Chu Khả Dân thậm chí sáng tạo tính chuyên môn tìm tới xuyên qua chúng bên trong một cái nào đó nửa vùi thiết kế thời trang sư, đem một bộ phẳng đức thức vải ni quân phẩm áo khoác tiến hành rồi cắt quần áo cái tiến."Trung Hoa America nước cộng hòa" "Chu Trung Úy" một mặt gần bước nghiêm túc uy phong đẹp trai hình tượng để những kia ngày đông bên trong đánh xà cạp bao bọc mao chiên Âu Châu nhà quê môn tự ti mặc cảm

...

...

"Còn đứng đó làm gì? !" Trịnh Tuyền không có được hồi đáp gì, ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) quay đầu nhìn lại, phát hiện trước mặt 9x tiểu thanh niên chính ngốc ngơ ngác mà nhìn phía tây càng xa xăm một khối càng ít hòn đảo.

"Ngạch... Nơi đó là tự do đảo đi, sau đó chúng ta có thể ở nơi đó tu cái nữ thần Tự Do như cái gì." Chu Khả Dân ảo tưởng tinh thần lại bắt đầu phát huy, hai mắt lóe nhiệt liệt hết sạch.

Lần này liền Tô Tử Ninh cũng bắt đầu mắt tròn trắng. Có điều, thật giống cũng không sai...

"Chăm chú điểm!" Trịnh Tuyền mạnh mẽ trừng cái này phát tán tư duy cực cường tiểu thanh niên, "Người Âu châu có thể đến một chiếc thuyền, sau đó liền có thể có thể đến hai chiếc, mười chiếc, thậm chí mấy chục chiếc! Nơi này vị trí địa lý vô cùng trọng yếu, ủy viên hội trách thành chúng ta quân sự an toàn bộ ở đây xây dựng quân sự cứ điểm, đem năm tháng hoa hào trên 5 môn 24 bàng đại bác thu xếp ở chỗ này."

"Cứ điểm? Những kia đồ cổ pháo biết đánh nhau bao xa?" Chu Khả Dân sững sờ, bốn phía nhìn, có chút không ủng hộ.

"Không cần nhắc độ chính xác, đại khái hơn 2000 mã." Tô Tử Ninh đi tới một chỗ cao, viễn vọng Nam Phương, sau đó khoa tay lại, "1000 mã trong vòng, cố định cứ điểm pháo vẫn là lực uy hiếp rất đủ. Hiện tại Âu Châu buổi chiến hạm, lác lư chấp trùng thân tàu dẫn đến hạm pháo của bọn họ ở 300 mã tầm bắn bên ngoài cơ bản chính là trang trí."

"Chúng ta còn có người lực sao?" Chu Khả Dân về mặt đau khổ, đối với mình tuổi còn trẻ liền muốn phụ trách nặng như vậy muốn công trình biểu hiện ra không tự tin.

"Người không phải là cùng Lý Tường hai người quãng thời gian trước chạy nhiều như vậy người Anh-diêng Bộ Lạc sao? Từ bọn họ nơi đó tìm người, ủy viên hội sẽ cung cấp cần phải hiệp trợ. Kiến trúc phương án tự nhiên có người chuẩn bị."Trung Úy', chấp hành đi! Sang năm tháng 2 phần trước đây nhất định phải hoàn công." Trịnh Tuyền vỗ vỗ Chu Khả Dân vai, liền đi trở về mô-tàu.

"Há, nguyên lai ta chỉ là kéo trống đình a..." Chu Khả Dân bắt đầu phiền muộn.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tân sinh nhi cùng đại kim khoán

Lịch ngày đi tới 1620 năm ngày 20 tháng 12, thứ ba, tuyết lớn đầy trời.

Liên tục mấy ngày tuyết lớn, để Brooklyn khu công nghiệp các hạng công trình cũng cơ bản đình công. Ngày hôm nay, toàn bộ Manhattan xã khu đám người đều rơi vào một loại kỳ quái trạng thái yên lặng, vào giờ phút này, ở xã khu bệnh viện nào đó toà đặc thù trong phòng, một vị phụ nữ có thai chính đang chờ sinh.

Vị này phụ nữ có thai ở đại tai nạn cùng ngày lại như kỳ tích địa lông tóc không tổn hại, cũng làm người thứ nhất xuyên qua sau mạng thai sinh hạ một đời Manhattan cư dân.

"Đời sau" cái từ này ở bất luận cái nào niên đại đều là một cái hy vọng cùng tương lai đề tài. Trải qua to lớn tai nạn số 498 người mấy tháng này không biết mệt mỏi vì sinh tồn mà bôn ba, bây giờ hơi hơi có yên ổn sau, rất nhiều đã từng ném ra sau đầu đồ vật cũng chậm chậm nổi lên.

Mặc kệ là lấy Nghiêm Hiểu Tùng cầm đầu bộ phận người trẻ tuổi càng ngày càng nhiều chính là biểu hiện ra một loại "Tự chủ hành vi", vẫn là trước công nhân bến tàu môn từ từ yêu cầu nghỉ ngơi quyền lợi cùng lao động thù lao. Mọi người đã ở nguy cơ qua đi bắt đầu xuất hiện bình thường tương lai cân nhắc.

Trên kinh tế, sinh hoạt trên, thậm chí tư tưởng trên, mọi việc như thế.

Xã khu ủy viên hội cũng vì này đứt quãng thảo luận mấy lần, nhưng mỗi lần đều ở thời điểm máu chốt nhất sống chết mặc bay. Vấn đề ngay ở có hay không hiện tại liền thả ra tất cả mọi người một thể hóa cường chế quản lý, mà thực hành chế độ hóa tự do quản lý.

Chuyện này thực sự là một khiến người ta chùn bước đề tài. Coi như là hết sức lý giải cũng tán đồng Nghiêm Hiểu Tùng Tô Tử Ninh, vào lúc này cũng không có bất kỳ có thể tỏ thái độ địa phương.

Người sống sót, an toàn cùng âm no sau khi, còn lại chính là lý tưởng truy đuổi cùng người tính phóng thích. Coi như là cái rẽ cỏ dân đen, cũng có hẳn tư tưởng trên lưu ý mảnh đất nhỏ.

Muốn quá ra sao sinh hoạt, có thể được ra sao sinh hoạt. Đây là thần tiên cũng ngăn cản không được suy nghĩ.

Một tên tân sinh nhi sắp giáng sinh, rốt cục đào ra một cang thêm sắc bén vấn đề thực tế —— nam nữ giới tính thất hành. 73 danh nữ tính bên trong, ngoại trừ 38 tên có gia đình "Người khác phụ" cùng 8 tên vị thành niên nữ hài, chỉ có 27 tên chưa kết hôn nữ, mà hơn 300 hào lưu manh "Gào khóc đòi ăn".

Lưu lão như vậy "Yuuhi Kurenai" đương nhiên sẽ không cùng đại gia ở phương diện này lợi dụng chức quyền nhanh chân đến trước cướp khẩu thực, nhưng những người trẻ tuổi kia đây? Đặc biệt là đó là ở cửa cái cùng giáo dục trình độ trên gặp các loại khách quan bất bình đẳng trước công nhân bến tàu môn, lẽ nào bọn họ vẫn như cũ sẽ ở cái này tân thế giới tiếp tục tiếp thu loại kia vận mệnh?

Cái này nghiêm trọng mầm họa đã không phải "Không hoạn quả nhưng hoạn không đều" xã hội luân lý chuẩn tắc có thể giải thích được. Chuyện này quả thật chính là cái thùng thuốc súng!

Ấn độ an nữ tính làm sao? Ủy viên hội đòi mới xã khu trị an ủy viên Lưu Lan Hi thấp thỏm địa đưa ra một phương án, nhưng gặp phải bao quát Lưu lão ở bên trong nam tính các ủy viên nhất trí lắc đầu.

Trước tiên không nói Lý Tường cái này dị sở có hay không chính là cái thùng thuốc súng này đệ một đóm lửa,

Chỉ ít hẳn hiện tại ấn độ an Tiểu Tương thật vẫn tính dài đến mi thanh mục tú vóc dáng rất khá. Cái khác, chỉ từ phần lớn công nhân bến tàu môn đối mặt những kia ấn độ an nữ tính quý dị về mặt đến xem, liền chắc chắn sẽ không có chứa bất kỳ tính ảo tưởng sắc thái.

Được rồi, cuối cùng vấn đề này vẫn là ném cho một vị tự phong xã hội nhà tâm lý học đi suy nghĩ. Hiện giai đoạn, một có quan hệ điểm định cư người chưa thành niên giáo dục vấn đề cũng là lửa xem lông mày, cái này cũng là xây dựng bình thường xã hội sinh hoạt trật tự một khế vào điểm. Huống hồ Tô Tử Ninh đã sớm đưa ra quá đối với phụ cận người Anh-điêng Bộ Lạc người chưa thành niên thực hành "Đi ấn độ an hóa" có quan hệ đồng suy nghĩ.

Giáo sư nhân tài xuyên qua chúng bên trong cũng có mấy cái, từ ấu giáo đến trung học cơ bản đều có thể bao trùm, ngành học có hay không toàn thể thỏa mãn cái gì không trọng yếu, then chốt là người Hoa truyền thống cùng xã hội hiện đại tư tưởng giá trị quan truyền thừa.

Lần này hầu như là toàn phiếu thông qua, do một vị nữ tính ủy viên phụ trách, đem ở nhanh nhất trong thời gian thành lập vườn trẻ, tiểu học cùng trung học các một khu nhà. Vì thế "Ấn độ an thân thiện đại sứ" Lý Tường sẽ bị giao cho một tân sứ mệnh, chính là tận lực dao động những kia ấn độ an Bộ Lạc chưa thành người thậm chí là người trẻ tuổi đến trường học đọc sách.

Cuối cùng, chính là vấn đề kinh tế.

Hướng về nghiêm trọng nói, Manhattan xã khu so với phụ cận ấn độ an Bộ Lạc không khá hơn bao nhiêu. Một hoàn toàn tập thể công xã quản lý dưới kế hoạch phân phối chế độ. Cái này chế độ đối với Lưu lão những người này nói có thể sẽ không cảm thấy là cái vấn đề, nhưng đối với bao quát Trịnh Tuyên ở bên trong so sánh thể hệ tuổi trẻ ủy viên mà nói, nhưng là tràn đầy linh hội.

Ở lâm thời cường chế kế hoạch quân chế tính xã hội sinh sản hình thức dưới, mỗi người xã hội của cái đều là hư hóa, điều hành cùng phân phối trở thành không công chính đầu nguồn, bất luận ai tới chủ trì cái này công chính, đều sẽ trở nên gay gắt mỗi người đối với mình lao động báo thù bất mãn. Dù sao hiện tại không thể trường kỳ lấy một loại thời chiến chế độ tới quản lý như thế một đám hiện tại vẫn tính liều mạng làm việc người hiện đại.

Căn cứ trước tài chính thực sĩ, ngân hàng cao quản xuất thân sử văn bác ủy viên kiến nghị, xã khu ủy viên hội đem thành lập một thuộc hạ tân cơ cấu, liền gọi kinh tế quản lý bộ, tên gọi tất chịu trách nhiệm bộ, xã khu mỗi cái sinh sản bộ ngành đều sẽ trở thành cái này chịu trách nhiệm bộ quản lý xí nghiệp.

Bởi vậy, toàn bộ Manhattan xã khu sinh sản bộ ngành đem trở thành một đặc thù loại cỡ lớn quốc xí, 51% cổ phần đem không trí, sau đó đem đệ trình cho càng thêm chính quy quốc tư cơ cấu tới quản lý nắm giữ, 498 tên chính thức cư dân mỗi người đều sẽ bình quân nắm giữ còn lại cổ phần, cũng căn cứ tự nguyện nguyên tắc lựa chọn công tác cương vị.

Chịu trách nhiệm ủy viên đem căn cứ bên trong sinh sản lưu thông tiêu phí toán ra một cách đại khái trị, mà tất cả mọi người công tác thù lao đem lấy đại kim khoán hình thức phân phát cho các bộ ngành người lao động.

Mà không có tham dự công tác người, hoặc không cách nào công tác người, thì lại dựa theo tình huống cụ thể hưởng thụ đến vài loại đẳng cấp cơ bản sinh hoạt bảo đảm.

Đại kim khoán không phải chân chính tiền, nó chỉ có thể lấy một loại cố định con số đơn vị đi lượng hóa cái nào đó sản xuất hàng hoá lưu thông tiêu phí phân đoạn nên có giá trị, chú ý là cái nào đó thương phẩm, mà không có nghĩa là hết thảy thương phẩm cũng có thể sử dụng đại kim khoán hồi đoái, bởi vì xã khu ủy viên hội nắm giữ bộ phận quý hiếm vật tư ở hiện giai đoạn nhất định phải độc lập với tài chính giá trị hệ thống ở ngoài.

Vì lẽ đó, loại này đại kim khoán đem không thể thực hiện toàn bộ tiền chức năng.

Sao vừa nghe, tựa hồ có thể được. Nhưng ngay lúc đó có người rõ ràng đưa ra cái phương án này mằm họa, chính là đại kim khoán hối đoái giá trị cùng hối đoái đối tượng ai tới định vấn đề. Không phải vậy cái này so với tiền giấy còn không bằng đồ vật trong một đêm liền mất giá cơ hội đều sẽ không có.

Nhưng hiện nay mà nói, trong tương lai chính quyền hệ thống thành lập trước, chỉ có thể sử dụng như vậy bước đầu thủ đoạn để giải quyết xuyên qua dân chúng lao động thủ lao vấn đề. Đại kim khoán phát hành để cho xã khu ủy viên hội ủy thác chịu trách nhiệm bộ tiến hành, nhưng chịu trách nhiệm bộ bản thân không có quyền phát hành.

Bởi hiện nay hết thấy tư liệu sản xuất cùng tồn kho vật tư ở trên danh nghĩa đều là thuộc về xã khu ủy viên hội, (www.uukanshu.com) mà sắp thành lập xuất nhập cảng mậu dịch bộ cũng đem thuộc về xã khu ủy viên hội. Vì lẽ đó xã khu ủy viên hội mỗi phát hành một nhóm đại kim khoán, nhất định phải đồng thời cung cấp cho những ngành này xí nghiệp đối lập đồng giá vật tư.

Ngược lại, xã khu ủy viên hội cũng đem đem thu được đại kim khoán hoặc vật tư lấy quốc tư chỉ hình thức truyền vào mỗi cái sinh sản bộ ngành, lại lợi dụng thu thuế thủ đoạn, từ xí nghiệp kinh doanh khoản trên thu được tài chính thu vào, cũng có thể mua mỗi cái bộ ngành xí nghiệp bất kỳ thương phẩm hoặc nguyên liệu.

Loại này đặc biệt kinh tế hình thức, đối với nhân khẩu chỉ có 498 người Manhattan xã khu mà nói, là dễ dàng nhất thực hiện cùng quản lý, cũng phòng ngừa xã khu ủy viên hội "Mang kinh tự trọng" lạm phát đại kim khoán.

Mặt khác, xã khu ủy viên hội đem ở thời cơ thích ứng phát hành chân chính tiền qua lại thu đại kim khoán, cũng ở tương lai cho phép chính thức cư dân mua chuyển nhượng bất kỳ một xí nghiệp cổ phần, hoặc là tự mình gây dựng sự nghiệp.

Mằm họa cùng vấn đề là khách quan mà cứng nhắc tồn tại, nhưng một loạt phức tạp tế thì lại cân nhắc sau, xã khu ủy viên hội vẫn là miễn cưỡng đồng ý thực hành, cũng lấy hành chính học thuộc lòng sách hình thức bảo lưu ở đặc thù khẩn cấp tình thế hạ xuống chính chính sách quyền lực.

Bất kể là lo lắng cũng được, cao hứng cũng được, liền ngay cả xã khu ủy viên hội các ủy viên chính mình, cũng bắt đầu cân nhắc làm sao lợi dụng được chính mình cái kia một phần cổ phần.

Một loạt chính sách ở 1620 năm ngày 24 tháng 12 Giáng Sinh đêm trước ngày này ra sân khấu, Manhattan xã khu các cư dân trong chớp mắt phát hiện cuộc sống của chính mình thật giống bắt đầu hướng về trước đây áp sát.

Bất luận Văn Thanh môn làm sao khinh bỉ, quen thuộc cái này dương lịch ngày lễ tia môn vẫn là ở bến tàu khu, xã khu trên đường phố tiến hành rồi chính mình chúc mừng hoạt động, 27 tên chưa kết hôn nữ thanh niên chịu đến đại tai nạn ban ngày đến to lớn nhất tập thể vây đỡ.

Chỉ ít ở bề ngoài xem, mọi người vẫn là rất hài hòa.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Đi cùng lưu lựa chọn

1621 năm ngày mừng 1 tháng 1, Nguyên Đán tiết, thứ sáu.

Càn quấy hầu như ba ngày tuyết lớn thiên rồi cục ở tân niên ngày thứ nhất toàn diện trời quang mây tạnh.

Đại sớm, Manhattan xã khu cư dân ở sạn xong tuyết hậu đều đổi bộ đồ mới, chuẩn bị hưởng thụ một lần ba ngày kỳ nghỉ.

Án đệ an thuê công nhân ở trong rất ngắn thời gian thích ứng kỹ thuật hàm lượng rất thấp xỉmãng cùng ngói nung công tác, Manhattan xã khu kiến thiết công trình tiến hành vẫn tính thuận lợi. Đồng Cửu Nam lãnh đạo kiến trúc đội xây cất đã thu nạp vượt qua trăm tên án đệ an thanh niên trai tráng, ở hơn mười vị hiện đại công nhân chỉ đạo dưới làm được : khô đến sinh động.

Từ năm trước tháng 12 bắt đầu, Manhattan xã khu mấy chỗ mang tính then chốt công cộng phương tiện đã lục tục tiến hành cải tạo, tương lai đều sẽ thay vì là gạch thạch hỗn mộc kết cấu. Theo xã khu viện mồ côi cùng xã khu bệnh viện khu nội trú cải tạo công trình khởi công, hết thấy cư dân cũng bắt đầu chờ mong chính mình cũng có thể cáo biệt lâm thời làm bằng gỗ phòng ốc.

Ngoài cửa xã khu quảng trường truyền đến tiếng ca. Bến tàu phát thanh bên trong, cái kia thủ đã từng hết sức quen thuộc nghĩa dũng quân khúc quân

hành, đất đỏ mà dâng trào.

Tô Tử Ninh một bên thu dọn sự cầy phò, một bên không tự chủ được theo sát đồng bộ thấp giọng ngâm nga. Từ từ, người trẻ tuổi dừng lại động tác, nghiêng đầu qua chỗ khác, đi mau đến bên cửa sổ, đẩy ra cửa sổ, vội vàng viễn vọng bến tàu phương hướng.

Không như trong tưởng tượng năm sao hồng kỳ ở lay động, cũng không có quần chúng tụ tập, càng không có sơn hô biển gầm giống như quần chúng hoan hô, Tô Tử Ninh tự giễu địa sở sở mũi.

"Đây tuyệt đối là cái thời đại này nhất là nhiệt huyết quốc ca, có thể vẫn là đệ nhất thủ! Làm sao, chuẩn bị xong chưa?" Môn chính mình mở ra, Nghiêm Hiểu Tùng ngâm thuốc lá, đeo túi xách đi vào, trên vai còn mang theo hai con trường điều trạng túi vải.

"Người nói sai, trên thế giới đệ nhất thủ quốc ca là 1569 năm người Hà Lan trước tiên dùng tới (William • phàm • nắm tao), Hà Lan binh sĩ ở trên chiến trường dùng bài hát này tàn nhẫn mà buồn nôn một cái Tây Ban Nha người, sau đó thắng lợi." Tô Tử Ninh vác lên bao, tại chỗ nhảy mấy lần, lĩnh hội thân thể thích ứng tính.

"Nếu như Brooklyn xưởng đóng tàu công trường người Anh-diêng cùng England có thể nghe được, bọn họ sẽ về mặt gì?" Nghiêm Hiểu Tùng cưỡi xuống vai một cái túi vải, từ bên trong lấy ra một cái hoạt thang toại phát thương ném về Tô Tử Ninh, "Công nghiệp bộ Khương Triệu Long đã phát hỏa, mỗi cái địa phương giục đơn đặt hàng để hấn không thể không tuyên bố toàn thể tăng ca. Người lại còn nghĩ đi sản thú? Người muốn cố ý kích thích hấn?"

"Hấn nên cao hứng mới là, tăng ca một ngày nhưng là gấp ba tiền lương. Hiện tại ta còn ăn không nổi xã khu cửa hàng bên trong hồng tràng." Tô Tử Ninh bĩu môi, xe nhẹ chạy đường quen mà đem súng kíp được trì mở ra, kiểm tra bóp cò trang bị.

Một bên tán gẫu, hai người một bên dọc theo khu dân cư đường phố hướng phương Bắc tường vây cửa lớn đi đến, dự định thâm nhập Manhattan Tùng Lâm nơi sâu xa đi săn giết Bắc Mĩ đà lộc. Những ngày gần đây, ăn chán hải sản Tô Tử Ninh đều là nghĩ pháp địa đi vùng rừng núi bên trong săn bắn những kia món ăn dân dã,

Nhưng cho đến bây giờ, hấn một lần đều không có thực hiện được quá.

...

...

Một tiếng súng vang, sau đó chính là dày đặc yên vụ dựng lên. Tiếng vang ầm ầm thậm chí chấn động đến mức trên nhánh cây tuyết đọng dòn dập tấm tích.

Lại chạy xe không một lần, Tô Tử Ninh thất vọng buông xuống nòng súng, sau đó chỉ tiếc mãi sắt không nên kim địa nhìn chăm chăm trong tay hoạt thang toại phát thương, phảng phất nhiều trùng trên vài lần vật này sẽ biến thành ườn một cái Gatling.

"Ta dám khẳng định, này ca nhất định là có ý an bài." Nghiêm Hiểu Tùng dùng toại phát thương nhắm vào từ từ đi xa đà lộc bóng người, cuối cùng bắt đắc dĩ từ bỏ xạ kích.

Làm như thế giới to lớn nhất lộc loại, Bắc Mĩ đà lộc hầu như có thể ở tuyết đọng sáu mươi cm trong tuyết tới lui tự nhiên, chỉ bằng Tô Tử Ninh cái này kẻ vô lại thương pháp, đừng nói là hoạt thang toại phát thương, chính là một cái vũ cảnh đội 81 gang, hấn cũng chưa chắc có thể ở 50 mét khoảng cách trên trong số mệnh.

"Ừm... Không có gì, chỉ ít ta cảm thấy nghĩa dùng quân khúc quân hành tốt vô cùng nghe, cũng rất phấn chấn lòng người." Tô Tử Ninh dùng đẩy cái đem duyên đạn đâm vào nòng súng, sắc mặt bình tĩnh.

"Mấy ngày nay, lại có mấy người xin đi Âu Châu, đều là quan hệ không tệ cái kia mấy cái." Nghiêm Hiểu Tùng sững sờ, tựa hồ cảm giác mình có chút chuyện bé xé ra to, liền dời đi đề tài.

"Hừm, xã khu ủy viên hội đã thông qua, xem ra người dự định buông tay đại XXX."

Tô Tử Ninh nhớ ra cái gì đó, để súng xuống, lẳng lặng mà nhìn trước mặt lạc quan thanh niên, một lát, mới khẽ thờ dài một cái, sau đó chỉ chỉ chính mình mũi: "Tề Kiến Quân tối ngày hôm qua tìm ta, hỏi ta có lòng tin hay không làm như dẫn đầu cùng đi Âu Châu. Hấn cho rằng ta quản lý phối hợp năng lực đối với lần này Âu Châu hành trình phi thường có trợ giúp."

Nghiêm Hiểu Tùng lông mày chậm rãi cau lên đến, suy nghĩ kỹ một trận, mới một mặt nghiêm túc nói rằng: "Không! Người không thể đi. Coi như người chủ động đồng ý, Trịnh Tuyền cũng chưa chắc sẽ đồng ý."

"Tại sao, người cho rằng có người cố ý thừa cơ hội này để chúng ta rời đi Manhattan?" Tô Tử Ninh khóe miệng mang theo vẻ mỉm cười, tựa hồ đang chờ đợi vẫn.

"Chính người nên trong lòng rõ ràng!" Nghiêm Hiểu Tùng tăng tăng hừ một tiếng, xoay người hướng đà lộc thoát đi phương hướng đi đến, không hề quay đầu lại, "Chúng ta lần này vừa đi, chỉ ít là hơn nửa năm trở lên, thậm chí thời gian dài hơn mới có thể trở về đến Manhattan... Ở toàn bộ xã khu bên trong, rất nhiều giống như ta người trẻ tuổi đều rất thương thức người, cũng chỉ có người, mới có thể ở xã khu ủy viên hội vì chúng ta bảo lưu như vậy một chút xúi quẩy lên tiếng."

"Chúng ta rời đi thời gian dài như vậy, chờ lúc trở lại, Manhattan một số sự tình đã cách cục đã định, đúng không? Vì lẽ đó nhất định phải có người nhìn tất cả, cũng kiên trì một số cần kiên trì đồ vật?" Tô Tử Ninh thờ dài, khẽ lắc đầu.

Ta có thể làm cái gì, chẳng lẽ nói ta ở lại chỗ này chính là vì phòng bị ủy viên hội làm ra một ít khiến người ta không muốn tiếp thu quyết định? Vậy ai có thể chứng minh ý tưởng của chúng ta lại là tuyệt đối chính xác đây?

Tô Tử Ninh e sợ ngay cả mình cũng không biết đáp án.

Hai người không nói chuyện, chỉ là mắt tập trung, một trước một sau tiếp tục hướng rừng rậm một cái hướng khác đi đến, rậm rạp trong rừng rậm còn có càng nhiều đã lặc chờ nghiệm chứng hai người bọn họ thương pháp.

...

...

"Chu Khả Dân, quá Nguyên Đán tiết kỳ nghỉ, người công tác có thể giao lại cho cảnh đội Trần Lễ Văn đội trưởng... Người nghỉ ngơi thật tốt mấy ngày, sau đó đi Âu Châu mặt đích trừ bị tiêu tổ báo danh."

Điểm định cư quân sự an toàn bộ trong phòng làm việc, Trịnh Tuyền không mang theo bất kỳ biểu lộ gì địa ở trước bàn làm việc viết cái gì, cũng không ngừng đầu địa nói.

"A... Tổng đốc đảo cứ điểm thi công địa không cần ta nhìn?" Chu Khả Dân đại hi, mau mau chuyển quá một cái ghế, ngồi vào Trịnh Tuyền trước mặt, cọt nhà địa xoa xoa tay, "Ý của ngài, là đồng ý ta trên năm tháng hoa hào đi Âu Châu?"

"Ừm... Tề Kiến Quân ngày hôm qua tìm ta, nói chuyện cái nhìn của hắn, hắn cho rằng người có năng lực trợ giúp Tô Tử Ninh ủy viên hoàn thành đầu xuân sau Âu Châu hành trình." Trịnh Tuyền chậm rãi ngừng đầu lên, nhìn cái cửa này sinh đệ tử, khe khẽ thờ dài, "Người rất trẻ trung, tinh lực dồi dào, hơn nữa làm việc so với rất nhiều bạn cùng lứa tuổi đều chăm chú, cái này cũng là ủy viên hội vẫn cho người ép trọng trách nguyên nhân, xã khu bên trong người trẻ tuổi không ít, nhưng có trách nhiệm tâm nhưng không nhiều."

"Khả khả, cảm tạ thủ trưởng khích lệ, ta có điều là hướng về Tô ca cùng Nghiêm ca bọn họ học tập một chút, bọn họ có thể so với năng lực ta cường hơn nhiều, ta chính là không có chuyện gì yêu thích mù dìm lú."

Chu Khả Dân thật không tiện địa vuốt sau gáy, cười đến rất xán lạn.

Lần thứ hai nhìn kỹ người trẻ tuổi hai mắt, Trịnh Tuyền không có tìm được dù cho một tia làm ra vẻ, mỗi động đến mấy lần, vẫn là đem muốn nói nuốt vào cái bụng.

"Được rồi, người nhanh đi bận bịu đi... Nghe nói các người người trẻ tuổi dự định tối hôm nay đi khu công nghiệp mở lửa trại dạ hội? Nhất định chú ý an toàn, nơi đó phụ cận đã thú cùng người Anh-điền nhiều, nhớ tới mang tới vũ khí."

"Được rồi, ngài liền thả 10 ngàn cái tâm. Chu vì mấy chục phạm vi án đệ an Bộ Lạc đối với chúng ta nhưng là khâm phục Rồi phục sát đất, nghe nói mấy cái bệnh viện hộ sĩ cũng chịu đến mời đi tham gia dạ hội!"

"Người mới bao lớn? Đừng làm ra nhiều loạn!"

"Ha ha!"

...

...

Sắc trời đã đen, Brooklyn khu công nghiệp bên trong chính nhiên một đồng to lớn lửa trại, kỹ thuật các công nhân bùng inox hộp cơm, vui cười hơn hờ địa ngồi vây chung một chỗ, không ít người còn giơ có giá trị không nhỏ bia ở miệng lớn mảnh quán, mà bia như vậy đồ uống hiện tại ở toàn bộ Manhattan điểm định cư đều là cao quý nhất một loại hàng tiêu dùng.

Nửa tháng trước, nhóm đầu tiên bằng sắt công cụ ở các công nhân nỗ lực rốt cục sản xuất, tuy rằng còn chỉ là cơ bản nhất, kỹ thuật hàm lượng thấp nhất sản phẩm, nhưng công nghiệp thống soái đạo người Khương Triệu Long vẫn là vì thế hưng phấn rồng rã ba ngày.

Dựa theo hắn hùng vĩ kế hoạch, đầu xuân trước đem nỗ lực hoàn thành hết thấy đã luyện xưởng cơ sở phương tiện kiến thiết, cũng bồi dưỡng được một nhóm có thể đảm đương sơ cấp nhất kỹ thuật công tác án đệ an thuê công nhân, cố gắng đầu xuân sau sẽ đã thiết sản năng tăng cao gấp đôi, vì là bước kế tiếp sản phẩm kỹ thuật thăng cấp chuẩn bị sẵn sàng.

Kỹ thuật các công nhân vì thế ở Nguyên Đán tiết được một số lớn tiền thưởng, mà mấy cái chủ yếu sinh sản bộ ngành công cụ đơn đặt hàng lại để cho bọn họ sinh sản bài kỳ tràn đầy, tuy rằng bởi vậy không cách nào nghỉ ngơi, nhưng các công nhân hiển nhiên bị gấp ba tiền lương cho dòi đi tầm mắt.

Xưởng khu xã khu cửa hàng xích đến buổi tối còn ở doanh nghiệp, từ khi chịu trách nhiệm ủy đại sách vàng mua sắm chính sách thực hành sau, rất nhiều bình thường phân phối quản chế rất nghiêm ngặt hàng tiêu dùng cũng bắt đầu mở ra. Đây không riêng giải quyết các công nhân hằng ngày nhu cầu, phụ cận án đệ an Bộ Lạc thô, đều thường thường địa đến đây loanh quanh.

Bởi quan hệ hòa hợp, lượng lớn ấn độ an thanh niên đều lấy thuê công nhân thân phận ở nhà xưởng bên trong làm công, tiến hành vận chuyển khoáng thạch loại hình đơn giản thô ráp công tác. Tuy rằng không nghi thức cư dân thân phận ấn độ an thô thuê công nhân là không có tư cách thu được đại kim khoán như vậy lao động thù lao, nhưng bọn họ vẫn cứ nghĩ trăm phương ngàn kế địa cùng một số thái độ hiền lành các công nhân thấy sang bắt quàng làm họ, lợi dụng chính mình có hạn món đồ riêng tư đi đổi lấy những kia tự xưng "Hoa tộc nhân" tình mỹ đồ dùng hàng ngày.

Vào thời khắc này, khoảng cách nhà xưởng xã khu cửa hàng đại lí khoảng chừng hơn một trăm mét địa phương xa, một vị người Anh-điêng thiếu nữ chính trốn ở một cây đại thụ mặt sau, tựa hồ do dự cái gì.

Đạt mã, chỉ là trường đào Diklah ngòi tộc Bộ Lạc một tên phổ thông ấn độ an thiếu nữ, năm nay mới 15 tuổi. Ca ca của nàng pháp đề mã ngay ở cái này hoa tộc trong khu công nghiệp thợ khéo, theo : đề thôn xóm thủ lĩnh lại nói, chỉ cần pháp đề mã bọn họ kiên trì làm được mùa xuân tuyết hòa tan thời điểm, liền có thể cho làng mang đến rồng rã ba thanh thiết sạ.

Đạt mã chăm chú nâng vài tờ da lông, đó là phụ thân ở một lần săn bắn thì thu được ngợi khen, là trong nhà số ít mấy cái quý giá nhất tài sản riêng. Thiếu nữ đơn bạc y vật làm cho nàng ở đêm đông bên trong run lấy bầy, nhưng cô nhiều lần dùng khí, cũng không dám đi ra đại thụ.

Phía trước không xa trên tháp quan sát, cái kia trần "Không dập tắt lửa" bên cạnh trước sau đứng một vị "Chiến sĩ", loại kia có thể cực xa liền đánh chết đà lộc thần bí vũ khí cho thiếu nữ mang đến hoảng sợ sâu sắc ấn tượng.

Những người Hoa kia đã từng thiện ý địa cảnh cáo nói, trừ phi là ban ngày, bằng không không thể tới gần địa phương của bọn họ.

Nàng ở một cái nào đó ban ngày cho ca ca tặng đồ thời điểm, nhìn thấy một vị nữ người Hoa trên người mặc xinh đẹp khó có thể miêu tả một loại nào đó da lông chế thành áo khoác ở nhà xưởng bên trong đi lại. Cái kia mềm nhẵn màu nâu mao diện tựa hồ liền quang đều có thể phản chiếu, tuyết bạch sắc áo khoác bao bọc nữ người Hoa thân thể, là như vậy khéo léo đẹp đẽ.

Thiếu nữ không chịu đựng được mấy ngày đến ước mơ ảo tưởng, cùng cha của nàng nói chuyện ý nghĩ của chính mình, hàm hậu từ ái ấn độ An lão người dù muốn hay không liền lấy ra trong nhà cất giấu.

Bây giờ, thiếu nữ từ ban ngày trạm đến buổi tối, đều không dám đi vào người Hoa đường cảnh giới, liền bởi vì nàng không tìm được ca ca của chính mình. Nàng cũng không biết ca ca của chính mình buổi tối sẽ ở người Hoa nhà xưởng chỗ nào trụ.

"Ai? !"

Một tiếng cảnh giác âm thanh vang lên, đạt mã một lạnh run xoay người liền chạy, kết quả không cẩn thận té ngã ở trong tuyết. Chưa kịp nàng bò lên, liền cảm giác phía sau đứng một bóng người. Sau đó một cây nàng sợ hãi nhất dây sắt đỉnh ở gò má bên.

Có thể trong nháy mắt giết chết đà lộc thần bí vũ khí ngay ở bên tai, ấn độ an thiếu nữ sợ đến mặt như màu đất, một không không chế lại khóc lên.

"Là cái ấn độ an nữ nhân..." Uống nhiều rồi bia, dự định đi ra nhường Chu Khả Dân chậm rãi dòi đi súng tự động, sau đó cúi người đem toàn thân run rẩy ấn độ an thiếu nữ giúp đỡ lên.

Mượn cách đó không xa ánh đèn, Chu Khả Dân thấy rõ đối phương.

Đơn bạc áo vải ngoài ra vài miếng phá da lông bao bọc một bộ non nớt thân thể. Nhiều nhất 15 tuổi ấn độ an thiếu nữ rất đẹp, có chút bệnh dung tron mềm da dẻ, vừa mới mới vừa nảy nở thân thể tinh tế thon thả, tóc dài đen nhánh ở phía sau não buộc thành một đuôi ngựa, trên đầu trang điểm màu sắc rực rỡ cục đá làm thành phát quỳ.

Theo nửa vùi đạo du Lý Tường cũng coi như đi rồi không ít ấn độ an Bộ Lạc, Chu Khả Dân bao nhiêu cũng học chút người Anh-điêng thô ngữ. Thấy thiếu nữ một bộ bị dọa dẫm phát sợ con thỏ nhỏ mô dạng, tuổi trẻ hải quan tập tư đội viên trong lòng hơi một dạng.

"Người ở đây làm gì?" Chu Khả Dân dùng sai lầm chồng chất ấn độ an thô ngữ đến nửa ngày mới kiếm ra như thế một ý tứ.

Ấn độ an thiếu nữ run cầm cập giờ tay lên bên trong da lông, sau đó con mắt chuyển hướng phương xa cửa hàng, không dám lên tiếng.

"Ha ha, muốn đổi đồ vật a? Đi theo ta!" Chu Khả Dân gương mặt đẹp trai lộ ra nụ cười xán lạn, khẩu súng đầu ra sau lưng, kéo qua tay của thiếu nữ, liền nhanh chân hướng ánh đèn chiếu rọi xuống xưởng khu đi đến.

Thiếu nữ không dám có một tia khác người động tác, chỉ có thể như như tượng gỗ theo người Hoa này thanh niên "Dẫn dắt" đi đến. Giữa đường quá đường cảnh giới thời điểm, còn không tự chủ được địa hướng thanh niên đến gần rồi một ít.

Mấy chục giây sau, cửa hàng hàng giá đã trước nay chưa từng có rõ ràng ở trước mắt. Ở trong một góc khác, một cái cùng trước gặp hơi có không giống nữ sĩ mao lĩnh áo khoác chính lạng lẽ địa treo ở chỗ cao, nhu thuận mao lĩnh lập lòe ánh sáng diu diu.

"Hắc! Chu Khả Dân 'Trung Úy', từ đâu tìm đến ấn độ An tiểu nữ a? Ha ha, người cũng cùng Lý Tường một khẩu vị a?" Thủ điểm tiểu hòa mang theo chọc ghẹo mỉm cười nhìn quầy hàng trước nam nữ, đối với vị kia ấn độ an thiếu nữ lộ ra ánh mắt kinh ngạc, "Không tệ lắm, so với Lý Tường vị kia Tiểu Tường thật đúng giờ có thêm!"

"Nói lung tung cái gì đây, ta nhìn nàng ở bên ngoài ẩn giấu rất lâu không dám vào đến." Chu Khả Dân lúng túng vuốt sau gáy, một bên quay đầu quay về

bên người ái chính mình hơn nửa đoạn ấn đệ an thiếu nữ lộ ra mỉm cười.

Thanh niên mỉm cười để ấn đệ an thiếu nữ không lý do trong lòng ấm áp, cũng theo không hề có một tiếng động cười lên.

Ấn đệ an thiếu nữ biết đối phương là mang chính mình để đổi đồ vật, liền thở một hơi thật dài, giơ tay lên bên trong da lông, một bên chỉ vào hàng giá trên cái này áo khoác, trong miệng ừ a a một hồi lâu.

"Này, Chu Khả Dân, cô nàng này muốn đổi cái này? Này có thể bắt hòa quy củ, ta có thể không quyền lực thu da lông đỉnh đại sách vàng, (www.uukanshu.com) lại nói, đây chính là giá trị 1200 đại kim khoán quần áo, nàng cái kia mấy thứ đồ, phỏng chừng liền 10 đại kim khoán đều không đáng."

Nhân viên cửa hàng tiêu hóa từng lại vai mở ra hai tay, động tác này để thông minh ấn đệ an thiếu nữ trong nháy mắt tự ti giống như cúi đầu, trong tay da lông cũng buông xuống.

Nhìn đồng bạn cái kia mỉm cười bên trong không cho thương lượng ánh mắt, Chu Khả Dân do dự lại, sau đó trong nháy mắt lấy ra thiếu nữ trong tay da lông, tiếp theo ở đối phương ánh mắt kinh ngạc dưới từ trong túi móc ra một loa chỉ phiếu nhét vào thiếu nữ trên tay, cuối cùng lại dùng ngón tay lại cái này hàng giá trên áo khoác.

Thiếu nữ không rõ ý tưởng, chỉ là đồ bùng mặt, ngờ ngạc mà nắm loại này kỳ quái chỉ phiếu, không biết nên đi nên lưu.

"Ai... Thật nam khỗ sở mỹ nhân quan a..., coi như người Chu Khả Dân không xấu quy củ." Tuổi trẻ nhân viên cửa hàng gỡ xuống áo khoác, đưa qua quầy hàng, sau đó mang theo cân nhắc ánh mắt nhìn không biết làm sao ấn đệ an thiếu nữ, "Cô nàng, hiện tại nó thuộc về người, nên cho phiếu!"

Chu Khả Dân so với cái thù thế, cuối cùng đã rõ ràng rồi tới được ấn đệ an thiếu nữ mau mau đưa lên trong tay đại kim khoán, sau đó hai tay run run tiếp nhận tha thiết ước mơ quần áo xinh đẹp.

"Chỉ cần 1200, mỹ nữ." Nhìn ba tấm 500 mặt trán đại kim khoán, nhân viên cửa hàng rất có lương tâm địa một lần nữa lấy ra ba tấm 100 đại kim khoán lại đưa cho trở lại.

Một tay cẩn thận nắm mao lĩnh áo khoác, một tay còn nắm bắt ba tấm chỉ phiếu, ấn đệ an thiếu nữ dường như nằm mơ giống như đi ra xưởng khu, còn vị kia lòng tốt Đại ca ca giống như hoa tộc thanh niên lúc nào đem mình đưa ra đến quên.

Thiếu nữ cẩn thận mỗi bước đi địa chậm rãi biến mất trong đêm đen, Chu Khả Dân lúc này mới thở phào một hơi, sau đó lúng túng nhìn trong tay vài tờ thoáng có mùi da lông, chỉ có thể dở khóc dở cười.

"Xong, mới vừa phát quan hệ trợ giúp liền không còn, ai..."

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Rễ cây tâm nguyện

Đại tai nạn phát sinh thì, một cái nào đó vùng duyên hải tư doanh chế quần áo xí nghiệp tổ chức công nhân lễ hành kế hoạch, để mấy vị tuổi trẻ chế quần áo nữ công xuyên qua trở thành Manhattan xã khu công việc đặc thù đơn vị, cũng là ít ỏi nữ tính trong đám người to lớn nhất một đoàn thể nhỏ.

Lãnh đạo một nhánh ấn đệ an phụ nữ thuê công nhân làm chủ chế quần áo bộ ngành, lượng lớn thu mua da lông cùng vải bố, hoặc là thẳng thắn do cư dân thay đổi cự y vật, bị các nàng mau mau cân chặt đất đơn giản gia công may thành phòng lạnh áo khoác, phân phát Brooklyn khu công nghiệp ấn đệ an thuê công nhân.

Rất nhiều ở Âu Châu có thể bán trên giá cao da lông liền bị Manhattan xã khu như vậy thô ráp địa chà đạp lợi dụng, phỏng chừng bất luận cái nào nhìn thấy Âu Châu da lông thương đều sẽ vô cùng đau đớn.

Cuối tuần, Brooklyn khu công nghiệp lò ngói, ngoại trừ số ít mấy cái tầng ca Manhattan xã khu kỹ thuật công nhân ở ngoài, mục cùng nhìn thấy cơ bản đều là trên người mặc dây đặc da lông Bồ Y ấn đệ an thuê công nhân.

Dựa theo những kia hoa tộc nhân lời giải thích, ngày hôm nay là "Thứ bảy", một có thể không cần làm bất cứ chuyện gì liền có thể tùy tiện ăn uống chơi đùa tháng ngày.

17 tuổi pháp đề mã đã ở đây làm một tháng công, tuy rằng chưa từng nghỉ ngơi quá một ngày, nhưng hầu như mỗi ngày đều có thể uống khó có thể miêu

tả mỹ vị khoai tây canh thịt, còn có thỉnh thoảng cung cấp cá nướng, trên người càng là ăn mặc hoa tộc nhân đưa cho chính mình dày mao áo khoác.

Pháp đề mã là hắc nhũ danh, ý tứ là rễ cây.

Dựa theo Diklah ngôi tộc người Anh-điêng truyền thống, hắc còn chưa có tư cách nắm giữ chân chính tên, chính thức tên hắc là ở hắc hoàn thành một lần dừng cảm sẵn bản hoặc đổi mặt kẻ địch anh dừng chiến đấu sau mới có thể thu được.

Đáng tiếc pháp đề mã chưa bao giờ ở một lần sẵn bản bên trong từng có dừng cảm biểu hiện, mà tự hắc lớn lên tới nay, cũng không có chân chính tham dự quá một lần cùng kẻ địch chiến đấu.

Mẫu thân đã sớm không ở nhân thế, tuổi già phụ thân ở trời thu một lần sẵn bản thì bị thương, đã không cách nào nắm giữ có thể ở mùa đông bên trong tiếp tục sẵn thủ bắt cả thân thể, mà vừa mới mới vừa 15 tuổi mười mười đạt mã lại thân thể nhiều bệnh, pháp đề mã trở thành trong nhà hy vọng duy nhất.

Hiện tại, như hắc như vậy ẩn ẩn an thiếu niên, lập tức liền bị thôn xóm các thủ lĩnh chỉ định vì là trợ giúp hoa tộc nhân thợ khéo nhân thủ, bởi vì lợi hại nhất tay thợ sẵn cùng chiến sĩ là không thể dễ dàng rời đi làng.

Vì thế, một lần tuyệt vọng địa cùng phụ thân và mười mười cáo biệt pháp đề mã, thậm chí cho rằng năm nay mùa đông thôn xóm thủ lĩnh sẽ đem bọn họ dựa theo người già yếu bệnh tật phương thức "Đào thải đi".

Nhưng khi pháp đề mã đi tới hoa tộc nhân nhà xưởng sau, chưa bao giờ từng thấy nhiều như thế tảng đá phòng ốc cùng cao to vọng tháp ẩn ẩn an thiếu niên quả thực kinh ngạc đến ngây người, còn chưa bắt đầu chân chính làm việc, liền thương thức một lần không thể nào tưởng tượng được mỹ vị canh thịt, thậm chí còn thu được một cái dày đặc da lông áo khoác.

Nếu như thường ngày thời đại, chính mình cái kia thân sợi dây y vật cùng đơn giản may da lông căn bản là không có cách ngăn cản rét lạnh như thế khí hậu, chỉ có thể rửa rứt cổ ở làng phá trong phòng cùng người nhà đồng thời găm cứng rắn thực vật rễ củ cùng nửa sống nửa chín thịt nướng chờ đợi mùa xuân đến.

Hoa tộc nhân cho chỗ tốt căn bản là không có cách từ chối, không cần quyền núp ở lạnh giá trong rừng cây suu tầm con mồi, cũng không cần đi ở lạnh lẽo trong nước sông bắt cá, chỉ cần mỗi ngày đầy một loại có thể chính mình đi lại "Xe đẩy tay" đi vận chuyển bùn cùng cát đá, hoặc là bảo vệ lò gạch liền có thể ăn nóng hôi ngon đồ ăn.

Trong vòng một tháng, những ngày "Đến từ Tây Phương nội lục hoa tộc nhân" đã biểu diễn ra các loại làm cho người thần phục bản lĩnh. Bọn họ có thoải mái đẹp để y vật, uy lực kinh người vũ khí, còn có mỹ vị đồ ăn, càng quan trọng chính là, bọn họ so với mấy năm trước từ trên biển đến người da trắng môn càng thêm hào phóng cộng thêm hòa ái dễ gần.

Dùng đầu tay mò trước mặt lò gạch mặt ngoài, pháp đề mã cảm giác cái kia hơi toả nhiệt nhiệt độ, biết hoa tộc nhân nói tới hòa hầu đến. Đứng lên, quay về nhà xưởng ngoài cửa lớn mấy cái đang ngồi ở một tòa gạch thạch dựng lều bên trong chơi một loại nào đó "Lá cây" game hoa tộc nhân huy động lên cánh tay, trong miệng còn dùng sức hô.

Một hai ngày nghỉ tăng ca lò ngói kỹ thuật công nhân bỏ lại trong tay bài túlôkhor, chậm rãi đi tới, cũng dùng đầu tay mò gạch điều mặt ngoài, sau đó trên mặt mang theo khen ngợi gật đầu.

"Mở điều."

Pháp đề mã có thể nghe hiểu số ít mấy cái hoa tộc từ đơn liền bao quát cái này, mà đối phương mỉm cười về mặt càng là cho thấy mình làm Rồi tốt vô cùng. Ẩn ẩn an thiếu niên hưng phấn chạy ra nhà xưởng, đem mấy cái đồng bạn hồ đi vào, sau đó dựa theo nhiều lần từng làm nhiều lần quy phạm động tác mở ra gạch điều.

Tuy rằng đã tắt lửa rất lâu, nhưng một luồng ấm áp nhiệt khí vẫn như cũ theo lò gạch mở miệng dâng trào ra, ở cái này đông tuyết bao trùm đại lãnh thiên còn khiến người ta không khỏi toàn thân một trận oi bức.

Lại là một điều gạch thạch nung hoàn công, cái kia chỉnh tề xếp mấy vạn khối màu đỏ gạch thạch ở pháp đề mã trong mắt đặc biệt đẹp đẽ.

"Pháp đề mã, mười mười người đến rồi!"

Đang cùng đồng bạn tích cực đem từng khối từng khối vì nhiệt hồng gạch hướng về xe ba gác hoá trang ẩn ẩn an thiếu niên, đột nhiên nghe được xa xa một đồng bạn la lên. Quay đầu quá khứ, chỉ thấy phương xa một vị trên người mặc hoa tộc đẹp đẽ mao lĩnh áo khoác ẩn ẩn an thiếu nữ chính mang theo Diễm Diễm địa nụ cười nhìn mình.

Nhỏ bé không quá Hợp Thể mao lĩnh áo khoác hầu như kéo dài tới ẩn ẩn an thiếu nữ đầu gối trở xuống, trên chân là một đôi dày đặc mao ủng. Ngoại trừ rõ ràng đuôi ngựa tóc dài cùng trên đầu màu sắc rực rỡ cục đá phát quyền, pháp đề mã suýt chút nữa sẽ cho rằng đối phương là cái hoa tộc nhân.

"Là cái người Hoa ca ca đối cho ta!" Đạt mã đem một da thú bao vây đưa cho ca ca, (www.uukanshu.com) trên mặt đỏ bừng bừng, "Người lần trước để ta đưa cho ba ba nước ngọt, ba ba rất vui vẻ!"

Nước ngọt, kỳ thực chính là một bình nước trái cây, là một kỹ thuật công nhân khen thưởng cho pháp đề mã, nhưng pháp đề mã không cam lòng uống, để mười mười đạt mã mang cho phụ thân.

"Người dùng bao nhiêu da lông đối?" Pháp đề mã có chút không quá tin tưởng, muối muối này một thân xem ra cực kỳ quý trọng quần áo sẽ không phải trong nhà cái kia vài tờ da lông có thể trao đổi nổi.

"Vị kia ca ca trước tiên dùng những thứ đồ này thay đổi phụ thân cho ta da lông, sau đó lại mới thay đổi quần áo, còn còn lại điểm." Đạt mã nói, vội vàng từ áo khoác trong túi tiền cẩn thận lấy ra ba tấm đại kim khoán, sau đó đưa đến ca ca trước mặt, về mặt thập phần thần bí, "Thật là đẹp lá cây, trong thôn mỗi người cũng không nhận ra!"

A? ! Là cái này!

Pháp đề mã một chút liền nhận ra đại kim khoán, hẳn biết những kia hoa tộc nhân liền dựa vào những này "Đẹp để lá cây" ở toà này không chỗ nào không có trong phòng đổi ra rất rất nhiều thứ tốt. Nhưng bất luận pháp đề mã cùng đồng bạn cố gắng thế nào công tác, cũng không thể được như vậy khen thưởng. Chỉ là tình cờ một cái nào đó hoa tộc nhân sẽ đưa giốn tự địa đưa lên một tấm, sau đó khoa tay để những đồng bạn hỗ trợ đi đổi toà kia trong phòng nước ngọt.

"Đây là rất quý trọng!" Pháp đề mã nghiêm túc gật gù, đem đại kim khoán cẩn thận mà nhét về muối muối trong tay, trên mặt mang theo ước mơ, "Chờ có cơ hội, ta nhất định để người cùng ba ba cũng tới đây trụ! Nơi này mỗi ngày buổi tối đều ngủ đến mức rất ấm áp, không sợ bất kỳ dã thú, đồ ăn cũng rất mỹ vị!"

Tựa hồ phát hiện muối muối đang xuất thần, pháp đề mã lại tăng cao điểm âm thanh: "Tới nơi này phải đi hơn nửa ngày con đường, người vẫn là ở nhà chăm sóc tốt phụ thân."

Án đệ an thiếu nữ cũng không gật đầu, mà là ngơ ngác mà nhìn pháp đề mã phía sau xương khu, tựa hồ đang chờ đợi người nào xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Một thế kỷ mười bảy đêm trừ tịch

1621 năm ngày 21 tháng 1, thứ năm, lịch nông tháng chạp ba mươi, giao thừa.

Tuy rằng xã khu ủy viên hội muốn lấy hết tất cả khả năng vì cái này xuyên qua thời không sau lần thứ nhất lịch nông tân niên làm ra cái nào nhiệt phở trương, để 499 vị (mới tăng thêm một vị tân sinh nhi) xuyên qua cư dân có thể tụ tập cùng một chỗ hảo hảo hưởng thụ một trận, nhưng tuyệt lớn ở xã khu quảng trường chế tạo ra lấy lợi cuối cùng vẫn là khiến người ta coi như thôi.

Ủy viên hội không thể làm gì khác hơn là lấy các gia phân biệt quan hệ, các ủy viên theo : đề hai người một tổ ai môn ai hộ địa đi hỏi hậu, lấy thăm viếng đưa hàng tết phương thức để diễn tả xã khu tăng quản lý đối với cư dân quan tâm. Dùng Tô Tử Ninh lại nói, những người lãnh đạo thân dân hành động vẫn kéo dài đến tối mới kết thúc, hơn nữa rất khả năng ở đại niên mừng một còn có thể đạt đến một cao trào.

Xã khu quảng trường phát thanh trong loa, truyền phát tin vui mừng âm nhạc. Cách thật xa khoảng cách, hơn nữa phòng ốc bộ phận cách âm hiệu quả, nghe vào trong tai luôn cảm thấy thay đổi âm, nhưng phần này bầu không khí đúng là làm cho cả Manhattan xã khu vui sướng.

Có gia đình tự nhiên toàn gia nhắm lại môn đến hưởng thụ đại tai nạn tới nay hiếm thấy đại đoàn viên, có thể trải qua như vậy thư thái tháng ngày có điều chừng ba mươi hộ. Mà càng nhiều độc thân nam nữ, thì lại dựa theo mấy tháng nay người tế quan hệ xa gần, tạo thành từng cái từng cái lâm thời đoàn đội, tụ lại cùng nhau ăn uống tán gẫu.

Bây giờ, Tô Tử Ninh trong nhà, chừng mười cái nam nữ trẻ tuổi tụ tập một đường, để toà này trải qua một lần xây dựng thêm sau gạch thạch hỗn mọc "Biệt thự" chen chúc rất nhiều.

Mỗi người đều rất hào phóng dùng chính mình tiền lương từ xã khu cửa hàng bên trong mua lượng lớn hàng tết, hơn nữa xã khu ủy viên hội đưa vẫn như cũ thuộc về limited cung cấp bia chân giò hun khói chờ đồ ăn, phòng khách rộng rãi bên trong ngoại trừ không có thiết bị điện ở ngoài, sao vừa nhìn phẳng phát cùng trước đây thế giới không có khác nhau lớn gì.

Từ bến tàu phệ tích thu dọn ra hơn trăm bộ nhập khẩu lấp ráp gia cụ ở quan hệ trước liền bị xã khu ủy viên hội lấy đặc biệt phúc lợi phương thức buông ra. Gia cụ số lượng không đủ để để mỗi cái cư dân đều có thể có, cũng bởi vậy gọi ra một chút lên lút oán giận, nhưng xã khu ủy viên hội lập tức dùng cái khác vật tư tiến hành bồi thường, mới để không có thu được gia cụ cư dân ngưng ngưng ngậm miệng.

Hiện đại gia cụ trang điểm phòng khách tựa hồ rất phong cách tây, nhưng mấy cái dùng dân tộc Di thổ pháp thảo đào điêu nung đồ gồm hết sức rõ ràng thả ở trong góc, lại để cho cái này phòng khách có vẻ quý dị rất nhiều.

Ngày hôm nay tụ tập cùng nhau, cơ bản chính là sắp cùng đi tới Âu Châu đồng bạn. Ngoại trừ xã khu ủy viên hội mặt khác sai khiến ba tên vũ cảnh cộng thêm một hai người chữa bệnh tiểu tử ở ngoài, chủ động xin thông qua sáu nam hai nữ tạo thành cuối cùng "Trung Hoa America nước cộng hòa" Âu Châu hành trình thương vụ đoàn đại biểu.

Nhiệm vụ của bọn họ, chính là gần tất cả khả năng địa ở toàn bộ 1621 hàng năm từ Âu Châu vì là Manhattan điểm định cư chuyển vận không thua kém 5000 tấn các loại cần gấp công nông nghiệp nguyên liệu.

Vận ven từ địa đồ thẳng tắp khoảng cách đo đạc, từ Manhattan đến Âu Châu đại lục Bồ Đào Nha cảng.

Sẽ không vượt qua 3000 hải lý. Trên lý thuyết nếu như thẳng tắp đi, một chiếc buồm Gehlen lấy bình quân 4 tiết tốc độ đi, cũng là chừng hai mươi thiên sự. Nhưng trên thực tế, nhân hải lưu cùng chiều gió vắn đề, thuyền ở trên biển thường thường cần điều chỉnh hướng đi vô số lần cộng thêm ven đường bên trong đình tiếp tế, dẫn đến thực tế đi thời gian sẽ là cái này lý luận trị hầu như gấp đôi.

Siêu trường hải vận thời gian tất nhiên sinh ra rất nhiều bất trắc, bão táp, hải tặc, bệnh tật, thậm chí là lạc lối hướng đi đều là chuyện thường như cơm bữa, vật tư hao tổn cũng không thể tránh được. Vì lẽ đó muốn đạt đến 5000 tấn vật tư chuyển vận mục tiêu, mang ý nghĩa thực tế vận tải lượng khả năng muốn ngoài ngạch tăng cường 20%.

Vượt qua 5000 tấn nguyệt vật tư chuyển vận cần bao lớn vận lực? Dựa theo xường đóng tàu tổng công trình sư du khảo phép tính, chỉ ít cần 15 chiếc thuyền thứ 500 tính bằng tấn buồm Gehlen.

Năm tháng hoa hào trọng tải có điều là 180 tấn, mà cái thời đại này, tuy rằng hơn một nghìn tấn loại cỡ lớn ba ngôi quân dụng Gehlen chiến hạm đã không phải vật hi hãn, nhưng tuyệt đại đa số Âu Châu viễn dương buồm thuyền cái thời đại này cũng đa số là 500 tính bằng tấn trở xuống, thậm chí càng thấp hơn.

Một năm 5000 tấn vật tư chuyển vận, nếu như phóng tới hiện đại, cũng chính là một cái tàu hàng sự, nhưng đặt ở 17 thế kỷ Đại Tây Dương trên, nhưng là một cái vô cùng lao lực phí thần khổ sai sự. Âu Mĩ hai cái đại lục trong lúc đó mậu dịch chuyển vận gian khổ tính có thể tương tượng được.

Trong phòng, hiện trường tiết mục chính là Chu Khả Dân duy nhất tư nhân đồ dùng, một bộ đàn accordeon. Cái này từ đại học thời đại hầy cùng theo Chu Khả Dân nhạc khí, dù cho lên hải quan thuyền đều mang theo, cũng coi như là toàn bộ Manhattan xã khu cực kỳ hi hữu đồ vật.

Những người trẻ tuổi kia vừa ăn đồ ăn vặt, một bên theo đàn accordeon hừ hừ, một bên còn vây quanh ở Tô Tử Ninh bên người, xem người sau đọc một tấm danh sách.

"Luru huynh, quặng KNO₃, đồng thau, thủy ngân, vải bạt... Ngựa, bò sữa, lợn thịt, cừu, cây nông nghiệp cây non hạt giống..." Tô Tử Ninh liên tiếp niệm mấy chục dạng đồ vật, mới dừng lại thở một hơi, sau đó nhún vai bằng một mặt khổ qua dạng, "Còn có người... Lượng lớn Âu Châu phá sản thợ thủ công hoặc khế ước nô."

Lit nha lit nhit nhập khẩu tên vật phẩm đơn hầu như tràn ngập một tờ, đây là toàn bộ Manhattan xã khu mỗi cái hạt nhân sinh sản bộ ngành trải qua chăm chú sàng lọc loại bỏ thu được gấp khuyết vật tư hạng.

"Còn muốn người Âu châu? Vận nhất chúng ta đem cái khác người Âu châu đều đưa tới làm sao bây giờ?"

Nói chuyện, là Âu Châu hành trình hai vị nữ tính một trong, vị kia tự phong thời thượng đạt người, thiết kế thời trang sư kiêm chuyên gia trang điểm kiêm mỹ thực gia Dương Văn Văn, vóc người cao gầy nhưng có một tấm nói năng chua ngoa Ngự Tỷ.

Nàng đi tới Âu Châu lý do cực kỳ khó chịu, bởi vì năm tháng hoa hào trên Âu Châu đầu bếp đã sớm treo, mà nàng vừa vận thuộc về có thể giải quyết vấn đề người được chọn tốt nhất, còn tự xưng sẽ một chút Tây Ban Nha ngữ.

"Hiện tại toàn bộ Bắc Mĩ cũng có điều mấy ngàn hào người Âu châu, nếu như thật sự có nhiều người như vậy có thể hướng về Bắc Mĩ thực dân, còn có chúng ta đặt chân phần? Biết 17 thế kỷ thực dân Bắc Mĩ người Âu châu đầu ba năm tồn tại suất cao bao nhiêu sao?" Tô Tử Ninh cười cười, dựng thẳng lên một ngón tay, vẻ mặt ung dung, "Nhiều nhất hai phần mười, thậm chí chỉ có vừa thành : một thành."

Mặc dù biết Tô Tử Ninh tri thức uyên bác không có khả năng lắm sẽ vô căn cứ, nhưng mọi người vẫn có chút không tin, đặc biệt là Dương Văn Văn, trọn to hai mắt một bộ vẻ mặt khó mà tin được.

"Ngay ở phía tây nam, cách chúng ta mấy trăm km ở ngoài sông Chiêm Mỗ Tư cửa biển, cũng chính là cái gọi là tân England Virginia khu vực, người nước Anh ở 1607 năm liền thành lập đệ nhất toà vịnh cứu thực dân địa 'Chiêm Mỗ Tư Đôn', mãi đến 1609 năm nhân khẩu mới đạt đến hơn 500 người, nhưng đến 1610 năm mùa xuân, còn có thể thờ dốc liền 60 người đến." Tô Tử Ninh bĩu môi, nhưng vẻ mặt cũng không thể nào đau xót, trái lại có chút trêu tức mỉa vị, "Chết vào khí hậu không phục, chết vào đói bụng, chết vào kiết lỵ, chết vào bệnh sốt rét, chết vào thiên hoa, chết vào đái vàng, chết vào người Anh-diêng xung đột... Nói chung các loại cái chết."

"Trừ phi vận bất đắc dĩ hoặc khôn cùng chán nản, người Âu châu đối với Bắc Mĩ ấn tượng là rất ác liệt, nhưng chúng ta gấp khuyết các loại lao lực, đặc biệt là thợ thủ công, người Anh-diêng hiện nay còn chỉ có thể làm việc nặng." Nghiêm Hiều Tùng ở một bên bồ sung, sau đó lại mở ra một chai bia, cho Tô Tử Ninh đẩy một chén, "Chúng ta nhưng là mang theo hiện đại gần phân nửa bến tàu tới được, còn đã từng ném cả công ngầm dầu Sudan[Tô Đan] hồng ba tụ tình án nhuộm màu bánh mỳ thần chất bảo quản... Có thể chịu trách nhiệm nói, chúng ta thân thể sức đề kháng, ở thời đại này chính là bách độc bất xâm truyền kỳ!"

Phốc! Vài cá nhân đều phun ra trong miệng bia, mỗi cái mang theo khổ bức về mặt nhìn Nghiêm Hiểu Tùng.

"Được rồi, xã khu ủy viên hội đã xác định cuối cùng kế hoạch, cắt cánh thời gian liền định ở một tuần sau đó, cũng chính là số 29." Tô Tử Ninh đem vật tư danh sách bê đi lên, ngữ khí bình tĩnh.

Bên trong góc Chu Khả Dân, đàn accordeon thanh im bật đi, ở đây những người trẻ tuổi kia trong nháy mắt rơi vào trầm mặc.

Nhưng nếu không có thời gian này điểm, có thể bọn họ còn có thể cả ngày ảo tưởng lãng mạn trên biển lữ trình cùng toà ra tự nhiên thom ngát cùng cổ điển phong tình Âu Châu đại lục. Hiện tại, coi là thật thực cảm giác càng ngày càng tới gần thời điểm, hầu như trong lòng mỗi người đều đánh tới tiêu cổ, đặc biệt là Dương Văn Văn, sắc mặt đều có chút trở nên trắng.

"Cái kia... Vậy chúng ta lúc nào về Manhattan..." Trước Y thị bến tàu cảng nào đó dân doanh hậu cần công ty kế toán, 26 tuổi mặc cho Trường Nhạc nắm bắt bia chén có chút cổ họng phát khô.

Làm đại tai nạn ngày đó Đồng Cửu Nam suất lĩnh thảo tân dân công đại quân lên tiếng phê phán đối tượng, lúc đó duy nhất lưu thủ công ty cương vị mặc cho Trường Nhạc thay thế ông chủ gánh trách nhiệm. Xuyên qua sau, ở xã khu bên trong vẫn như cũ bị công nhân bến tàu môn thường thường trào phúng.

Nhân duyên quan hệ không hài hòa, để tuổi trẻ kế toán không thể không lựa chọn bình thường cùng Tô Tử Ninh như vậy nhiệt tay nhân vật tận lực đến gần, cũng chủ động xin trở thành lần này Âu Châu hành trình thương vụ đại biểu một trong, phụ trách vật tư giao dịch khoản quản lý.

Tô Tử Ninh cũng không trả lời vấn đề này, mà là mang theo mỉm cười đưa ánh mắt chuyển hướng "Người khởi xướng" Nghiêm Hiểu Tùng.

"Ừm... Kế hoạch là như vậy, chúng ta đến Âu Châu, ngoại trừ ở Đại Tây Dương Açores người quần đảo anh hùng cảng thành lập mậu dịch trung chuyển điểm ở ngoài, Âu Châu trạm thứ nhất chính là Bồ Đào Nha Lisbon."

Nghiêm Hiểu Tùng từ trong túi nhảy ra một tờ bản đồ phổ ở trên bàn, một đồng đầu cấp tốc tụ hợp tới.

"Đến anh hùng cảng sau, chúng ta đem lưu lại hai người. Người, mặc cho Trường Nhạc, còn có người, hoặc khiêm, hai người các người đem làm chúng ta sau này Âu Châu mậu dịch trung chuyển điểm nhóm đầu tiên thương vụ đại biểu đóng tại chỗ ấy, sau đó sẽ mỗi một lần hàng vận từ Manhattan thay một nhóm người viên." Nghiêm Hiểu Tùng nói, bị điểm tên hai vị thanh niên mau mau móc ra chính mình vở bắt đầu ký.

"Chúng ta từ Âu Châu đặt hàng vật tư, đem lợi dụng người bán cung cấp vận lực vận chuyển đến Bồ Đào Nha sự khống chế anh hùng cảng, nơi đó nhất định phải ở mùa hè trước thành lập thật kho hàng nhà kho. Đồng thời chúng ta từ Bắc Mỹ xuất phát đội tàu, đem không cần tiền vào Âu Châu đại lục liền có thể trực tiếp thu được nguyên liệu vật tư, đồng thời đỡ xuống chúng ta công nghiệp phẩm. Hai con đồng thời phương thức chạy, đem tiết kiệm chúng ta lượng lớn trên biển vận tải thời gian."

Trong mấy người diện thành thật nhất hoặc khiêm mau mau gật đầu. Hấn ở đại tai nạn trước là cái chuyển phát nhanh, tuy rằng không có đặc thù sở trường, nhưng làm việc vô cùng có trật tự, cũng rất nhanh nhẹn, hơn nữa thân là xuất ngũ binh, ở phân phối cơ bản phòng thân vũ khí sau, còn có thể phối hợp đến tay trời gà không chặt mặc cho Trường Nhạc.

"... Ở chính giữa tư bốn hậu, chúng ta sẽ lập lý do đi lấy Rồi Bồ Đào Nha quý tộc tín nhiệm, sau đó bán ra chúng ta một nhóm lãi kén sù sản phẩm. Chúng ta mang theo thương phẩm đem bao quát: 200 bộ hiện nay ở Âu Châu tới nói không gì sánh được xa hoa pha lê đồ uống rượu, 20 bộ nước Pháp mỹ phẩm, 200 bộ inox đồ làm bếp... Những thứ đồ này coi như đặt ở chúng ta trước đây xã hội, đều là tác phẩm nghệ thuật cấp bậc."

Nghiêm Hiểu Tùng nói xong, đặc ý vuốt hấn cũng không có rõ ràng chòm râu cằm, cười đến rất tặc.

"Cùng Bồ Đào Nha bản địa quý tộc thành lập quan hệ sau, chúng ta đem lợi dụng sự giao thiệp của bọn hấn, đi thu được chúng ta cần thợ thủ công cùng nguyên liệu khởi nguồn, mở ra chúng ta Âu Châu thị trường cánh cửa thứ nhất. Sau đó thuê thuyền con của bọn họ đem đặt hàng đồ vật đưa tới Açores người anh hùng cảng."

Nghiêm Hiểu Tùng dùng tay quyển lại trên bản đồ Bồ Đào Nha bản đồ, trong lòng nhiệt huyết dâng trào.

"Có thể hàng hóa vận chuyển đến Açores người quần đảo, chúng ta như thế nào đuổi về Bắc Mỹ?"

Vấn đề chính là Chúc Hiểu Lực, trước kinh hình sự cảnh sát, xuất ngũ bộ đội đặc chủng xuất thân, phụ trách người Âu châu viên an toàn. Ở đại tai nạn cùng ngày bị Nghiêm Hiểu Tùng cái thứ nhất từ phế tích dưới móc ra ngoài, vì lẽ đó cùng Nghiêm Hiểu Tùng quan hệ hết sức thiết.

"Đây chính là đón lấy then chốt. Đến Lisbon, hoàn thành giai đoạn thứ nhất nhiệm vụ sau, ta, Nghiêm Hiểu Tùng, Dương Văn Văn, Viên Hân Nghệ, Chu Khả Dân, còn có người Chúc Hiểu Lực, (www.uukanshu.com) chúng ta sáu người quân chia thành hai đường. Một đường tiếp tục cười năm tháng hoa hào đi Hà Lan, nơi đó bởi cách hiện giai đoạn Âu Châu ba mươi năm chiến tranh hạt nhân chiến trường khá gần, có lượng lớn nhân chiến tranh phá sản thợ thủ công hoặc Germany khu vực dân chạy nạn tràn vào, có thể dễ dàng thu được chúng ta cần Âu Châu kỹ công cùng khế ước nô, càng quan trọng chính là, có thể có cảng to lớn hơn cơ hội mua được thuyền cùng thuê có kinh nghiệm thuyền viên! Những người khác ở Bồ Đào Nha bản địa tiến hành hoạt động."

Tô Tử Ninh tiếp nhận Nghiêm Hiểu Tùng, đem ngón tay đưa về phía Tây Âu vùng duyên hải tên vùng đất thấp quốc gia —— hiện nay thống trị thế giới trên biển mậu dịch, được khen là "Trên biển phu xe ngựa" Hà Lan.

"U! Ta yêu thích Hà Lan! Máy xay gió, gỗ hài!" 24 tuổi nữ phiên dịch Viên Hân Nghệ hai mắt đều đang bốc lên tinh tinh.

"Hừm, còn có đầy đường phấn liễn, bọn buôn người cùng toàn thân trường sang ăn mỳ." Tô Tử Ninh thuận miệng ném cú.

Viên Hân Nghệ sừng sốt một chút, từ từ, thất vọng cúi thấp đầu xuống.

Theo càng ngày càng nhiều kế hoạch từng cái triển khai, mọi người từ nhỏ tâm bất an, một lần nữa trở nên phấn khởi dị thường. Liền ngay cả không có tham dự lần này đi xa mấy người trẻ tuổi, cũng đều hưng phấn hai tay nắm tay.

"Được, vì chúng ta Âu Châu hành trình, cùng ly!"

"Cùng ly!"

Hùng hực cảm xúc mãnh liệt ở lạnh giá giao thừa đêm dập dờn ở nào đó toà trong nhà gỗ, một đám ở đã từng xã hội bên trong quanh năm suốt tháng đều không bao nhiêu cơ hội rời đi nơi ở một trăm km ở ngoài người trẻ tuổi, ở bia cùng cái lộn bên trong biểu đạt nội tâm hào hùng.

Chỉ là trong quá trình này, Chu Khả Dân ngoại trừ đàn đàn accordeon cùng uống rượu, từ đầu tới đuôi đều không nói mấy câu.

Linh điểm, lịch nông tân niên đến. Trên quảng trường, đông Rời nước mũi đều sắp đi ra mấy cái uy viên, đem dùng hắc hỏa dược lâm thời chế tác một chuỗi pháo nhen lửa, dùng dùng pháo thanh xuyên thấu trống vắng đêm đông, thức tỉnh trong rừng rậm sinh linh, vang vọng ở Hade tôn hồ hai bờ sông...

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tháng 5 hoa hào xuất phát

Tân niên đại giả sau ngày thứ nhất, có hai việc trở thành Manhattan xã khu hạng nhất nhiệt điểm. Một là xuân canh nông nghiệp trước thổ địa chinh bị công tác, hai chính là năm tháng hoa hào xuất phát.

Hade tôn hồ hai bờ sông các bộ lạc đến án đệ an thuê công nhân vượt qua một ngàn người, ở tuyệt dung sau Brooklyn vùng phía tây các điều dòng suối đan xen màu mỡ khu vực bắt đầu rồi đồn cũi hoặc điền địa khai hoang công tác. Vì thế xã khu ủy viên hội thậm chí còn điều động mấy chiếc cải trang xe cộ đến phụ trợ.

Đối với tuyệt đại đa số cả đời đều cùng trồng trọt vô duyên thành thị thanh niên tới nói, như vậy náo nhiệt tình cảnh quả thật làm cho người vừa kích động lại rất khó hiểu. Bọn họ thậm chí không cách nào tính toán ra cần bao nhiêu diện tích đồng ruộng mới có thể bảo đảm bọn họ mỗi ngày ăn bạch diện.

Mười mấy vốn là xuất thân nông thôn trước công nhân bến tàu môn ung dung thoải mái địa chỉ huy từng người thuê công nhân đội ngũ, giáo những này chỉ có thể nguyên thủy nhất trồng trọt phương pháp người Anh-điêng làm sao đi xử lý thổ địa.

Qua tuổi năm mươi hải huệ phân bác gái ăn mặc dày đặc màu đỏ đồng quần áo, ở toàn bộ khai hoang trong đội ngũ đặc biệt dễ thấy. Hải huệ phân ở xuyên qua trước chỉ là cái thành thật từ thiện Y thị nông thôn lão nhân, có cực kỳ phong phú nông canh kinh nghiệm. Đại tai nạn cùng ngày bởi vì cho bốn tàu thợ khéo chất nhĩ đưa ăn, kết quả bị quấy đến cái này thời không, nhưng đã sớm tang ngẫu lão phụ nhân hiển nhiên so với càng nhiều người trẻ tuổi càng Kiên Cường.

Nơi này màu mỡ thổ nhưỡng hoàn cảnh để cùng thổ địa đánh mấy chục năm liên hệ lão nông phụ mừng rỡ dị thường, nông nghiệp bộ mấy cái ở đọc nông trường đại học nghiệp tiểu mao đầu hầu như tất cả năng chỉ đạo dưới sắp xếp năm nay nông nghiệp kế hoạch. Hơn một tháng sau đó, chỉ cần thổ địa vụ xuân chinh bị công tác đúng hạn hoàn thành, những này đồng ruộng là sẽ trở thành năm nay vụ xuân bữa tiệc lớn.

Án đệ an thuê công nhân môn nghe không hiểu những người Hoa này các hán từ ở khai hoang thì la lên ký hiệu, nhưng bọn họ rất rõ ràng bị trước mặt chính tề quy hoạch cây ruộng diện tích cho chấn động. Mấy ngàn năm qua, từng cái từng cái còn cơ bản nằm ở ngư sản sinh sản giai đoạn Bắc Mĩ án đệ an bộ tộc ngoại trừ ở thôn xóm chu vi tùy ý trồng trọt ngọc cây cao lương cùng số ít vài loại bản địa quả sơ đậu loại ở ngoài, căn bản không có lớn như vậy tác phẩm nông nghiệp trồng trọt kinh nghiệm.

Thủ lĩnh bộ tộc môn đối với những này năm ngoài trời thu đột nhiên xuất hiện ở Manhattan hoa tộc nhân, từ ban đầu cảnh giác đến hiện tại hữu hảo hòa hợp, đã bị đối phương cao thâm khó dò lại rõ ràng mạnh mẽ giàu có chấn động. Bọn họ có bảo lưu địa tiếp nhận rồi người Hoa kiến nghị, quyết định nhìn những này hoa tộc nhân đến cùng còn có thể cho bọn họ mang đến cái gì kinh hi.

Dựa theo xã khu ủy viên hội 1621 hàng năm nông nghiệp sinh sản quy hoạch, ngoại trừ Manhattan cư dân bản thân muốn ở Brooklyn chỉ ít khai thác ra

2000 mẫu đồng ruộng ở ngoài, còn muốn chỉ đạo Hade tôn hồ hai bờ sông mấy nhà ẩn đệ an thôn xóm hoàn thành tổng cộng 3000 mẫu khai hoang diện tích, tổng nông nghiệp trồng trọt quy hoạch vượt qua 5000 mẫu. Vì thế bọn họ đem cung cấp cực kỳ quý giá chất lượng tốt tiểu mạch cùng với mấy loại sơ quả đẳng miêu hạt giống.

Những này hạt giống đều là từ một cái nào đó hạt giống công ty bến tàu thuê nhà kho phế tích bên trong đào móc ra bảo bối hàng.

Tuy rằng số lượng không nhiều, nhưng liên tiểu mạch mà nói, vẫn là đầy đủ hoàn thành lần này vượt qua 3000 mẫu quy mô tiểu mạch gieo. Mà còn lại tổng cộng 2000 đến mẫu, đem chủ yếu trồng trọt Bắc Mĩ bắp ngô.

Tò Từ Ninh tính toán mưu đồ cuối cùng vẫn là không thể toại nguyện, Manhattan xã khu giàu có cùng ôn hòa thái độ, khiến trường đảo vùng phía tây Brooklyn, toàn bộ Manhattan cộng thêm sử thần đồn đảo "Giá đất tăng vọt", xã khu ủy viên hội vì là mua kẻ trên ba khối thổ địa, trả giá so với trong lịch sử người Hà Lan đưa ra 24 đôla Mỹ càng cao hơn bằng giá —— mấy trăm kiện đảo thái cự ẩn mặc, mấy chục thanh gang công cụ, một số inox oa. Mà người sau ở vật tư trong kho hàng còn có một đồng lớn hoàn toàn mới không địa phương thả.

Nếu như không có bất ngờ thiên tai biến cố, năm nay nông nghiệp thu hoạch đem đầy đủ bảo đảm hiện hữu Manhattan cư dân tương lai mấy năm tiêu xài. Nhưng xã khu ủy viên hội hiển nhiên không dự định thỏa mãn với đó, dựa theo bọn họ quy hoạch, ở 1625 năm trước đây, Manhattan tồn lương trình độ nhất định phải đạt đến trên lý thuyết có thể cung cấp một vạn nhân khẩu ba năm chỉ tiêu. Phải hoàn thành cái kế hoạch này, không chỉ yêu cầu Manhattan chính mình phát triển mạnh nông nghiệp, còn cần đề phụ cận người Anh-diêng bộ tộc cũng theo làm, đến thời điểm chỉ cần đại lượng thu mua là được.

...

...

Brooklyn nông nghiệp công trình tiến hành Rồi khí thế hùng hục, nhưng càng nhiều Manhattan cư dân thì lại chờ đợi ở bến tàu một bên, chờ đợi năm tháng hoa hào xuất phát thời gian.

Trên người mặc hiện đại kiểu dáng mới tinh áo khoác Adelaide, năm tháng hoa hào thuyền trưởng chính ngâm khói hương, chỉ huy đã từng bộ hạ cùng hơn mười người ẩn đệ an vận chuyển công, đem một đồng chồng vải bố đóng gói tốt làm bằng gỗ hàng hòm đưa vào khoang thuyền.

Bây giờ England thuyền trưởng có thể nói là hăng hái, hẳn từ lúc "Bị bắt" không lâu liền thu được "Trung Hoa America nước cộng hòa" chính phủ đặc xá, đương nhiên, cái này cũng là vị kia tuổi trẻ "Chu Trung Úy" lúc trước đối với hắn mở ra một con đường.

Tuy rằng không có cùng vị kia mang theo trẻ con thiếu phụ như thế được phép tiến vào đối phương thành trấn sinh hoạt, nhưng mấy tháng này ở Brooklyn trong khu công nghiệp hiển nhiên quá so với sử thần đồn đảo những kia đảo môi đồng hương môn muốn ưu việt nhiều lắm sinh hoạt. Cũng đã được kiến thức Brooklyn khu công nghiệp biến chuyển từng ngày cấp tốc biến hóa.

Một lều kiến trúc chiếm đa số khu công nghiệp từ từ bị từng toà từng toà ngôi hỗn một kết cấu phòng ốc thay thế, thậm chí còn xuất hiện không ít màu xám trắng tầng đá cứng rắn phòng. Loại kia gọi là "Ximăng" tầng đá lại là từ trong nước "Đông" đi ra, hẳn thậm chí có một lần còn lên lút mang theo cây đuốc nỗ lực đi "Hòa tan" những tầng đá này xem rõ ngọn ngành, nhưng ngoại trừ bị tuần tra xưởng khu bảo an một cước đá bay ở ngoài, hẳn không có được bất kỳ giải thích nào.

Ximăng từ tiết có thể đăng, từ động cơ dầu ma dứt đến điều ky, vô số lần mất mặt xấu hổ để Adelaide đã bắt đầu học được quen thuộc, mà nhiều lần diễn luyện năm tháng hoa hào trác việt điều khiển biểu hiện, cũng rất cực để hắn được "Trên biên canh gác đội bộ tư lệnh một cái nào đó cao tầng" tán thành tán thưởng, phá thiên hoang địa ở lễ Giáng Sinh ngày đó thu được một số lớn có người nói có thể thay thế kim tệ đại kim khoán chỉ phiếu.

Ấn... Sau đó cái này England nhà quê vẫn không có học được bình tĩnh, hẳn ở khu công nghiệp xã khu cửa hàng bên trong mua được cả đời đều không cách nào tương tượng quý hiếm thương phẩm. Cái kia có người nói là dự định bán cho người Pháp nước hoa, cái kia óng ánh long lanh pha lê bao bên ngoài trang hầu như có thể so với Thủy Tinh! Còn có đánh lên tâm thần thoải mái không có một chút nào tạp chất khói hương, thậm chí là toàn bộ châu Âu đại lục cũng không thể tìm tới chưa bao giờ rỉ sắt bình để oa.

Mỗi một thứ cũng làm cho đáng thương England thuyền trưởng ở hưng phấn sau khó có thể tự chế ù rừ, giả như hắn không biết đối diện còn tồn một mảnh hắn vẫn như cũ không thể tiến vào địa phương, cái kia ở trong mắt hắn, nơi này đã chính là trên thế giới độc nhất vô nhị Kim Ngân quốc gia! Mà hắn nhưng chỉ là một chỉ có thể cách gần nghìn Mễ Hà ngân ảo tưởng người đáng thương.

Hắn phát hiện mình đã có chút không cách nào tự kiềm chế cảm giác, đương nhiên, tuyệt không là cừ hận, dù cho năm tháng hoa hào đã sáng tỏ trở thành những này "Nước Mỹ lão" tài sản. Hẳn u buồn chính mình khả năng cả đời đều không thể tiến vào hồ bờ bên kia điểm định cư đi hảo hảo thưởng thức sinh hoạt một ngày.

Rốt cục, hắn được cơ hội, "Nước Mỹ chính phủ" ở đầu lưỡi thuê ý đồ qua đi, rốt cục ở một tuần trước cùng hắn ký tên một phần hợp đồng dài hạn. Ở hợp đồng bên trong, hắn sắp trở thành năm tháng hoa hào thay quyền thuyền trưởng, ngoại trừ hứa hẹn mỗi tháng 10 bảng Anh tiền lương ở ngoài, còn có thể ở sau khi đi xa mậu dịch bên trong thu được đặc thù mậu dịch trích phần trăm tiền thưởng.

Mỗi tháng 10 bảng Anh tiền lương? Đãi ngộ này đủ khiến bất kỳ không có quyền không có thể Âu Châu bình dân bán đi linh hồn! 17 đầu thế kỷ Âu Châu thông thạo kỹ công, một năm thu vào đa tài nhất 10 bảng Anh, ăn khang yết món ăn cũng có thể nuôi sống một đại gia đình. Mà một giàu có điểm bên trong sản gia đình, cả năm chi ra cũng sẽ không vượt qua 40 bảng Anh.

Lại thêm chi Adelaide vô cùng rõ ràng những này "Nước Mỹ lão" đồ vật vận đến Âu Châu đi giao dịch giá trị, mậu dịch trích phần trăm tiền thưởng sẽ

phong phú tới trình độ nào, hẳn không dám tưởng tượng, cũng vì vậy suốt cả đêm đều không cách nào ngủ.

Hiện tại, Adelaide lần thứ nhất đứng hẳn đã từng tha thiết ước mơ hồ bờ bên kia bến tàu, chỉ đạo xuất phát trước công việc cuối cùng. Sau lưng mấy chục mét ở ngoài chính là cao tới ba mét xin xắn tường vây, hẳn mới vừa từ bên trong đi ra, một cái nào đó trong phòng tiếp khách "Xa xỉ trang hoàng" để hẳn ký ức chưa phai, hẳn còn từ một vị tiểu thư xinh đẹp nơi đó nhận lấy đến trước mắt mặc trên người tình mỹ áo khoác.

Adelaide hầu như là tốc độ nhanh nhất ngay ở trước mặt vị kia tuổi trẻ nữ người Hoa còi chính mình từ lâu đầy mờ dơ bản khôn kể áo khoác, run cầm cập trông lên áo khoác, nhất thời cảm giác mình khí độ phi phạm lên.

Bất kể nói thế nào, Adelaide cho là mình số may đến nhà, hẳn được báo cho đem vận chuyển một nhóm cao quý "Nước Mỹ Quốc Hội nghị viên" đi tới Âu Châu. England đối với Quốc Hội (hội nghị) cũng không xa lạ gì, tuy rằng những năm gần đây England James một đời quốc vương bề hạ cùng hội nghị các lão gia quan hệ không phải rất hòa hợp, nhưng bọn họ hai người vẫn như cũ là Adelaide như vậy bình dân không cách nào với tới cao quý tôn tại, nắm giữ đối với dân thường quyền sinh quyền sát trong tay quyền lực.

"Adelaide thuyền trưởng tiên sinh, để ngài đợi lâu."

Chính đang Adelaide ảo tưởng ôm bấp đùi sau thẳng chúc rất nhanh mộng đẹp, một câu thành thạo Anh ngữ đánh gãy hẳn tâm tư.

"Rất cao hứng vì là ngài phục vụ, mấy vị cao quý nghị viên các hạ!" Đồi tới cung thuận nụ cười, sau đó tốc độ xoay người, England thuyền trưởng gỡ xuống hẳn thuyền trưởng mũ, quay về một nhóm người trẻ tuổi được rồi cái đối với quý tộc lễ tiết.

Xã khu ủy viên hội ngầm thừa nhận Chu Khả Dân bắt đầu làm dừng làm ác sáng tạo, bây giờ chuẩn bị lên thuyền người trẻ tuổi tất cả đều là một thân làm riêng trang phục.

Tô Từ Ninh chờ "Nghị viên" thân phận nam sĩ, là mặc đồ Tây gầy da trang phục, áo khoác một cái cao cấp nhập khẩu diện liệu chế thành vẻ lạnh lùng áo khoác. Hai vị nữ sĩ, ăn mặc nữ sĩ nghề nghiệp quần áo mùa đông bộ váy, cũng là cộng thêm một cái nữ sĩ bên trong trường xa hoa mao lĩnh áo khoác, đương nhiên, áo khoác vật áo lộ ra thon dài chân dài thì lại trùm vào mỹ lệ đồng người màu đen tất chân cùng cao cùng ngoa.

Hai vị "Quan quân", "Hải quân Trung Ưy" Chu Khả Dân cùng "Lục quân Trung Ưy" Chúc Hiểu Lực, nhưng là một thân thẳng tắp nước Đức hồi mùa đông quần áo khoác. Kho hàng bên tàu phế tích bên trong đào ra phòng chế quân phẩm quần áo bị rất tốt cải trang lợi dụng tới.

Sau khi, còn theo lần này sai khiến chữa bệnh tổ, thuyền y lão Triệu cùng xã khu bệnh viện thực tập hộ sĩ Hạ Thu vận. Ba vị đi theo chiến sĩ vũ cảnh đồng dạng đối một bộ thể chiến thứ hai nước Đức M3 lục quân trang cộng thêm thuyền hình mũ cùng quần áo khoác, công lấy 81 gang.

"Adelaide tiên sinh, vì không đưa tới không cần thiết hiểu lầm, nước ta chính phủ chỉ có thể thuê ở Âu Châu duy trì trung lập England thuyền." Nghiêm Hiểu Tùng liếc nhìn Chu Khả Dân chờ người một bộ thể chiến thứ hai nước Đức quý trang phục, sau đó cười híp mắt quay về Adelaide, làm ra một bộ vẻ mặt bất đắc dĩ, "Ngài biết, muốn vượt qua Đại Tây Dương, chỉ có vận dụng hải quân chiến hạm mới là hiệu suất cao nhất suất phương pháp. Nhưng tiếc nuôi chính là, hiện nay không thích hợp ở sót sáng như vậy Âu Châu thế cuộc dưới, đem chúng ta cỗ máy chiến tranh mở ra người Âu châu dân trước mặt."

Tình huống đến tột đỉnh Nghiêm Hiểu Tùng, để đi theo hoặc tiễn đưa tất cả mọi người đều không rét mà run. Bến tàu một trận "Hàn Phong" thổi qua, tiếng ho khan nổi lên bốn phía.

"Không, ta tuyệt đối tin tưởng, coi như là ở Bohème, cũng không ai sẽ hiểu làm mấy vị nghị viên các hạ hữu hảo thái độ."

Lúc này England thuyền trưởng đã đem mình hót vận dụng Rồi lộ hóa thuận thanh. Nhiều năm ở bên ngoài hẳn, đối với bây giờ thần thánh La Mã đế quốc ở Bohème khu vực cùng Tân Giáo đồ liên quân vong ngã chém giết chiến tranh cũng có nghe thấy. Chỉ là hẳn không biết chính là, cuộc chiến tranh này từ 1618 năm bắt đầu, sẽ đầy đủ đánh tới ba mươi năm, đem để toàn bộ châu Âu đều máu chảy thành sông, người chết đói đầy đất.

"Tiểu tô, (www.uukanshu.com) Tiểu Nghiêm a, lần này đi ra ngoài, an toàn máu chốt nhất, cái khác đều không trọng yếu! Trong nhà cứ yên tâm đi, ủy viên hội sẽ vì các người quản thật lớn phía sau!"

Tề Kiến Quân chờ ủy viên hội ủy viên đều đi tới, phủ đầu vốn nên là chủ tịch Lưu lão, nhưng vị này quá tân niên liền 69 tuổi cao tuổi cảnh sát thâm niên chính đang cảm mạo ở nhà, vì lẽ đó dẫn dắt tiễn đưa đội ngũ, liền thành Phó chủ tịch Tề Kiến Quân.

Lần nhau nhìn, Tô Từ Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng trong khoảng thời gian ngắn không biết làm sao trả lời. Coi như là đối với "Bên trong thể chế" cũng không xa lạ gì Tô Từ Ninh, cũng đối với như vậy tiễn đưa lời chúc không biết làm thế nào.

"Lưu lão ôm bệnh, Trịnh Tuyên cũng đi thị sát bên trong vịnh cứ điểm công trình đi tới, ta liền đại biểu xã khu toàn thể phụ lão chúc các người thuận buồm xuôi gió, đi sớm về sớm." Tề Kiến Quân đi tới, cùng đoàn đại biểu thành viên từng cái nắm tay, sắc mặt trịnh trọng mà ôn hòa.

Đi sớm về sớm? Ân... Có thể đi... Tô Từ Ninh hít sâu một hơi, sau đó cười gượng tay lên, quay về bến tàu một bên các loại vẻ mặt Manhattan xuyên qua các cư dân vùng tay xuống, liền đi lên thuyền bản.

"Một ngày nào đó, tả nhi muốn..." Đi ở phía trước, ngờ ngợ nghe thấy Dương Văn Văn ở sau lưng nói thầm. Còn Dương Văn Văn "Muốn" cái gì, hẳn có thể đoán ra cái đại khái.

Đồng hồ đeo tay chỉ đến buổi sáng 10 điểm chính, boong tàu chung vang lên, bến tàu tiễn đưa các cư dân rút cục đánh vỡ sắp chia tay yên tĩnh phát sinh

các loại tiền đưa chúc phúc. Những người trẻ tuổi kia vùng vẫy khăn mặt, phía sau cùng mấy cái cái ải tiểu tử còn một bên khiêu một bên phát tay, các nữ nhân không hiểu ra sao địa lau nước mắt.

1621 năm ngày 29 tháng 1, thứ sáu, lịch nông mừng tám tháng giêng, trời râm

Năm tháng hoa hào từ Manhattan xã khu bến tàu xuất phát, tân cải tổ trên biển canh gác đội 516 thuyền bạn đi được vịnh khẩu, toàn thể canh gác đội viên không nói gì đưa tiễn. Đi ngang qua Tổng đốc đảo cứ điểm thì, Tô Tử Ninh còn đặc biệt quay đầu lẳng lẳng nhìn, xa xôi cứ điểm tường cao trên, một bóng người cũng lẳng lẳng đứng thẳng...

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Trước bão táp yên tĩnh (1)

1621 năm ngày 18 tháng 2, thứ năm, lịch nông tiết nước mưa, trời râm

Đối với xuyên qua đến 17 thế kỷ Manhattan cư dân tới nói, này cái thứ nhất mùa xuân sắp đến trải nghiệm là cực kỳ ác liệt. Hade tôn thượng du tuyết dung sau tạo thành nước sông dâng lên cho các cư dân tạo thành đầu chỉ là phiền phức.

Rất nhiều ở mùa đông mới mở ích đi ra ven bờ chỗ trũng khu vực gần như sắp muốn hoàn nguyên vì là đầm lầy, sẽ cùng đông tuyết hòa tan sau Manhattan đầy đủ đến làm người giận sôi nước ngầm kết hợp lên cấu kết với nhau làm việc xấu, ở khu dân cư bên trong hình thành vài nơi không có cách nào thu thập "Trong thành hồ nước cùng dòng suối".

Hầu như trong một đêm, các cư dân cực kỳ buồn khổ địa lại trở về "Nạn dân" về mặt thân phận đến. Xã khu ủy viên hội sứ đầu mẽ trán, lại là tổ chức cư dân chống thiên tai, lại là tổ chức nhân thủ khoách tạo khơi thông khu dân cư rãnh thoát nước, lại là chạy án đệ an Bộ Lạc khắp nơi kéo người tạo thành đội xây cất cùng cổ động ven sông ngăn đề đập.

Hồ bờ bên kia trường đảo Brooklyn khu xuân canh nông nghiệp công trình tiến độ không phải rất lý tưởng, thời gian vẫn như cũ gấp gáp. Vừa mới bắt đầu khởi động quanh thân án đệ an Bộ Lạc quy mô lớn mạo dịch càng không thể dễ dàng gián đoạn, mỗi một sự kiện cũng làm cho xã khu ủy viên hội các ủy viên tâm lực tiêu tụy.

Tuy rằng phiền phức là nhiều như thế, nhưng ngày hôm nay vẫn như cũ đề ủy viên hội đem ý nghĩ phóng tới một nơi khác.

Buổi sáng 11 thì, Tổng đốc đảo, trước đây không lâu chính thức đổi tên là "Bên trong vịnh cứ điểm" công trình kết thúc điển lễ đang tiến hành, bởi mỗi cái bộ ngành mùa xuân chống thiên tai công tác, trình diện chỉ có quân sự an toàn ủy viên Trịnh Tuyên một người.

Tiểu Tiểu bên trong vịnh cứ điểm kiến tạo ở hòn đảo Đông Nam đoạn, duyên đảo ngan hướng đi hiện một hình tam giác. Cứ điểm dày đặc đệ một đạo phòng ngự tường ngoài chủ thể toàn do sử thân đồn đảo vận đến tảng đá lớn, gỗ thô cùng có hạn thép cấu tạo tạo thành, lại một mạch địa đồ bê tông ximăng.

Cứ điểm thiết trí tám cái vịnh cửu gia cổ pháo đài cùng lượng lớn trùng phòng hộ doanh trại cùng vật tư phòng chứa. Toàn bộ cứ điểm hoàn toàn lấy nhằm vào thế kỷ 19 trước đây Âu Châu quân sự uy hiếp mà thiết kế kiến tạo.

Hai tháng công trình kỳ tiêu hao ximăng các loại kiến tài hầu như chiếm Brooklyn khu công nghiệp thời kỳ này tổng sản xuất 70%, mà thuê người Anh-diêng lực càng làm cho cứ điểm trên công trường 24 giờ cũng không thiếu với 200 người.

Công trình trong lúc mấy chục án đệ an thuê công nhân còn vì thế làm mất mạng, ủy viên hội còn vì thế lại nhiều trả giá mười mấy kiện gang công cụ trợ cấp mới để mặt đen án đệ an các trưởng thôn trời râm chuyển trời quang.

Năm tháng hoa hào sự kiện trước sau may mắn quá trình đề ủy viên hội hết sức không có cảm giác an toàn, mới dẫn đến Trịnh Tuyên liệu lĩnh địa đưa ra cứ điểm tu tạo đề án, cái khác cứ điểm đồng bộ quân sự thiết bị sinh sản kế hoạch càng là độ ưu tiên áp đảo tất cả. Cũng may không có cảm giác an toàn cư dân bình thường càng nhiều, vì lẽ đó Trịnh Tuyên cực kì hiếu chiến thức địa đẩy mạnh cứ điểm công trình kiến thiết cũng được phần lớn người lý giải.

Ngũ môn từ năm tháng hoa hào dỡ xuống 24 bàng đại bác bị người hình chữ nhân lực điều ky chậm rãi đặt đến ụ súng.

Trên người mặc hoàn toàn mới "Trên biển canh gác đội" chế phục tên lính mới môn bắt đầu bận rộn, kiểm tra pháo toà điều khiển sự linh hoạt, điều chỉnh quan sát xạ giác.

Những này từ Manhattan cư dân bên trong chọn lựa ra cứ điểm trú binh, đều là chút thực sự tìm không ra cái gì sờ tường trước công nhân bến tàu hoặc bảo an loại cư dân. Hiện nay nhân số ven vịnh 20 người, do 40 tuổi xuất ngũ cao pháo sĩ quan Trương Xuân nhue chỉ huy.

Phế tích bên trong thu dọn ra phẳng đức thức M3 lục quân phẩm chế phục trở thành ủy viên hội gây dựng lại quân sự an toàn sức mạnh tối nhanh và tiện trang bị một trong, hầu như không cần làm ra quá to lớn cái biến, liền có thể lập tức phân phát xuống.

Từng cái từng cái chỉ trải qua một tuần đơn giản huấn luyện cứ điểm pháo binh ở Trương Xuân nhue dưới sự chỉ huy bắt đầu tiến hành pháo xạ biểu thị. Tự mình ở năm tháng hoa hào trên thực tế thao luyện quá rất nhiều thứ cũng phụ trách biên soạn trước thang pháo pháo xạ thao tác sổ tay Trương Xuân nhue mặt đều đen, bởi vì phía dưới năm cái pháo tổ hầu như trong cùng một lúc bên trong xuất hiện năm loại không giống thao tác hành vi.

Có đem đạn pháo đều nhét vào pháo thang mới phát hiện đã quên nhét vào hỏa dược... Có nhét vào hỏa dược sau không có tác dụng pháo xử mà là đem chuyên môn dùng để tá trừ hỏa dược toàn cái đâm vào nòng pháo... Càng đáng sợ chính là, cách Trương Xuân nhue gần nhất cái kia pháo tổ, thậm chí ngay cả tục xếp vào ba phân hỏa dược đi vào!

Nói chung, các loại náo tàn các loại muốn chết!

"Bộ trưởng... Ài, lão Trịnh a, người xem chúng ta nếu không lại huấn luyện đoạn thời gian..." Một thân quan quân chế phục Trương Xuân nhue lúc này cũng không biết nói cái gì, chỉ có thể một mặt lúng túng trung cầu ở một bên mặc không lên tiếng Trịnh Tuyền ý kiến.

"Khả năng chúng ta là cuống lên điểm... Qua một thời gian ngắn nữa, quân công bên kia thì có thể lấy ra càng hiện đại đại pháo, nhưng không có hợp lệ lính, nhiều hơn nữa thứ tốt cũng không ý nghĩa, ài... Thời gian không chờ ta a."

Trịnh Tuyền cũng quay về trước mặt những con gà con này đến cực điểm các tân binh cực không hài lòng, nhưng ngẫm lại cái này hiện tượng chung quy là điểm định cư tân lực lượng vũ trang tất nhiên bắt đầu, cũng là nhin xuống.

Đang định chờ đợi pháo tổ vòng thứ nhất pháo xạ diễn tập, mô-tô tàu đưa tới từ Manhattan phát tới được một cái tin tức. Trịnh Tuyền sắc mặt liên tục thay đổi mấy lần, liền mau mau cưỡi mô-tô tàu trở về Tiền Hải quan 516 bắt buôn lậu thuyền, hiện nay đã thay đổi vì là trên biển canh gác đội số 516 tuần tra hạm.

Rời đi cứ điểm bến tàu, cũng không lâu lắm, phía sau bên trong vịnh cứ điểm liền phát sinh một tiếng vang thật lớn. Quay đầu lại nhìn tới, chỉ thấy một môn cứ điểm pháo đánh ra đệ nhất phát pháo đạn, xa xa mà rơi vào Nam Phương mặt biển, đánh ra một cao cao cột nước.

...

...

Ủy viên hội thiết lập cái thứ nhất án đệ an mậu dịch giao dịch trạm, liền thiết trí ở Hade tôn Hà Tây Ngan bãi đất cao trên, mặt hướng Tây Phương người Anh-diêng Bộ Lạc mở ra. Từ nơi nào là không cách nào ngóng nhìn nhìn thấy ở Manhattan Đông Nam ven bờ xã khu, điểm này là xuất phát từ an toàn cân nhắc, dù sao Hade tôn bờ tây người Anh-diêng vẫn là tiếp xúc thời gian quá ngắn.

Từ tháng 1 sơ mậu dịch trạm khánh thành bắt đầu, mỗi ngày đều như làm người Anh-diêng mang theo các loại item đi tới dùng gỗ rào chắn quyền kiến giao dịch trạm, đem đổi lấy Manhattan xã khu sản xuất các loại tinh mỹ đồ dùng hàng ngày. Những này giao dịch phẩm hoàn toàn khác với dĩ vãng người da trắng da lông thương mang đến những kia thô ráp hàng, ngoại trừ càng thêm thực dụng cùng dùng bền, giao dịch kết quả thường thường cũng càng "Công đạo".

Những này để cho thổ môn án tượng tốt ở Hade tôn hồ lấy tây càng truyền càng xa, mà thôi Lý Tường cảm đầu người Anh-diêng mậu dịch cùng ngoại giao chuyên viên môn cũng thừa cơ đưa ra càng nhiều Manhattan công nghiệp phát triển cần thiết item giao dịch nhu cầu.

Sân giao dịch khu bên trong, các loại hoa lý hồ tiểu trang phục án đệ an thổ đang lảng vảng, có vẻ phi thường náo nhiệt mà ôn hòa, bốn phía cao vọng lâu bên trong đứng Lý Tường "Nhạc phụ" gia mời tới án đệ an chiến sĩ, những này Diklah ngót tộc án đệ an Bộ Lạc chiến sĩ đã cùng Lý Tường quan hệ tốt vô cùng, bọn họ tay cầm cung tên, lấy một loại khác kiêu ngạo người chủ tư thái phụ trách toàn bộ giao dịch trạm hằng ngày an toàn.

Mấy cái đóng vai điểm định cư giao dịch thương Manhattan cư dân phụ trách một số đại quầy hàng khu, không ngừng chạy tới chạy lui tiếp đón ở xa tới người Anh-diêng, đem bọn họ đưa tới các loại "Màu sắc rực rỡ tàng đá", da lông, đồ ăn, thậm chí là án đệ an đồ đồng nhận lấy, sau đó đại lực chào hàng Manhattan vài loại công nghiệp phẩm: Làm bằng gỗ xe cút kít, làm bằng gỗ song luân cứng nhắc tay đẩy xe, đao săn, gang mũi tên, thiết sạm, cùng với đặc chế yên luân lap xuống.

Đối với trải qua mấy ngàn năm văn minh phát triển còn kỳ dị giống như không có nắm giữ bánh xe công cụ người Anh-diêng tới nói, làm bằng gỗ xe cút kít cùng song luân cứng nhắc tay đẩy xe là được hoan nghênh nhất. Nam Mĩ người Anh-diêng cũng còn điểm, có dương đã như vậy thuần hóa súc vật, còn đối với lấy ngư săn làm chủ yếu xã hội sinh sản hình thức Bắc Mĩ người Anh-diêng mà nói thì càng thêm đơn thuần dựa vào nhân lực tiến hành bọn họ bất kỳ phụ trọng di chuyển.

Có những thứ đồ này, sau đó có thể càng thêm kích thích cùng thuận tiện người Anh-diêng đến đây mậu dịch, tin tưởng không tổn thời gian dài, càng nhiều người Anh-diêng sẽ đẩy những này bánh xe công cụ giao thông mang đến càng lượng lớn khoáng thạch cùng đồ đồng.

Lý Tường không thể không cảm thán Manhattan xã khu xui xẻo tính. Nơi này ngoại trừ cực nhỏ lượng than đá cùng quặng sắt ở ngoài, công nghiệp phát triển nhiều loại trọng yếu nguyên liệu đều khuyết thiếu, trong lịch sử New York châu ngoại trừ nông nghiệp tài nguyên cực kỳ phát đạt ở ngoài, khoáng

sản công nghiệp vẫn là cái ngấn bản. Mà có hạn vài loại trữ lượng cũng không tẻ lắm khoáng sản, nhưng còn xa ở New York châu Bắc Phương, lấy Manhattan xã khu trước mặt thực lực, trong thời gian ngắn là đừng đi nghĩ đến.

Đúng là Brooklyn khu công nghiệp tổng công trình sư Lâm Hữu Đức vì là ủy viên hội đưa ra một thật kiến nghị, chính là lượng lớn thu thập Bắc Mỹ người Anh-diêng đồ đồng cùng cái khác khoáng thạch. Đặc biệt là càng đi Tây Bắc tới gần Bắc Mỹ ngũ hồ lớn khu vực, càng dễ dàng từ những kia người Anh-diêng trong tay thu được các loại mặt đất khoáng sản, mà có 6000 năm tự nhiên đồng chế tạo đồ đồng lịch sử Bắc Mỹ người Anh-diêng trong tay, khẳng định tích góp số lượng khả quan tự nhiên đồng tài nguyên.

Thông qua cái thời đại này lớn nhất cạnh tranh lực công nghiệp giao dịch phẩm, đem rất lớn tăng cường Manhattan xã khu ở Hade tôn hồ hai bờ sông cùng trung thượng du sức ảnh hưởng, mà thụ ra làm bằng gỗ nhân lực công cụ giao thông, lại sẽ đem những này sức ảnh hưởng lấy tăng tốc độ phương thức khuếch tán đến chỗ xa hơn.

"Từng tin tưởng không được mấy tháng, nên có đến từ ngũ hồ lớn khu người Anh-diêng đến giao dịch chứ?" Đây là Lý Tường ở tân niên sau một lần theo lệ mật dịch báo cáo sẽ trên lạc quan phòng chừng. Mà tình hình bây giờ, hiển nhiên so với hẳn dự đoán còn muốn lạc quan một ít.

Bởi vì ngày hôm nay, thì có một nhóm đến từ cang hướng tây bắc người Anh-diêng đến. Lượng lớn mang theo chất lượng tốt khoáng thạch cùng đồ đồng từ từ đem giao dịch trạm nhà kho chứa đầy, phụ trách giao dịch thương vụ đại biểu mỗi người đều tinh thần đầu mуроi phần.

Hiện tại, đứng Lý Tường bên người chính là trên người mặc đẹp đề mùa xuân bên trong lớn lên quần áo, mới vừa mẫm 16 tuổi chim nhỏ nép vào người giống như tân hôn người vợ na đáp. Có người nói danh tự này ở ấn độ Andra ngói tộc ngữ bên trong là một loại mỹ lệ hải điều lông chim.

Trải qua Lý Tường dạy dỗ cùng xã khu mấy vị hiện đại "Con mụ điên" quản lý, bây giờ na đáp chỉ cần không mở miệng, hay là rất nhiều người cũng không dễ dàng đem vị này mấy tháng trước vẫn là một ấn độ an thiếu nữ na đáp khác nhau đi ra.

"Lý Tường... Phu quân... Lão công... Ngày hôm nay người rất nhiều." Có một người Hoa trưởng phu kiêm giáo sư dạy kèm ở nhà ấn độ an thiếu nữ nhân hiển nhiên so với những kia ở Brooklyn khu công nghiệp trong trường học đồng bạn có càng tốt hơn học tập Hoa ngữ điều kiện. (www.uukanshu.com)

Nhìn thấy trước mắt náo nhiệt sản giao dịch cảnh, Lý Tường biết mình nỗ lực không có uổng phí, muốn nỗ lực đứng ra một cang thêm dừng cảm trạm tư, nhưng bởi vì thân ở giao dịch trạm cao nhất một toà trên lầu gỗ, bên người cô dâu nhỏ chăm chú lôi kéo hẳn áo khoác, để hẳn không thể không tận lực hạ thấp thân thể che chở đối phương.

"Chồng ngươi ta lợi hại không?"

Từ nhỏ người vợ trên người, Lý Tường tìm tới trước đây không từng có tự mình cảm giác ưu việt. Trước đây xã hội bên trong, như Lý Tường như vậy tiểu đạo du, muốn nổi bật hơn mọi người hầu như chính là nói mơ giữa ban ngày, không có cái gì nữ tử sẽ đối với một nghèo rớt mùng tơi tiểu tử đầu hoài tổng bảo.

Mà hiện ở thời điểm này, cái này từ vừa mới bắt đầu liền lên lút cho mình nháy mắt ấn độ an thiếu nữ từ liền để Lý Tường nảy mầm "Nơi này không để lại gia, tự có lưu gia nơi" dự định.

Nữ có tình lang có ý định hình thức dưới, Lý Tường ở trong vòng mấy tháng liền quyết định cái này mới biết yêu ấn độ an thiếu nữ, sau đó cái kia có rất lớn bộ tộc quyền lên tiếng thủ lĩnh khi chiếm được mấy thứ "Rất cung khói hương" sau liền bàn tay lớn vỗ một cái trở thành Lý Tường tiện nghi cha vợ.

Tết xuân trước cái kia trăng hôn lễ náo nhiệt trình độ để bất luận cái nào tự nhận là đã tham gia cảnh tượng hoành tráng hôn lễ Manhattan cư dân đều mở mạng tâm mắt. Hầu như toàn thôn xóm thậm chí bốn phía có tiếng vọng các thôn xóm khác thủ lĩnh cấp nhân vật đều có người đến đây tham gia này một đôi người mới hôn lễ, bị các loại lông chim cùng da thú bao lấy đến Lý Tường khiến người ta xem ra phi thường đau "bị".

Ngay ở Lý Tường tâm tư lung ta lung tung thời điểm, đột nhiên xa xa một cái nào đó khu giao dịch bên trong truyền đến kịch liệt tiếng kêu gào, tựa hồ hai lần sóng người Anh-diêng vì chuyện gì đánh lên.

Một góc lâu bên trong ấn độ an chiến sĩ thổi bay sắc nhọn huyết sáo, sau đó liền nhìn thấy một đội Diklah ngói cung tiễn thủ vây lại..

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 21: Trước bão táp yên tĩnh (2)

Vào đêm, ủy viên hội một hồi lâm thời hội nghị còn đang sốt sắng địa tiến hành bên trong.

Phát sinh ở cùng ngày buổi sáng Hade tôn Hà Tây Ngạn mậu dịch trạm người Anh-diêng hồ ẩu sự kiện, để tất cả mọi người tại chỗ cái nhìn không giống, nhưng lại không biết làm sao.

Đến từ hướng tây bắc cùng Hade tôn giữa sông thượng du một vùng ma cùng khác tộc người Anh-diêng, cùng bản địa Diklah ngòi tộc người Anh-diêng phát sinh cực kỳ không hài hòa đối kháng. Ma cùng khác tộc là dịch Lạc Khuê ngữ hệ người Anh-diêng, mà Diklah ngòi tộc nhưng là A Nhĩ cương côn ngữ hệ người Anh-diêng, song phương ở trường kỳ di chuyển ngư sấn trong lịch sử phát sinh rất nhiều mâu thuẫn xung đột, tiểu nhân : nhỏ bé chảy máu thường thường không ngừng, mà tranh đấu lớn cũng không thiếu có.

Có thể nói, toàn bộ Bắc Mĩ người Anh-diêng các loại bên trong đấu tranh, để Âu Châu thực dân giả có thừa lúc vắng mà vào quạt gió thổi lửa thời cơ, bọn họ bên trong chiến tranh không nghĩ ngờ chút nào gia tốc Bắc Mĩ Âu Châu thực dân địa hóa tiến trình.

Coi như Manhattan, trường đảo vùng phía tây cùng với sự thần đồn đảo đều bán cho "Người Hoa", nhưng Diklah ngòi tộc vẫn như cũ cho rằng Hade tôn hồ hạ du đồ vật hai bờ sông thổ địa là khắp cả Diklah ngòi tộc truyền thống phạm vi thế lực. Cái này cũng là tại sao mậu dịch trạm hằng ngày phòng giữ đều là Diklah ngòi tộc người Anh-diêng đang tiến hành duyên cớ.

Ném trái cùng người Hoa thành lập vững chắc quan hệ mang đến chỗ tốt sau, bộ tộc các thôn xóm các thủ lĩnh rất tự nhiên lấy người địa phương thân phận ý đồ ở càng rộng lớn ẩn dụ an mậu dịch bên trong chia một chén canh. Mậu dịch trạm nào nhiệt để phụ cận Diklah ngòi tộc nhân từ bên trong thu được rất nhiều công tác cơ hội, cũng mang đến càng nhiều tiền lợi.

"Sự tình chính là như vậy. . . Ma cùng khác người ở giao dịch bên trong bởi vì bất mãn Diklah ngòi người ở một bên phí lời, động thủ đánh đối phương. Vốn là chỉ là một cái xung đột nhỏ, cũng không ai bị thương, nhưng bị đánh giả rất rõ ràng không muốn ở 'Chính mình' cửa làm mất đi mặt mũi, những kia gác Diklah ngòi ẩn dụ an thổ bình cũng hiển nhiên vào lúc này không hiểu được cái gì gọi là thương mại quy củ, trực tiếp đâm phiến cái kia tên động thủ. . ."

Lý Tường nhún nhún vai, đối với mình tự mình trải qua chuyện máu me biểu thị bất đắc dĩ. Đúng là hán người vợ Anna, trong quá trình này vẫn hô to gọi nhỏ, có điều cũng không phải là bởi vì bị kinh sợ dọa, mà là đang làm gốc tộc đứng sĩ hô lớn cổ lên. . .

"Ta không cho là là chuyện xấu gì, người Anh-diêng bền chắc như thép liền phiền phức. Người Anh-diêng nhiều chảy máu, chúng ta liền thiếu mầm họa."

Tân thành lập trên lục địa canh gác đội bộ tư lệnh ở chuyện máu me phát sinh sau trong vòng nửa canh giờ phái ra 20 tên lính, cuối cùng cũng coi như đem một hồi huyết chút nữa xuất hiện ẩn dụ an chiến tranh ép xuống. Ở hiện trường chỉ huy cách ly xung đột trên lục địa canh gác đội Trung Ủy, trước lục quân xuất ngũ sĩ quan hà ngữ làm người trong cuộc cũng tham gia ngày hôm nay làm thời hội nghị, cái nhìn của hán là khá là cấp tiến.

"Nhưng lúc này nghiêm trọng quá rồi chúng ta ẩn dụ an mậu dịch mở rộng kế hoạch! Nếu như tùy ý Diklah ngòi tộc như vậy xa lánh bộ tộc khác hành vi tràn lan hóa, nỗ lực của chúng ta sẽ trắng phau phí! Phải biết ma cùng khác tộc người Anh-diêng nhưng là phương Bắc mạnh mẽ dịch Lạc khỏi liền mình một thành viên!"

Lý Tường mau mau biểu thị phản đối.

Vì đạt đến hiện tại mậu dịch hiệu quả, hán hầu như cả ngày đều chạy ở bên ngoài, mười ngày nửa tháng về không được Manhattan là chuyện thường như cơm bữa sự.

"Hừm, ta đồng ý hà ngữ! Ta thậm chí cho rằng, chúng ta nên mức độ lớn vũ trang Diklah ngòi người Anh-diêng, liền để bọn họ đi cùng cái khác người Anh-diêng liều mạng, bọn họ bị chết càng nhiều, liền càng ý lại chúng ta!" Kiến thiết uỷ viên Đồng Cửu Nam mở ra hai tay, trên mặt lộ ra xem thường mỉm cười, "Bọn họ thật sự cho rằng nơi này là địa bàn của bọn họ? Một đám bị chúng ta nâng đỡ thổ Dã Man Nhân mà thôi, không nhìn thấy những người kia thay đổi chúng ta cự quán là ra sao? Đề nghị phân xuyến! Bọn họ đem khóa kéo xem là phóng to liền 'Môn', ha ha!"

Liêu Đông đại hán chuyện cười nhất thời gây nên một trận cười phá lên, rất nhiều người đều cười phiến đến bàn xuống.

"Băng!"

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, sau đó chính là vụn gỗ tung toé! Một đoạn vỡ vụn gỗ thậm chí suýt chút nữa trực tiếp đánh tới chủ tịch Lưu lão đầu.

"Người làm gì, Lý Tường! ?"

"Đừng kích động. . . Lý Tường, cái ghế thả xuống!"

Một cái ngã tại trên bàn hội nghị đã chia năm xẻ bảy ghế gỗ bị tuổi trẻ đạo du chăm chú nắm trong tay. Lý Tường sắc mặt khó coi Rồi đáng sợ, môi đều cắn thành, hai mắt phun ra lửa giận, chặt chẽ từng mắt còn ngồi ở tại chỗ Đồng Cửu Nam.

"Dã man người mẹ!"

Lý Tường cũng không thân thể cường tráng bùng nổ ra khiến người ta kinh ngạc tốc độ cùng sức mạnh, mấy cái ngành quân sự người đều không kéo, liền nhìn thấy Đồng Cửu Nam ngã trên mặt đất.

"Tốt, có gan, ngày hôm nay ngươi không đem gia triệt để đẩy ngã, ngươi cũng đừng ra cái cửa này!"

Phun ra khoe miệng huyết, Đồng Cửu Nam lại cười bỏ lên, sau đó bắt đầu vỗ tay của chính mình oản, tựa hồ đã sớm chờ mong đánh Lý Tường một trận.

"Làm càn! Các người coi nơi này là vũ đấu trường à! Còn không ngồi xuống cho ta!"

Vẫn không có lên tiếng Trịnh Tuyền rốt cục cũng nổi giận, mãnh vỗ xuống bàn, sau đó một quyền đánh đến Đồng Cửu Nam trên bụng. Không có một chút nào phòng bị Liêu Đông đại hán lần này rốt cục nhuyển ở vị trí.

Xuất ngũ binh xuất thân Đồng Cửu Nam không nấy cái chịu phục, Trịnh Tuyền toán một, một cái khác chính là Tô Tử Ninh. Hắn trời sinh liền xem thường Lý Tường như vậy dựa vào da mặt từ cùng miệng lưỡi tron tru ăn com người.

Lý Tường căng thẳng mặt, nhưng đã lệ rơi đầy mặt. Chỉ là mạnh mẽ lau mặt, liền đi ra phòng họp, lại hất tay tàn nhẫn mà đóng cửa lại, toàn bộ phòng họp lại là chấn động.

"Đại gia cũng không dễ dàng a. . ." Tề Kiến Quân rút cục buông ra chén trà trong tay, bên trong quý giá lá trà còn hoàn hảo không chút tổn hại. Nhẹ nhàng uống một hớp, Tề Kiến Quân đứng lên: "Người trẻ tuổi muốn nhiều khống chế chính mình, nói chuyện muốn cân nhắc đến đồng bào cảm thụ. Các người là xã khu ủy viên hội tuổi trẻ nòng cốt, là trong tổ chức trọng điểm bồi dưỡng lực lượng dự bị. . ."

Đồng Cửu Nam khó khăn nghiêng đầu sang chỗ khác, không có đáp lại.

Vừa nãy cái kia tràng Đồng Cửu Nam gọi ra cười phá lên, để Lý Tường mất đi bình tĩnh. Lý Tường thê từ chính là người Anh-diêng, hai người nỗ lực bôn ba cho Manhattan định thần khúc mang đến khó có thể đánh giá hoàn cảnh bên ngoài lợi ích, nhưng xuyên qua chúng bên trong tương đương phạm vi tự mình ưu việt tư tưởng, để Lý Tường kỳ thực chịu đựng rất lớn áp lực.

Xem ra đơn thuần Anna kỳ thực cũng rõ ràng rất nhiều chuyện, ngoại trừ xã khu bên trong có hạn mấy cái người Hoa nữ tính quan hệ gần gũi ở ngoài, bình thường nàng hầu như không dám rời đi Lý Tường nửa bước, hơn nữa coi như theo Lý Tường cùng cái khác người Hoa cùng nhau, cũng tận lực súc ở trong góc.

Người Anh-diêng đến cùng ở Manhattan cư dân trong lòng là cái ra sao tồn tại, cơ bản lưu phái không ngại từ "Bia đỡ đạn", "Lao lực" hoặc là "Không lừa gạt bạch không lừa gạt kẻ ngu si" ba loại, không có một loại có thể biểu đạt Lý Tường cảm thụ.

"Sau đó những câu nói này, coi như là chuyện cười, cũng đừng tiếp tục xuất hiện. . . Chỉ ít đừng với Lý Tường bọn họ nói! Hắn rất không dễ dàng, vì cùng người Anh-diêng đàm phán, tết xuân đều mang theo vợ chạy ở bên ngoài. . ."

Trịnh Tuyền trong miệng "Bọn họ", bao quát gần đoạn thời gian được Lý Tường ảnh hưởng, cũng cùng phụ cận không ít Diklah ngói tộc ẩn ẩn an thiếu nữ có người lui tới.

"Xin lỗi, chỉ là đại gia bình thường xem hơn nhiều, mới đàm luận đồ vật." Đồng Cửu Nam cũng rút cục bình tĩnh lại, có từng điểm từng điểm tự trách lên.

"Chúng ta không thể người vì là chế tạo, thậm chí không thể bằng quan người Anh-diêng trong lúc đó xung đột!" Bị hư kinh một hồi chủ tịch Lưu lão đứng lên, nhìn chung quanh người đang ngồi, sắc mặt nghiêm túc, ngữ khí trầm thấp, "Đừng quên chúng ta tình cảnh, nếu như trực tiếp nhúng tay thiên vị Diklah ngói tộc, vạn nhất đắc tội rồi càng mạnh mẽ ẩn ẩn an bộ tộc, vậy chúng ta không thể so với Diklah ngói ẩn an người tốt hơn bao nhiêu; nếu như Diklah ngói người Anh-diêng bởi vì chúng ta trong bóng tối kích động đi cùng bộ tộc khác phát sinh chiến tranh, cuối cùng bị hao tổn hại là chúng ta! Chúng ta hiện tại hầu như 90% cơ sở kiến thiết, nông nghiệp, công nghiệp sơ cấp sức lao động, đều dựa vào ẩn ẩn an thuê công nhân."

Lời này vừa ra, tất cả mọi người đều hiểu hậu quả.

Mặt ngoài ôn hòa người Anh-diêng một khi lựa chọn chiến tranh, cái kia nguyên thủy chiến đấu khốc liệt chắc chắn tạo thành lượng lớn thương vong, coi như Diklah ngói tộc dựa vào quen thuộc bản địa ưu thế đạt được thắng lợi, nguyên khí kia đại thương bọn họ còn có bao nhiêu nhân lực có thể cung cấp cho xuyên qua chúng? Hiện tại sở dĩ còn có thể thành lập phòng canh gác đội, cũng là bởi vì ẩn ẩn an thuê công nhân tồn tại giải phóng lượng lớn nhân lực.

Huống chi, Hade tôn trên sông du cái kia ma cùng khắc tộc người Anh-diêng bản thân liền là Bắc Mĩ trong lịch sử mạnh mẽ dịch Lạc khôi liên minh thành viên trọng yếu, nếu như thật phát sinh chiến tranh, vậy tuyệt đối không phải đơn thuần hai cái bộ tộc sự. Dịch Lạc khôi liên minh hiểu chiến cùng dừng hẳn nhưng là chống lại lịch sử "Thử thách".

"Vậy làm sao bây giờ?" Trên lục địa canh gác đội tiểu đội trưởng hà ngữ vô lực dựa vào ghế, sắc mặt hơi khó coi, "Vừa không thể tự kiểm chế ra tay, lại không thể đẩy Diklah ngói người Anh-diêng đi đánh giết, lẽ nào liền nhìn như vậy?"

"Để Lý Tường tổ chức một lần hoà đàm, chúng ta lấy điều giải lập trường thúc đẩy bọn họ hạ thấp đối địch, chỉ ít không thể ở mấy năm qua đánh tới đến. Chúng ta vì là ma cùng khắc tộc thậm chí toàn bộ dịch Lạc khôi liên minh một lần nữa xác định một loại trường kỳ mậu dịch phương thức. Vì không cho Diklah ngói tộc người Anh-diêng đối với chúng ta thất vọng, chúng ta có thể trong bóng tối dành cho bọn họ bồi thường."

Lưu lão nói, Tề Kiến Quân dường như chịu khó bí thư viên ở chăm chú ghi chép, biểu thị hắn hoàn toàn chống đỡ như vậy quyết sách.

Lưu lão ý kiến là hiện nay xem ra tối lý trí, cũng là dễ dàng nhất khống chế cục diện phương pháp, tuổi trẻ các ủy viên chỉ có thể gật đầu.

. . .

...

Trong phòng đèn chưa mở, chỉ có trong lò sưởi tường nhiên màu đỏ sậm củi lửa. Bởi vì Anna thường thường nói, buổi tối, thiên nhiên hẳn là đen.

Lý Tường lẳng lặng ngồi ở bên giường, tùy ý chính mình vờ dùng chằm thanh thủy sợi bông nhẹ nhàng lau chùi chính mình trước căn nát môi. Anna biết chồng mình lại vì chính mình cùng người khác đánh nhau, bởi vì trước cũng đã xảy ra mấy lần.

"Lý Tường. . . Phu quân. . . Lão công. . . Chúng ta đồng thời về trong thôn trụ đi, trong thôn đại gia đều yêu thích người. . ."

Anna cổ cổ dừng khí, rốt cục dùng muỗi giống như thấp thỏm âm thanh lẩm bầm một câu.

Lại là hai hàng nước mắt chảy xuống, Lý Tường thật chặt ôm lấy chính mình tiểu thê tử, yên lặng mà dùng sức lắc đầu.

"Lý Tường. . . Phu quân. . . Lão công. . ." Anna không nhúc nhích, chỉ là thân thể có chút khẽ run, "Có phải là Anna người trong thôn bình thường làm được không tốt?"

"Không, các người làm được rất tốt!" Lý Tường đột nhiên ngồi ngay ngắn người lại, hai tay chăm chú đỡ tiểu thê tử vai, sắc mặt nghiêm nghị, "Tin tưởng ta, sau đó sẽ tốt đẹp. Bọn họ chỉ là chưa quen thuộc, sau đó trong thôn các người người, sẽ cùng chúng ta đều là người một nhà!"

Tiểu thê tử nghe đến mấy cái này an ủi, hài lòng tựa ở trượng phu trước ngực, một đôi tay nhỏ ôm thật chặt trượng phu cái cổ. Mà Lý Tường, thì lại ôm tiểu thê tử, đi tới phía trước cửa sổ, lẳng lặng nhìn xa xôi Tây Phương, đắm chiêu.

...

...

1621 năm ngày 19 tháng 2. Bắc Đại Tây Dương, Açores người quần đảo tây thiên nam 100 hải lý nơi.

Trải qua ròng rã 20 ngày đi, trên đường trải qua hai lần gió mạnh sóng lớn cùng ba lần tránh không rõ thuyền, năm tháng hoa hào ở Adelaide thuyền trưởng dưới sự chỉ huy, rốt cục sắp hoàn thành lần này hành trình.

Quét qua đêm qua gió mạnh sóng lớn, khí trời trời quang Rồi chói mắt. Năm tháng hoa hào chính lấy 6 tiết "Cao tốc" hướng về Đông Phương vượt sóng đi tới.

Cùng 20 ngày trước hoan ca nói cười so với, bây giờ trên boong thuyền những người trẻ tuổi kia đều một mặt xoắn xuýt. Liền ngay cả bình thường được xưng chính mình bách độc bất xâm Nghiêm Hiểu Tùng, đều mang theo một mặt vàng như nghệ khổ bức dạng uể oải địa tựa ở mép thuyền hút thuốc.

Tô Từ Ninh từ khoang thuyền cầu thang đi tới boong tàu, hít một hơi thật sâu, quay về phía sau chỗ cao đài chỉ huy Adelaide khẽ gật đầu, liền hướng Nghiêm Hiểu Tùng đi đến.

"Không biết Manhattan làm sao. . ." Nghiêm Hiểu Tùng không có quay đầu, tựa hồ liền biết là ai đến bên người, trực tiếp móc ra khói hương đưa tới.

"Gian khổ khi lập nghiệp, 'Cực khổ hành quân' mà thôi." Tô Từ Ninh nhún nhún vai, biểu thị chính mình không hề áp lực.

"Người thói quen này rất nguy, đều là biết rõ loạn đáp." Nghiêm Hiểu Tùng làm cái khinh bỉ thủ thế, sau đó xoay người, dựa lưng mép thuyền, "Người rõ ràng ý của ta, Tề Kiến Quân những người kia, sẽ làm ra gì đó chính sách chế độ đi ra?"

"Người không phải vẫn nói ta lo được lo mất sao? Kỳ thực người hiện tại chính là trạng thái này. . ." Tô Từ Ninh cúi đầu nhìn thuyền ở ngoài lặn lội bọt nước, về mặt dị thường bình tĩnh, "Ta trước khi đi cho Trịnh Tuyền cùng Lưu lão các đề lại một phong thư, có nhìn hay không là chuyện của bọn họ, nghĩ như thế nào càng cùng chúng ta không quan hệ. . . Kỳ thực có lúc cần thận ngẫm lại, chúng ta làm sao không phải là chỉ lo chính mình lý niệm đây? Càng mấu chốt chính là, chúng ta cũng là tiểu chúng."

"Bởi vì càng nhiều người căn bản cũng không có ý nghĩ, bọn họ chỉ là dự định có thể tận lực trở lại quá khứ trong cuộc sống đi! Có người Anh-điêng vì bọn họ công tác, bọn họ có thể hưởng thụ cao đẳng quốc dân đãi ngộ!" Nghiêm Hiểu Tùng cười lạnh, hiếm thấy lộ ra cùng hân ngày xưa lạc quan hình tượng tuyệt nhiên không giống về mặt.

"Lý tưởng của bọn họ cũng là như vậy, hơn nữa đã là khó khăn tầng tầng. . ." Tô Từ Ninh khẽ lắc đầu, hầu như từng chữ từng câu nói, "Trở lại quen thuộc sinh hoạt trật tự bên trong đi, không sai. Chúng ta cũng là như thế điên cuồng theo đuổi, bao quát lần này đi xa, lẽ nào người muốn từ Âu Châu mang về một ít so với Manhattan xã khu người càng giàu có tiến thủ tư tưởng?"

"Kỳ thực chúng ta có thể có từng điểm từng điểm thay đổi." Nghiêm Hiểu Tùng thả lỏng về mặt, sâu sắc thở dài, "Nếu như nói đã từng thế giới kia chúng ta liền một điểm giảng nói thật cơ hội đều không có, vậy bây giờ Manhattan, chúng ta có thể đi tranh thủ một ít. Coi như không vì người ta, cũng vì những kia đại nạn không chết giã dựa đến thế giới này công nhân bến tàu."

Nghiêm Hiểu Tùng nói, từ bên cạnh trên boong thuyền mang tới chính mình bản vẽ, (www.uukanshu.com) lắc lắc: "Biết ta tại sao tổng canh chừng cảnh họa Rồi khước đại như vậy sao? Bởi vì trong mắt ta thế giới mặc dù không cách nào thay đổi, ta không chê nó có lúc khả năng càng xấu, nhưng ta nghĩ tận lực để bọn họ càng thêm mỹ lệ điểm, dù cho chỉ là có thêm một tia màu sắc!"

"Thế giới cũng sẽ không bởi vì người thêm trên cái kia một tia màu sắc, liền cho là mình so với trước đây mỹ lệ, nó khả năng cho rằng nó nguyên lai không phải bộ dáng này, là dư thừa. Người dựa vào cái gì bao biện làm thay đem người thẩm mỹ áp đặt lên người nó?" Tô Tử Ninh cười bỏ qua tàn thuốc, chỉ vào trong lòng chính mình, "Liền giống với ta, ta đã từng mơ ước lớn nhất chính là hảo hảo phụng dưỡng cha mẹ ta, có thể mua được một toà xa hoa căn phòng lớn, có cái ôn nhu hiểu ý lão bà, một có thể trời mưa xuống nhàn rỗi không chuyện gì đánh chơi hải tử. Nhưng ta hiện tại như thế đều không có, đây chính là ta lý tưởng lớn nhất, ta thực sự tìm không ra có thể làm cho ta từ bỏ những này lý tưởng lý do."

Nói, lại thay đổi phương hướng, dùng tay dùng sức chỉ vào phía tây: "Bọn họ hiện tại lý tưởng cũng giống như ta, cái lý tưởng này như một toà Cao Sơn như thế chặn lại rồi tất cả, bọn họ còn không nhìn thấy phía sau núi diện còn có cái gì đáng giá theo đuổi! Người họa cho bọn họ xem cảnh sắc, bọn họ sẽ hoài nghi, bởi vì người cũng không bỏ qua ngọn núi này, người cũng là muốn tượng."

"Được rồi, ta thừa nhận người khẩu tài tốt hơn ta." Nghiêm Hiểu Tùng đột nhiên nở nụ cười, ấn xuống Tô Tử Ninh cánh tay, "Vậy hãy để cho chúng ta trước tiên bỏ qua ngọn núi này đi!"

"Mặt nam, có không rõ thuyền đang nhanh chóng tiếp cận chúng ta! Khoảng cách 6 hải lý! Tốc độ 7 tiết!"

Hai người đang muốn đồng thời về khoang thuyền, liền nghe thấy phía sau cột buồm trên thuyền đến một tiếng thê thảm la lên. Phụ trách vọng England thủy thủ phát hiện tình huống.

Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng hai mặt nhìn nhau, gần như cùng lúc đó lộ ra nghi hoặc về mặt, sau đó lại đồng thời đem đầu chuyển hướng thủy thủ chỉ phương hướng, cuối cùng đồng thời phun ra hai cái: "Hải tặc? !"

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Lịch sử nguyên hình (1)

Từ Bắc Âu Viking người bắt đầu, hải tặc cái quần thể này chính là nhân loại đặt chân hải dương mưu cầu không gian sinh tồn tích cực người tham dự cùng giáo phận còn. Nhưng bất luận từ quy mô trên, cướp đoạt trình độ vẫn là Trương Dương trình độ, chưa bao giờ cái nào thời đại hải tặc có thể cùng địa lý quá độ hiện sau những người đồng hành đánh đồng với nhau.

16 cuối thế kỷ đến 18 đầu thế kỷ đoạn này toàn cầu tính tiểu Băng hồ kỳ, dẫn đến toàn thế giới dài đến hơn trăm năm nạn đói, kích phát rồi mấy đời người bí quá hóa liều tiến vào hải dương, cũng đã trở thành tự 1492 từ năm đó địa lý quá độ hiện thời kỳ cường lực gia tốc khí.

Trong quá trình này, tìm kiếm càng nhiều hải ngoại tài nguyên cùng sản vật Âu Châu quốc gia trực tiếp đem trên biển cướp đoạt hành vi xem là không cần thể hào mặt mã ATM ky.

Hải tặc hành vi tràn lan cùng khuếch đại thậm chí không thể thu thập, đều cùng England, nước Pháp cùng Hà Lan này ba cái quốc gia công khai tham dự không thể tách rời quan hệ.

Đáng thương Tây Ban Nha cùng Bồ Đào Nha từ 15 cuối thế kỷ bắt đầu thành lập thế giới cấp thực dân đế quốc, liền để này ba cái đồ mất quốc gia như tiền lông dê như thế cắt từng góc một, mà Tây Ban Nha cùng Bồ Đào Nha cũng không thể không dùng phương thức giống nhau phần khởi phản kích.

Lấy quốc gia vì là hậu trường bọn hải tặc trở thành trận này kéo dài mấy trăm năm trên biển trên sàn nhảy tối cướp lời kịch vai phụ, đem toàn bộ thế giới hải dương làm cho phi thường náo nhiệt.

...

...

Có điều hai cái giờ, một chiếc ba ngôi tà phàm tàu nhanh liền xuất hiện ở năm tháng hoa hào một bên, cái kia cột buồm trên bồng bênh một mặt cũng không như hải tặc cũng không giống hải quân chiến hạm kỳ lạ cỡ xí —— màu đỏ tươi cỡ xí trung ương, hai cái trường kiếm đan xen thành thánh thập tự.

Đáng thương Adelaide thuyền trưởng hiện tại liền dừng khí phản kháng đều không có, năm tháng hoa hào đang bị "Nước Mỹ lão" mang đi đại bác sau, chỉ còn dư lại 5 môn loại nhẹ Thanh Đồng pháo. Như vậy tự vệ hòa lực ngoại trừ chọc giận đối thủ đưa tới một trận đổ ập xuống lửa đạn ở ngoài, căn bản không được bất kỳ tác dụng gì.

Một tiếng pháo nổ, từ hơn 100 mã ở ngoài thuyền hải tặc trên đánh tới thành thực đạn pháo trực tiếp rơi xuống khoảng cách đuôi thuyền không đủ mười mét địa phương, đây là cảnh cáo.

Khi chiếm được "Nước Mỹ lão" cho phép sau, đã trải qua một lần bị bắt England đám thủy thủ cấp tốc hạ xuống buồm, chờ đợi "Thu gặt", sau đó cầu khẩn đối phương sẽ xem ở thuận theo về mặt thái độ chí ít bỏ qua cho tính mạng.

Tô Tử Ninh ý kiến là nhìn kỹ hăng nói, Nghiêm Hiểu Tùng hứng thú đặt đầu ở trên boong thuyền thưởng thức đối diện cái kia chiếc so với năm tháng hoa hào hơi đại điểm thuyền hải tặc.

Mà Chu Khả Dân, xuất ngũ bộ đội đặc chủng Chúc Hiểu Lực, thì lại mang theo mặt khác ba cái "Nước Đức quý" không biết giấu đi chỗ nào. Bởi hành động trước bị người nhìn thấy cùng Tô Tử Ninh lạng lẽ đối thoại, vì lẽ đó để vừa bắt đầu sợ đến hoa dung thất sắc Dương Văn Văn, Viên Hân Nghệ cùng với hộ sĩ Hạ Thu du cũng không thể không yên tĩnh lại, lựa chọn trốn ở Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng chờ nam sĩ phía sau xem cuộc vui.

"Ta dám đánh cược, người Tô Tử Ninh kiến nghị bắt đầu quả thực quá không chiến tích,

Người điện ảnh bạch nhìn?" Tử vừa mới bắt đầu lại đột nhiên bùng nổ ra dũng khí phản đối bó tay chịu trói kẻ toán mặc cho Trường Nhạc, từ mép thuyền lấy ra một cái thủy thủ đao, thử nha so với Thái Dương tia sáng, tựa hồ đang hỏi tường cái gì, "Trong phim ảnh là làm sao tới? Người thật cho rằng đối phương sẽ yên tĩnh lại cùng chúng ta tán gẫu?"

"Bọn họ không phải chân chính hải tặc, bằng không sẽ không khách khí như thế." Tô Tử Ninh chỉ xuống chính đang áp sát thuyền, "Trực giác nói cho ta, bọn họ không chỉ là hướng về phía tiền đến, cũng không phải hướng về phía chúng ta mệnh đến."

"Được rồi, người rất bác học, nhưng ta cảnh cáo người, người trước đây cũng chưa từng tới 17 thế kỷ!" Thấy thuyền hải tặc đã sắp muốn đến khiêu giúp khoảng cách, trạng thái một lần nữa cất về nhất gan sợ phiền phức mặc cho Trường Nhạc mau mau bỏ lại vũ khí trong tay, cứng nhắc thân thể, khóe miệng nói thầm, "Nếu như người đoán sai, chúng ta rất có thể sẽ bị bán được Nha Mã Gia đi. . ."

"Tùy tiện người. . . Có điều ta xác thực rất tò mò, 17 thế kỷ tôi có mơ tưởng hàng không nên ở Caribbean một vùng, những kia bụng lớn Tây Ban Nha thương thuyền mới là tốt nhất con mồi, từ Açores người quần đảo đến Bắc Mỹ đường hàng không thời đại này liền không bao nhiêu thuyền." Tô Tử Ninh phải mất mặc cho Trường Nhạc căng thẳng mặt, không nhìn được nở nụ cười, "Chúng ta không phải còn có hậu chiêu sao? Gấp cái gì?"

"Được rồi, hi vọng người quán via hệ tiểu thuyết trên nhìn thấy nội dung sẽ không sai quá nhiều. . ."

Hai cái đã hết biện pháp thanh niên còn ở bất lương thảo luận thời điểm, hai chiếc thuyền buồm hầu như dựa vào nhau, sau đó đối diện thuyền hải tặc trên vang lên một mảnh hoan hô.

Mấy người mặc dơ bẩn Bồ Y Âu Châu thủy thủ ngâm lấy thủy thủ đao theo dây thừng đang đến năm tháng hoa hào trên, sau đó mấy cái tấm ván gỗ cũng liên lụy năm tháng hoa hào, càng nhiều vũ trang thủy thủ theo cái này làm thời đường nổi dâng lên năm tháng hoa hào boong tàu.

Đối phương trên thuyền hải tặc cũng không phải rất nhiều, nhìn ra xem ra, cũng là nhiều nhất 30 đến cá nhân, ngoại trừ không tới 10 cái canh giữ ở boong tàu pháo một bên phụ trách giám thị ở ngoài, còn lại 20 đến cá nhân toàn đứng năm tháng hoa hào trên boong thuyền.

"Hừ, England, các người quả nhiên là một đám không có dũng khí kẻ nhu nhược!"

Một tiếng lạnh lạnh hô lớn từ hải tặc trong đám người truyền đến, một vị trên người mặc giáp da hắc mái tóc màu nâu tiểu vóc dáng hải tặc mang theo nụ cười đắc ý trong đám người đi ra, còn ngẩng đầu nhìn mắt năm tháng hoa hào cột buồm trên England cờ xí.

Thuyền trưởng Adelaide mặt co rúm đến mấy lần, liền thất vọng cúi thấp đầu xuống, chu vi England thủy thủ đều ở sau này súc.

"Này, lão Nghiêm, người đoán người kia đang nói cái gì. . . Người cảm thấy hắn như là thù lĩnh của đối phương sao?"

Nha? Tô Tử Ninh ánh mắt lóe lên, tựa hồ phát hiện cái gì.

"Đừng nói chuyện, đối phương bây giờ đối với chúng ta không có hứng thú. . . Hắn nói không phải Anh ngữ, ta cũng không biết nói cái gì."

Nghiêm Hiểu Tùng thân thể không nhúc nhích, chỉ là đại thể duy trì bảo vệ phía sau ba vị nữ sĩ tư thế.

"Tô Tử Ninh. . . Bọn họ là Tây Ban Nha người. . ." Tô Tử Ninh phía sau Viên Hân Nghệ thấp giọng nói thầm, "Hắn đang cười nhạo Adelaide thuyền trưởng, nói bọn họ là England giặc cướp cùng kẻ nhu nhược."

"Ta không cảm thấy chúng ta dài đến càng như hải tặc!" Nghiêm Hiểu Tùng mạnh mẽ đích thì thầm một tiếng.

Ngay ở xuyên qua chúng trong lúc đó còn ở giao lưu tâm đắc thời điểm, đương ở trước mặt bọn họ năm tháng hoa hào thủy thủ đột nhiên toàn vọt đến một bên. Sau đó. . . Sau đó liền đem Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng chờ người lộ ra.

Adelaide thuyền trưởng từng lại kiên, biểu thị chính mình chỉ là ở theo quy củ làm việc, thông thường tình huống này dưới, muốn đứng ra nhất định phải là thuyền trên nắm giữ đệ nhất quyền phát ngôn người. Ở Adelaide xem ra, chính mình có điều là cái thuê công nhân thân phận, những này nước Mỹ lão mới là năm tháng hoa hào chân chính chủ nhân.

Thân cao có điều 1 mét sáu, có điều ở niên đại này Âu Châu cũng không tính quá ải. Thân thể nhỏ gầy, một con nâu đậm sắc tóc ngắn bị một tấm màu đỏ bó cân bao vây cái trán. Một thân đơn giản giáp da, bên hông là một cái rộng rộng dây lưng, một cái kiểu cũ toại phát hỏa thương treo ở dây lưng

trên, chân đạp một đôi tiểu bì ngoa, cái mũi nhỏ miệng nhỏ mắt to trên mặt bản thiêu. Thấy thế nào đều có điều là một tuổi 20 tuổi khoảng chừng tiểu bạch kiểm nộn đầu thanh.

"Người Anh-điêng?"

Tiểu Hải trộm tựa hồ đang hấn người trong nắm giữ rất mạnh quyền lãnh đạo, ở hẳn lúc nói chuyện liền không có một người phát ra tiếng, mà Tô Tử Ninh bên này người càng là không dám thở mạnh một hồi.

"Không, người Mỹ." Tô Tử Ninh tựa hồ nghe đã hiểu cái này cùng Anh ngữ có chút không giống nhau từ đơn. Từng lại kiên, sắc mặt bình tĩnh, sau đó quay đầu lại nhìn xuống nữ phiên dịch.

"Người Mỹ. . . Lão Tô, người da mặt không thể so ta bạc bao nhiêu. . . Lần đầu tiên nghe người chủ động nói cái này." Nghiêm Hiểu Tùng nỗ lực không chế chính mình không cười, kết quả da mặt quá trắng tới.

Viên Hân Nghệ cắn cắn môi, vẫn là từ Nghiêm Hiểu Tùng phía sau đi ra. Thoáng sửa sang lại chính mình tóc dài, đem thoải phiên dịch thành Tây Ban Nha ngữ.

Viên Hân Nghệ ra trận, trực tiếp ở hải tặc trong đám người nhắc lên một trận tiếng huyết gió, còn có vài tiếng không biết có ý gì rít gào.

Tiểu Hải trộm ánh mắt đứng ở một thân trang phục cùng với những cái khác người Âu châu tuyệt nhiên không giống đẹp đẽ nữ phiên dịch trên người, đặc biệt là ở đối phương mao lĩnh áo gió, nghề nghiệp bộ váy, chân dài hắc ti miệt cùng cao cùng giày bó trên chú ý một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại.

"Người chính là thuyền trưởng?" Tô Tử Ninh lẳng lặng nhìn đối phương tám kia phong trần một tuổi trẻ khuôn mặt, không nhìn được hỏi cú.

"Không! Ta là thay quyền thuyền trưởng! Maria hào thủy thủ trưởng, Antonio • đức • Iraan tác." Tiểu Hải trộm kiêu ngạo địa quay đầu lại, bọn hải tặc phát sinh hoan hô, các loại hèn mọn các loại thô tục.

"Mặc kệ người là cái gì người Anh-điêng, vẫn là người Mỹ, hiện tại người không tư cách tiếp tục lãng phí thời gian của ta! Ta lấy thần thánh Tây Ban Nha cùng Bồ Đào Nha quốc vương, Nederland, Sicili cùng cái kia không DeGeneres, Phát Lăng thập không thái, Milan người thống trị chí cao —— Philip quốc vương bệ hạ danh nghĩa, tuyên bố các người cùng với chiếc thuyền này trở thành Tây Ban Nha tù binh!"

Tiểu Hải trộm hiển nhiên cũng là cái văn nghệ thanh niên, này liền tiếp địa danh cùng danh hiệu để nắm giữ nhiều loại Âu Châu quốc gia ngôn ngữ nữ phiên dịch có chút luống cuống tay chân.

"Ta biết hẳn là ai!" Tô Tử Ninh đột nhiên quay đầu quay về Nghiêm Hiểu Tùng nói câu.

Khiến người ta tan vỡ chính là, căng thẳng đến tột đỉnh một cái khác văn nghệ thanh niên Viên Hân Nghệ lại đem Tô Tử Ninh câu này quay về Nghiêm Hiểu Tùng nói cũng phiên dịch đi ra ngoài.

Hải tặc trong đám người nhắc lên một trận kinh ngạc thanh, liền ngay cả Tiểu Hải trộm bản thân đều hoàn toàn biến sắc.

"Cái kia. . . Nếu như các người rất quen, có được hay không. . ."

Chưa kịp Nghiêm Hiểu Tùng nói xong, một đạo lóe sáng ánh đao liền huy tới, sau đó hướng Tô Tử Ninh cái cổ mà đi.

Tô Tử Ninh chỉ cảm thấy thân thể bị cái gì mãnh va vào một phát, liền thiên ngã vào trên boong thuyền. Vừa ngẩng đầu, phát hiện Tiểu Hải trộm trên tay thủy thủ đao chính chém vào Nghiêm Hiểu Tùng vai trái vị trí, máu tươi lập tức liền chảy ra, theo thanh niên cánh tay không ngừng nhỏ ở trên boong thuyền.

Trong lúc nhất thời hết thảy hải tặc đều phát sinh rít gào, vũ khí lạnh cùng ngòi lửa thương đều nhắm ngay năm tháng hoa hào trên hành khách.

"Không, ta chỉ là cảnh cáo hấn!" Tiểu Hải trộm cũng bị trước mặt biến cố cho làm bối rối, nhìn mình chăm chăm tay cầm đao, cơ thể hơi run.

Ba vị nữ người "xuyên việt" đồng loạt phát sinh rít gào, trước vẫn không dám động mặc cho Trường Nhạc cùng hoặc khiếm hai người vài bước chạy đến Nghiêm Hiểu Tùng bên người, đỡ lấy nửa người đều nhuộm đỏ thanh niên.

"Àm!"

Một tiếng súng vang, thuyền hải tặc trên bảo vệ boong tàu pháo một cảm cây đuốc hải tặc đầu như dưa hấu giống như nổ tung.

Tiếp theo lại là liên tục mấy tiếng súng hường, cách boong tàu pháo gần nhất mấy cái cùng với đứng chỗ cao nắm ngòi lửa thương hải tặc trên người đều bốc lên huyết hoa.

Tất cả có điều phát sinh ở gần gần ba giây đồng hồ bên trong, năm tháng hoa hào trên bị tiếng súng kinh sợ hải tặc còn không phản ứng lại, lại là mấy phát đạn bay tới, vài tên tay cầm ngòi lửa thương hải tặc cũng mang theo kêu thảm thiết lẫn lộn ở địa.

Năm tháng hoa hào trên boong thuyền một cái nào đó góc vài bật bị mở ra, Chúc Hiểu Lực cùng Chu Khả Dân tay cầm súng tự động, mang theo uy hiếp về mặt đứng lên, một bên khác, ba cái đã ẩn nấp rất lâu đi theo vũ cảnh cũng giờ súng tự động nhắm ngay đối diện thuyền hải tặc trên thủy thủ. (www.

"Có dừng khí, nhưng cũng là dễ tiện đánh lên!" Tiểu Hải trộm liếc mắt là đã nhìn ra này năm cái đột nhiên xuất hiện "Bình sĩ" là đã sớm chuẩn bị, nhưng nghĩ tới đối phương vừa này đã lái qua thương, liền cười lạnh một tiếng giờ tay lên bên trong đao.

Hiểu ý mấy hải tặc một tiếng kêu quái dị, liền giờ thủy thủ đao vọt tới.

Chu Khả Dân một chuỗi bắn phá, hải tặc dưới chân xuất hiện một loạt tung toé vụn gỗ cùng bụi mù lỗ đạn, sau đó mấy cái mới vừa rồi còn dự định đột kích hải tặc đều dọa sợ. Đón thêm một súng, Tiểu Hải trộm dưới chân cũng xuất hiện một lỗ đạn.

"Các tiền sinh, tiệc rượu kết thúc!" Giàu có kinh nghiệm Adelaide lập tức bắt lấy cơ hội, ở dưới sự hướng dẫn của hắn, năm tháng hoa hào thủy thủ cấp tốc từ chung quanh cầm lấy vũ khí của chính mình, đem rơi vào hoảng loạn bọn hải tặc vây quanh lên.

Chuyện này quả thật chính là không dám tưởng tượng, những này hình dáng giống người Anh-điền "Người Mỹ" lại có như vậy vũ khí đáng sợ!

Ngăn ngăn mấy chục giây bên trong, vượt qua 10 cái hải tặc bị đánh chết đã thương, những người còn lại đều hoang mang lo sợ mà nhìn năm cái trên người mặc màu xám chế phục binh lính, chỉ là không ngừng sau này sức.

"Người. . . Người mới vừa nói hắn là ai?" Nghiêm Hiểu Tùng rời đi đồng bạn nâng, đi tới Tiểu Hải trộm trước mặt, đưa tay đoạt quá trong tay đối phương đao, sau đó quay đầu lại nghi hoặc mà hỏi.

"Katerina • ngã lẳng tá. . . Chúng ta chơi đùa một cái nào đó tên hàng hải game vai nữ chính, nàng lịch sử nguyên hình, Tây Ban Nha hải quân Trung Úy Katerina • đức • Iraan tác."

Tô Từ Ninh nhìn đầm đìa máu tươi hiện trường, lắc đầu, khẽ thở dài một cái.

"Cùng trong game như thế, người thật là một gan to bằng trời nữa. . ."

Nghiêm Hiểu Tùng瑟瑟, sau đó cân nhắc mà nhìn trước mặt đã mất như màu đất Tiểu Hải trộm, tiếp theo hướng sau đổ tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Lịch sử nguyên hình (2)

Tìm hiểu lịch sử thời điểm, đều sẽ được các loại linh hội. Tần khóc, trùng hợp, chưa từng tương tự, không thể tưởng tượng nổi, hoặc là không biết nên khóc hay cười. . . Nhưng bất luận loại nào linh hội, đa số để chúng ta cảm giác "Tại sao" sẽ như vậy.

Một cái nào đó trong game tốc độ nữ hải tặc Katharina tám kia dương gọi cảm cao gầy Tây Ban Nha nữ lang hình tượng, cùng trước mắt cái này hiển nhiên kiêu tiểu gầy yếu rất nhiều, nữ nhân vị lại pháp thiện có thể trần phổ thông thủy thủ trang phục tiểu nữ nhân quả thực liền không giống hào.

Nhưng bất kể như thế nào, đặt ở thời đại kia bối cảnh đến xem, Katerina • đức • Iraan tác đúng là thời đại Đại hàng hải nữ tính truyền kỳ một trong, chỉ là đối với đại đa số người bình thường mà nói, trải nghiệm của nàng ở càng thêm mệnh mông kịch lịch sử bản bên trong cũng không phải là đặc biệt đặc sắc thôi.

Xuất thân Tây Ban Nha một tầng dưới chót tiểu gia đình quý tộc Katerina, có cùng cái khác cùng thời đại nữ hải tuyệt nhiên không giống tư tưởng. Nàng tính cách bướng bỉnh, khó có thể yên tĩnh, một lần bị cha mẹ đưa vào tu đạo viện, sau đó lại chính mình chạy ra. Nữ giả nam trang Katerina trở thành Tây Ban Nha quân đội một tên binh lính bình thường, đổi quá vài cái tên, thậm chí còn một lần tham gia Tây Ban Nha ở Chile mấy trận chiến đấu.

Một lần tao ngộ chiến làm cho nàng bình sinh lần thứ nhất giết người, sợ hãi bất an Katerina lần thứ nhất đối với mình ẩn giấu thân phận thực sự tiến hành rồi sám hối, quân đội quan chỉ huy cũng rốt cục hiểu rõ đến cái này xuất chúng thuộc hạ kỳ thực là cái nữ tính.

Có thể là vào lúc này Tây Ban Nha quá cần anh hùng, có thể Katerina đã từng nữ tu sĩ thân phận để Tây Ban Nha giáo chủ môn cảm thấy có giá trị. Liền cái này lý kinh bạn đạo Tây Ban Nha tiểu nữ nhân liền bị vây đỡ vì là hãn vệ Christ, Tây Ban Nha dũng cảm nhất quân nhân, thậm chí còn được Giáo Hoàng tiếp kiến, bị Giáo Hoàng cho phép có thể ở chính thức trường hợp tự do lựa chọn mặc nam trang.

Có điều lịch sử ghi chép cũng là hỗn loạn, chỉ ít là hiện tại, Tô Từ Ninh còn không cách nào xác định vị này lỗ mãng Tây Ban Nha Tiểu Quân quan sẽ đơn độc dẫn một chiếc loại nhỏ chiến hạm ở Açores người phụ cận loạn cuồng lý do.

...

...

Đáng thương Tây Ban Nha người bị giam tiến vào chính mình chiến hạm khoang thuyền. Adelaide thuyền trưởng quả thực cười rơi mắt răng hàm, ở trong mắt hấn, Tây Ban Nha người trời sinh liền nên như vậy xui xẻo. Theo : đề lời nói của hấn nói, hấn đã sớm biết những người Mỹ này sẽ không cho Tây Ban Nha người cái gì tốt trái cây ăn. Ở loại kia có thể liên tục phóng ra kỳ lạ súng kíp trước mặt, Tây Ban Nha quan binh biểu hiện cũng không thể so người Anh-điêng cường bao nhiêu.

Khoảng chừng hơn một giờ sau, Tô Từ Ninh cùng nữ phiên dịch Viên Hân Nghệ mới từ trong phòng đi ra, trên mặt mang theo kỳ quái nụ cười. Đã sớm giữ ở ngoài cửa kế toán mặc cho Trường Nhạc mau mau xẹt tới, rất là đắc ý.

"Ha ha, phát đạt, mấy vạn Tây Ban Nha đồng bạc a!" Mặc cho Trường Nhạc thối tiếng huýt sáo, đối với mình ngày hôm nay phát hiện rất là thoải mái.

"Hừm, còn đánh chết đã thương 10 tên Tây Ban Nha thủy binh, tiện thể bắt được Tây Ban Nha chiến hạm, hiện tại chúng ta càng như là hải tặc.

Có thể sau đó không lâu sẽ bị treo cổ ở Sevilla." Tô Từ Ninh thuận miệng làm mất đi cú, một bên Viên Hân Nghệ che miệng nở nụ cười.

"Có làm hay không, là bọn họ cướp chúng ta có được hay không? !" Mặc cho Trường Nhạc sững sờ, suýt chút nữa hống lên.

"Này không trọng yếu, trọng yếu chính là chúng ta vị này thay quyền hạm trưởng, Katerina Trung Úy sẽ đem tất cả England thuyền cũng làm làm hải tặc đến đã kích. Mà trên thực tế, ở thời đại này không có một chiếc trên biển England thuyền là sạch sẽ." Tô Từ Ninh bắt đầu dĩ mớ ra hai tay.

"Được rồi, đừng dọa hấn." Viên Hân Nghệ đối với Tô Từ Ninh đang hoảng hốt trọng biểu hiện lại là xì một hồi, sau đó đổi về mặt nghiêm túc, "Chúng ta giả tiểu tử hy vọng có thể tự mình đến Nghiêm Hiểu Tùng trước mặt đi sám hối. Nàng khả năng cho rằng bị nàng như thế một đao xuống người sẽ không công việc làm quá lâu, chỉ ít cũng là người tàn phế."

"Hừm, Viên Hân Nghệ người nhưng làm nàng dao động tâm, cái gì nước Mỹ Quốc Hội nghị viên đại biểu phỏng vấn Âu Châu vương thất trên đường gặp phải Tây Ban Nha chiến hạm vô lý uy hiếp cái gì. . ." Tô Từ Ninh cười đến rất vui vẻ, "Đặc biệt là, Nghiêm Hiểu Tùng lúc đó cái kia hiểu làm nàng muốn đã thương hại động tác của ta, nàng chưa từng gặp chủ động vì người khác chặn đao nam nhân."

"Vậy người nên xấu hổ!" Đột nhiên, Nghiêm Hiểu Tùng từ khoang thuyền một đầu khác đỡ tường đi tới, về mặt vô cùng xoắn xuýt, nửa bên trên người lộ ở bên ngoài, phía sau phê áo khoác, toàn bộ vai trái đều bị bao bọc dày đặc băng gạc.

"Lão Triệu cùng Hạ Thu du làm sao có khả năng cho phép người ra khỏi phòng!" Tô Từ Ninh vừa nhìn bạn bè bộ này treo cổ như, liền trứ quán rồi lông mày, nhưng vẫn như cũ không che giấu nổi trong mắt hấn mừng rỡ.

"Hạ Thu du kiên trì muốn đi cứu trợ những kia trọng thương Tây Ban Nha thủy binh, lão Triệu gắng không nổi, cũng đi tới, nữ nhân liền như vậy. . ." Nghiêm Hiểu Tùng sờ soạng dưới trên bả vai băng gạc, bắt đầu dĩ cười cười.

"Vậy sao người đi ra đi, nên nghỉ ngơi thật tốt." Tô Từ Ninh thờ phào một cái, biết ngày hôm nay chuyện này e sợ lại muốn tiêu hao đoàn người nhiều thời gian hơn đến khắc phục hậu quả.

"Người chớ xía vào ta, hay là đi nhìn Chu Khả Dân đi, tiểu tử này ngày hôm nay giết chết vài cái Tây Ban Nha người, phỏng chừng có chút bóng ma trong lòng." Nghiêm Hiểu Tùng nói xong, coi chừng không xa cửa máy, sau đó đôi thân bí nụ cười, "Tô Từ Ninh, nói một chút coi, vị kia Trung Úy tiểu thư có phải là không có tù binh giác ngộ liền chết không theo?"

"Hai người các người không chính kinh tìm đường chết nam nhân. . ." Viên Hân Nghệ trắng trợn thái trọng thương còn không giữ mồm giữ miệng Nghiêm Hiểu Tùng, chính mình hướng thuyền boong tàu cầu thang đi đến.

"Được rồi, cơ hội của người đến rồi, có người muốn hướng về người thông báo, nhớ kỹ nhất định phải đang nghe thời điểm về mặt thống khổ, càng nghiêm trọng hơn càng tốt, có thể trên đường té xỉu một hồi thì càng hoàn mỹ!"

Tô Từ Ninh quay về khoang thuyền trong lối đi phụ trách an toàn một tay cầm loan đao đai lưng súng kíp England thủy thủ thấp giọng dặn dò vài câu, rồi cùng mặc cho Trường Nhạc cũng rời đi.

...

...

"Ta Thượng Đế. . ."

Dừng cảm đối mặt chính mình loan đao đi cứu vớt đồng bạn cao gầy thanh niên lại mang theo thương đi vào phòng của mình, Tây Ban Nha Trung Úy Katerina đang kinh ngạc sau khi như trút được gánh nặng giống như thở ra một hơi, sau đó lại cấp tốc nhắm mắt lại, hai tay nắm tại trước ngực, trong miệng nghĩ linh tinh thao không biết có ý gì, trong lúc nhất thời thần căn nhắc.

"Ta rất xin lỗi." Không đợi Nghiêm Hiểu Tùng ở giường một bên ngồi vững vàng, Katerina liền mở mắt ra, sau đó đột nhiên dùng Anh ngữ lẩm bẩm một

câu.

"Phòng chừng trước người không nghĩ tới kỳ thực người sẽ Anh ngữ. Bí mật của người vẫn đúng là không ít. . . Cả gan làm loạn nữa. . ." Nghiêm Hiểu Tùng lộ ra người hiền lành mỉm cười, một bên còn lên lút đánh giá ngồi ở trên ghế gỗ cúi đầu cầu khẩn trạng Tây Ban Nha nữ tử.

"Các người thực sự là cái kia cái gì. . . Người Mỹ?" Tây Ban Nha nữ Trung Úy đột nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt thật to vụt sáng nghi vấn, "Ta chưa từng nghe nói ở tân đại lục còn có so với Tây Ban Nha càng mạnh mẽ quốc gia!"

"Ừm. . . Người chưa từng nghe nói quá hơn nhiều, chưa từng thấy càng nhiều." Nghiêm Hiểu Tùng dựng thẳng lên tay phải một ngón tay, lung tung chỉ cái phương hướng, "Phương đông xa xôi quốc gia, hẳn phải biết chứ? Chúng ta cùng người ở đó như thế, chỉ là chúng ta so với các người càng sớm hơn đi tới châu Mỹ, các người tân Tây Ban Nha ở trong mắt chúng ta có điều chính là một đám nông phu tình cờ đi lạc đường sau đó liền cho rằng đó là nhà của chính mình."

"Ồ! Đông Phương! Ta biết, ta xem qua mã có thể Ba Lan du ký!" Còn có chút tính trẻ con chưa mất Tây Ban Nha nữ Trung Úy con mắt một hồi liền sáng, "Vẫn là England vẫn dịch, ta chính là khi đó lên lút học!"

Nói xong, thật giống lại cảm thấy vừa nãy đổ vào cái gì, sắc mặt nhất thời một bước: "Tây Ban Nha là vô địch! Không ai có thể dao động cùng cướp đoạt (đạo người đại Tây Lý nhả tư điều ước) giao cho Tây Ban Nha, được La Mã Giáo Hoàng công chính quyền lực!"

"Có thể cái kia Giáo Hoàng từ ngo tuyên từ vừa mới bắt đầu chính là cái sai lầm chồng chất vô tri trò chơi, bằng không cũng sẽ không sau khi còn cái đến cái đi. . ." Nghiêm Hiểu Tùng cười ha ha, kết quả không cần thận nữ đến vai, trong lúc nhất thời đau đến nhe răng nhếch miệng.

"Các người trợ giúp England? !" Tự biết từ binh thân phận Tây Ban Nha nữ Trung Úy xi hơi. Nàng biết Âu Châu ngoại trừ Tây Ban Nha chính mình, hầu như hết thấy quốc gia đều đối với cái kia Giáo Đình chủ trì cái gọi là thế giới quyền lợi phân chia một bộ xem thường thái độ, bằng không cũng sẽ không có nhiều như vậy trên biển xung đột.

"Đáp án này tin tưởng trước đồng bạn của ta đã giải thích cho người quá." Nghiêm Hiểu Tùng nói, lộ ra đáng sợ vẻ mặt, "Biết không? Chúng ta hoàn toàn có thể lấy hải tặc tội bắt người, sau đó đưa người dẫn độ đến nước Mỹ toà án, lại sau đó. . ."

Không cần nói cũng biết, dựa theo cái thời đại này trên biển quy củ, coi như là có hậu trường quốc gia trao tặng tự ý chiếm đoạt chứng hải tặc, một khi bị những quốc gia khác bắt lấy cơ bản chính là dựa theo hải tặc tội danh treo cổ một con đường.

"Không! Ta không phải hải tặc, ta cũng không biết thân phận của các người! Đây không công bằng!" Tây Ban Nha nữ Trung Úy nhanh tan vỡ, nước mắt loạch xoạch địa đi xuống.

"Cái kia Trung Úy ngài giải thích thế nào trước hành vi?" Nghiêm Hiểu Tùng đầy hứng thú mà nhìn trước mặt tiểu nữ nhân biến hóa, cảm thấy trong đó rất có ân tình, đầu tiên một người phụ nữ lấy thay quyền thuyền trưởng thân phận mang theo một cái thuyền chạy khắp nơi liền không bình thường, huống hồ vẫn là một chiếc nguyên bản lệ thuộc vào Tây Ban Nha hải quân chiến hạm.

"Thượng Đế khoan dung ta. . ."

Tây Ban Nha nữ Trung Úy lau nước mắt, khóc sụt sịt bên trong đem đối với Tô Tử Ninh chờ người ẩn giấu sự dần dần mà nói ra, bằng thỉnh Nghiêm Hiểu Tùng vẻ mặt nhiều lần biến hóa. . .

. . .

. . .

Vào đêm, năm tháng hoa hào mang theo mặt sau Maria hào lẳng lẳng mà về phía tây bắc đi, theo : đề theo tốc độ này, đại khái vào ngày kia trời vừa sáng, bọn họ liền có thể đi vào Açores người quần đảo anh hùng cảng.

Trên boong thuyền, Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng trước sau như một địa song song tựa ở mép thuyền hút thuốc.

"Cái này đáng thương Tây Ban Nha nữ nhân." Nghiêm Hiểu Tùng phun ra một cái yên, trong đôi mắt lập loè một tia khó có thể phát giác ý cười, "Cùng người Hà Lan chiến đấu bên trong, thuyền trưởng bị đánh chết, sau đó Maria hào lái chính tiếp nhận chỉ huy, đến Lạp Tư mặt Maaß quần đảo chuẩn bị nghỉ ngơi, nàng ở trên bờ suốt chút nữa bị sắc tâm đại động lái chính cùng những sĩ quan khác cường gian, kết quả thất thủ giết bao quát lái chính ở bên trong vài cái quan quân, xác thực rất cường hãn."

"Một gần như không tồn tại sĩ quan nữ quân nhân, ở trên thuyền càng nhiều chỉ là ý nghĩa tượng trưng, ta nghĩ nếu như không phải là bởi vì có thuyền trưởng cái này ô dù, hẳn sớm đã bị trên thuyền cái khác nam quan quân cho. . . Người rõ ràng ý của ta." Tô Tử Ninh cũng đối với như vậy cổ sự tràn ngập rất lớn cảm xúc, "Bị Lạp Tư mặt Maaß quần đảo Tây Ban Nha hải quân truy nã, mang theo mấy chục người cùng một chiếc vẫn chưa hoàn toàn chữa trị tiểu chiến hạm hốt hoảng trốn đi, kết quả lại bị bộ hạ cường bức cướp đoạt đi ngang qua thuyền, cuối cùng lẫn trốn đến Açores người quần đảo Hải Vực lại còn lạc đường (www.uukanshu.com) thực sự là lẳng mạn a!"

"Người định làm như thế nào?" Nghiêm Hiểu Tùng bỗng nhiên nghiêng đầu, rất có ý tại ngôn ngoại địa hỏi, "Đừng nói cho ta, người định đem bọn họ đều giao cho Açores người người Bồ Đào Nha."

"Nàng có thể cái gì đều nói với người, xem ra đối với người tán đồng lớn hơn một chút." Tô Tử Ninh tung tàn thuốc, khẽ lắc đầu, "Cái kia cường bức

nàng cướp đoạt thuyền hải tặc đã bị Chu Khả Dân bọn họ tại chỗ đánh gục, hiện tại nàng là thuộc về chúng ta tù binh, xử trí như thế nào bọn họ chúng ta có đầy đủ quyền phát ngôn."

"Hừm, ta liền biết ngươi là cái ăn tươi nuốt sống hàng." Nghiêm Hiểu Tùng cười hi hi, sau đó lại thật giống nhớ ra cái gì đó, "Đúng rồi, Chu Khả Dân dọc theo con đường này không bình thường, ta nhìn hấn nhất định là trúng rồi cái gì phong."

"Không có gì, cùng Lý Tường như thế. . . Không, so với Lý Tường muốn xui xẻo, hấn yêu một ẩn đệ an thiếu nữ, nhưng đối với mới vẫn chưa tới 15 tuổi. . ." Tô Tử Ninh có chút dở khóc dở cười, "Tân thành lập trên biển canh gác trong đội người người không phải không biết, tất cả đều là chút nhiệt huyết dân tộc chủ nghĩa chiến sĩ, Chu Khả Dân coi như là Trịnh Tuyền trước mặt người tâm phúc, ở nơi đó cũng là cái biên giới người."

"Có tiền đồ a! La Ly không a!" Nghiêm Hiểu Tùng cao giọng hô lên, một mặt quý dị cười, "Kỳ thực điều này cũng không sai, chỉ ít nhân chúng đều giống nhau, không phải nói người Anh-điêng kỳ thực là Ân Thương hậu nhân sao?"

"Khảo chứng đáng là phía trên thế giới này nhất làm cho người xoắn xuýt đám người một trong, ngươi không thể không tin tưởng bọn hấn bằng chứng, có thể ngươi tin tưởng sau khi lại không thể không từ chối kết quả cuối cùng." Tô Tử Ninh nhún nhún vai, đem chính mình cùng tầng này quan hệ rũ sạch, "Thật giống như cái này Katerina, ngươi nói chúng ta nên đem nàng chia làm hải tặc, vẫn là Tây Ban Nha quân nhân?"

"Ha ha, đều toán."

Nghiêm Hiểu Tùng vỗ vỗ bạn tốt vai, bụng vai liền đi mờ ra, chỉ còn dư lại Tô Tử Ninh một người tiếp tục lại mép thuyền xem mặt trăng mờ ra.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Xếp hàng bắn chết đảng

1621 năm ngày mùng 5 tháng 3, thứ sáu, lịch nông tiết kinh trập, nhiều mây.

Quy mô lớn xuân canh rốt cục ở ngày hôm qua có một kết thúc, còn lại, chính là không ngừng phải ra mỗi cái nông nghiệp kỹ thuật tiểu tổ đối với quanh thân người Anh-điêng thôn xóm tiến hành việc đồng áng giám sát.

Cùng căng thẳng hơn một tháng mệt mỏi gần chết mỗi người buồn bã ịu xiù nông nghiệp bộ công nhân viên so với, tân thành lập vẫn chưa tới hai tháng "Trên lục địa canh gác đội" ngày hôm nay đem nghênh đón một lần trọng yếu thay đổi.

Lén lút thừa nhận chính mình thân không sợ trường nhưng bây giờ vẫn như cũ vênh vang đắc ý hơn một trăm tên quan binh ngày hôm nay tinh thần chấn hưng địa đứng Manhattan định cư khu Bắc Phương trong rừng cây mở ra một mảnh trên đất trống, chờ đợi vũ khí thay đổi quần áo.

Dùng cho lính mới huấn luyện trong lúc năm tháng hào thu được toại phát thương vẫn bị hơn trăm hào trên lục địa canh gác đội quan binh lên án. Tuy rằng chúng nó là cái thời đại này tiên tiến nhất vũ khí, nhưng bất kể là ách hỏa suất, trọng lượng vẫn là bắn rất chính xác độ trên cũng làm cho từng có binh dịch kinh nghiệm hiện đại các thanh niên không nói gì. Đặc biệt là tính an toàn, bị quán via hề văn học hun đúc quá điều tia bọn quan binh đối với loại này giết chết người mình tỷ lệ có lẽ sẽ vượt qua giết chết đối thủ tỷ lệ vũ khí đánh trong xương hoảng sợ.

Đặc biệt là mỗi khi "Trên lục địa canh gác đội tư lệnh Trần Lễ Văn thiếu tá" nhìn thấy những này trên người mặc đức thức M36 đồng phục tác chiến công lấy quân dụng bọc hành lý giả "Nước Đức quý" môn kiên quái kiểu cũ hoạt thang toại phát thương mô dạng, thì càng thêm không nhịn được muốn thổ nát.

Chỉ ở lính mới huấn luyện bắt đầu không tới một tuần lễ bên trong, Trần Lễ Văn liền hướng Brooklyn khu công nghiệp chạy không số lần, khu công nghiệp tổng công trình sư Lâm Hữu Đức mỗi lần đều than bất tay, bẻ ngón tay kể rõ trước mặt nguyên liệu dự trữ cùng kim loại gia công kỹ thuật tiến triển là làm sao làm sao không Như Ý. Nói chung một câu nói, đang không có thực hiện kim loại đã luyện gia công kỹ thuật chất tăng lên trước, hấn không có cách nào làm ra AK47 cho đại gia thoải mái, đừng nói AK47, coi như là Mauser 1898 đều là buổi tối năm mơ thời điểm mới phải xuất hiện trò chơi.

Được rồi, chỉ ít tất cả những thứ này nhờ nước bọt vấn đề cho phụ trách quân sự xã khu uỷ viên Trịnh Tuyền nhân quyết tâm Lai Đặc ý làm một phần chỉ thị, chính là quân công bộ môn nhất định phải ở 3 tháng lấy ra như thế có thể chỉ ít so với hiện tại cái kia hơn 100 đem toại phát thương càng tiến bộ một ít từng binh sĩ vũ khí.

Chỉ thị là như vậy mơ hồ, còn Lâm Hữu Đức lãnh đạo quân công bộ làm sao đi tìm hiểu trong này liền không nói được rồi. Đại cát bước rất khó, tiến bộ một ít cũng vẫn có thể, liền mới có ngày hôm nay vũ khí thay đổi quần áo nghi thức.

Ngoại trừ chủ yếu nhất trang bị hiện đại 81 gang một tiểu đội quan binh không nhúc nhích bên ngoài, 90 tên lính ở Lâm Hữu Đức chờ kỹ sư mỉm cười nhìn kỹ, dồn dập tòng quân cần quan trọng tay tiếp nhận một cái khoảng chừng 1 mét hai độ dài mới tinh súng trường cùng có thể tháo dỡ thức lười lè. Xem về ngoài, đã rất gần gũi với hiện đại súng trường, nếu như không phải cái kia thương kỵ bộ phận vẫn như cũ là rõ ràng toại phát thương kỵ cùng được trỏ tọa nấp, bọn quan binh nhất định sẽ đại đại tán thương một hồi.

Vẫn như cũ là toại phát thương, chỉ là Lâm Hữu Đức cùng mấy vị nửa vời quân mê trải qua một phen trọng đại kỹ thuật cải tiến,

Chọn dùng rất nhiều tiền tiền thương cơ chế động cùng an toàn thiết kế, còn thay đổi hai điểm thức nhắm vào linh kiện. Càng đáng quý chính là, trải qua Trịnh Tuyền trao quyền, đám này bị mệnh danh là 21 thức toại phát súng trường chọn dùng ủy viên hội quý giá nhất hiện đại vật tư một trong: Nam Phi nhập khẩu 20 millimet ống thép liền tài.

Từ Bạch Hà 05 hàng rời tàu hàng hải cốt bên trong không riêng chuyên chở một bộ hoàn chỉnh Nam Phi SASOL công ty than đá hoá lỏng sinh sản thiết bị, càng là có một nhóm quý giá Nam Phi nhập khẩu không có khe ống.

Ở trước mắt vẫn không có càng tốt hơn nòng súng dùng tài sản xuất trước, 20×4mm quy cách nhập khẩu ống thép liền quả thực chính là hiện giai đoạn chế tạo hoạt thang toại phát thương lợi khí, công nghệ hiện đại có thể bảo đảm cường độ cùng trong vách tinh chuẩn nhất trí đường kính.

"Nói tóm lại, là ở nước Anh hạt Bồi Ti chế tạo toại phát hỏa thương kỹ thuật cơ sở trên lại thêm hiện đại vật liệu cùng thay đổi kỹ thuật hoạt thang toại phát thương. Trải qua kiểm tra, ở khoảng cách 100 mét trên xạ kích bất động bia, có không thua kém 65% trong số mệnh độ, nhưng cần nhắc đến trong thực chiến hắc hỏa được bụi mù ảnh hưởng, cùng với tâm lý của binh lính áp lực cùng hoàn cảnh tạp âm quấy rầy, cái này trong số mệnh độ sẽ lại hạ thấp một nửa. Nhưng cái này độ chính xác đã đủ để tiểu ngạo thế kỷ 19 sơ kỳ trước bất kỳ thời đại! Hơn nữa hết sức an toàn, tuyệt đối là xếp hàng bán chết đáng phúc âm!"

Lâm Hữu Đức quay về bên người đến quân sự an toàn ủy viên Trịnh Tuyền không khỏi đắc ý địa giới thiệu, chỉ là mấy cái trên lục địa canh gác đội quan quân sắc mặt càng ngày càng tối.

"Người không nên nói lời nói thật... Tuy rằng ta rất tán đồng đây là hiện giai đoạn chúng ta có thể cho tới tốt nhất trang bị." Trịnh Tuyền cũng muốn cười, nhưng bởi vì thân ở địa vị cao, không thể quá lạnh lẽo một nhóm thanh niên nhiệt huyết trái tim.

"Toàn thể đều có! Thương dưới kiên!"

Ra lệnh một tiếng, đã quen thuộc hơn một tháng toại phát thương xạ kích động tác quy phạm 90 tên "Nước Đức quý" ở quan quân dưới sự chỉ huy xếp thành hai hàng, dồn dập đem trên bả vai toại phát súng trường thả xuống, sau đó móc ra bị bộ bên trong chỉ túi định trang đạn. Tiêu chuẩn phân hạt tròn hắc hỏa được, so với nòng súng đường kính chỉ tiểu 0. 5 millimet hình tròn duyên gây tại 15 giây bên trong bị các binh sĩ nhét vào nện vững chắc.

"Giờ súng! Nhắm vào!"

Rầm rầm tiếng súng từng mảng từng mảng vang lên, một nhánh khẩu súng trường mang theo thoáng lay động chỉ về phương xa 100 mét ở ngoài một loạt bài dày làm bằng gỗ làm bia tiêu.

"Nổ súng!"

Trong ánh lửa, dày đặc bụi mù từng đạo từng đạo xì ra, tiếp theo lại là một loạt ánh lửa.

Phương xa bia tiêu nhất thời vụn gỗ tung toé sụp đổ rách nát một đoạn lớn, xem ra Lâm Hữu Đức kiểm tra số liệu còn rất chuẩn xác, đặc biệt là những binh sĩ này vẫn là lần thứ nhất sử dụng 21 thức toại phát súng trường.

"Đùng đùng đùng!"

Vỗ tay vỗ tay tiếng vang lên, Lâm Hữu Đức cảm đầu quân công nhân mang đầy nhiệt lệ cùng mỉm cười, đối với mình gian lao công tác đạt được ưu dị thành tích biểu thị tự đáy lòng... Tự mãn.

"Quay lại cùng mật dịch bộ người nói chuyện, đem trước vũ khí nghĩ biện pháp bán đi. Tiện thể nhìn như vậy vũ khí có hay không có lỗi ra : mở miệng tiềm lực, mặt khác, lại tìm cơ hội thúc thúc tổng công Lâm Hữu Đức..."

Lúc gần đi, Trịnh Tuyền cực kỳ nghiêm túc quay về thư ký bàn giao một đồng lớn.

Hiện trường các binh sĩ mỗi người mặc không lên tiếng, bởi vì bắt đầu từ hôm nay, bọn họ triệt để tọa chết rồi trên lục địa canh gác đội đời thứ nhất, khả năng cũng là cuối cùng một đời xếp hàng bán chết đáng tên gọi.

...

...

Phát sinh vào tháng trước trung tuần cái kia tràng không giống người Anh-điêng trong lúc đó dùng binh khí đánh nhau, ở Lý Tường bốn ba cùng xã khu ủy viên hội phối hợp dưới, rốt cục ở đầu tháng ba đạt được một vẫn tính hoà mãn kết quả.

Xã khu ủy viên hội đem ở Hade tôn Hà Tây Ngạn, khoảng cách hiện tại ẩn dụ an mật dịch trạm lấy bắc mấy cây số nơi mới xây một mật dịch trạm, cái này mật dịch trạm vì là thể hiện công bằng, đem đồng thời thuê ma cùng khác tộc cùng Diklah ngôi tộc người Anh-diêng phụ trách an toàn, cũng nghiêm ngặt xác định song phương khu giao dịch, trung gian dùng cao cao tường gỗ cô lập ra.

Manhattan xã khu đem công bằng cung cấp hết thấy lỗi ra : mở miệng sản phẩm cho hai tộc, mà ma cùng khác tộc còn đem đảm đương cùng hướng tây bắc toàn bộ dịch Lạc khôi ẩn dụ an liên minh thành viên mật dịch người đại lý. Toàn bộ kết quả để thêm nhỏ dải Manhattan xã khu mật dịch phẩm ma cùng khác tộc phi thường hài lòng.

Có thể không cần chảy máu liền có thể thu được rất khó nhưng tay phong phú báo lại, ai còn sẽ đi đánh chết làm công không phải?

Cảm giác mình rất uất ức Diklah ngôi người, lập tức nhận được làm lại mật dịch đứng ở Brooklyn khu công nghiệp bến tàu thủy trên vận tải độc nhất thay quyền hợp đồng, mỗi vận tải một thuyền vật tư, bọn họ liền đem thu được một phần trích phần trăm. Thủy làm việc cụ chính là Brooklyn xưởng đóng tàu hiện giai đoạn nhằm chặn nhất sản phẩm, tải hàng lượng không vượt qua 5 tấn nội hà từ kim ngư thuyền, hơn nữa bởi sử dụng không có trải qua xử lý tân đồn củi tài, sử dụng tuổi thọ sẽ không vượt qua ba năm.

Như vậy kết quả xử lý, để ủy viên hội lại giải quyết không ít đường sông vận tải gánh nặng, quả thực là nhất cử lưỡng tiện.

Trong toàn bộ quá trình, Lý Tường tiểu thê từ Anna đưa đến mấu chốt nhất cầu nối tác dụng. Thân là Bộ Lạc trưởng lão nữ nhi bảo bối cộng thêm có "Người Hoa" trọng phụ thân phận, Anna trong quá trình đàm phán có tương đương quyền phát ngôn cùng quyền đề nghị, (www.uukanshu.com) nhưng ở sau lưng, mọi người đều cho rằng là Lý Tường chủ đạo tất cả.

Bắt đầu từ bây giờ, ma cùng khác tộc ẩn dụ an lao lực cũng bắt đầu chút ít bị thuê, chỉ là bọn hắn cùng Diklah ngôi người thuê công nhân sẽ bị sắp xếp đến tuyệt nhiên không giống lao động bộ ngành. Như vậy cộng thắng cục diện được các ủy viên nhất trí tán thành.

Nhưng nguy cơ vẫn chưa liền như vậy kết thúc, bởi vì toàn bộ Hade tôn Hà Tây Ngạn cùng thượng du rộng lớn khu vực, không chỉ phân bố mấy cái ẩn dụ an bộ tộc, sau đó vấn đề như vậy còn có thể hiện ra đến. Nếu như thật đến không cách nào điều hòa giai đoạn, cái kia xã khu ủy viên hội cũng không thể không lựa chọn một sáng tỏ trạm vị thái độ, đem lợi ích của chính mình tổn thất hạ thấp thấp nhất.

Những này kết quả, cũng đại đại hòa hoãn khu dân cư bên trong có quan hệ đối xử người Anh-diêng thái độ vài loại tranh luận, dù sao hiện tại ai cũng không muốn đi đối mặt người Anh-diêng trở mặt. Huống hồ người Anh-diêng nữ nhân bên trong cũng không thiếu Anna như vậy ngoại tại hình tượng tốt nữ tử, độc thân điểm định cư nam tính môn ở ngăn ngòi trong lòng chống cự sau, cũng bắt đầu rồi từng bước tiếp xúc.

Mỗi ngày hoàng hôn, từ hai cái mật dịch trạm sẽ xuất phát vật tư thuyền vận chuyển, hướng Manhattan hoặc Brooklyn nhà kho mà đi. Da lông, đồ ăn, khoáng thạch, vài bộ liệu cùng với ẩn dụ an đồ đồng tích lũy lượng ở từ từ tăng cường. Để xã khu các ủy viên cười trộm chính là, rất nhiều giao dịch hành vì đã không chỉ hạn chế ở lấy vật đổi vật trên, đại kim khoán vật như vậy bắt đầu để Hade tôn hồ hai bờ sông bộ phận Diklah ngôi người thôn xóm dần dần tán đồng.

Không cần hao tâm tổn trí mỗi lần giao dịch đều lượng lớn phụ trọng, liền có thể bảo đảm ở cần thời điểm lập tức đổi được đồ vật của chính mình, chất phác người Anh-diêng ở thấp thỏm thử nghiệm mấy lần sau, liền rất dễ dàng địa tin tưởng cũng quen thuộc người Hoa thương vụ đại biểu lời giải thích.

Mà nó người khỏi xương, vị kia ở một cái nào đó buổi tối bị một vị ẩn dụ an thiếu nữ mơ hồ đi vào thanh niên Chu Khả Dân, bây giờ còn rầu rĩ không vui địa ở tại xa xôi trên mặt biển nào đó chiếc buồm thuyền bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Açores người kế hoạch (1)

Anh hùng cảng, ở vào Âu Châu vùng phía tây, Bắc Đại Tây Dương Açores người quần đảo rất Serra trên đảo.

Từ 15 cuối thế kỷ bắt đầu, anh hùng cảng liền trở thành Bồ Đào Nha thậm chí toàn bộ châu Âu thế giới mặt hướng tân đại lục lô cốt đầu cầu một trong. Đi tới tân thế giới Âu Châu thương thuyền ở đây tiến hành cuối cùng đi xa chuẩn bị, cũng trở thành lui tới châu Mỹ các thương nhân tiến hành mật dịch một trọng yếu vật tư tập tán điểm.

Hiện tại Açores người quần đảo ở trên danh nghĩa thuộc về Tây Ban Nha vương quốc, nhưng mà thực tế, bao quát Açores người quần đảo ở bên trong phần lớn trước Bồ Đào Nha hải ngoại lãnh địa hoặc thực dân địa đều cơ bản không chế ở Bồ Đào Nha cự quý tộc thế lực trong tay. Đây không thể không nói là Tây Ban Nha vương quốc tự 1580 năm diễn kịch Bồ Đào Nha tới nay vẫn lái đi không được nội thương.

1621 năm ngày 20 tháng 3, thứ bảy, trời quang.

Âu Châu đại lục đầu mùa xuân nhiệt độ vẫn tương đối lạnh giá, nhưng ở Açores người quần đảo anh hùng cang, nhưng là một cực kỳ thoải mái mùa, 23, 4 nhịp thị độ nhiệt độ để trong này tràn trề Đại Tây Dương hòn đảo độc nhất ẩm áp phong tình.

Cảng ở ngoài thối tới gió biển hằm thấp bên trong mang theo hơi mùi tanh, vô số hải điều xoay quanh ở cảng hai bên trên dãy núi không, cảng khu, mười mấy chiếc cổ trắng như tuyết buồm thuyền buồm chính đang chậm rãi ra vào. Lượng lớn xây dựng với 16 thế kỷ mang theo nồng nặc Baroque phong tình kiến trúc đan xen sắp xếp ở hai bên đường phố, mà cái kia tên thánh Sébastien giáo đường thì lại ở toàn bộ cảng quần thể kiến trúc Ríg ở ngoài bắt mắt.

Từ tháng trước số 22 tiến vào anh hùng cang tới nay, Tô Từ Ninh chờ người liên tiêu tốn 4000 Tây Ban Nha đồng bạc mua toà này đẹp đẽ Baroque phong cách loại cỡ lớn trang viên biệt thự, cũng tiếp tục tập trung vào 3000 Tây Ban Nha đồng bạc trắng trơn trang hoàng. Có người nói nơi này chủ nhân trước bởi vì đối mặt phá sản không thể không bán ra cái này lúc trước xây dựng thành phẩm chỉ ít 8000 Tây Ban Nha đồng bạc tiền sản.

Từ Maria hào nộ lên trên hoạch 4 vạn Tây Ban Nha ngân tệ để mặc cho Trường Nhạc vẫn không có cao hứng ba ngày, liền bị Tô Từ Ninh lấy kinh phí hoạt động làm tên trắng trơn tiêu xài. Hành động này tự nhiên gây nên anh hùng cang đầu đường cuối ngõ chú ý, sát nhập sinh khuếch tán hiệu ứng, sau đó cấp tốc để bao quát thiết lập tại rất Serra đảo Bồ Đào Nha Açores người Tổng đốc ở bên trong thượng lưu giai tầng nhân sĩ hơn nữa quan tâm.

Tiếp theo, ở Adelaide thuyền trưởng bộ hạ hết sức phân tán dưới, có quan hệ "Trung Hoa America nước cộng hòa" Âu Châu thương vụ sứ đoàn chuẩn bị đi tới Âu Châu đại lục phòng vẫn các quốc gia vương thất cũng tìm kiếm Âu Châu đại lục hợp tác nghe đồn cũng bắt đầu khuếch tán.

Nào đó thời không một ít vùng duyên hải hương trấn xí nghiệp sơn trại công nghệ đồng hồ quả quyết loại hình đồ vật cũng từ nước Mỹ thương vụ trong sứ đoàn bộ chảy tới bộ phận Bồ Đào Nha thương nhân trong tay, này càng thêm ngời vừng những này thân bí khách mời giá trị bản thân.

Được khen là hiện giai đoạn toàn bộ Tây Ban Nha vương quốc tối ngoan có Bồ Đào Nha cự quý tộc phục hồi thế lực nồng cốt một trong, Açores người quần đảo Bồ Đào Nha tịch Tổng đốc García cấp tốc phái ra mấy tốp người đi vào thăm dò. Thân phận của bọn họ có thương nhân, có bến tàu thuế vụ quan,

Thậm chí còn có kéo phần công.

Trong vòng mấy ngày, song phương trong lúc đó người có tình ta có ý vài lần giả vờ giả vệt sau, Tô Từ Ninh chờ người thuận lợi địa cùng Tổng đốc García liên lụy tuyển.

Từ xa xưa tới nay, mưu cầu độc lập Bồ Đào Nha quý tộc không ngừng trong bóng tối bốn ba với các nước Âu châu vương thất tiến hành "Khôi phục ngoại giao", hi vọng được chính trị, kinh tế thậm chí về mặt quân sự trực tiếp chống đỡ. Nhưng đối mặt Tây Ban Nha vương quốc hưng hăng hiện trạng, các quốc gia ngoại trừ trên đầu môi biểu thị ý đồ ở ngoài, tính thực chất trợ giúp mấy chục năm qua sẽ không có đổi tiền mặt : thực hiện qua bao nhiêu, càng trực tiếp liên dứt khoát là không rảnh chú ý.

Bây giờ vền vền một Tiểu Tiểu sứ đoàn liền bộc lộ ra như thế một giàu nứt đổ đổ vách khí tràng, Tổng đốc García trong lòng liền bắt đầu rục rà rục rịch. Đối với có thể không đạt được bao lớn thành quả García không dám hy vọng xa vời, thậm chí quốc gia này là làm sao nhô ra đều có chút manh mối không rõ, nhưng ở cái này liền châu Mỹ đường ven biển địa đồ đều không họa rõ ràng niên đại, còn có cái gì không thể đánh bạc một cái đây?

Vạn nhất những này không hiểu Bồ Đào Nha hiện trạng nước Mỹ lão bị dao động, cùng Bồ Đào Nha quý tộc tiến hành hợp tác, cái kia Bồ Đào Nha Vương Quốc Địch Phục Hưng đại nghiệp liền lại đạt được một giai đoạn tính tiến triển.

Lùi 10 ngàn bộ giảng, coi như người Mỹ đối với hiện tại nhỏ yếu Bồ Đào Nha đã có sớm nhận thức, cái kia García cũng tuyệt không cho phép người Mỹ dễ dàng cùng Tây Ban Nha vương thất kê vai sát cánh, phá bịa chuyện là nhất định phải làm!

Mang theo một tia ước mơ cùng thấp thòm, García cấp tốc phái nhanh nhất thuyền buồm đi tới Bồ Đào Nha cự quý tộc thế lực căn cứ địa, trước Bồ Đào Nha vương quốc thủ đô Lisbon, một phong tuyết mật kịch liệt thư tín đưa cho đương nhiệm Bragança công tước đề Áo Đa Theo hai thế.

Đề Áo Đa Theo hai thế mẫu thân Táp Đặc Lâm na, là 16 thế kỷ Bồ Đào Nha quốc vương Manuel một đời tôn nữ, mà càng sớm hơn tổ tiên, càng là 15 đầu thế kỷ Bồ Đào Nha quốc vương như ngang một đời con riêng, cũng chính là thủ mặc cho Bragança công tước A Phương Tắc.

Bởi vậy tới nay, Bragança công tước bị cho rằng là lớn nhất có Bồ Đào Nha vương thất quyền thừa kế quý tộc, cũng vẫn bị tôn sùng là Bồ Đào Nha vương quốc độc lập sự nghiệp cao nhất lãnh tụ.

Có thể Bồ Đào Nha cự quý tộc thế lực phục hưng mờ ám, ở Tây Ban Nha quý tộc thông qua thông gia tiến hành sấm hạt cát giống như quấy rầy dưới có chút nghi thần nghi quỷ, vì lẽ đó García không có thu được sáng tỏ hồi phục. Có điều làm như thăm dò, Lisbon Bồ Đào Nha quý tộc liên hợp hội nghị vẫn là tốc độ nhanh nhất phái ra một tên tiểu quý tộc đến đây đi tiền trạm.

Hiện tại, Tổng đốc García rồi cùng vị kia Bồ Đào Nha Nam tước, một vị mới có 28 tuổi đến từ Porto Morhet kéo khu vực thanh niên đồng thời, ngồi xe ngựa, dọc theo chật hẹp đường phố nhanh chóng hướng "Người Mỹ" mua "Açores người quần đảo hoa mỹ thương vụ hội quán" phi đi.

...

...

Dương Văn Văn phê tóc dài, một thân trắng như tuyết đường viên hoa nhàn nhã áo soni cộng thêm bộ váy, màu da tất chân giày cao gót, chính đánh

đương tán từ từ ở thương quán trước mặt cô khu trên đường nhỏ tản bộ, mấy cái mập mạp nữ dong chỉ là tình cờ ngang đầu nhìn trên vài lần, liền mau mau cúi người tiếp tục quản lý công việc trên tay.

Tô Từ Ninh chờ người buổi sáng đã ra ngoài, có người nói dự định cùng một nhóm đến phóng nước Pháp cùng Hà Lan thương nhân trò chuyện hợp tác ý đồ, Viên Hân Nghệ làm phiên dịch cũng đi theo; phụ trách an toàn Chúc Hiểu Lực chờ người càng là đánh tới đảo sau liền thần căn nhắc địa không gặp, phỏng chừng vào lúc này chính trốn ở một cái nào đó chỗ cao giám thị toàn bộ khu biệt thự.

Lão Triệu cùng Hạ Thu du hai vị nhân viên y tế ngày hôm nay đi tới bến tàu, có người nói phải cho mấy cái mới vừa ký kết khế ước bán mình nô kiểm tra thân thể; Adelaide thuyền trưởng thì lại mang theo hân bộ hạ ở bến tàu làm thuyền theo lệ kiểm tra...

Cuối cùng, to lớn một khu biệt thự, liền còn lại Chu Khả Dân, cùng với ở trong phòng dưỡng thương Nghiêm Hiểu Tùng, chờ đợi Nghiêm Hiểu Tùng chính là không biết lúc nào mới dự định kết thúc sám hối trạng thái Tây Ban Nha nữ Trung Úy Katerina.

Chu Khả Dân đã tiến vào "Gỗ" trạng thái, rầu rĩ không vui tâm tình vẫn không có giảm bớt hạ xuống, cả ngày không phải đứng trước cửa sổ xem Tây Phương, chính là một người ở trong phòng dần dần mà viết nhật ký. Rơi vào tình cảm gút mắc 9x chàng trai để Dương Văn Văn một điểm đều không nhắc lên được đi đùa một hồi hứng thú, không thể làm gì khác hơn là một người nhàm chán ở trên sân cỏ tản bộ.

Một thương quán người hầu mang theo nét mặt hưng phấn từ cửa lớn phương hướng chạy tới, hầu như là liên tục lẫn lộn địa chạy đến Dương Văn Văn trước mặt, dùng sức sọ Tây Ban Nha ngữ hệ so sánh mang hoa: "Phu nhân! Bản địa Tổng đốc xe ngựa đến rồi!"

"Không, An Ni người, ta nói với người bao nhiêu lần, phải gọi ta Dương Văn Văn tiểu thư! Ta còn chưa kết hôn!" Dương Văn Văn mảy liễu dừng đứng, đối với cái này đến từ nước Pháp Lyon khu vực ở nông thôn chân đất tử rất không ưa.

Dương Văn Văn Tây Ban Nha ngữ cũng không phải rất tốt, nhưng may mà nàng tự thói Tây Ban Nha ngữ cơ sở coi như không tệ, ở Viên Hân Nghệ gần một tháng giáo dục dưới, vẫn tính trôi chảy.

"Há, rất xin lỗi, Dương Văn Văn tiểu thư... Là García Tổng đốc, còn có một vị có người nói đến từ Lisbon tuổi trẻ quý tộc lão gia!" An Ni người lấp ba lấp bấp địa nói, còn dùng sức sát trên gáy mồ hôi, cười đến rất hàm hậu.

Cái này Tổng đốc lại tới nữa rồi? Còn từ giữa tư bản dẫn người đến rồi? Xem ra Tô Từ Ninh cố ý lạnh nhạt hiệu quả vẫn đúng là tốt.

"Nếu như vậy, đi gặp quán bên trong đem Chu Khả Dân Trung Úy cùng Nghiêm Hiểu Tùng nghị viên mời tới, liền nói là ta ý kiến." Dương Văn Văn vụt sáng mấy lần mắt to, lộ ra cảm động mỉm cười, sau đó nhẹ nhàng dương lại tay, tao nhã quý tộc phái đoàn mười phần.

An Ni người lại hùng hục địa hướng biệt thự lầu chính chạy đi, ở hân chạy đi thời điểm, Dương Văn Văn đã có thể nhìn thấy ngoài cửa lớn đi vào một cao một thấp, một sáu một mập hai nam tử.

...

...

Ánh nắng tươi sáng trên sân cỏ, một hồi đơn giản giao tiếp buổi chiều trà đang tiến hành.

Dương Văn Văn từ đầu đến cuối đều mang theo cân nhắc nhi nự cười nhìn đối diện hai cái Bồ Đào Nha quý tộc.

Hỏi đầu Tổng đốc García liền không nói, cái này qua tuổi năm mươi ông lão chính nước bọt tung toé địa quay về Nghiêm Hiểu Tùng dùng sức sọ Anh ngữ nói Lisbon Bragança công tước rất hoan nghênh nước Mỹ sứ đoàn đi vào loại hình phí lời.

Mà cái kia từ đầu tới đuôi đều không nói mấy câu tên gì Lạc bội tư Morhet kéo Nam tước, thì lại đều là vô tình hay cố ý địa trốn đảo qua Dương Văn Văn vài lần, sau đó lại đang Dương Văn Văn quay đầu thời khắc lại nhìn chăm chăm không chớp mắt địa nhìn sang.

Một mê gái... Dương Văn Văn cho cái này có một con tông phát, sắc mặt tái nhợt trên mặt mang theo bệnh dung suy yếu Bồ Đào Nha quý tộc rơi xuống định nghĩa. Nhưng giao hoạt thời thượng đạt người đều là ở đối phương thất vọng cái kia trong nháy mắt, lại mang theo mỉm cười nhìn sang, để tuổi trẻ Bồ Đào Nha quý tộc lần thứ hai tinh thần phấn chấn.

"Tôn kính nghị viên các hạ, đối với quý quốc chính phủ lập trường, cá nhân ta có thể hoàn toàn không ngộ địa hướng về Bragança công tước các hạ chuyên đạt, thế nhưng đối với hai nước trong lúc đó mâu dịch hiệp định, ta hy vọng có thể thu được ủng hộ của ngài!" García đã sớm nhìn thấy trên khay trà cái kia một bộ khiến người ta cảm thấy mê muội, không gì sánh được tinh mỹ pha lê đồ uống rượu, cảm giác cô hòng phát khô.

"Hai nước? Không, chi ta biết, Bồ Đào Nha vương quốc từ lúc 40 năm trước cũng đã hợp pháp địa tiếp thu Tây Ban Nha quốc vương thống trị. Nước Mỹ chính phủ không thể cùng một không có độc lập ngoại giao quyền 'Tổ chức dưới đất' triển khai thương vụ hợp tác, này sẽ bị hư hỏng chúng ta lập trường trung lập!"

Ngồi ở xe lăn Nghiêm Hiểu Tùng mặc đồ Tây giày da, tuy rằng mặt ngoài đã xem không xảy ra vấn đề gì, nhưng vai vị trí hơi nhô lên vẫn là báo trước hân kiên thương trong thời gian ngắn không có cách nào khôi hân.

Katerina ăn mặc một bộ Dương Văn Văn cố ý chọn cách thức Châu Âu người hầu gái quần dài, từ đầu tới đuôi đều đứng xe đẩy sau đóng vai hầu gái nhân vật. Chỉ là từ trong ánh mắt của nàng, mơ hồ lộ không thích ánh mắt.

Đáng chết, những người Mỹ này vốn là đối với Âu Châu rõ như lòng bàn tay! García trong lòng âm thầm nén giận. Thoại đều nói đến đây cái mức, hẳn đã hết biện pháp, chỉ có thể đem cầu viện ánh mắt chuyển hướng một bên vẫn không có chính thức mở miệng Lisbon quý tộc đại biểu, Morhet kéo Nam tước Lạc bội tư.

"Tôn kính Dương Văn Văn tiểu thư, rất cao hứng ở đây gặp phải như ngài như vậy cao quý xinh đẹp người." Lạc bội tư mở miệng câu thứ nhất, liền để García có chút ho khan.

Cái này ngu xuẩn Lạc bội tư, lẽ nào Lisbon phái hẳn đến chính là vì tán gái? García âm thầm oán thầm.

"Ha ha, vừa nãy ta đã quên nói rõ tường tận, vị này Dương Văn Văn tiểu thư cũng không phải là hai vị tướng trọng sứ đoàn gia quyến. Nàng là nước ta ban ngành chính phủ chính thức quan chức, Bộ công thương Phó bộ trưởng!"

Nghiêm Hiểu Tùng không chút nào keo kiệt địa đại phái quan mỗ miệng đầy chạy xe lửa, da mặt dày dẫn đến tiến vào anh hùng cang sau phần lớn đi theo nhân viên đều thu được kết thúc cấp trở lên cán bộ đãi ngộ.

"A! Nghị viên các hạ, ngài suýt chút nữa để ta thất lễ!" García đột nhiên mặt đỏ lên, cực kỳ lúng túng quay đầu nhìn Nghiêm Hiểu Tùng. Tuy rằng Âu Châu không thiếu hung hăng vương thất quý phụ, nhưng một như thể tuổi trẻ nữ tử liền có thể cao cư một cái quốc gia trọng yếu bộ ngành, đặc biệt là ở các nước Âu châu tuyệt đối trọng yếu mậu dịch tương quan vị trí, quả thực là khó mà tin nổi, quả thực là ly kinh bạn đạo!

Có điều những người này rất có tu dưỡng, bất kể là cùng ăn vẫn là đơn giản buổi chiều trà, đều chú ý cực điểm xa hoa phái đoàn, cái kia một thân tinh xảo ngắn gọn nhưng lại tao nhã trang trọng xa hoa trang phục, đặt ở Âu Châu, dù cho các quốc gia vương thất cũng chưa chắc có thể so sánh được với. Toà này biệt thự từ khi bị những người Mỹ này mua lại sau, ngắn ngắn một tháng không tới, liền đại biến dạng, chung quanh tràn ngập tao nhã cao quý khí tức. Phải biết cái thời đại này, toàn bộ Paris thành vẫn là một toà người súc phần liên đầy đường chất đồng địa phương.

"Không khách khí, Tổng đốc tiên sinh... Cá nhân ta đối với đã từng Bồ Đào Nha vương quốc rất mong chờ, ta rất đáng tiếc cái này tràn ngập mị lực quốc gia gặp cực khổ..." Dương Văn Văn lóe mắt to nhìn trước mắt sắc mặt đỏ lên tên Béo, còn có một bên vênh tai lên bệnh trạng thanh niên, khoe miệng mồm lên vẻ mỉm cười, "Có điều... Lần này sứ mạng của ta chỉ là làm gốc quốc giới kinh doanh tiến hành thương vụ khảo sát, cũng không có biểu quyết tính kiến nghị. Tô nghị viên cùng nghiêm nghị viên bọn họ đem nắm giữ cuối cùng quyền quyết định, chỉ ít hiện nay đến xem, đang không có bất kỳ khả năng so sánh tình huống, ta tin tưởng nghiêm nghị viên chỉ là thủ vững hẳn nhất định phải thủ vững một ít nguyên tắc."

Thành ý! Đúng, thành ý! García chợt tỉnh ngộ!

"Rất cao hứng ngài một phen kiến giải! Đúng rồi, (www.uukanshu.com) Lạc bội tư Nam tước các hạ, ngài lần này từ giữa tư vốn là, nhất định dẫn theo cái gì tốt lễ vật chứ?" García mau mau cho một bên đồng僚 liếc mắt.

"Há, đúng!" Lạc bội tư ngo ngác mà nhìn đối diện tao nhã tiểu thư, đã có chút mơ hồ, bị như thể vừa đề tỉnh, toàn thân đều run lên một hồi, "Công tước các hạ rất coi trọng quý quốc sứ đoàn đến phóng, chỉ là bởi hẳn chính đang Pol để mang thị sát nơi đó tạo thuyền trăng, vì lẽ đó không cách nào đích thân tới."

"Như vậy, ta có chút buồn ngủ, rất xin lỗi..."

Dương Văn Văn nói xong, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sau đó hướng về một bên dờ ra Chu Khả Dân nhìn lại.

Phục hồi tinh thần lại thanh niên cực kỳ không tình nguyện đứng dậy đi tới Dương Văn Văn bên cạnh người, sau đó hơi giơ cánh tay lên, Dương Văn Văn đưa tay liền liên lụy Trung Ủy quan quân cánh tay, tiếp theo đứng dậy lên triều quán biệt thự đi đến.

"Ta nói đại tỷ, người đem cái kia người Bồ Đào Nha làm mơ hồ!" Chu Khả Dân một bên đóng vai một vị tị chức quan quân nhân vật, một bên dờ khóc dờ cười.

"Nhỏ giọng một chút, đối với những hương ba lão này liền nên bảy lần bắt bảy lần tha, không phải vậy bọn họ sẽ mắc câu? Cùng Tô Từ Ninh, Nghiêm Hiểu Tùng này hai con hồ ly ngôn đã lâu như vậy, người liền không học trên điểm?" Dương Văn Văn vừa đi vào hội quán cửa lớn, liền mau mau buông ra tay của chính mình.

"Hồ ly? Ta làm sao không nhìn ra?" Chu Khả Dân có chút không sờ tới đầu óc.

"Vì lẽ đó người mới sẽ như mất hồn như thế! Nói cho người, coi như người mỗi ngày như vậy, người Tiểu Trương thật cũng chưa chắc có thể bay đến, người vẫn là đem chuyện làm của chính mình được, nam nhân có sự nghiệp, mới có thể giáng cảm tình, rõ ràng?"

Dương Văn Văn đổ ập xuống địa giáo huấn Chu Khả Dân, để đơn thuần quan quân sắc mặt đỏ đậm.

"Được rồi, nhiệm vụ của ta hoàn thành! Liền xem ngày hôm nay có thu hoạch hay không rồi!"

Mới vừa vào gian phòng, Dương Văn Văn liền đá văng ra giày cao gót, sau đó vui rạo rực địa bính lên giường, tựa hồ rất là chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Açores người kế hoạch

Mấy ngày sau, một hội quy mô nhỏ tiệc tối ở Tổng đốc biệt thự tổ chức.

Từng trải qua nước Mỹ lâu những kia tràn ngập không thể nói lý "Bệnh thích sạch sẽ" tác phong sau, Tổng đốc Garcia sớm chừng mấy ngày liền phát động hết thảy người hầu cùng nô lệ đối với biệt thự trong ngoài tiến hành rồi cực kỳ cẩn thận thanh khiết quét tước.

Biệt thự bốn phía cỏ dại bị Garcia bắt chước bữa giống như giống nhau để bọn đầy tớ xây dựng thành bình thường dài ngắn, sau đó từ phụ cận trên sườn núi đảo đến không ít cây nhỏ, lấy xây dựng người Mỹ nói tới loại kia "Tự nhiên thanh tân".

Tiếp theo lại từ bản địa đi ngang qua thương nhân trong tay giá cao mua vào nước hoa, cũng bắt chấp tất cả, từ biệt thự cửa lớn bắt đầu, mãi cho đến phòng yên hội, hết thảy rắc. Như vậy phá sản hành vi, để Tổng đốc phu nhân khoe miệng chỉ đánh.

Ở Brazil có vài phần trồng trọt viên sản nghiệp Garcia Tổng đốc, một năm thu vào cũng có điều mấy ngàn Tây Ban Nha đồng bạc, mà lần này một yến hội buổi tối trừ bị, liền tiêu hết 1500 Tây Ban Nha đồng bạc!

Ngay ở Garcia Tổng đốc ở tiệc tối bắt đầu đi tới hành công việc kiểm tra cuối cùng thời điểm, ở cạnh một đầu khác, "Hoa mỹ thương vụ hội quán" bên trong, mấy người trẻ tuổi cũng ở làm ra ngoài trước chuẩn bị.

Nam sĩ môn ngược lại cũng dễ nói, mấy cái mùa chính trang đều có sẵn có, nhưng ba vị nữ sĩ liền phiền phức hơn nhiều.

Cái kia Morhet kéo Nam tước Lạc bội tư ở vào một buổi chiều trà sau, lúc này ở bản địa thương nhân trong tay thu nạp một đồng lớn lễ vật, sau đó đưa đến nước Mỹ thương quán, chỉ mặt gọi tên địa tặng cho "Tôn kính America nước cộng hòa Bộ công thương Phó bộ trưởng Dương Văn Văn tiểu thư", cũng biểu thị còn có thể có càng sẵn sóc lễ vật đem ở chính giữa tư bản tự mình đưa đến.

Mấy bình nhỏ nước hoa, England nhưng thiên nga, Hà Lan mao chức in hoa áo trần thủ, còn có một đồng lớn sinh ra từ nước Pháp Lyon tinh mỹ tơ lụa, Morhet kéo Nam tước Lạc bội tư hầu như một buổi chiều liền tiêu hết từ giữa tư bản mang đến tài chính, cũng đem anh hùng thương gia Hồng Kông mọi người trong tay số lượng không nhiều quý trọng thương phẩm thu rồi sạch sành sanh.

Viên Hân Nghệ cùng Hạ Thu Du nhìn thấy những này, đều kêu to không công bằng, đặc biệt là làm Dương Văn Văn dương dương tự đắc địa đem cái kia nhà quê Nam tước làm sao mê gái biểu hiện thêm mắm dặm muối một phen sau, ba người phụ nữ nhất trí quyết định lại muốn dành cho những này người Bồ Đào Nha một ít đẹp đẽ.

Trước tiên bắt luận cái này khẩu hiệu đến cùng ít lời đến mức nào không thành thật ở bên trong, nhưng từ nhận được lễ vật buổi tối hôm đó bắt đầu, lấy Dương Văn Văn đảm nhiệm thủ tịch cất quần áo sư, Viên Hân Nghệ đảm nhiệm thiết kế thời trang sư, Hạ Thu Du đảm nhiệm nghệ thuật tổng giám giám sát hát rong liền tuyên bố thành lập, sau đó phái người hầu đem anh hùng càng bên trong tốt nhất may cho tìm đến, có người nói trong đó mấy vị vẫn từng vì Lisbon quý tộc từng làm lễ phục.

Ba người dùng xuất ngôn không rõ không phải chuyên nghiệp phương thức cùng cực kỳ trừu tượng thiết kế thời trang cao đem cái kia mấy cái đáng thương Bồ Đào Nha may cho làm bối rối, sau đó chỉ có thể Dương Văn Văn căn cứ bản vẽ đem chủ yếu trang phục vị trí cho cất được, mới để Bồ Đào Nha may đi xử lý cái khác chi tiết nhỏ.

Mỗi người 100 Tây Ban Nha ngân tệ thù lao để những kia Bồ Đào Nha may trực tiếp phát điên,

Ngắn ngắn hai ngày, mấy bộ tràn trề cái thời đại này không cách nào so với có chứa rất nhiều 21 thế kỷ nghệ thuật chi tiết nhỏ Victoria thời đại phong cách cung đình lễ quần ra lò.

May môn kết thúc công tác sau, nhất trí địa đánh hơi lạnh, bọn họ thậm chí lo lắng như vậy tác phẩm nghệ thuật có thể hay không cho bọn họ sau đó mang đến cái gì tai nạn. Bởi vì bọn họ hầu như không có cách nào tự mình lý giải cùng ứng dụng những người đồng phương này thiết kế lý niệm.

Phóng tầm mắt toàn bộ châu Âu quý tộc giai tầng, văn hoá phục hưng diễn sinh ra trang phục thẩm mỹ còn ở vào một rất thấp trình độ, đối với cất quần áo cấp độ, màu sắc phối hợp, trang sức vị trí, thân thể đường cong tỉ lệ chờ chút lý giải hoàn toàn là lung ta lung tung. Những kia cao quý các quý tộc mặc dải trang phục cơ bản còn lấy khoe khoang của cái là mục đích chủ yếu. Hết thảy bọn họ tự cho là đẹp đẽ đồ vật toàn xếp ở một bộ căng thẳng thân thể trên y phục.

Ba vị nữ sĩ bên trong, tuổi tác to lớn nhất Dương Văn Văn chuyện đương nhiên là từ đầu đến chân cao quý Ngự Tỳ phái đoàn, tuổi tác ở giữa Viên Hân Nghệ lựa chọn thanh lệ điểm đậm phong phạm thực nữ, tuổi tác ít nhất Hạ Thu Du nhưng là tinh xảo tao nhã công chúa trang phục. Không chút khách khí nói, coi như là đặt ở 21 thế kỷ, ba người trang phục như vậy cũng tuyệt đối là trêu hoa ghẹo nguyệt kết cục, làm sao hướng những kia 17 thế kỷ Bồ Đào

Nha nín nhin nam?

Âu Châu dạy dỗ thế lực cao cao tồn tại, để 17 thế kỷ các nữ nhân đang trang phục trên không dám vượt qua giới hạn, đương nhiên giống như lộ ngực như vậy Cổ Lão thẩm mỹ vì sao lại đại hành kỳ đạo thì lại tiến hành cái khác đừng luận. Vì không đến nỗi bị người bắt được cái chuỗi, ba người trang phục chỉ ít trên vai bộ vẫn là làm tính bảo thủ thiết kế.

Thay đổi cùng chi tiết nhỏ tu sửa, từ buổi chiều 3 điểm vẫn dần vật đến tới 6 điểm, ba vị nữ sĩ mới đem cuối cùng đồ trang sức sửa soạn xong hết, sáu vị nam sĩ đã tọa ở trong phòng khách buồn ngủ.

...

...

Rộng rãi người Acores Tổng đốc phủ biệt thự bên trong, ánh nến chớp chòn, bóng người tích góp động, thật dài tiệc rượu trác ngoại trừ tới gần chủ vị hai bên không chỗ ngồi, những vị trí khác đều ngồi đầy bản địa thượng lưu nhân sĩ.

Đương nhiên, một người Acores Tổng đốc tri dưới người Acores quần đảo cũng sẽ không có cái gì chân chính mặt to diện nhân vật, vì cho đủ số, bao quát bên tàu thuế vụ quan ở bên trong Tiểu Quan lại đều mang theo gia thuộc trình diện, trong đó còn bao gồm mấy cái ở người Acores trường kỳ trú lưu có bản thổ đại quý tộc hậu trường Bồ Đào Nha thượng nhân.

Người hầu tiến vào phòng yến hội, mang theo kỳ quái vẻ mặt lại Tổng đốc bên tai nói thầm vài tiếng, sau đó Tổng đốc mau mau giơ tay ngăn lại chờ đợi ở tiệc rượu bên cạnh bàn đã mang theo thiếu kiên nhẫn tâm tình xỉ xào bàn tán.

Không lâu lắm, quần gia mang theo "Nước Mỹ sứ đoàn" một nhóm chín người đi vào phòng yến hội.

"Ừ. . . Thượng Đế của ta. . ."

"Bọn họ chính là Tổng đốc nói người nước Mĩ?"

"Jesus. . . Thánh Mẫu Maria. . . Chuyện này quả thật khó mà tin nổi!"

"Đây là ta đã thấy tới hào hoa phú quý người!"

Các loại thần phục các loại tham lam ánh mắt xuất hiện ở mỗi cái Bồ Đào Nha nam nhân trên mặt, các tiểu thư, phu nhân thì lại mang theo âm tình bất định vẻ mặt trầm mặc.

Trước mặt nước Mỹ quý khách người người đều thân cao chọn (chỉ ít ở trong mắt bọn họ như vậy), quần áo hoặc tao nhã hoặc hào hoa phú quý hoặc thận trọng, nam đẹp trai hào hiệp, nữ càng là mị lực bắn ra bốn phía.

"Thực sự xin lỗi, các vị, phu xe không quá quen thuộc đường phố, vì lẽ đó. . ." Tô Tử Ninh đi tới Tổng đốc García trước mặt, lộ ra áy náy, sau đó quay về tất cả mọi người tại chỗ khẽ gật đầu xem như là hành lễ.

"Dương Văn Văn tiểu thư!" Lau không biết bao nhiêu phát dầu Morhet kéo Nam tước Lạc bội tư hầu như là vài bước vọt tới Dương Văn Văn bên người, sau đó vì là đối phương kéo dài cái ghế, trên mặt tái nhợt mang theo nụ cười hạnh phúc, "Ngài ngày hôm nay thật xinh đẹp, ngài là ta nhìn thấy quá tới nữ nhân xinh đẹp!"

"Há, cảm tạ, Morhet kéo Nam tước ngày hôm nay cũng rất tinh thần." Dương Văn Văn cũng không khiêm nhượng, đẩy hết thấy Bồ Đào Nha nữ nhân đó kị ánh mắt nhẹ nhàng ngồi xuống.

Làm tất cả mọi người sau khi ngồi xuống, Tổng đốc García bắt đầu từng cái giới thiệu coi như bản thân của hắn cũng không thể hoàn toàn nhận thực nước Mỹ khách mời, bởi vì những này thuộc về Đông Phương dân tộc mặt quý khách làm hắn vẫn không cách nào tìm tới thích hợp nhất ký ức phương thức.

"Tô nghị viên."

"Nghiêm nghị viên."

Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng tinh tướng phái đoàn là tối đủ, cũng chuyện đương nhiên bị hết thấy người Bồ Đào Nha một chút nhận định là là cái này sứ đoàn nhân vật tối cao.

"Chu Trung Úy."

Nhìn thấy ánh mắt của mọi người đều quét tới, biết là giới thiệu đến chính mình. Một thân thẳng tắp quân trang Chu Khả Dân đứng lên đến, "Ca" địa một tiếng, hai chân gót chân một bẻ, sau đó nhẹ nhàng gật đầu chào, thân thể tư thế muốn nhiều soái đẹp trai cỡ nào, hiện trường mấy cái Bồ Đào Nha tiểu thư đều xem mê mắt.

"Chúc Trung Úy."

Lại là "Ca" địa một hồi, trong hành lang lén lút đi đến xem người hầu gái môn đều phát sinh nhỏ giọng hưng phấn rít gào.

Giới thiệu xong nam tân, làm giới thiệu nữ tân thời điểm, theo lễ phép, nên do Tô Tử Ninh hoặc Nghiêm Hiểu Tùng đến giới thiệu, trong quá trình này Bồ Đào Nha già trẻ đàn ông con mắt tất cả đều là trực.

"Viên tiểu thư, lần này đoàn đại biểu phiên dịch, tinh thông các nước Âu châu ngôn ngữ, ân. . . Viên tiểu thư phụ thân là bốn quốc Quốc Hội thâm niên nguyên lão nghị viên. . ."

Ngoại trừ đã bị Nghiêm Hiểu Tùng giới thiệu quá một lần Dương Văn Văn, nam thanh niên miệng đầy chạy xe lửa vào lúc này càng thêm không thể thu thập, hiện trường người Bồ Đào Nha dồn dập phát sinh thấp giọng kinh ngạc thốt lên.

"Hạ tiểu thư, lần này đoàn đại biểu khỏe mạnh chuyên gia, nằng đem đối với đoàn đại biểu hết thầy thành viên khỏe mạnh đưa ra quý giá ý kiến. . . Hạ tiểu thư phụ thân là bốn quốc Quốc Hội nghị trưởng các hạ!"

, lần này càng đáng sợ, nếu như nói Viên Hân Nghệ bình cha còn chỉ là Nghiêm Hiểu Tùng tùy tiện bịa chuyện không thương phong nhã, cái kia chủ tịch Lưu lão lần này trực tiếp thành hộ sĩ Hạ Thu Du tiện nghi cha!

Phòng yến hội bùng nổ ra so với vừa nãy càng thêm lớn tiếng kinh ngạc thốt lên, rất nhiều người Bồ Đào Nha đều không thể không đứng lên đến, quay về một mặt mờ mịt hộ sĩ cục cung chào. Liên ngay cả Tổng đốc García vợ chồng, cũng không nhịn được đứng lên.

Phải biết ở 17 thế kỷ, coi như là có Quốc Hội hoặc hội nghị như vậy cái gọi là không phải quân chủ chính thể quốc gia, nghị viên cũng nhất định là truyền thống quý tộc gia tộc mới có tư cách đảm nhiệm, trừ ra Hà Lan cùng England không cần phải nói, hội nghị thể chế cảng quy phạm Venice nước cộng hòa, hội nghị thành viên cũng tất cả đều là Venice trong lịch sử môn phiệt đại quý tộc tạo thành.

"Người muối. . . Ta hiện tại rốt cuộc biết người da mặt dày trình độ, 50 mã khoảng cách 24 bảng đạn pháo đều đánh không mặc. . ." Nghiêm Hiểu Tùng sau khi ngồi xuống, một bên xuất ngũ bộ đội đặc chủng Chúc Hiểu Lực rất cục không nhịn được lẩm bầm một câu.

"Nếu để cho Tô Tử Ninh đến giới thiệu, đẳng cấp không thể so với ta thả có càng thấp hơn. . ." Nghiêm Hiểu Tùng mặt không biến sắc tìm không đập, điển hình dao động người chết không đền mạng thái độ.

...

...

Một hồi làm cho tất cả mọi người đều tư duy đường ngắn "Nước Mỹ quý tộc thành viên đại du hành" vẫn kéo dài đến tối 21 điểm quá mới kết thúc. Tiệc rượu sau, Tổng đốc García, Morhet kéo Nam tước Perot tư, còn đặc biệt cùng Tô Tử Ninh, Nghiêm Hiểu Tùng ở một gian tiểu trong phòng khách lại bí mật trò chuyện 1 cái nhiều giờ.

Trở lại biệt thự thời điểm, đã sắp buổi tối 23 điểm. Vừa vào cửa lớn, ba vị nữ sĩ liền vội vã không nhìn nổi địa thẳng đến từng người gian phòng. Trên yến hội những kia Bồ Đào Nha trên thân nam nhân mùi vị, lại hỗn hợp thức ăn bên trong nồng nặc hương liệu khí tức tổ hợp ra khí tức, làm cho các nàng hoàn toàn không có ăn đồ ăn khẩu vị, nằng ba người hầu như là mang theo bụng rỗng cùng một thân mùi lạ kết thúc tiệc tối.

Mà các nam nhân, thì bị Tô Tử Ninh triệu tập cùng nhau, thu dọn đến anh hùng cảng sau hết hạn ngày hôm nay hết thầy thu hoạch hoặc vấn đề.

"Nước Pháp còn có Hà Lan thương nhân bên kia đã sắp đàm luận được rồi, bọn họ đem lập tức trở về quốc liên hệ từng người thương hội con đường, vì chúng ta tập hợp vật tư. Người Pháp hi vọng hết thầy giao dịch có thể ở nam chuyên biệt cảng tiến hành, cái kia người Hà Lan thì lại kiên trì hẳn muốn thu được toàn bộ bắc Nederland khu vực lưng đoạn quyền mua bán. Đối với người Pháp, ta lấy năm phần trăm giá cả nhượng bộ để bọn họ đem trung tâm giao dịch đặt ở người Acores anh hùng cảng, có điều hàng năm giá cả thỏa thuận điều chỉnh chúng ta vẫn cứ nắm giữ ưu tiên quyền chủ động; người Hà Lan yêu cầu ta không đáp ứng, người này sau lưng thương hội ta cảm thấy không phải rất đáng tin, ta chỉ đáp ứng rồi da lông sản phẩm dành cho bọn họ thương hội ba năm lưng đoạn quyền mua bán."

Mặc cho Trường Nhạc lấy ra notebook, từng tờ từng tờ giảng giải hẩn công tác tiến triển.

"Bản địa Bồ Đào Nha thương nhân nơi đó rất dễ dàng. Nhưng bọn họ rất nhiều hàng hóa con đường đều không phải rất ổn định, khả năng cần liên lạc càng nhiều cung cấp thương hoặc thương hội đến gia nhập, đã như thế, bọn họ hi vọng chúng ta bảo đảm hàng năm giá cả thỏa thuận di động không thể vượt qua năm phần trăm, lấy bảo đảm bọn họ trường kỳ cung hàng thương sẽ không trên đường lui ra. Ta đã đáp ứng những này điều khoản, cũng dự chi tiền đặt cọc, ha ha."

Đảm nhiệm mặc cho Trường Nhạc trợ thủ hoặc khiếm cũng mau mau móc ra mấy tờ giấy, tiến triển không sai, liên hợp đồng đều giải quyết, hợp đồng đảm bảo người chính là Tổng đốc García.

"Chúng ta từ cảng phụ cận chiêu mộ đến 12 người, trong đó 6 cái tự do thủy thủ, tất cả đều là Bồ Đào Nha tịch, còn có 4 cái khế ước nô, có điều đều là học trò cấp thợ mộc hoặc thợ rèn, cuối cùng là 2 cô gái, một 18 tuổi, một 21 tuổi, trong quán rượu vũ nữ, người Tây Ban Nha, bản địa phá sản nông dân, cũng coi như khế ước nô tính chất. Thân thể ta đều đã kiểm tra, không có ác tính bệnh truyền nhiễm mang theo."

Thuyền y lão Triệu cười ha hả dùng tay hư chỉ xuống Hạ Thu Du gian phòng phương hướng, nhỏ giọng: "Tiểu hải từ đối với việc này còn rất cách ứng, ta nói rồi rất nhiều đạo lý lớn, nhưng nằng chính là không chấp nhận."

"Chuyện không có cách giải quyết, Manhattan điểm định cư lưu manh nam quá hơn nhiều, một số sản nghiệp là nhất định phải có. . ." Hạt tía tô trầm mặc

chốc lát thì, lý giải địa điểm gât đầu.

"Được rồi, cuối cùng nói một chút ta cùng Nghiêm Hiểu Tùng tiến triển." Tô Tử Ninh làm cái thủ thế, sau đó nhỏ giọng, "García Tổng đốc hiện nay còn không làm rõ ràng được chúng ta thực lực chân chính, chỉ giới hạn ở trao đổi mậu dịch tương quan sự, nhưng đặc biệt cường điệu người Tây Ban Nha ở Bồ Đào Nha to lớn sức ảnh hưởng, hi vọng chúng ta có thể lấy ra càng có sức thuyết phục đồ vật đến trao đổi, hẳn mới có thể bảo đảm có thể thuyết phục Bragança công tước vận dụng toàn bộ Bồ Đào Nha cự quý tộc thực lực đến giúp đỡ chúng ta."

"Càng có sức thuyết phục đồ vật?" Mặc cho Trường Nhạc có chút không hiểu nổi, "Nếu bọn họ không phải rất tán đồng chúng ta, tại sao như vậy sót ruột lõi kéo chúng ta?"

"Bọn họ muốn ngăn cản người Tây Ban Nha thiết đi vào, cũng vì tận lực thu được tất cả có thể lợi dụng ngoại bộ sức mạnh. Nhưng chúng ta nhu cầu so với bọn họ muốn nhiều quá nhiều, vì lẽ đó bọn họ cần chúng ta lấy ra ngang nhau đồ vật. Tỷ như. . ." Nghiêm Hiểu Tùng cười chỉ chỉ Chu Khả Dân, "Tỷ như về mặt quân sự chống đỡ, bọn họ hiện tại cho là chúng ta khẳng định là cái quân sự mạnh mẽ quốc gia. Bồ Đào Nha tuy rằng hải ngoại thực dân địa nhiều, nhưng quốc gia tiểu nhân khẩu ít, Tây Ban Nha quý tộc lợi dụng thông gia cùng trú quân nhiều loại thủ đoạn, đối với Bồ Đào Nha bản thổ thẩm thấu không chế rất nhanh."

"Không chỉ như vậy. . . Đương nhiệm Bragança công tước đề Áo Đa Tây đệ nhị tuy rằng bị Bồ Đào Nha quý tộc liên hợp hội tôn làm Bồ Đào Nha vương quốc phục hưng lãnh tụ, nhưng hẳn bản thân nhưng không phải một có quyết đoán người dẫn đầu, không riêng người Tây Ban Nha nhìn ra rất căng, liền ngay cả chính hấn cả ngày đều lo lắng đề phòng nghi thần nghi quỷ, bởi vì lão bà hấn chính là người Tây Ban Nha." Tô Tử Ninh mau mau bổ sung, "Tổng đốc García lần này là bị chúng ta câu dẫn sau tiên trăm hậu tấu, vì lẽ đó không biết tình huống đề Áo Đa Tây đệ nhị chắc chắn sẽ không tùy tiện tiếp thu yêu cầu của chúng ta. Vì thế, ta đặc biệt đóng vai một lần thần côn, ta nói Tây Ban Nha quốc vương Philip bởi vì sinh hoạt thối nát, phóng túng chẳng bao lâu nữa sẽ chết đi, đến lúc đó Tây Ban Nha sẽ rơi vào tương đối dài thời gian mê mẩn, đề Áo Đa Tây đệ nhị có thể lớn mật làm một ít sớm chuẩn bị. Trong lịch sử, cái này quốc vương tháng này số 31 sẽ bỏ xuống, nếu như không còn cái khác người "xuyên việt" tới được thoải."

"Là thật sự? Cái kia trong lịch sử Bồ Đào Nha lúc nào phục quốc thành công?" Chúc Hiểu Lực đột nhiên hỏi cú.

"1640 năm, 19 năm sau đó." Tô Tử Ninh mở ra hai tay, một mặt bắt đắc dĩ, "Hơn nữa cũng không phải là đề Áo Đa Tây đệ nhị thực hiện, mà là con trai của hấn như ngang bốn đời. Trên lý thuyết, coi như chúng ta không cắt vào, Bồ Đào Nha như thường sẽ tìm được cơ hội."

"Cái kia nếu phiền toái như vậy. . . Chúng ta ngược lại không phải là tìm kiếm nguyên liệu cung cấp thương cùng sản phẩm khuynh tiêu thị trường mà, người Pháp, Hà Lan, England, thậm chí Thụy Điển người chúng ta cũng có thể lợi dụng, tại sao liền một mực chết nhìn bọn hấn chăm chăm? Người mới vừa nói muốn thuyết phục bọn họ cùng chúng ta trao đổi? Là có ý gì?" Lão Triệu vuốt cằm, rất là không rõ mấy ngày qua Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng một mực địa đối với người Bồ Đào Nha bỏ công sức.

Không riêng là lão Triệu, những người khác cũng đều đưa ánh mắt chuyển hướng hai con "Hò ly" —— Tô Tử Ninh cùng Nghiêm Hiểu Tùng. Người sau đối diện một chút sau, về mặt đồng thời trở nên dị thường chăm chú.

Ở lại : sững sờ một lát, Nghiêm Hiểu Tùng làm cái xin mời động tác, đem quyền phát ngôn để cho Tô Tử Ninh.

"Vì Bồ Đào Nha thực dân địa! Hoặc là chuẩn xác điểm nói, lợi dụng bọn họ phân bố ở Nam Mỹ, Tây Phi, Đông Phi, Ấn Độ còn có Đông Nam Á thực dân địa, cùng với mạnh mẽ viễn dương vận lực, làm như chúng ta từ Minh triều di dân ven đường vãn cầu, đây là cái thời đại này không thể thay thế tiện lợi điều kiện!"

Tô Tử Ninh đứng lên đến, đẩy ra cửa sổ, lẳng lặng mà nhìn Đông Phương bầu trời đêm, khước miệng mang theo vẻ mỉm cười.

Ngoại trừ Nghiêm Hiểu Tùng một mặt bình tĩnh về mặt ở ngoài, ở đây hầu như tất cả mọi người đều thất kinh. Dưới cái nhìn của bọn họ, hiện nay Manhattan tất cả hải lòng vận chuyển, chỉ cần có đầy đủ nguyên liệu nhập khẩu con đường cùng sản phẩm khuynh tiêu thị trường, có người Anh-diêng những người này lực tài nguyên, bọn họ có thể ở Bắc Mỹ sống được dị thường thoải mái.

"Chúng ta có thể duy trì như vậy an toàn bao lâu? Mười năm? Hai mươi năm? Vẫn là một trăm năm?" Nghiêm Hiểu Tùng nặng nề địa nói, về mặt càng ngày càng nghiêm túc, "Chờ người Âu châu vượt qua này gian nan nhất mấy chục năm, bọn họ sẽ như châu chấu như thể tràn vào Bắc Mỹ. Manhattan mới bao nhiêu người mình, ngoại trừ già trẻ, không tới bốn trăm hào, hơn nữa mười năm hai mươi năm sau, khi chúng ta đều lão, chúng ta làm sao bảo đảm chính mình, bảo đảm chính mình đời sau? Lẽ nào hi vọng những kia liền bánh xe xe đều sẽ không tạo người Anh-diêng?"

Mọi người trầm mặc, không phải bọn họ không nghĩ tới những vấn đề này, mà là bọn họ tiềm thức địa tổng cho rằng những vấn đề này tự nhiên có người để giải quyết, mà bọn họ chỉ cần chiếu làm là được.

Bọn họ một đời, chưa bao giờ như vậy trịnh trọng quá cần vì là vượt qua 10 người đoàn đội đi phụ trách, thậm chí liền ngay cả lần này Âu Châu hành trình, phỏng chừng đều là đi não nhiệt vượt xa quá thực hiện chức trách tâm thái.

Hiện tại, bọn họ lại ở tham dự một hồi vì toàn bộ Manhattan đoàn thể tương lai, thậm chí bọn họ đời sau sinh hoạt đi bố cục đại sự, mà đại sự như vậy, ngay ở như vậy một gian phòng nhỏ bên trong quyết định.

Trước đây cũng là cảm thấy Tô Tử Ninh bác học cộng thêm đầu lười đọc, Nghiêm Hiểu Tùng lạc quan lòng nhiệt tình cộng thêm giáo hoạt, nhưng vừa lúc đó, bọn họ mới phát hiện, mình và người khác chênh lệch đến cùng ở nơi nào.

"Tô ca, có phải là ngươi cùng Nghiêm ca đã sớm thương lượng được rồi. . ." Chu Khả Dân đột nhiên đứng lên, hai mắt sáng lên, "Lưu lão cùng thủ trưởng bọn họ biết không?"

Chu Khả Dân trong miệng thủ trưởng, chính là chỉ Trịnh Tuyền.

"Không, bọn họ hiện tại không biết. Nhưng bọn họ sớm muộn sẽ nghĩ tới chỗ này." Tô Tử Ninh quay người lại, mang theo một tia thần bí mỉm cười, "Đừng lo lắng, đây chỉ là ta cùng Nghiêm Hiểu Tùng bước đầu kế hoạch, nếu như thực sự không được, vẫn là đi được tới đâu hay tới đó."

"Ngày mai bắt đầu, sự tình sẽ càng ngày càng khó làm, thậm chí sẽ có không tưởng tượng nổi sự phát sinh. . . Hiện tại chúng ta đã ở người Acores mua được có thể chứa đầy năm tháng hoa hào cùng Maria hào nhóm đầu tiên vật tư, các người bất cứ lúc nào có thể theo thuyền về Manhattan." Nghiêm Hiểu Tùng cúi đầu nhìn mặt bàn địa đồ, sắc mặt trầm tĩnh.

Mấy người hai mặt nhìn nhau, từng người về mặt bất nhất.

...

...

Nghiêm Hiểu Tùng trở về phòng thời điểm, đồng hồ đeo tay đã qua rạng sáng 1 điểm.

Vừa nãy hội nghị, cuối cùng ở một mảnh trong trăm mặc kết thúc, ngoại trừ Tô Tử Ninh ở ngoài, không có ai dành cho chính diện trả lời, Nghiêm Hiểu Tùng cũng dường như sớm biết kết quả như thế cái thứ nhất rời khỏi phòng.

Gian phòng là lượng, mấy cây ngọn nến còn ở khó khăn rung động ngọn lửa, mà giả cảm nén trên đã chồng chất càng nhiều ngọn nến tàn dư.

Tây Ban Nha nữ Trung Úy, Katerina ở trong phòng chờ. Thiếu nữ không có tham gia tối ngày hôm qua Tổng đốc phủ tiệc rượu, chỉ là ở ba cái "Nước Đức quý" giám sát bí mật dưới ở tại thương quán bên trong.

Một thân người hầu gái váy ngắn Katerina tựa hồ đã ngồi rất lâu, nhưng nhìn thấy Nghiêm Hiểu Tùng lúc tiến vào, vẫn là mau mau tiến lên nghênh tiếp, cẩn thận mà cúi xuống đối phương Tây phục áo khoác, kiểm tra đối phương áo somi dưới vai, sau đó từ bên ngoài bụng tới nước nóng.

"Đã sắp được rồi, đừng lo lắng." Nghiêm Hiểu Tùng làm cái khuôn mặt tươi cười, nghĩ đến đối phương khoảng thời gian này vẫn tỉ mỉ chăm sóc chính mình, trong lòng có chút cảm động.

"Người đối đầu để xin thề, người ở làm mỗi một chuyện, đều là công chính!" Katerina thế Nghiêm Hiểu Tùng đòi lại được, đột nhiên giọng lên đến, gắt gao nhìn Đông Phương thanh niên con nết, tựa hồ muốn từ bên trong lấy ra món đồ gì.

"Ta không có bất kỳ khinh nhờn các người trong lòng Thượng Đế ý nghĩ, nhưng ta có thể dựa vào bản tâm xin thề, ta là vô tư, vì ta đồng bào." Nghiêm Hiểu Tùng nghĩ một hồi, chậm rãi nói.

"Nhưng nơi này thuộc về Tây Ban Nha quốc vương thống trị!" Katerina như một con đột nhiên bị kích thích tiểu mẫu sư như thế nhảy lên, hai tay nắm chặt, lại đã biến thành cái kia chiếc trên chiến hạm Tây Ban Nha Trung Úy, "Ta biết các người ở cùng những kia cả gan làm loạn người Bồ Đào Nha tiếp xúc, (www.uukanshu.com) đây là ở khinh nhờn Tây Ban Nha vương quốc Philip quốc vương bệ hạ thần thánh vương miện! Người Bồ Đào Nha là sẽ không được như ý, bọn họ sẽ bị treo cổ, các người cũng sẽ!"

"Nhưng người Bồ Đào Nha không như vậy nghĩ. . . Những này quốc vương các quý tộc quyền thừa kế game, xưa nay đều là cường giả ở lập ra quy tắc, England, người Pháp, Áo người, đều không ngoại lệ." Nghiêm Hiểu Tùng so với cái thủ thế, để bàn tay phóng tới trên cổ, "England cùng nước Pháp, vì nước Pháp quốc vương vương miện, từng đánh hơn 100 năm, rồi đầu không xong vương miện sự bọn họ vẫn làm không biết mệt, người Bồ Đào Nha vì sao lại sợ chết đây?"

"Vì lẽ đó các người cũng dự định thêm đi vào, liền vì cướp đi Tây Ban Nha vương quốc tôn nghiêm!" Tây Ban Nha nữ Trung Úy văn nghệ thanh niên trạng thái đến đỉnh cao, biện hộ giả vàng sáng bao trùm toàn thân.

"Không, chúng ta chỉ muốn trải qua yên ổn hạnh phúc sinh hoạt, chúng ta cần người Bồ Đào Nha vì chúng ta phục vụ." Nghiêm Hiểu Tùng đứng lên, do dự một chút, nhưng vẫn là hai tay để lại Tây Ban Nha thiếu nữ hai vai, "Cho tới người Bồ Đào Nha có thể không thu được tương lai của bọn họ, kỳ thực ta không quan tâm."

"Thật sự. . . Người chỉ là đang lợi dụng bọn họ đã tâm đúng không?" Katerina nước mắt lưng tròng mà nhìn cao to thanh niên, hai vai đều đang run rẩy, "Vậy người đối đầu để xin thề, nếu như Tây Ban Nha vương quốc không làm ra gây bất lợi cho người sự, người quốc gia không muốn tham dự vào!"

"Được! Ta xin thề!"

Nghiêm Hiểu Tùng trong đầu hơi xoay một cái, liền nở nụ cười, nhưng ngữ khí rất chăm chú.

"Người là ta đã thấy dừng cảm nhất nam nhân. . . Dừng cảm người đều là thủ tín. . ."

Katerina đột nhiên mặt đỏ lên, thân thể liền nhào vào Nghiêm Hiểu Tùng trong lồng ngực, đem nước mắt ngấm vào thanh niên trước ngực trên áo sơ mi, sau đó nở nụ cười.

Nghiêm Hiểu Tùng sửng sốt, thân thể cứng ngắc không dám động, trong lòng từng trận phát khổ.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tự chui đầu vào lưới

1621 năm ngày 31 tháng 3, thứ tư.

Lịch sử cũng không có bởi vì Đại Tây Dương bờ tây tân thế giới bởi vì phát sinh một số tiểu biến hóa mà định chỉ nó quán tính, có thể con kia tiểu Hồ điệp phiến lên gió nhẹ còn chưa bồng bênh đến Âu Châu.

Ngày đó, Tây Ban Nha quốc vương Philip III (cũng xưng phi lực tam thế), ở hần xa hoa trong cung điện mát. Vị này hết sức đáng vóc tiêu tụy Thiên giáo chủ đồ vẫn lấy xa mỹ sinh hoạt cùng hôn hội năng lực lãnh đạo lưu danh sử sách, không lẽ Tây Ban Nha thực dân để quốc cũng đang từ hần mất chính thức đi trên suy yếu không đường về.

Nhưng trong lịch sử cái thời đại này đám người, nhưng còn chưa nhìn ra cái gì quá to lớn đầu mối. Châu Mỹ biển Ca-ri-bê vẫn như cũ là Tây Ban Nha hải quân rửa ráy bồn, Tây Ban Nha lục quân vẫn như cũ là toàn bộ châu Âu nhân vật mạnh mẽ nhất; England coi như thắng được mấy chục năm năm trước cái kia tràng có quan hệ sinh tử hải chiến, nhưng lịch sử ý nghĩa trọng trung vẫn như cũ lớn hơn nhiều so với hải chiến thực chất kết quả, vẫn như cũ nom nớp lo sợ không dám vượt Tây Ban Nha râu hùm.

Âu Châu ba mươi năm chiến tranh giai đoạn thứ nhất ở bề ngoài đã phân ra được thắng bại, từ Bohemian vẫn kéo dài tới Hà Lan, Đan Mạch biên cảnh màu mỡ trên đất, thần thánh La Mã đế quốc ở Tây Ban Nha vương quốc xuất binh dưới sự giúp đỡ, đánh tan Germany khu vực chư bang Tân Giáo liên quân.

Hùng tâm bùng bùng Pfalz tuyển hầu Phi Đặc Liệt năm đời chỉ làm một năm Bohemian quốc vương, liền như chó mất chủ giống như một đường tan tác đến Hà Lan, mất đi lãnh đạo cùng tiền lương khởi nguồn Germany Tân Giáo lính đánh thuê các binh sĩ nhất thời thối nát ở Hà Lan cảnh nội, nháo cái gà chó không yên, để Hà Lan bảy tỉnh liên hợp hội nghị châu trường các nghị viên sút đầu mẻ trán.

...

...

Brooklyn khu công nghiệp quy mô lại bằng lớn hơn một vòng, càng ngày càng nhiều công nghiệp nhà xưởng bắt đầu tập trung vào hoạt động.

Từ khi địa lý lão sư An Thiệu Thanh chó ngáp phải ruồi khí địa ở sử thần đồn đảo phát hiện đệ nhất toà mỏ than đá sau, cái này lập chí trở thành Trung Hoa Manhattan công nghiệp phục hưng đầy mạnh giả văn nghệ thanh niên lập tức từ ủy viên hội xin đến từ thuyền hàng bên trong nhảy ra nhập khẩu vùng núi xe đạp, như ngựa hoang mất cương giống như ở Hade tôn hồ hai bờ sông chung quanh lẫn trốn gây án.

Đáng tiếc cái thời đại này không có dành cho An lão sư vui sướng tràn trề xa lộ đi trải nghiệm tiêu xe, rừng rậm nguyên thủy chen lẫn thủy vồng nằm dày đặc đầm lầy, chập trùng đồi núi cao nhai, để An lão sư không thể không thường thường công lấy xe đạp treo non lợi suối, tốc độ so với không lên những kia gánh hành lý hai cái chân bước đi ổn định an hưởng đạo.

Trời không phụ người có lòng, 3 tháng đầu, An Thiệu Thanh rốt cục ở Hade tôn hồ lấy tây hơn ba mươi km nơi phát hiện một chỗ loại nhỏ nhôm thổ quảng. Cái này quảng quy mô nếu như đặt ở hiện đại, hầu như sẽ không có bao lớn khai thác giá trị, nhưng đối với cả ngày gặm thết lên không có gạch chịu lửa liền không có cách nào lên lò bằng luyện thép tổng công trình sư Lâm Hữu Đức tới nói chính là cái thiên đại phúc âm.

Không tới hai tuần lễ thời gian, Hade tôn Hà Tây Ngạn người Anh-diêng liền cho Lâm Hữu Đức xe đẩy người bồi địa làm ra mười mấy tấn nhôm thổ,

Đã luyện xưởng cấp tốc tổ chức nhân thủ bắt đầu bài tập, luyện than cốc xưởng cũng ngay đầu tiên khánh thành.

Trước cầu cha cáo con bà nó hóa chất bộ cũng rốt cục lệ rơi đầy mặt thu được bọn họ cần nhóm đầu tiên luyện than cốc sau lọc hóa chất sản phẩm phụ, xưởng đóng tàu tổng giám đốc Thạch Ích Cách cùng thuyền nhà thiết kế Du Khải cũng bởi vậy được chế tạo buồm thuyền trọng yếu nguyên liệu một trong: Hắc ín cùng nhựa đường.

Brooklyn xưởng đóng tàu xưởng khu, mấy toà gỗ xử lý khí thế ngất trời, mấy tháng qua chặt cây chông chất gỗ chính từng cái tập trung vào xử lý. Thổ pháp gỗ khô ráo điều thất, lợi dụng sức nước khởi động làm bằng gỗ Phong Luân thường quy nhiệt khí khô ráo thất cùng với lợi dụng thuyền hàng cung thủy nôi hơi cái trang nhiệt độ cao hơi nước gỗ khô ráo phân xưởng ở từng cái vận chuyển.

Đã xử lý tốt gỗ tuy nói vẫn không có thỏa mãn hai vị xưởng đóng tàu đại lão tuyệt đối chất lượng yêu cầu, càng nhiều nguyên liệu còn có chờ Âu Châu

mậu dịch kết quả, nhưng thời gian không chờ ta hình thức vẫn như cũ bức bách bọn họ bắt đầu giai đoạn thứ nhất tạo thuyền kế hoạch.

Một chiếc tiêu chuẩn trọng tải 800 tấn phi tiền buồm thuyền long cốt đã nằm ở bờ trượt trên, từng cái từng cái dừ tọng xương sườn giống như thuyền xác khung xương thình lình ở trước mắt. Mười mấy tên kỹ công cùng hơn trăm tên ẩn đệ an tiêu hỏa bận rộn liên tục, mấy chiếc nhân lực khởi động gang khung xương người tự cần cầu chính đang lao lực lôi kéo hạ xuống vận trầm trọng gỗ.

"Tiền độ không tệ lắm!" Thạch Ích Cách vừa hướng bản vẽ, một bên nhìn xưởng đóng tàu lao công công tác trạng thái, có chút không hài lòng lắm, "Du ca a, kỹ thực người mới là thiết kế tổng công trình sư, chúng ta này vừa đến đã trên phi tiền, có phải là Thái Thương xúc?"

"Không vội vàng, chúng ta muốn thu được đôi với Âu Châu buồm thuyền trên biển ưu thế, chỉ có thể từ kỹ thuật góc độ đi thực hiện. Lần thứ nhất có thể sẽ gặp phải rất nhiều vấn đề, nhưng chỉ cần tiêu tô bọn họ từ Âu Châu làm ra đầy đủ nguyên liệu cùng thợ thủ công, ta có thể bảo đảm nhiều nhất trong vòng nửa năm nhất định hoàn công." Du Khải sờ sờ cằm hồ tra, vừa ba mươi tuổi trước Quảng Châu xưởng đóng tàu trợ lý kỹ sư một mặt tự tin.

"Đáng tiếc gỗ khô ráo quá vội vàng." Thạch Ích Cách có chút tâm không cam lòng quay đầu lại nhìn phía xa xa gỗ xử lý trắng, "Chỉ có phong phú gỗ tài nguyên. . . Hơn nữa còn nghiêm trọng thiếu hụt đồng bì gia công, này thuyền muốn rơi xuống thủy, có thể dùng không được bao nhiêu năm."

"Tân ba năm cựu ba năm, phùng may vá bù lại ba năm. Chỉ cần có ụ tàu định kỳ duy tu bảo dưỡng, dùng tới bảy, tám năm vẫn là không thành vấn đề." Du Khải hăng hái địa đứng lên đến, chỉ điểm giang sơn giống như nhìn về phía biển rộng phương hướng, "Không sợ hạm thời đại, nhất định sẽ ở trong tay ta thực hiện!"

"Lại là một văn nghệ thanh niên. . ." Thạch Ích Cách nhìn Du Khải bóng lưng, không nhìn được trong bóng tối oán thầm

Hai người chính trò chuyện, bỗng nhiên phía tây truyền đến một trận như lời bàn cồng cồng nổ vang, xưởng đóng tàu các công nhân dồn dập dừng lại công việc trên tay, ngơ ngác mà nhìn phía Tây Phương, mấy cái Âu Châu thợ thủ công càng là đi chung với nhau xì xào bàn tán lên.

"Là bên trong vịnh cứ điểm, ở nã pháo! Huấn luyện? Vẫn có cái gì bất ngờ phát sinh?" Du Khải hơi sốt sắng địa kéo Thạch Ích Cách cánh tay, liếc mắt ra hiệu.

Hai người cấp tốc rời đi công trường hiện trường, không lâu lắm, một tiểu đội súng ống đầy đủ trên lục địa canh gác đội binh sĩ liền chạy vào xưởng đóng tàu, sắp hiện ra trắng Âu Châu các công nhân quần chế lên.

...

...

Hai chiếc mạng theo Hà Lan cờ xí buồm Gehlen thuyền chính như không đầu con ruồi giống như ở Tổng đốc đảo Tây Nam mặt nước đánh quyền, một phát từ tám trăm mã ở ngoài hòn đảo cứ điểm trên phóng ra mà đến thành thực đạn pháo nặng nề nện ở ít hơn chiếc thuyền kia phụ cận, oanh lên một cái cao cao cột nước.

"Đáng chết! Lại có thể có người đã chiếm cứ nơi này? ! Là England, vẫn là người Tây Ban Nha, hoặc là người Pháp?" Trên thuyền lớn thuyền trưởng mạng theo ánh mắt hoảng sợ nhìn phương xa toà kia hòn đảo cứ điểm, có chút không tin con mắt của mình.

Thuyền lớn đã bị thương, cột buồm đứt đoạn mất một cái, trên thuyền thủy thủ như con kiến trên chảo nóng giống như tán loạn, mà bọn họ trên thuyền trang bị pháo, căn bản là không có cách cùng đối thủ cái kia rõ ràng là 24 bành đại bác đối chiến.

"Ba năm trước nơi này ngoại trừ chúng ta Hà Lan da lông thương nhân, căn bản sẽ không có bất luận người nào tiến vào!" Một bên thương nhân trang phục người trung niên một mặt ủ rũ, "Thượng Đế a, bọn họ chỉ ít nên lên tiếng chào hỏi."

Lại là một phát đạn pháo bay tới, khoảng cách thuyền lớn hơn hai trăm mét ở ngoài thuyền nhỏ cũng bị trong số mệnh, phá nát thuyền xác vụn phán bay lên thiên, hí lên nứt phổi kêu thảm thiết hầu như ở trên thuyền lớn liền có thể nghe thấy.

Hai chiếc Hà Lan thuyền chính liều mạng quay đầu dự định rút khỏi Hade tôn ngoặt sông đồng thời, Tổng đốc đảo bên trong vịnh cứ điểm bên trong trên biển canh gác đội cứ điểm các pháo binh chính như động dục trâu đực như thế gào gào kêu.

Cứ điểm chỉ huy Trương Xuân nhuệ đặc ý giọng kính viễn vọng, thường thức bộ hạ cái kia nửa sống nửa chín pháo kích, nhìn thấy đối thủ như thỏ như thê tán loạn mô dạng, trong lòng hồi hộp.

"Số một chuẩn bị xong xuôi!"

"Thả!"

Bốn phía cứ điểm pháo binh mau mau che lỗ tai, hỏa thiêm cấm xuống, mãnh liệt hỏa diễm cùng khói trắng từ nòng pháo phun ra, lại là một phát đạn pháo lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được bay ra ngoài.

"Được rồi, người Hà Lan đã tan vỡ, đình chỉ pháo kích, nên Vương Thiết Chuy bọn họ lên."

Kính viễn vọng bên trong, hai chiếc bị thương Hà Lan thuyền buồm bay lên cờ hàng, nhìn dáng dấp bọn họ biết bị như vậy một trận lửa đạn gấp tập, đã mất đi cơ hội chạy trốn. Màn ảnh bên trong, một chiếc tháp bé sắt thép chiến hạm chính lấy 18 tiết tốc độ nhanh tốc đánh về phía người Hà Lan đường

lui.

Đơn giản uy hiếp sau, bị đứt đoạn mất đường lui hai chiếc Hà Lan thuyền thất vọng dựa theo trên biển canh gác đội tuần tra hạm chỉ thị một trước một sau hướng Brooklyn phương hướng mở ra.

Ở Manhattan ủy viên hội trong phòng làm việc, biết được kết quả cuối cùng Trịnh Tuyền suất chút nữa cười roi mắt răng hàm, mà một bên Luru lão cùng Tề Kiến Quân thì lại một bộ may mắn về mặt.

...

...

Hoàng hôn thời điểm, sử thần đồn đảo mỏ than đá khu được túc khu ngoài cửa lớn, lại đứng hơn 50 cái cúi đầu ủ rũ người Âu châu. Chính đang dừng chân khu bên trong khom lưng thu thập lao động công cụ England các phụ nữ dồn dập ngẩng đầu lên, phát hiện những kia quen thuộc "Nước Mỹ" binh sĩ chính súng ống đầy đủ địa áp giải đám này người Âu châu đi tới.

Người Hà Lan bị áp giải đến vệ sinh thanh khiết ốc, ở nơi đó, bọn họ sẽ bị cưỡng chế cạo trọc phát, sau đó tiến hành một loạt thổ pháp tiêu độc biện pháp.

"Thượng Đế a. . . Lại là một nhóm tự chui đầu vào lưới người đáng thương. . ."

Một toà làm bằng gỗ tiêu giáo đường cửa, mục sư Blaise chuyên biệt ở góc nhìn mấy phút sau, không khỏi dùng tay ở trước ngực vẽ cái thập tự, cay đắng nhắc tới.

Niệm xong, Blaise chuyên biệt hướng dừng chân khu nào đó toà to lớn nhất kiến trúc đi đến, (www.uukanshu.com) nơi đó là sử thần đồn đảo canh gác khu bộ chỉ huy, phụ trách toàn bộ sử thần đồn khu mỏ quặng Âu Châu tù binh quân giáo công tác.

Blaise chuyên biệt hy vọng có thể từ vị kia tuổi trẻ "Thiếu úy" trong miệng được càng nhiều tin tức, có thể cái này cũng là một lần tranh thủ càng nhiều England di dân thoát ly cái này lao công doanh cơ hội. Dưới cái nhìn của hắn, một nhóm nhất định trở thành tân thợ mỏ người Âu châu đi vào mỏ than đá, vậy bọn họ này một nhóm người khả năng còn có mấy người có thể như những kia thợ thủ công như thế bị đặc xá.

"Không, tôn kính mục sư tiên sinh, ta vẫn không có nhận được mặt trên thông báo, vì lẽ đó, ta không cách nào một phương diện dành cho người giải đáp." Tài hoa đến sử thần đồn canh gác khu hà ngữ "Thiếu úy" thích nhất nhìn thấy chính là những người Âu châu này một mặt thấp thòm khô bức mô dạng, liền ngữ khí càng cao hơn chút, "Nhưng ta cảm giác, các người ở đây kỳ thực sinh hoạt rất khá, người có thể ở Âu Châu tìm tới so với nơi này càng tốt hơn trại tù binh?"

Đương nhiên, nơi này đúng là Âu Châu chưa từng thấy địa phương, Âu Châu có trại tù binh sao? Khẳng định không có! Hết thầy lấy tù binh danh nghĩa bị tóm con ma đen đuôi không phải là bị bán đi chính là bị giết chết, chỉ có những người Mỹ này mới nảy sinh ý nghĩ bắt chọt nắm giữ lấy lao động đôi lấy đặc xá nhân từ pháp luật.

Blaise chuyên biệt mau mau vẽ cái thập tự, khiêm tốn mà cúi đầu nói đến: "Thiếu úy tiên sinh, ta trở lên để danh nghĩa xin thẻ, chúng ta đều là người thành thật, đối với leo lên quý quốc lãnh thổ hành vi vốn là một loại vô tri mạo phạm. Ta tin tưởng Adelaide thuyền trưởng bọn họ cũng nhất định là dùng sám hối cùng thành ý đổi lấy tín nhiệm, tại sao loại này tín nhiệm không lại càng nhiều địa giáng lâm đây?"

"Xác thực cần rất nhiều thành ý. . ." Hà ngữ đến nửa ngày mới từ đối phương cái kia cổ điển Anh ngữ bên trong nghe rõ ý tứ, "Ta có thể đem nguyện vọng của người hướng lên phía trên quan chỉ huy chuyển đạt, nhưng khi trước quan trọng nhất chính là. . . Người muốn dạy sẽ những kia người Hà Lan quy củ, ở quy củ của nơi này!"

A! Là người Hà Lan! Blaise Tello hơi giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Quốc toàn cục cùng hải quân thượng tướng

Buổi tối, sử thần đồn đảo canh gác khu nào đó trong phòng nhỏ, còn đèn sáng.

Nhỏ hẹp bên trong gian phòng, một trung niên Hà Lan tên Béo cô độc địa ngồi ở gian phòng ngay chính giữa, cái kia thấp bé ghế gỗ hầu như không thể

chịu đựng hẳn trọng lượng, theo hẳn cử động bất an cái mông vặn vẹo phát sinh kéo kẹt âm thanh.

Một chiếc nào đó chiếc thuyền bên trong đỡ xuống bạch chích đèn treo quai ở trên đỉnh đầu hẳn mới, dường như trong đêm tối một đạo đầu đẳng từ trên xuống dưới ần ra hẳn râu ria xòm xàm mặt béo phì.

Đối diện tên béo người Hà Lan, là một cái bàn gỗ, mặt sau ngồi một vị trên người mặc quân trang thanh niên, băng tay trên là một cái miếu liên, nhìn dáng dấp là thuộc về trên biển canh gác đội Tiểu Quân quan. Mà Tiểu Quân quan bên người, thì lại song song ngồi một vị âu phục giầy da thanh niên.

Ở bàn gỗ mặt bên, còn đứng một vị người Âu châu —— vị kia thông hiểu Hà Lan ngữ England mục sư Blaise chuyên biệt, phụ trách đem đối phương Hà Lan ngữ phiên dịch thành Anh ngữ.

Toàn bộ cảnh tượng, xem ra cùng một hồi bí mật thăm vắn giống như nghiêm túc mà ngọt ngào.

"Họ tên." Âu phục nam đem thân thể dựa vào ghế, hầu như là dùng lỗ mũi nhìn đối phương. Một bên Tiểu Quân quan thì lại tay cầm bút chì ở vở trên chờ ghi chép.

"Mông đề • đức • lạc Y Đặc. . ."

Đây dầu trục, một thân tiêu độc sau thống nhất phân phát mất cảm giác quần áo. Không hiểu ra sao bị trở thành "Tù binh" Hà Lan thủy thủ trường sốt sáng mà có chút run, trên đỉnh đầu kỳ lạ nguồn sáng lại để hẳn cảm giác lạnh hẳn chảy ròng.

"Ồ? Còn là một quý tộc?"

Tên đáng thương vừa nghe mau mau lắc đầu, tiếp theo lại mau mau gật đầu: "Ta chỉ là cái thủy thủ. . . Có điều tổ tiên từng ở Olen trị thân vương dưới trướng tác chiến quá."

Olen trị thân vương? Âu phục nam liếc nhìn mục sư Blaise chuyên biệt, không tỏ rõ ý kiến.

"Tuổi tác."

"42 tuổi, tiền sinh. . ."

"Giới tính. . . Cái này có thể không phiên dịch. . . Ân, chức vị?"

"Mỹ Nhân Ngư hào thủy thủ trường. . ."

Mấy phút sau, Tiểu Quân quan khép lại nhật ký bản, biểu thị không có có thể ghi chép giá trị. Âu phục nam lúc này mới thoảng điều chỉnh dưới tư thế, hai tay khoanh ôm ở trước ngực, lộ ra cân nhắc nụ cười: "Được rồi, mông đề tiền sinh, ta nghĩ người đã biết chúng ta ngày hôm nay thăm vắn lý do của người. . . Hiện tại, chúng ta lấy phi pháp vũ trang xâm lấn tội bất người, chờ đợi người chính là ba mươi năm lao dịch hoặc là. . . Từ hình, đương nhiên, này muốn xem quan toà cùng bồi thẩm đoàn ý kiến. Đây là người khẩu cung, xin mời ký tên đi."

"Ồ! Không! Tiền sinh, ta không phải thuyền trưởng, chỉ là cái thủy thủ trường! Ta hoàn toàn ở thực hiện chính mình thủy trên chức trách, An Đức Lý An tiền sinh mới là chúng ta chân chính cố chủ!"

Ba mươi năm lao dịch? ! Từ hình? ! Đáng thương Hà Lan ái cái thủy thủ mặt dài đều nát, môi đều đang phát run.

"Ta cũng ở thực hiện Trung Hoa America nước cộng hòa quốc thổ cục an ninh chức trách, đối với bất kỳ ý đồ phá hoại nước ta quốc thổ an toàn hành vi phạm tội tiến hành đã kích.

Rất rõ ràng, các người mấy năm qua nhiều lần từ trên biển lên vào lãnh thổ nước ta, cũng cùng địa phương người Anh-diêng tiến hành giao dịch phi pháp, giao dịch phẩm càng là dính đến vũ khí loại này bị hư hỏng quốc thổ an toàn là đồ cấm, các người thuyền trưởng đã bàn giao, người thân là thủy thủ trường cũng là tri tình, điểm ấy người không thể phủ nhận chứ?"

Âu phục nam rung đùi đắc ý, mục sư Blaise chuyên biệt đồng bệnh tương liên về mặt tự nhiên trên mặt, một bên Tiểu Quân quan cũng không nhịn được quay đầu đi, có điều thật giống là đang cười.

Thượng Đế a, lẽ nào mấy năm trước nơi này thì có các người sao? Mập thủy thủ đều sắp khóc.

"Hai chiếc có chứa vũ khí hạng nặng thuyền, hầu như người người đều mang theo binh khí, còn ý đồ pháo kích nước ta phòng thủ biển thiết thi quân sự, làm thủy thủ trường, người không chế quân sự nhân viên hành động, đã tạo thành không thể cãi lại quân sự xâm lấn hành vi."

Âu phục nam còn ở lải nhải, tựa hồ muốn đem xuyên qua tới nay hơn nửa năm bức tức bất mãn sốt sáng thành đe dọa ngã vào đáng thương thủy thủ trường trên người.

"Thượng Đế a. . . Xin mời khoan dung ta. . ." Thủy thủ trường núp ở trên đất, bắt đầu gào khóc.

"Khặc. . . Mông đề tiền sinh, ta rất đáng tiếc. Có điều, làm quốc thổ cục an ninh điều tra viên, ta còn có thể dành cho người một hạng đặc thù lựa chọn."

Âu phục nam vòng qua bàn gỗ, đi tới người Hà Lan xụi lơ trước mặt, mặt mỉm cười.

"Ồ! Tiên sinh, ta khẩn cầu ngài. . ."

Trước mặt đáng sợ thanh niên vào đúng lúc này tựa hồ lại đã biến thành mang cánh Thiên Sứ, nước mắt giàn giụa thêm nước mũi thủy thủ dài hai mắt tỏa ánh sáng, còn kém đi ôm đồm phương chân.

"Khắc. . . Mông đề tiên sinh, người có thể lựa chọn vì chúng ta phục vụ, do đó lấy quy hàng phương thức thoát khỏi tù binh thân phận, nếu như vậy, ngài chỉ cần tiếp thu ngành quân sự thân phận hạch tra, liền có thể vòng qua trình tự tư pháp. . ." Âu phục thanh niên cười ha hả ngồi xổm xuống, đề lại người Hà Lan vai, ngữ khí phi thường nhu hòa, "Thậm chí người nhà của người, cũng có thể được giống như người đãi ngộ."

Phiên dịch xong những này, England mục sư Blaise chuyên biệt cũng không nhìn được trong lòng oán thán, những này nước Mỹ lão thực sự là quá vô liêm sỉ, có thể Adelaide thuyền trưởng chính là như vậy bị bọn họ "Thuê" chứ?

"Ngài là nói Mễ Hiết Nhĩ cũng có thể vô tội? ! Được, ta đồng ý vì là ngài phục vụ!" Người Hà Lan mông đề mãnh mãnh gật đầu, không do dự chút nào.

Mễ Hiết Nhĩ, chính là cùng hán đồng thời ở Mỹ Nhân Ngư hào làm việc làm một phổ thông thủy thủ, con trai của hán, một tên mới 14 tuổi nhưng đã có 4 năm trên biển kinh nghiệm nước tiểu tay.

Cái này không sợ trời không sợ đất nhĩ tử thậm chí ở Mỹ Nhân Ngư hào chéch boong tàu bị một phát 24 bạng đạn pháo đánh nát thời điểm còn dự định đi mở pháo, tuy rằng khi đó hầu như hết thủy thủ đều dọa chạy.

"Không, không phải vì ta phục vụ, là vì là nước Mỹ chính phủ phục vụ." Âu phục nam đứng lên, lén lút quay về bàn gỗ sau còn đang hoảng trịnh trọng Tiểu Quân quan liếc mắt ra hiệu.

"Được rồi, kết thúc, Blaise chuyên biệt mục sư, ta rất cao hứng ngài có thể trợ giúp chúng ta. Đối với này, ngài khả năng ở tương lai không xa thu được đặc xá."

Cửa mở, vệ binh đem đại nạn không chết Hà Lan thủy thủ trưởng dẫn theo đi ra ngoài, England mục sư Blaise chuyên biệt cũng kết thúc sứ mạng của hán, có điều xuất hiện ở trước cửa, âu phục nam quay về Blaise chuyên biệt mấy câu nói, để thành thật England suýt chút nữa cao hứng nhảy lên đến.

...

...

"Tôn Dương, đến cùng người này có chỗ lợi gì? Làm sao các người như vậy coi trọng? !"

Trong phòng chỉ còn dư lại hai vị thanh niên, âu phục nam lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, quay về bàn gỗ sau vẫn như cũ ngồi Tiểu Quân quan lộ ra không rõ vẻ mặt.

"Trước thông qua bọn họ thuyền trưởng đã biết rồi những người này tình huống, bất quá chúng ta trong lúc vô tình phát hiện bảo bối."

Trên biển canh gác đội Tiểu Quân quan Tôn Dương 25 tuổi, đã từng là nào đó hải hàng căn cứ chính trị xử trợ lý, bởi vì bởi bạn gái du lịch mà cuốn vào xuyên qua sự kiện.

"Mông đề nhĩ tử Mễ Hiết Nhĩ? Cái kia 14 tuổi công nhân thủy thủ?"

"Tuy rằng ta trước đây là hải hàng, nhưng bao quát Vương Thiết Chuy thuyền trưởng ở bên trong, làm hải quân quân nhân, chúng ta biết rõ trong lịch sử mỗi một vị trên biển anh hùng có sự." Tôn Dương gật gù, đốt khói hương, tựa hồ đang thừa nước đục thả câu.

"Đề ta nghĩ nghĩ. . . Người Hà Lan. . . 17 thế kỷ trên biển anh hùng?"

Lưu Vân, (www.uukanshu.com) nhị lưu luật sư xuất thân, chính mình mở ra gia thám tử tư xã, bởi vì làm thuê Chúa nhờ vả theo dõi một du lịch đoàn tam lưu người mẫu, kết quả không hiểu ra sao đến 17 thế kỷ.

"Mễ Hiết Nhĩ • Adrian từng • đức • lạc Y Đặc?" Lưu Vân nhai : nghiền ngẫm cảm giác này rất tên xa lạ, nửa ngày không có manh mối.

"Là phiên dịch vấn đề, chúng ta sách vở trên, gọi hán Mễ Hiết Nhĩ • Adrian từng • đức • lạc Y Đặc người. Hà Lan hải quân thượng tướng, 17 thế kỷ trung kỳ toàn bộ châu Âu không gì địch nổi trên biển thống suất! 10 tuổi làm thực tập thủy thủ, 28 tuổi liền trở thành thuyền trưởng!" Tôn Dương dùng sức nắm nắm đấm, hai mắt tỏa ánh sáng, "Hiện tại trẻ tuổi như thế, liền bộc lộ ra dũng mãnh hiếu chiến cá tính, hơn nữa trên biển chiến lược thiên phú cực cường, người suy nghĩ một chút, giả như bọn họ phụ tử có thể vì chúng ta phục vụ, cái kia mười năm sau. . ."

"Được rồi, các người làm hải quân, chính là như vậy đức hạnh, có đặc thù trên biển lịch sử sùng bái phích. . . Liền hải tử đều không buông tha." Lưu Vân nhún nhún vai, mỗi một ngồi xuống, "Sứ mạng của ta xem như là xong chứ?"

"Ừm. . . Có điều ta phát hiện người quả thật có làm cái này thiên phú." Tôn Dương cười ha hả đưa qua khói hương, vỗ vỗ bả vai của đối phương, "Cũng là cái rất có thể xả người, không thể so Nghiêm Hiểu Tùng kém."

"Vậy nếu không tìm ủy viên hội, chúng ta liền thật thành lập cái quốc thổ cục an ninh?" Lưu Văn con mắt một hồi liền sáng.

"Ngạch. . . Ta xem hay là thôi đi, không làm được người ngày nào đó liền cục tình báo trung ương CIA cũng biết đi ra." Tôn Dương mau mau đứng lên đến bãi ở ngoài đi, một bên còn lộ ra đùa cợt nụ cười, "Nhưng ta dám cam đoan, nơi này chừng năm mươi cái người Hà Lan trong tương lai trong một khoảng thời gian, sẽ đem người cho rằng Satan."

"Khà khà, cảm giác kia cũng không sai a!"

Lưu Văn ngậm khói hương, bắt đầu ảo tưởng sau này mình quát tháo phong vân hình tượng. . .

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Chạy không thoát hồ sâu lịch sử (1)

Hade tôn hồ hạ du người Anh-diêng mạo dịch tiến hành có vô cùng thuận lợi, liền ngay cả xa xôi hướng tây bắc dịch Lạc khôi Ấn Độ An liền mình cũng mượn Ma Hòa Khắc người ràng buộc tác dụng, cùng Manhattan thành lập ý nghĩa tượng trưng lớn hơn ý nghĩa thực tế mạo dịch liên hệ.

Lục tục, rất nhiều đến từ Bắc Phương giao dịch phẩm tiến vào Manhattan, để Ấn Độ An mạo dịch người tổng phụ trách Lý Tường giết mình chính là, Ma Hòa Khắc người mang đến trong gì đó thậm chí còn có thiên nhiên dầu chó kìm! Cái kia nặng đến mấy kg thậm chí mấy chục kg thiên nhiên kim khối, để đăng ký giao dịch danh sách mấy cái tiểu thanh niên suýt chút nữa nhảy lên đến.

Những này ngoài lẽ ở trước mặt vàng không bằng mỡ bò đại cục dưới còn chỉ có thể toán hơi dập dờn, nhưng có quan hệ công nghiệp bộ tổng công trình sư Lâm Hữu Đức trình một phần báo cáo lại làm cho ủy viên hội không dám thất lễ.

Căn cứ mới nhất tình hình phát triển công nghiệp, Lâm Hữu Đức vô cùng gọn gàng địa có ra trước mặt Manhattan khu vực nắm giữ có thể khai thác khoáng sản số liệu. Trường đào cái kia móng tay tí tẹo quặng sắt có thể khai thác trữ lượng hiển nhiên không đủ để chống đỡ đại quy mô hơn sắt thép tăng sản kế hoạch.

Lạc quan phỏng chừng, chỉ hiện giai đoạn quặng sắt khai thác kỹ thuật cùng sắt thép sản năng, nhiều nhất ba năm, hiện hữu kỹ thuật điều kiện có thể tróc ra vật hái quặng sắt liền đem khô cạn, đón lấy coi như dùng người Anh-diêng mạng người đi lấp, cũng tăng cao không được bao lớn có thể kéo dài khai thác lượng.

Cái này tính chất bị kịch kết luận để hợp nghiệp một chữ cũng không biết Lưu lão đều sâu, càng nhiều tia thanh niên nhiệt huyết càng là rêu rao lên hướng hậu thế Pittsburgh phương hướng đẩy mạnh, nhưng người rõ ràng hầu như không nhìn địa đồ liền kết luận như vậy cử động thuần túy tìm chết.

Khuyết thiếu khởi công xây dựng trên lục địa giao thông công cụ cùng nhân lực, đừng nói là Pittsburgh, coi như là Manhattan phía tây Appalachian son mạch phía Đông bên bờ khu vực, cái kia mấy chục trăm thanh km giao thông công trình đều là không thể nào tưởng tượng được.

Vĩ đại nhiệm vụ lại đệ trình đến địa chất khoáng sản khảo sát tổ, địa lý lão sư An Thiệu Thanh nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, dựa theo địa đồ xác định một phương hướng hoàn toàn mới —— Hade tôn giữa sông thượng du. Dựa theo trí nhớ của hắn, hậu thế New York châu trọng đại trữ lượng quặng sắt, mỏ than đá cùng bộ phận kim loại màu quặng ngay ở Hade tôn giữa sông du Appalachian son mạch lòng chảo hai bờ sông có phân bố.

Lần này sắp sửa trực tiếp khởi công xây dựng cái thứ nhất trừ Manhattan xã khu bên ngoài vịnh cửu cửu điểm, chuẩn bị tương lai làm Bắc Phương khoáng thạch duyên nội hà thủy lộ quy mô lớn đưa vào Manhattan lô cốt đầu cầu. Quay về địa đồ, Trịnh Tuyền cùng An Thiệu Thanh, cùng với mấy vị khác ủy viên ngôn tay không ngừng bắc di, cuối cùng rơi xuống khoảng cách Manhattan ước 80 km, Hade tôn hồ bờ tây cái kia một mảng nhỏ lòng chảo bình nguyên đột xuất bộ.

"Đọc theo sông quáng điểm thăm dò đồng thời, liền ở ngay đây khởi công xây dựng vịnh cửu cửu điểm, tên mà. . . Ta xem liền gọi 'Tây Điểm' thế nào?" Trịnh Tuyền trình trọng việc mà lấy tay chỉ từ trên bản đồ dời đi, nhìn chung quanh bốn phía đồng liêu, "Ý tứ là chúng ta ở Hade tôn Hà Tây Ngạn cái thứ nhất vịnh cửu cửu điểm."

Khinh bỉ. . . Có từng điểm từng điểm lịch sử thường thức người cũng không nhận được liếc mắt. Nơi này trong lịch sử rõ ràng chính là Tây Điểm,

Còn quanh co lòng vòng mình làm cái gì giải thích.

Phương án rất nhanh được ủy viên hội thông qua, nhưng cân nhắc đến đây là hiện nay khoảng cách Manhattan xa nhất cửu cửu điểm công trình, nhân thủ không đủ, cùng với nơi đó đem khả năng tiếp xúc được cái khác xa lạ người Anh-diêng, ủy viên hội ở thận trọng cân nhắc sau, quyết định vận dụng mặt

khác một nhóm người.

Rất nhanh, Sở Thân Đồn đảo mỏ than đá Blaise chuyên biệt mục sư liền nghênh đón vài tên "Nước Mỹ chính phủ" đại nhân vật.

Dựa theo chính thức thuyết pháp, Sở Thân Đồn đảo còn lại England bởi cải tạo lao động biểu hiện đột xuất, nước Mỹ chính phủ quyết định đem còn lại lao dịch đổi thành giam ở ngoài chấp hành. Ngoại trừ đã ở Brooklyn khu công nghiệp tham dự thuyền trưởng công tác England thợ thủ công, bao quát Blaise chuyên biệt mục sư ở bên trong, còn lại 42 tên England thành niên nam nhân đem thu xếp ở "Tây Điểm trần" bên trong chăm nom phụ cận quảng trường, mà lấy quảng công tác, đem thuê phụ cận người Anh-điêng.

Nếu như biểu hiện được, thậm chí còn có thể ở học được Hán ngữ sau thu được chính thức ở lại quyền!

Không còn trước đây vũ trang giam giữ, không còn tối tăm không mặt trời khai thác than lao dịch, không còn mỗi tuần chỉ có nửa ngày nghỉ ngơi thông khí. . . Trong chớp mắt liền được báo cho cho phép ở chung một chỗ chỉ ít phần lớn thời gian đều có thể duy trì tự do hoạt động khai thác trong trần, mục sư Blaise chuyên biệt không che giấu nổi nội tâm mừng như điên, gật đầu liên tục.

Nơi này quả thực chịu đủ lắm rồi! Làm Blaise chuyên biệt trở lại ở Sở Thân Đồn đảo đem cái tin tức tốt này nói cho còn lại đồng bạn thời điểm, hầu như hết thấy England đám nam tử đều hoan hô lên, mà các nữ nhân cũng thờ phào nhẹ nhõm. Tuy rằng vẫn như cũ muốn đổi mặt cùng người nhà gần gũi chia lìa, nhưng ít ra còn có hi vọng trở thành chân chính người tự do, bởi vì "Người Mỹ" đã đồng ý chẳng bao lâu nữa cũng sẽ đem các nàng cũng đưa đến Bắc Phương tân trần đi.

Phụ cận gác trên lục địa canh gác đội bọn quan binh nhìn thấy cái này tình hình, đều âm thầm lắc đầu, bọn họ đã biết những này England sắp không có đường lui địa ở tại xa xôi Hade tôn giữa sông du nào đó toà bờ sông cứ điểm trong trần. Ngoại trừ mặt ngoài tự do bên ngoài, bọn họ hầu như không cách nào rời đi cứ điểm kia bốn phía mây cây số phạm vi. Thậm chí liền ngay cả mỗi một viên lương thực, đều cần Manhattan mỗi tuần chuyển môn phái thuyền chuyển vận quá khứ. Appalachian sơn mạch Hade tôn lòng chảo bốn phía ác liệt môi trường tự nhiên hoàn toàn không phải hậu thế phong cảnh khu tốt như vậy chờ.

Có thể không lâu sau đó, Blaise chuyên biệt sẽ hối hận hẳn hiện tại lựa chọn.

Từ Hà Lan đội tàu bên trong thu được mấy chục thanh ngòi lửa thương, một ít mâu sắt, mấy dũng hỏa dược, còn có một chút cơ bản sinh hoạt cùng lao động đồ dùng, liền trở thành Tây Điểm trần nhóm đầu tiên cư dân bên người hành lý. Ủy viên hội còn đặc biệt triệu tập một nhánh loại nhỏ kiến trúc đội theo nội hà đội tàu lên phía bắc, vì là Tây Điểm trần tiến hành giai đoạn thứ nhất cứ điểm công trình.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, lấy đại tai nạn sau lập xuống công lao hãn mã dầu madút động lực thuyền đánh cá làm chủ lên phía bắc đội tàu bắt đầu xuất phát, thuyền đánh cá còn đồng thời kéo mấy chiếc 5 tấn tải trọng mạng người thuyền gỗ hoặc bè gỗ.

Có thể cùng Tô Tử Ninh chờ người Âu Châu hành trình cùng sánh vai hoan tưng người quản ở Manhattan xã khu bến tàu đưa tiễn, Lưu lão mặt tươi cười địa nắm Đồng Cửu Nam tay liên tục giao phó.

Ngoại trừ 42 tên England nam tử ở ngoài, theo thuyền Manhattan công nhân viên còn bao gồm Lý Tường vợ chồng, Đồng Cửu Nam dẫn dắt 30 người kiến trúc đội, địa lý lão sư An Thiệu Thanh lãnh đạo 3 người tìm mỏ tiêu tổ, cùng với do Hà Ngữ thống lĩnh một trên lục địa canh gác đội 9 người bộ binh ban.

Đang đến gần hoàng hôn thời điểm, lấy Đồng Cửu Nam vì là tổng chỉ huy "Tây Điểm trần khai thác tiên khiển đội" đến trên bản đồ đồ bộ điểm. Lúc này Tây Điểm bờ sông, còn là một đồi núi, đầm lầy, rừng rậm cùng loạn thạch giao tạp lòng chảo tiểu bình nguyên, dòng sông ở đây tốc độ chảy so với hạ du nhanh hơn rất nhiều.

Trải qua mấy lần hữu kinh vô hiểm cập bờ thử nghiệm, đoàn người cùng vật tư rốt cục tìm được một đối lập bằng phẳng chỗ nước cạn lại gần bờ.

Lao động quá mệt mỏi, mà trên căn bản áo com Vô Ưu England các nam nhân cường tráng mạnh mẽ, ở Đồng Cửu Nam dưới sự chỉ huy cấp tốc cầm lấy công cụ bắt đầu đồn cũi, đội xây cất Diklah ngôi Ấn Độ An thuê công nhân đẩy xe ba gác từ phụ cận đồng đá vụn bên trong xui lượng lớn cục đá. Hà Ngữ canh gác đội binh sĩ chia làm mấy tổ bắt đầu tìm kiếm địa hình yếu điểm bố trí cảnh giới, An Thiệu Thanh thì lại cùng hãn hai vị hợp tác cấp tốc dựa theo hậu thế cũng không chính xác địa đồ một lần nữa ghi chép vẽ trước mặt địa đồ.

Lý Tường, mang theo hãn tiểu thê tử Anna, bắt đầu dọc theo sông lắng mạn tản bộ, thỉnh thoảng địa hướng lòng chảo hai bên vùng núi nhìn tới.

"Phu quân. . . Lão công. . . Nơi này địa bàn tộc nhân chúng ta." Anna hơi sốt sắng địa nắm bắt trượng phu tay, nhìn càng ngày càng mờ sắc trời, gương mặt lo lắng, "Bội Curt. . . Mặc hi làm. . . Mỗi ngày đánh nhau."

Bội Curt người? Mặc hi làm người? Thật giống có bộ phim chính là giảng một cái nào đó Ấn Độ An bộ tộc, tên gì cuối cùng mặc hi làm người. . . Lý Tường hồi ức lại, sau đó làm ra dừng dừng như không vẽ mặt ôm sát tiểu thê tử.

Anna đã mang bầu, mặc dù mới xác nhận không bao nhiêu thiên, nhưng Lý Tường chưa bao giờ như vậy lên lút kích động quá. Vốn là không dự định Jeanne [hiển na] đáp tùy tùng, nhưng cố chấp tiểu thê tử vừa nghe trượng phu sắp sửa rời đi chỉ ít một tuần, liền kiên trì muốn theo đến, còn nói vạn nhất gặp phải cái khác người Anh-điêng, nàng nói không chắc còn có thể giúp đỡ bạn bị.

Vào đêm, Brooklyn khu công nghiệp công nghiệp sản phẩm phụ dầu hỏa có đất dụng võ, hết thấy đồ bộ người, bất kể là người xuyên không vẫn là England, ngoại trừ phụ trách canh gác ở ngoài, đều chen ở bước đầu bằng phẳng quá một khối nhỏ trên đất bằng cắm trại nghỉ ngơi.

Lượng lớn mật dịch cũng cho Manhattan mang đến càng nhiều lương thực dự trữ, đơn giản bắp ngô rượu cũng đi tới bàn ăn, mấy tháng không có thưởng thức qua cồn vị England di dân càng là hai mắt như là chó sói nâng phân phối cho rượu của bọn họ.

Có điều một lát, thanh tĩnh lại England liền bắt đầu hát vang các loại tán ca, người xuyên không môn như xem tình tình như thế nhìn bọn hắn chăm chăm.

"Tiên sinh tôn kính môn, cảm tạ các người dành cho chúng ta khối này dồi dào thổ địa." Mục sư Blaise chuyên biệt mang theo nụ cười hiền lành đứng người xuyên không trước mặt, hơi hành lễ, còn ở trước ngực vẽ ra thập tự, "Thượng Đế sẽ phù hộ các người!"

"Không, Blaise chuyên biệt tiên sinh, ngài đại khái lý giải sai rồi." Vẫn ở Sử Thần Đốn đảo đường như thẳng chột làm vua xứ mùi giống như tồn tại trên lục địa canh gác đội quan quân Hà Ngừ ý tứ sâu xa mà nhìn trước mắt uống rượu có chút lằng lằng England mục sư, chỉ chỉ đối phương dưới chân, "Nơi này, vẫn là nước Mỹ chính phủ lãnh thổ, các người chỉ là thu được giam ở ngoài làm thời ở lại quyền mà thôi, nước Mỹ chính phủ chưa bao giờ bất kỳ thổ địa quyền sở hữu chuyển nhượng ý tứ."

"Áy. . . Đúng, ta sẽ vô cùng quý trọng cơ hội như vậy."

Blaise chuyên biệt sững sờ, quay đầu lại nhìn một chút còn ở bên đồng lửa hoan xướng đồng bạn, sau đó một mặt lúng túng.

Những này nước Mỹ lão thực sự là. . . Blaise chuyên biệt một bên hướng đồng bạn đi đến, một bên âm thầm oán thầm.

. . .

. . .

Sáng sớm ngày thứ hai, thuyền đánh cá đi ngược lại, hai ngày sau bọn họ đem vận đến dưới một nhóm vật tư.

Lý Tường cùng tiểu thê tử Anna ở hai tên canh gác đội binh sĩ hộ tống bắt đầu dọc theo sông cốc hướng Bắc Phương tiếp tục thăm dò, hy vọng có thể gặp phải phụ cận sản thú người Anh-diêng.

An Thiệu Thanh cùng hai vị đồng僚 thì lại ở khác một tổ canh gác đội binh sĩ bảo vệ cho, thâm nhập phía tây nam Appalachian vùng núi phương hướng thăm dò đi tới. Nơi này số ít mấy chỗ lộ ra thổ địa thổ nhượng hiện màu đỏ, vừa nhìn liền biết là hàm thiết lượng rất cao thổ nhượng, tin tưởng phát hiện quặng sắt chỉ là vấn đề thời gian.

England cùng Đồng Cửu Nam kiến trúc đội vẫn như cũ gia tăng thời gian quyền địa xây dựng tường vây cùng tháp canh, sau đó sẽ có hạn xinăng dự chế kiện lợi dụng chăm sóc mấy cái mẫu chốt nhất kiến trúc điểm, bao quát một đơn giản tiểu bên tàu.

Không thể không nói có thể quyết định đến đây tân đại lục người Âu châu quả thật có kiên cường nghị lực, công việc của bọn họ hiệu suất thậm chí so với vẫn nhần nhục chịu khó Ấn Độ An kiến trúc công cũng cao hơn.

Ở sau đó một ngày bên trong, bọn họ liền hầu như dùng hết lần này theo thuyền mà đến phần lớn kiến trúc vật liệu, Đồng Cửu Nam không thể không tuyên bố tạm dừng thi công, do đó tổ chức nhân thủ ngay tại chỗ lấy tài liệu đến ứng đối England xây dựng quê hương của chính mình nhiệt tình.

Làm thuyền đánh cá lần thứ hai đến thời điểm, một diện tích vượt qua 20 mẫu tiểu cứ điểm tường vây cùng bên trong bộ phận kiến trúc đã hơi có vẻ ngoài, tuy rằng tất cả đều là gỗ thô dựng, nhưng đã ở Manhattan mỗi cái kiến trúc công trình bên trong được rèn luyện Đồng Cửu Nam vẫn là làm hết sức mà đem tất cả cứ điểm công năng đều cân nhắc ở bên trong.

Lý Tường vợ chồng không ngoài dự liệu địa tìm tới phụ cận một chỗ có mấy trăm người quy mô Ấn Độ An thôn xóm, cái kia thâm yểm ở hướng tây bắc lòng chảo một bên Ấn Độ An thôn xóm chính là bộ Curt tộc người Anh-diêng. Trong lịch sử, này chỉ Ấn Độ An bộ tộc vẫn cùng phía tây Ma Hòa Khắc người có to nhỏ không đều xung đột, nhưng đối mặt càng thêm hiếu chiến Ma Hòa Khắc người, bộ Curt người hơn trăm năm qua liên tục bại lui, không ngừng nhắm hướng đông di chuyển, bây giờ phần lớn đã lui tới Hade tôn Hà Đông ngạn, hậu thế Khanh Niết Dịch Cách châu cảnh nội.

Bị Ma Hòa Khắc người từng bắt nạt bộ Curt người lại quay đầu đại đại bắt nạt Khanh Niết Dịch Cách khu vực cái khác mấy chỉ Ấn Độ An bộ tộc, sau đó làm nổi lên tiểu bá vương, bao quát tên mạc hi làm mọi người bị bọn họ tạm thời chiếm đoạt, trong lúc nhất thời thực lực tăng mạnh.

Cùng Diklah ngói người đều là A Nhĩ cương côn ngữ hệ bộ Curt người thôn xóm mang theo cảnh giác thái độ tiếp đón Lý Tường đoàn người, bọn họ ở giật mình vị kia tự xưng Diklah ngói tộc "Nước Mỹ nữ nhân" đồng thời, cũng đối với Lý Tường mang đến mấy thứ thương phẩm cực kỳ cảm thấy hứng thú. Ở từ chối mấy xuyên Bối Xác giao dịch sau, Lý Tường nhân cơ hội đưa ra mua Tây Điểm trần đất cùng thuê địa phương người Anh-diêng thợ khéo điều kiện.

Bộ Curt người ở Tây Phương không ngừng thất bại dưới ảnh hưởng, cũng chưa hề đem Tây Điểm trần khối này thổ địa xem thành chính mình vĩnh cố địa bàn, liền nhiệt tình gạt đầu, sau đó ở ngăn ngừa tộc trưởng hội nghị sau miễn cưỡng đồng ý phái ra một số người đi hỗ trợ thợ khéo, nhưng điều kiện là "Người Mỹ" nhất định phải mỗi tháng thanh toán "Hai mươi con tay ngón tay nhiều như vậy màu đen Bối Xác xuyên".

Cũng khó trách, cùng Nam Mĩ Ấn Độ An Maya người như thế, Bắc Mĩ người Anh-diêng một mạch kế thừa 20 tiến vào chế dưới, "Hai mươi con tay ngón tay" đã là một bút không nhỏ giống như của cải. . .

Tây Điểm trần bắt đầu kiến thiết ngày thứ tư, An Thiệu Thanh mấy người cũng chuyển đương nhiên địa ở khoảng cách Tây Điểm trần phía tây không tới 5 km đối núi khu vực tìm tới một khối trữ lượng phong phú tầng ngoài quặng sắt, thậm chí khác cái phương hướng mấy cây số ở ngoài càng gần gủ Tây Điểm trần đồi núi biên giới còn có một chỗ mỏ than đá!

Hết thấy đều xem ra thuận lợi như vậy, bao quát England ở bên trong tất cả mọi người đều vui mừng khôn xiết. Dựa theo một lâm thời thỏa thuận, England phụ trách quản giáo kinh doanh nơi này quảng trường, Manhattan đem định kỳ phái trước thuyền đến chờ đi khai thác môi trường sắt thép, mà England cũng đem thu được bọn họ thiết yếu tiếp tế phẩm, thậm chí là ngoài ngạch sinh hoạt hàng xa xỉ hoặc thuốc.

Ngày thứ sáu chạng vạng, Tây Điểm trấn đệ nhất kỳ công trình xem như là sớm hoàn công, cuối cùng một nhóm vật tư cũng đem ở hai ngày sau vận đạt, đón lấy nên England chính mình nỗ lực, Đồng Cửu Nam một nhóm người cũng đem ở hai ngày sau theo thuyền xuôi nam trở về Manhattan.

Ly biệt lửa trại dạ hội lại để mấy cái England con mắt đỏ lên, bọn họ cần nhẫn mấy cái nửa sống nửa chín Hán ngữ từ đơn, cùng mấy cái uống có say khướt "Nước Mỹ" kiến trúc công nhân dựa vào nhau.

Mấy cái ở Tây Điểm trấn thợ khéo bội Curt người thì lại tụ tập ở góc yên lặng nhìn này quần từ Nam Phương đến người xa lạ, trong đó còn có một Ấn Độ An thiếu nữ đang len lén đánh giá những gia tự xưng là Diklah ngòi tộc người Anh-diêng kiến trúc công nhân.

Vì không để cho mình một thân hoá trang dọa đến đối phương, Anna ở dạ hội thời điểm cố ý đổi Diklah ngòi tộc người Anh-diêng trang phục, sau đó ngay ở trước mặt Lý Tường ở lửa trại trước khiêu vũ. Ngay thơ rục rở Anna dùng nhiệt tình vũ đạo động tác gây nên hết thấy khán giả ủng hộ.

"Những này quý dương thật giống cảm giác rất thoải mái như thế. . . Mẹ, chúng ta chạy xa như thế đến liền vì cho bọn họ nấp nhà?"

Kiến trúc đội xây cất bên trong một vị cao cái người đàn ông trung niên đánh ợ no, quay về bên người xem Anna khiêu vũ Đồng Cửu Nam văng khẩu mùi rượu, "Đồng thủ lĩnh, lâu như vậy rồi, người coi trọng cái nào Ấn Độ An nữ nhân? Nghe nói trong đội thật là nhiều người đều dự định đi tìm cái Ấn Độ An lão bà."

Nói xong, người đàn ông trung niên còn mang theo một tia không dễ phát giác sắc Mimi ánh mắt quét giữa sân uyển chuyển nhảy múa Anna một chút.

"Ha ha, ta không nhiều hứng thú lắm, có điều xem ra Ấn Độ An nữ nhân cũng không sai, đương nhiên, 20 tuổi trở xuống mới được, vượt qua 20 tuổi, xem ra cùng trung niên bác gái như thế." Đồng Cửu Nam cũng có chút say rồi, dựa vào một cọc gỗ lớn ở nói thầm.

"Đó là đương nhiên, không thấy Manhattan bên trong chúng ta những gia vênh vào hò hét tiểu nha đầu môn cả ngày được bảo dưỡng cùng ra sao tự. . . Đáng tiếc nha, chúng ta có thể không phúc khí cùng những đại nhân vật kia cướp nữ nhân làm vợ. . ."

Người đàn ông trung niên trong lỗ mũi lạnh lùng nói thầm cú, sau đó ánh mắt lại chuyển hướng một cái nào đó góc, nơi đó nhiên một đồng cảng ít lửa trại, bảy, tám cái bội Curt tộc nhân chính vây quanh lửa trại ở hừ hừ cái gì, một người trong đó Ấn Độ An thiếu nữ bóng người đặc biệt rõ ràng.

Không lâu lắm, bên đồng lửa tiếng ngập từ từ vang lên, ngoại trừ mấy cái kiên trì gác đêm người bên ngoài, cái khác đều dồn dập xuyên về chính mình nhà gỗ đơn sơ hoặc là trong lều ngủ.

...

...

Sáng sớm, còn ôm tiểu thê tử ở trong lều vu vu Lý Tường, bỗng nhiên bị một trận âm ỉ la lên cho thức tỉnh, vừa nhìn biểu, mới sáng sớm 7 điểm không tới, ngày biểu hiện là ngày mừng 9 tháng 4.

Sáng sớm sương mù bao phủ bốn phía, mặt đồng Hade tôn hồ sần gập tiếng nước chảy như vô hình bọt nước từng lần từng lần một tràn vào Tây Điểm trấn nhỏ. Đột nhiên, một tiếng ngòi lửa thương đặc hữu nổ vang ở lòng chảo vang vọng, toàn bộ Tây Điểm trấn nhỏ mấy chục người toàn bộ bị kinh động.

England kéo quần lên hoặc là khoác áo khoác liên tục lẫn lộn dâng lên, mà trên lục địa canh gác đội binh lính thì lại mau mau phân tán đến gần đây cao điểm giờ lên toại phát súng trường.

Tiếng súng là từ Tây Điểm Trấn Bắc diện vọng nhà nhỏ trên phát sinh, chỉ thấy một phụ trách an toàn England tiểu hòa ở hô to kêu to, trong tay ngòi lửa nòng súng còn bốc khói.

Hà Ngữ cùng mục sư Blaise chuyên biệt cũng trong lúc đó nghe hiểu cái kia England thủ vệ: Người Anh-diêng chạy trốn, còn đoạt mấy cái xẻng!

"Xảy ra chuyện gì?!"

Hà Ngữ cùng Đồng Cửu Nam liếc mắt nhìn nhau, lập tức hướng đêm qua bội Curt người trụ góc đi đến, nơi đó có một mảnh lâm thời lều vải khu, dùng để dàn xếp ở Tây Điểm trấn lâm lâm thời kiến trúc công bội Curt Ấn Độ An thuê công nhân.

Bên ngoài lều đã không nhìn thấy một bội Curt người, nhưng này cái cao cái trung niên kiến trúc công nhân cùng mấy cái đồng bạn nhưng mang theo kỳ quái về mặt đứng chỗ nào, mấy cái England cũng cầm ngòi lửa thương trầm mặc không nói.

"Thượng Đế a. . . Nàng đã chết rồi. . ."

Mục sư Blaise chuyên biệt từ đồng bạn trong miệng nghe được nói thầm, cái thứ nhất tiến vào nào đó lều vải, sau đó về ra thập tự mau mau lui ra, gương mặt lo lắng.

"Các ngươi đều đã làm gì? !" Đồng Cửu Nam bỗng nhiên rõ ràng cái gì, vọt vào lều vải, sau đó mang theo nỗi giận về mặt hướng về cái kia đêm qua cùng mình bắt chuyện người đàn ông trung niên đi đến, "Kiều Đại Cường, ngươi điên rồi, là ngươi cường gian cái này Ấn Độ An nữ nhân? !"

"Thiết, không phải là cái thổ nữ nhân, ngại ngươi chuyện gì? Lẽ nào ngươi còn bắt ta đi cục công an, nói ta phạm vào tội cường gian?" Người đàn ông trung niên đứng đưng như không địa đem từng đồ quần nói ra lại đề, một mặt xem thường. Bên cạnh mấy cái đồng bạn đều không dám lên tiếng, nhưng dựa vào nét mặt của bọn họ cùng thoáng ngón ngang quần áo đến xem, cũng không trốn được quan hệ.

"Thả ngươi chó má! Ngươi biết ngươi làm cái gì, ngươi muốn hại chết chúng ta a? !" Đồng Cửu Nam giận dữ, vài bước đi tới, chính là một bạt tai tát ở người đàn ông trung niên trên mặt, đem đôi phương hầu như đánh ra đi xa mấy mét.

"Tính đồng, đừng mẹ nhà hấn lên mặt đạo lý ép lão tử, chính là lão tử làm ra thì thế nào? Ngươi không phải là đập những kia cái làm lính cùng cảnh sát nịnh nọt, còn tưởng là cái điều kiến trúc đội trưởng. . ."

Kiều Đại Cường đã trúng đánh, không những không giận mà còn cười, thẳng thắn ngồi dưới đất, khiêu khích mà nhìn Đồng Cửu Nam, khoe miệng một vết máu tươi xem ra đặc biệt dữ tợn.

"Phu quân. . . Lão công. . ." Trốn ở Lý Tường bên người Anna cũng từ lều vải lộ ra một tia khe nhỏ bên trong nhìn thấy cái kia bội Curt thiếu nữ trần trụi thi thể, trong lúc nhất thời sợ đến một mặt trắng xám, toàn thân đều đang phát run. Nàng xưa nay chưa từng thấy hung ác như thế "Người Hoa".

"Kiều Đại Cường, ngươi làm việc phải muốn dưới hậu quả. Nơi này rời xa Manhattan, phụ cận người Anh-điêng không phải là Diklah ngôi tộc thân cận như vậy, vạn nhất bọn họ trả thù làm sao bây giờ, tâm huyết của chúng ta liền trắng phau phỉ đi!" Lý Tường nhỏ giọng, sắc mặt nghiêm túc có đáng sợ, "Coi như bọn họ không trả thù, cũng đừng nghĩ lợi dụng bọn họ lấy quặng!"

"Đem hấn nhốt lại, ngày mai theo thuyền đưa đến Manhattan! Những người khác chú ý cảnh giới, nếu như có tình huống, lập tức nổ súng." Hà Ngữ lạnh lùng nhìn chằm chằm cái kia chính rơi vào điên cuồng người đàn ông trung niên, quay về bên người bộ hạ ra lệnh.

"Ta nhỏ vào, lão tử lại không phải làm quan, thái không lấy quặng cùng lão tử có cái rắm quan hệ, cũng không thấy bọn họ phân ta mấy cân thiết!" Kiều Đại Cường như khóc lóc om sòm vô lại như thế nhảy lên, xé ra y phục của chính mình, vỗ lồng ngực đại hồng đại kiêu, "Lão tử đại nạn không chết đến nơi quý quái này, nhưng ai lại bận tâm quá sự chết sống của chúng ta? Ngươi, Đồng Cửu Nam, còn có các ngươi mấy cái, ý vào mấy phần tiêu bản lĩnh ăn ngon mặc đẹp, chúng ta những huynh đệ này đây?"

Vừa nói, bao quát Hà Ngữ thủ hạ mấy cái canh gác đội binh sĩ đều hai mặt nhìn nhau, trong tay súng trường cũng hơi rũ xuống, mấy cái kiến trúc công nhân càng là sâu sắc cúi đầu, ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) nhìn dưới mặt đất không nói một lời.

"Blaise chuyên biệt tiên sinh, xin lập tức tổ chức cư dân phòng ngự, cẩn thận người Anh-điêng trả thù." Lý Tường cũng mau mau quay về một bên trốn mất góc mờ không ngừng về chữ thập England mục sư đưa ra cảnh cáo.

"Ha ha, bắt ta? ! Các anh em, các ngươi nghĩ rõ ràng, chính là bọn họ, đến nơi này mức, còn điều võ dương oai, đừng quên, mấy người chúng ta thắng trước còn đều là cùng cái bến tàu thợ khéo công hữu, các ngươi đừng thương quay về huynh đệ của chính mình, các ngươi an tâm sao? !"

Kiều Đại Cường còn ở nhảy, hai tên đang định tiến lên binh lính lại dừng bước.

"Thi hành mệnh lệnh! Các ngươi hiện tại là binh sĩ, là quân nhân!" Hà Ngữ một hồi liền nổi giận, đưa tay liền hướng do dự không trước bộ hạ đẩy dưới.

"Đội trưởng, nhưng hấn. . . Không phải là cái người Anh-điêng mà. . ." Bị đẩy binh lính mặt đỏ lên, vẻ mặt rất tội tệ.

"Công Hữu Môn, chúng ta tự do không thể đến cái thời đại này còn bị bọn họ cướp đoạt, chúng ta. . ."

Kiều Đại Cường vừa thấy bầu không khí có biến hóa, mau mau vung vẩy bắt tay, muốn tiếp tục gọi trên vài câu khẩu hiệu. Kết quả vừa mới mới vừa giờ lên nắm đấm, thoải còn không ra khỏi miệng, trong miệng hấn lại đột nhiên bốc lên một đoạn mang huyết mũi tên.

Trong cổ họng hiển hách vài tiếng, Kiều Đại Cường mắt trợn trắng lên, liền ngã trên mặt đất, toàn thân đều ở co giật, máu tươi không ngừng từ mũi tên giá mở trong cổ họng dâng trào ra.

"Bí mật, toàn bộ bí mật!"

Hà Ngữ đem phía sau Lý Tường cùng Anna đẩy mạnh nhà gỗ, sau đó rút súng lục ra, hướng người xung quanh ảnh lớn tiếng quát gọi dậy đến.

Hỗn loạn tung bùng, England, canh gác đội binh sĩ tìm kiếm khắp nơi ẩn thân vật thể, mấy cái ở vọng lâu trên England trên tay ngòi lửa thương phát sinh tiếng vang âm âm.

Liên tiếp mũi tên từ bên ngoài tường rào mười mấy mét ở ngoài một cái nào đó gò núi nhỏ trên phóng tới, bốn phía rừng cây rậm rạp bên trong mơ hồ có thể thấy được một chuỗi xuyên lay động bóng người. . .

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Chạy không thoát hổ sâu lịch sử (2)

Hon một giờ sau, uớt át sáng sớm vụ đã tàn đi, máu tanh khí tức bắt đầu lan tràn đến Tây Diễm trấn mỗi một góc. Thoát đi Tây Diễm trấn bội Curt người lúc trước quy mô nhỏ đánh lên trống, trực tiếp cho England di dân cùng người xuyên không mang đến vừa chết bốn thương giáo huấn.

Bội Curt người đã bỏ chạy, chỉ để lại một bộ thi thể —— bị Hà Ngừ súng lục nổ nát đầu. Tuyệt bộ óc trắng lẩn vào máu đỏ tươi đem ẩn thân nào đó khối đá lớn đồ có cực kỳ trừu tượng.

Kiều Đại Cường từ lúc nửa giờ trước cũng đã đình chỉ co giật, lúc này con mắt tròn tròn lên, cái kia cái đâm thủng cổ sắc bén cốt tiền đến nay còn kẹt ở vòm miệng của hắn bên trong.

Ba tên kiến trúc đội Diklah ngồi Ấn Độ An thuê công nhân cùng một tên England di dân bị thương. Thương thế nặng nhất cái kia Diklah ngồi Ấn Độ An tiểu hóa cái bụng trực tiếp bị một cái cốt tiền đâm cái lỗ thủng, chính một mặt tái nhợt núp ở nhà gỗ một bên run, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hắn cũng rất không tới ngày thứ hai.

Đồng Cửu Nam chờ người xuyên không đều ngơ ngác mà vây quanh ở Kiêu Đại Cường thi thể trước, ai cũng không có dũng khí hoặc là nghĩ đến đi xử lý trước mặt bất hạnh đồng bạn.

"Vừa nãy chỉ là một nhóm nhỏ bội Curt người ở đánh lên, dùng không được nửa ngày, nhân số của bọn họ sẽ tăng cường đến chỉ ít 200 người." Lý Tường căn cứ một cái, đưa tay ra, mặt roi xuống Kiêu Đại Cường chết không nhắm mắt mí mắt, sau đó ôm sát chính mình tiểu thể tử, ngữ khí trầm thấp, "Bội Curt người thôn xóm cách chúng ta chỉ có mấy cây số, mà thuyền của chúng ta nhưng phải ngày mai mới có thể chạy tới."

"Nhất định phải bảo vệ tường vây!" Hà Ngừ đem súng lục băng đạn rút ra kiểm tra một phen, lại xuyên trở về vỏ thương, quay về bốn phía canh gác đội binh sĩ rống lên một tiếng, "Kiên trì đến trưa mai, chúng ta liền rút về trên thuyền!"

"Blaise chuyên biệt tiên sinh, các người mau mau dùng tảng đá đem tường vây mở miệng đều lấp kín, gia cố một hồi phía tây cùng mặt nam tường gỗ!" Hà Ngừ đứng lên, chỉ chỉ một mặt sợ hãi England mục sư, "Chúng ta còn có hơn 80 người, chung sức hợp tác còn có thể sống lên thuyền."

"Thượng Đế a, những người man rợ này. . . Thiếu úy tiên sinh, ngài có thể bảo đảm ngày mai chúng ta đều có thể an toàn lên thuyền sao?" Bran Tư Đặc ở trước ngực không được địa vẽ ra thập tự, cái khác bốn phía England đều yên lặng mà kiểm tra trong tay ngòi lửa thương.

"Chỉ cần bến tàu còn ở trong tay chúng ta, liền không thành vấn đề."

Nói, Hà Ngừ vài bước đi tới chính ngòi chồm hồm trên mặt đất chăm chú thu dọn Kiêu Đại Cường thi thể Lý Tường trước mặt, cũng cúi người đến, nhìn tựa ở Lý Tường phía sau lưng sắc mặt trắng bệch Anna, khe thờ dài một cái: "Anna, Diklah ngồi các anh em cũng phải tiếp tục kiên trì, hi vọng người có thể để cho bọn họ bùng nổ ra đầy đủ dũng khí."

Nhìn trọng phụ, lại nhìn Hà Ngừ, cuối cùng lại nhìn chung quanh một chút chừng hai mươi cái hoặc bị thương hoặc ngồi nghỉ ngơi cùng tộc thanh niên, Anna chậm rãi gật đầu.

Ngoại trừ số ít mấy cái có chứa cung tên ở ngoài, phần lớn Diklah ngồi Ấn Độ An thuê công nhân ngoại trừ kiến trúc công cụ đều hai tay trống trơn. Liền Hà Ngừ đem nguyên phối bị cho England hai mươi mấy cái mâu sắt phát ra bộ phận xuống.

Diklah ngồi người vốn là trời sinh tay thợ săn cùng chiến sĩ, sắc bén như thể vũ khí vừa đến tay, mỗi người đều khôi phục thần sắc bình thường, bắt đầu dựa theo Anna phiên dịch phục tùng Hà Ngừ chỉ huy sai.

Địa lý lão sư An Thiệu Thanh chờ văn nhược thanh niên cùng Lý Tường vợ chồng bị Hà Ngừ cường chế ở lại một toà hoàn công trình độ tốt nhất trong nhà gỗ, cũng đem toàn bộ trong đội ngũ duy nhất một cái hiện đại súng lục nhét vào Lý Tường trong tay.

"Hà Ngừ, người xem thường anh em mấy cái?" An Thiệu Thanh giúp đỡ dưới kính mắt của chính mình, lẳng lặng mà nhìn trước mặt tuổi trẻ canh gác đội quan quân, khoe miệng lộ ra một tia xem thường, "Hiện tại đều là một cái thằng trên châu chấu, không phải là cái gì chống lũ cứu tế bách tính sang bên thời điểm."

"Ta là quân nhân, các người nhưng là toàn bộ Manhattan quý giá nhân tài, tuy rằng ta người này bình thường nói chuyện có chút tự kiêu, nhưng ta biết vào lúc này ta nên làm gì." Hà Ngừ nhếch miệng cười cười, đã từng lính trinh sát xuất ngũ sĩ quan lúc này về mặt lại còn có chút nghịch ngợm, "Các người cứ yên tâm đi, bên ngoài những kia mặc dù là lính mới, tốt xấu cũng huấn luyện hai tháng."

"Đạt được, người cũng đừng cậy mạnh. Liền mười thanh trước thang tại phát thương cộng thêm chừng ba mươi cái ngòi lửa thương, có thể đỉnh quá

mấy trăm hào bội Curt người? Cho chúng ta tìm mấy thứ vũ khí đến!" Lý Tường lạnh lùng một tiếng, cũng không giống nhau : không chờ đối phương trả lời, trở về đầu đỡ lấy Anna vai, đem súng lục đưa cho tiểu thê tử, ngữ khí lại đặc biệt ôn hòa lên, "Anna, người liền ở lại đây, nếu như. . . Người liền theo hồ đi về phía nam đi."

Anna chậm rãi lý giải trạng thái, đột nhiên bỏ lại súng lục, chặt chẽ ôm lấy thanh niên eo, làm sao đều không tha.

Cửa mở, đi mà quay lại Hà Ngữ lần này đề đến rồi hai cái ngòi lửa thương cùng hai cái đống củi phủ, sau đó quay về hai vị khác địa chất khảo sát viên trịnh trọng việc nói rằng: "Hai người các người liền kiên thủ tại chỗ này, nếu như chúng ta không chịu nổi, các người liền mang theo Anna rời đi."

Nói xong, đem ngòi lửa thương một người một cái phân phát Lý Tường cùng An Thiệu Thanh.

Bội Curt người quy mô lớn tiến công so với Hà Ngữ tưởng tượng còn muốn sớm, vèn vẹn sau hai giờ, khoảng chừng hai trăm tên bội Curt Ấn Độ An chiến sĩ liền từ ba mặt xông tới.

Khả năng là ném trái trước cung tên đánh lên ngon ngọt, bội Curt người chỉ là trốn ở rừng cây biên giới, ở nhờ cây cối cùng tảng đá lớn yểm hộ đi tây điểm trong trần bắn tên. Rất xa khoảng cách cộng thêm nghiêm chỉnh lấy chờ phòng ngự, người Anh-diêng đơn sơ mộc cung lần này không có đưa đến bất kỳ hiệu quả nào.

Tường vây sau England cùng người xuyên không môn đều sẽ thân thể gắt gao giấu ở công sự mặt sau, nắm chặt vũ khí trong tay. Đồng Cửu Nam nhắc theo một cái búa phòng tai, ngơ ngác mà nhìn thiên, bên người một tên tuổi vẫn chưa tới 18 tuổi England thiếu niên chính nắm một cây mâu sắt run lấy bầy.

"Oa lý quang quát!"

Ngoại vi một trận kêu gọi, sau đó hơn trăm tên bội Curt người dường như chọc vào tổ ong vỡ về như thế từ trong rừng cây một dừng mà ra, ba mặt nhắm phía tường gỗ hàng rào.

"Toàn thể đều có! Nhắm vào!"

Hà Ngữ tự mình chỉ huy canh gác đội binh sĩ cùng nhau xoay người, đem toại phát thương gác ở tường gỗ hàng rào then trên, xuyên thấu qua đầu ngắm, nhắm ngay mặt phía bắc nhanh chóng áp sát phần khởi chừng hai mươi cái bội Curt người. Mà phụ trách phía tây phòng ngự England cũng ở Blaise chuyên biệt mục sư dưới sự chỉ huy, dồn dập giờ lên ngòi lửa thương đứng lên, lấy càng lớn mật phương thức gạt ra trận chiến, nơi này tiến công người Anh-diêng nhiều nhất.

Tay cầm cung tên cùng mâu sắt Diklah người tộc Ấn Độ An chiến sĩ thì lại ở Lý Tường cùng An Thiệu Thanh chờ người ngòi lửa thương dưới sự phối hợp, chuyên môn đối phó tiến công binh lực đệ nhị nhiều mặt nam.

"Nổ súng!"

"fire!"

Hàn ngữ cùng England ngữ gần như cùng lúc đó vang lên, hắc hỏa được thiêu đốt phun ra ánh lửa nương theo liên tiếp nổ vang cùng nhau mà ra, bắc, tây hai mặt tường gỗ đồng thời xuất hiện một loạt màu trắng khói thuốc súng.

Mặt phía bắc, khoảng cách có điều hơn năm mươi mét bội Curt người Anh-diêng xung phong đội ngũ nhất thời xuất hiện hỗn loạn, ba cái bội Curt người Anh-diêng thân thể bị cao tốc ra khỏi nòng duyên đạn đánh đổ ở địa.

Cái thứ nhất bội Curt người bị đạn xuyên thủng hầu như không có bất kỳ phòng hộ bộ ngực, đụng tới xương đồng thời duyên đạn phát sinh biến hình, sau đó ở 0. 1 giây thời điểm nổ ra một tảng lớn máu thịt be bét sang diện, toàn bộ lồng ngực dường như một cái đun sôi tiền cay thang nồi lâu, không ngừng phun tung toé ra ngoài đỏ tươi mảnh vụn.

Thứ hai bị trực tiếp bắn trúng đầu lâu, bị xương sọ thay đổi đường đạn duyên đạn đem một đám lớn xương sọ đều gỡ nát, sau đó mang theo tiểu nửa cái đầu bội Curt người lại đi vọt tới trước vài bộ mới tập tễnh té ngã.

Người thứ ba thì bị trong số mệnh vai phải báng, toàn bộ cánh tay phải đều ở một đám mưa máu bên trong phân tách thành hai tiết bay lên thiên. Sang diện bắp thịt đầu mất dây thần kinh ứng kích cơ rút lại vẫn không có đề cái này xui xẻo giả ngay lập tức cảm giác được đau đớn, ở chạy trốn sau một lúc mới phát sinh tiếng rít chói tai cùng lẫn lộn trên mặt đất.

Bị máu tanh như thế đón đầu một đòn đánh bởi rồi mặt phía bắc bội Curt người, tiến công sóng người nhất thời vừa chậm, lại mỗi người đều mang theo ánh mắt hoảng sợ bỏ ở trên mặt đất, đánh giá trong nháy mắt chết đi hoặc kêu rên lẫn lộn đồng bạn.

"Nhét vào!"

Khoảng cách đại khái năm mươi mét, Hà Ngữ mặt lạnh rống to chỉ lệnh mới.

Binh sinh lần thứ nhất quay về chân chính người nổ súng canh gác đội các binh sĩ mỗi người đều ở lại, phảng phất không nghe thấy quan chỉ huy mệnh lệnh. Dù cho chỉ là nguyên thủy toại phát súng trường, mấy chục mét khoảng cách trên mang đến khốc liệt sát thương hiệu quả, đề đã từng công nhân bên tàu môn tựa như ảo mộng giống như rơi vào ngàn người mà tụy trạng thái.

"Không muốn chết liền mau mau trang đạn!" Hà Ngừ giận dữ, một lòng bàn tay liền quay về bên người dờ ra canh gác đội binh sĩ vỗ tới.

Tình lại canh gác đội các binh sĩ mau mau móc ra định trang đạn, run cầm cập bắt tay bắt đầu nhét vào hỏa dược cùng duyên đạn, không ít người gấp đến độ la to đều không cách nào đem đầy đạn cái nhắm ngay nòng súng.

Mười mấy giây sau, trải qua ngắn ngủi đại ra bội Curt người thấy đối diện đột nhiên lại yên tĩnh lại, liền lần thứ hai từ dưới đất bò dậy, lần này tiếng hô của bọn họ càng cao hơn càng điên cuồng.

Hơn mười bội Curt người bóng người càng ngày càng gần, hầu như đều có thể thấy rõ bọn họ áo vải dưới gầy trơ cả xương lồng ngực cùng trên mặt dữ tợn đồ vằn.

Khoảng cách song gỗ lan có điều mấy mét, cái kia đánh bóng sắc bén trường mâu tựa hồ một giây sau sẽ đâm vào hàng rào. Lần này không đợi Hà Ngừ phát ra mệnh lệnh, canh gác đội các binh sĩ hầu như là nhắm mắt lại liền quay về gần trong gang tấc bội Curt người bóp cò.

Trắng như tuyết khói thuốc súng trực tiếp cùng tung toé huyết nhục hỗn hợp lại cùng nhau. Không tới mười mét khoảng cách trên, vượt qua hai phần ba người Anh-diêng trực tiếp bị mạnh mẽ toại phát thương duyên gây biết đánh nhau đâm thủng thân thể, vỡ vụn cốt nhục bay vào hàng rào, ở tại vài tên cũng rơi vào điên cuồng trạng thái canh gác đội binh sĩ trên mặt.

Mặt phía bắc xung phong hơn hai mươi tên bội Curt người Anh-diêng, ở lần thứ nhất bắn một lượt tiếng súng sau không tới trong vòng một phút cũng chỉ còn sót lại rất ít mấy người chạy trốn trở lại, liền Hà Ngừ bản thân đều bị này máu tanh xếp hàng bắn chết cho kinh ngạc đến ngây người.

Phía tây tiến công bội Curt người Anh-diêng nhiều nhất, đại khái vượt qua bốn mươi người, bọn họ gặp phải England di dân một vòng bắn một lượt. Đáng tiếc chính là, người Hà Lan tạo ngòi lửa thương tâm sát thương cùng độ chính xác hoàn toàn không có cách nào cùng Brooklyn xưởng quân sự 21 hình toại phát súng trường so với, hơn hai mươi cái ngòi lửa thương chỉ để không tới năm cái bội Curt người ngã xuống đất.

Sau đó England liền không còn lần thứ hai nổ súng cơ hội, ngòi lửa xạ thủ mau mau lùi về sau, tiếp theo tay cầm mâu sắt chừng mười cái England mau mau dán vào, cùng vọt tới song gỗ lan trước cửa bội Curt người đâm nhau lên.

So với cốt mâu sắc bén gấp trăm lần mâu sắt trong nháy mắt đâm phiến bảy, tám cái bội Curt người, England chỉ ngã xuống một. Cái kia xui xẻo England đại thúc tuổi trung niên bị người Anh-diêng trường mâu sượt đến vai, trực tiếp yết đi tới một tảng lớn da thịt.

"fire!"

Lại là một loạt nổ vang, England lần thứ hai ngòi lửa thương bắn một lượt rốt cục bắt đầu rồi, lần này khoảng cách càng gần hơn, vượt qua mười cái bội Curt người bị đạn lật tung, sau đó lại bị England mâu sắt tay đâm rơi mất mấy cái thật vất vả chen lên đến kẻ xui xẻo.

Phía tây bội Curt người Anh-diêng thế tiến công trong nháy mắt liền bị tan rã, còn lại bị sợ mất mặt bội Curt người mau mau bỏ lại chết đi hoặc chính đang rên rỉ đồng bạn kinh hoàng lui bước.

"Đội lát nữa xạ kích xong sau trên lưỡi lê!"

Hà Ngừ lưu lại một nửa người tiếp tục giám thị đã không có uy hiếp mặt phía bắc, mang theo còn lại năm cái canh gác đội binh sĩ hướng mặt nam chạy đi, chuẩn bị trợ giúp Lý Tường bọn họ.

Lý Tường đã lùi tới Diklah ngôi Ấn Độ An chiến sĩ mặt sau, trên bả vai thỉnh linh mang theo một cái vũ vi lay động cốt tiễn. Vừa nãy hấn chỉ nã một phát súng, liền bị đối thủ loạn xạ mà đến cung tên bắn trúng.

Đồng Cửu Nam gầm thét lên chiến đấu ở song gỗ lan tuyến đầu tiên, trong tay búa phòng tai triệt để biến sắc, bên cạnh hấn England thiếu niên mang theo một con máu tươi đang sợ hãi địa kêu loạn. Có điều những này huyết cũng không phải là chính hấn, mà là Đồng Cửu Nam chém đứt một vượt lên song gỗ lan bội Curt người chân thì phun ra đồ vật.

Một loạt toại phát thương xạ kích qua đi, đã suýt chút nữa thì phiến vào Tây Điểm trấn mấy cái bội Curt người Anh-diêng như gỗ như thế ngã chổng vó mà xuống, Hà Ngừ trợ giúp binh lực tức thời chạy tới. . .

...

...

Ba giờ chiều, bội Curt người ở mấy lần tiến công sau khi thất bại cuối cùng cũng coi như yên tĩnh hạ xuống, bắc, tây, nam ba phương hướng tổng cộng lưu lại vượt qua 60 cụ bội Curt người thi thể.

Tây Điểm trấn đám người, cũng vì này trả giá 10 người thương vong đánh đổi, trong đó England chết rồi 1 cái, Diklah ngôi người Anh-diêng chết rồi 4 cái, người bị thương bên trong có Lý Tường, cùng với England cùng Diklah ngôi người các 2 cái. Hầu như hết thấy thương vong đều phát sinh ở phía tây cùng mặt nam, đặc biệt là ở bề ngoài tiến công binh lực không bằng phía tây cửa nam phương hướng, bởi vì nơi đó phòng ngự hỏa lực là yếu nhất.

Bến tàu ngay ở Tây Điểm trấn phía đông nam bờ sông, chỉ là một ban ngày chiến đấu, Hà Ngừ ký thác hi vọng bến tàu rồi cùng Tây Điểm trấn cửa nam mất đi liên hệ.

Trải qua mấy lần nhìn ra, Hà Ngừ đã khẳng định còn có vượt qua 200 người bội Curt người Anh-điêng ở vây quanh Tây Điểm trấn. Tuy rằng có tương đương số lượng tuổi già già cùng thiếu niên, nhưng lần này bội Curt người thôn xóm hiển nhiên động viên to lớn nhất binh lực.

Nếu như không cân nhắc thương vong cùng kẻ địch tiếp viện, có thể Tây Điểm trấn đám người có thể ở ngày thứ hai thuyền đánh cá đến Tây Điểm thời điểm nhân cơ hội đoạt lại bến tàu, nhưng ai có thể bảo đảm bội Curt người ngày thứ hai sẽ không xuất hiện càng nhiều vây quanh binh lực?

Phải biết ngay ở mảnh này Hade tôn hồ hai bờ sông khu vực, phân bố bội Curt người vài nơi thôn xóm, tổng số sẽ không thấp hơn 2000 người, có thể đủ để chiến đấu binh lực càng sẽ không ít hơn 500 người. Có thể trong vòng mấy ngày, càng nhiều nhận được tin tức bội Curt người sẽ chạy tới.

Ngay đêm đó muộn lâm thời điểm, Tây Điểm trấn đám người đứng như dự đoán phát hiện, mặt phía bắc cùng phía tây bội Curt người binh lực thiếu rất nhiều, Nam Phương bến tàu cùng rừng cây khu vực thì lại tụ tập đối thủ đại đa số chiến sĩ.

...

...

Bên trong nhà gỗ, nhiên một bồn nhỏ hỏa, người xuyên không môn ngự gác mà tựa ở tường gỗ một bên, mỗi người khói thuốc súng đầy mặt uể oải không thể tả.

Lý Tường ngồi ở trên một tảng đá, để trần một bên nửa người trên, yên lặng nhìn chầu than. Anna dùng xé ra vài bó trăm bắp ngô rượu cần thận thanh lý trọng phu thương thế, nước mắt trên mặt có thể thấy rõ ràng.

Ngoài phòng, ở tại trong lều một cái nào đó Diklah ngồi Ấn Độ An người bệnh phát sinh rên rỉ, mấy cái England lính gác càng là cách song gỗ lan hướng về bội Curt người phương hướng hùng hù hỏ hỏ liên tục.

Anna băng bó cẩn thận trọng phu kiện thương sau, chăm chú ôm thân thể của đối phương, nước mắt không ngừng mà lưu.

"Dựa theo kế hoạch, Manhattan này một nhóm vật tư vận chuyển đội tàu đem ở rạng sáng ngũ thi liền xuất phát, trên lục địa tiêu hao 7~8 giờ, đại khái giữa trưa qua đi liền đến." Hà Ngừ nhìn đồng hồ đeo tay, vẻ mặt nghiêm túc, "Nhưng bọn họ không biết nơi này đã phát sinh chiến tranh, thậm chí Tây Điểm trấn cũng bị vây quanh, bọn họ không cách nào từ bến tàu cập bờ, chúng ta không có lên thuyền hi vọng."

"Vây bọn họ chỉ có thể đi ngược lại, sau đó sẽ đi Manhattan viện binh, cứ như vậy, dùng hải quan tuần tra hạm vận chuyển viện binh lại đây, muốn ngày mai đêm khuya mới có thể lại chạy tới!" An Thiệu Thanh lấy kính mắt xuống, lau chùi như có như không vết máu, trên mặt mang theo cay đắng, "Chuyến này ý nghĩa là, chúng ta còn muốn kiên trì nữa ròng rã 24 giờ, thậm chí thời gian dài hơn."

"An ca, Lý ca, xin lỗi. . ."

Đột nhiên, bên trong góc ba cái thuộc về kiến trúc đội thanh niên đứng lên. Bọn họ chính là buổi sáng theo Kiều Đại Cường cường gian bội Curt Ấn Độ An thiếu nữ xông ra đại họa người.

"Ngoại trừ Kiều Đại Cường, các người những câu nói này chỉ với bên ngoài England cùng Diklah ngồi người hữu dụng." Lý Tường ôm tiểu thê từ tựa ở trên tường, mang theo cười khổ nói, "Xác thực, chúng ta không có quyền lực phán định các người sai lầm, nhưng Kiều Đại Cường nhưng làm được quá mức rồi."

"Nếu như chúng ta lần này có thể trở lại. . . Sẽ như thế nào?" Đường Đầu tiểu thanh niên sốt sắng mà nhìn ngồi ở một bên khác một thân quân trang Hà Ngừ, ngữ khí thả có đặc biệt khinh.

Lý Tường không hề trả lời, nhưng hán bên người Anna, lại đột nhiên mở mắt ra nói thầm liên tiếp Ấn Độ An ngữ. Người trong phòng đều quay đầu đi, nhìn Lý Tường vợ chồng hai người.

"Anna nói. . . Cha của nàng sẽ đem phạm sai lầm người đuổi ra làng, mấy năm sau mới chuẩn trở về." Lý Tường cười khổ sờ sờ thê tử mặt, đem Ấn Độ An ngữ phiên dịch ra.

Trong phòng lại là yên lặng một hồi, Hà Ngừ cũng đắm chiêu.

"Không. . . Xã khu ủy viên hội sẽ không như vậy, ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) chúng ta là đồng thời!" Đường Đầu tiểu thanh niên choáng váng, toàn thân đều đang phát run.

"Anna chỉ nói là nàng người trong thôn, không chỉ các người." Lý Tường kéo qua áo khoác, che lại thê tử, nhìn về phía không nói một lời canh gác đội quan quân Hà Ngừ, cũng lộ ra nghi hoặc, "Hà Ngừ, người trưa hôm nay nói đem bọn họ áp giải về Manhattan, sau đó thì sao?"

"Ta cũng không biết, ta chỉ là cho rằng bọn họ đã không thích hợp đội ở chỗ này. . . Ta cũng không quyền lực xử lý bọn họ." Hà Ngừ nhún vai một cái, trên mặt mang theo cười khổ, "Bội Curt người hết sức háo chiến, có thể đối làm chúng ta, cũng không cách nào khoan dung."

Ngoài phòng truyền đến trầm thấp Diklah ngồi tộc Ấn Độ An ca ngữ, sau đó chính là England mục sư Blaise chuyên biệt nhẹ nhàng cầu xin thanh. Bị áo khoác che lại đầu Anna một cái gạt mình, dứt bỏ rồi quần áo, vọt tới trước cửa, ở lại : sững sờ mấy giây sau, che miệng quỷ xuống.

Hiển nhiên, một cái nào đó Ấn Độ An người bệnh đã không chịu đựng được thương thế, chết đi.

"Lão công. . . Báo thù!"

Cảm giác được trượng phu đã đi tới phía sau mình, Anna đứng lên, quay đầu lại chăm chú nhìn chồng mình, trước ai dung lại quét một cái sạch sành sanh, thay vào đó nhưng là dị thường lạnh lẽo về mặt.

Diklah ngói tộc nhân cùng bốn phía cái khác Ấn Độ An bộ tộc chiến tranh kéo dài không biết bao nhiêu năm, có thể ở Anna xem ra, Kiều Đại Cường như vậy "Người Hoa" trên ra sự cũng không phải là khó có thể lý giải được, chính mình bộ tộc người chết đi, nhưng là vĩnh viễn không cách nào xoá bỏ cừu hận.

Báo thù? Sát quang bội Curt người, vẫn là đem bọn họ đuổi ra mảnh này lòng chảo? Lý Tường nhìn hai mắt ứng hồng tiểu thê tử, trong lòng cũng tràn ngập mê man.

Dạ càng sâu, Tây Điểm ngoài trần mây trăm mét xa trong rừng cây, cũng vang lên thưa thớt không rõ trầm thấp Ấn Độ An tiếng ca, cùng Tây Điểm trong trần xuất hiện cái kia một đoạn Ấn Độ An tiếng ca có tương tự. . .

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Giới 1620 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.